

Förord

Denna författningssamling har sammanställts av Skatteverket (SKV) för 2012 års fastighetstaxering. Samlingen innehåller utöver de författningar som direkt reglerar fastighetstaxeringen även ett antal författningar som har anknytning till dessa.

Författningarna återges i deras lydelse den 1 januari 2012.

Angående tidigare lydelse av författningarna, se tidigare utgåvor av författningssamlingen.

Solna 2012

Vilhelm Andersson

Innehåll

Förord.....	3
Fastighetstaxeringslag (1979:1152).....	11
Avd. 1. Bestämmelser om taxering av fastighet.....	11
1 kap. Inledande bestämmelser	11
Allmän och förenklad fastighetstaxering	13
Särskild fastighetstaxering.....	14
2 kap. Indelning av byggnader och mark	14
3 kap. Skatte- och avgiftsplikt.....	19
4 kap. Taxeringsenhet.....	21
5 kap. Bestämmande av taxeringsvärde	23
Grunder för taxeringen m.m.	23
Delvärden m.m.	25
6 kap. Värderingsenhet	26
7 kap. Allmänna värderingsregler	28
Värdefaktorer	28
Värdeområden.....	28
Riktvärden m.m.....	28
Byggnadsvärde.....	31
Markvärde	31
Byggnad under uppförande och saneringsbyggnad	32
Elproduktionsenhet	32
Egendom för vilken värde inte bestäms	32
8 kap. Riktvärde för småhus.....	33
9 kap. Riktvärde för hyreshus.....	34
10 kap. Riktvärde för ekonomibyggnader	35
11 kap. Riktvärde för industribyggnad och övrig byggnad	36
Avkastningsberäkning	37
Produktionskostnadsberäkning.....	38
12 kap. Riktvärde för tomtmark och täktmark.....	38
Tomtmark.....	38
Täktmark	40
13 kap. Riktvärde för åkermark och betesmark	41
Åkermark.....	41
Betesmark.....	42
14 kap. Riktvärde för produktiv skogsmark med växande skog samt skogligt impediment	42
Produktiv skogsmark med växande skog.....	42
Skogligt impediment.....	43
15 kap. Riktvärde för kraftverksbyggnad och tillhörande mark.....	44
Allmänt.....	44
Vattenkraftverk	44
Värmekraftverk	47
16 kap. Särskild fastighetstaxering.....	48

6 Innehåll

Nytaxeringsgrunder	48
Uppskattningsgrunder m.m.	50
Åtgärder vid ny taxering.....	51
16 A kap. Omräkning.....	51
Avd. 2. Förfarandet m.m. vid allmän och förenklad fastighetstaxering	51
17 kap. Taxeringsorganisationen m.m.	51
Beslutande myndighet	52
Skattenämnden.....	52
Konsulenter m.m.....	54
Ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning	55
18 kap. Allmän och förenklad fastighetsdeklaration, m.m.....	55
Förseningsavgift.....	65
19 kap. Förberedande åtgärder	66
Allmän fastighetstaxering.....	66
Förenklad fastighetstaxering.....	70
20 kap. Taxering m.m.....	70
21 kap. Överklagande av Skatteverkets beslut	77
Fastighetsägares överklagande	78
Allmänna ombudets överklagande	79
Förvaltningsrättens sammansättning	80
22 kap. Överklagande av förvaltningsrätts och kammarrätts beslut m.m. ...	81
23 kap. Besvär i särskild ordning.....	83
24 kap. Övriga bestämmelser om omprövning och överklagande.....	83
Avd. 3. Förfarandet m.m. vid särskild fastighetstaxering	84
25 kap. Taxeringsorganisationen m.m.	84
26 kap. Särskild fastighetsdeklaration, m.m.	85
27 kap. Förberedande åtgärder	86
28 kap. Taxering m.m.....	86
29 kap. Överklagande av Skatteverkets beslut	87
30 kap. Överklagande av förvaltningsrätts och kammarrätts beslut	88
31 kap. Besvär i särskild ordning.....	88
32 kap. Övriga bestämmelser om omprövning och överklagande.....	88
Avd. 4.	89
33 kap. Taxeringsorganisationen m.m.	89
34 kap. Förberedande åtgärder	89
35 kap. Taxering m.m.....	89
36 kap. Överklagande av skattemyndighets beslut.....	89
37 kap. Överklagande av länsrätts och kammarrätts beslut	90
38 kap. Övriga bestämmelser om omprövning och överklagande.....	90
Lag om fastighetstaxering av småhusenheter år 2009 (2007:1412)	91
Lag om särskilt uppskattningsvärde på fastighet (1971:171).....	92
Lag angående vad med fastighets taxeringsvärde i vissa fall	
 skall förstås (1933:359)	94
Förordning (1957:515) om fullgörande av deklarationsskyldighet	
 för staten, landsting, kommun, m.m.	95

Fastighetstaxeringsförordning (1993:1199)	97
Avd. 1. Bestämmelser om taxering av fastighet	97
1 kap. Bestämmelser om värderingen	97
Allmänna bestämmelser	97
Småhus	99
Hyreshus och ägarlägenhet	102
Ekonomibyggnader	103
Industribyggnader och övriga byggnader	105
Avkastningsberäkning	105
Produktionskostnadsberäkning	106
Åkermark och betesmark	107
Produktiv skogsmark	108
Skogligt impediment	110
Vattenkraftverk	111
Vattenfallsenheter och andra enheter med andels- eller ersättningskraft	112
Allmänt om värmekraftverk utom kärnkraftverk	117
Allmänt om samtliga värmekraftverk	118
Kraftvärmeverk	118
Vindkraftverk	119
Kondenskraftverk och gasturbiner	120
Kärnkraftverk	120
Tomtmark för småhus	121
Tomtmark för hyreshus, ägarlägenhet, industribyggnad och övrig byggnad	123
Täktmark	124
1 A kap. Övriga bestämmelser om taxeringen	125
Ortspriser m.m.	125
Avd. 2. Förfarandet m.m. vid allmän och förenklad fastighetstaxering	129
2 kap. Allmän och förenklad fastighetsdeklaration	129
3 kap. Förberedande åtgärder	130
4 kap. Taxering m.m.	131
5 kap. Förvaltningsdomstolarnas verksamhet	132
6 kap. Särskilda föreskrifter	132
Avd. 3. Förfarandet m.m. vid särskild fastighetstaxering	134
7 kap. Särskild fastighetsdeklaration	134
8 kap. Förberedande åtgärder	134
9 kap. Taxering m.m.	135
10 kap. Förvaltningsdomstolarnas verksamhet	135
11 kap. Särskilda föreskrifter	135
Avd. 4.	136
12 kap. Förberedande åtgärder	136
13 kap. Taxering	136
14 kap. Förvaltningsdomstolarnas verksamhet	136
15 kap. Särskilda föreskrifter	136

8 Innehåll

Transumt av inkomstskattelagen (1999:1229)	184
2 kap. Definitioner och förklaringar	184
Lag om statlig fastighetsskatt (1984:1052)	191
Lag om fastighetsskatt i vissa fall vid 2007–2009 års taxeringar (2006:1340)	196
Lag om fastighetsskatt avseende vissa elproduktionsenheter vid 2007–2011 års taxeringar (2006:2)	197
Lag om kommunal fastighetsavgift (2007:1398)	198
Transumt av jordabalken (1970:994)	201
1 kap. Fastighet och dess gränser	201
2 kap. Tillhör till fastighet	202
Transumt av miljöbalken (1998:808)	205
9 kap. Miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd	205
Tillstånds- och anmälningsplikt för miljöfarlig verksamhet	205
24 kap. Tillstånds giltighet, omprövning m.m.	206
26 kap. Tillsyn	207
Transumt av rättegångsbalken (1942:740)	208
16 kap. Om omröstning	208
Transumt av förordning om fastighetsregister (2000:308)	209
Taxeringsuppgiftsdelen	209
Innehåll i taxeringsuppgiftsdelen	209
Behörighet att föra in uppgifter i taxeringsuppgiftsdelen	209
Tilläggsinformation	209
Tilläggsinformation till allmänna delen	209
Tilläggsinformation till inskrivningsdelen	210
Tilläggsinformation till adressdelen	210
Tilläggsinformation till byggnadsdelen	211
Gemensamma bestämmelser	211
Behandling av inkomna uppgifter, m.m.	211
Utfärdande av bevis m.m.	212
Underrättelse, m.m.	212
Felaktiga uppgifter	214
Borttagande av uppgifter	214
Rättelse	214
Avgifter	214
Föreskrifter	214
Lag om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattnings- verksamhet (2001:181)	216
1 kap. Allmänna bestämmelser	216
Lagens tillämpningsområde	216
Definitioner	216
Förhållandet till personuppgiftslagen	216
Ändamål	217
Personuppgiftsansvar	218
Behandling av känsliga personuppgifter m.m.	218

Gallring	218
2 kap. Beskattningsdatabasen	218
Innehåll	219
Enskilds rätt att ta del av uppgifter	219
Direktåtkomst	220
Sökbegrepp	221
Gallring	222
Avgifter	222
3 kap. Enskildas rättigheter	222
Information till den registrerade	222
Rättelse och skadestånd	223
Överklagande	223
Förordning om behandling av uppgifter i Skatteverkets	
beskattningsverksamhet (2001:588)	224
Definitioner	224
Uppgifter som får behandlas i beskattningsdatabasen	224
Utlämnade av uppgifter till myndigheter	227
Direktåtkomst för enskilda	232
Bevarande och gallring av uppgifter i beskattningsdatabasen	232
Avgifter	234
Övrigt	234
Förvaltningslag (1986:223)	236
Lagens tillämpningsområde	236
Myndigheternas serviceskyldighet	236
Samverkan mellan myndigheter	237
Allmänna krav på handläggningen av ärenden	237
Tolk	237
Ombud och biträde	237
Inkommande handlingar	237
Jäv	238
Remiss	238
Muntlig handläggning	238
Anteckning av uppgifter	239
Parters rätt att få del av uppgifter	239
Omröstning	239
Avvikande mening	240
Motivering av beslut	240
Underrättelse om beslut	240
Vem som får överklaga	241
Överklagande	241
Hur beslut överklagas	241
Rättelse av skrivfel och liknande	242
Omprövning av beslut	242
Inhibition	242
Överklagande av avvisningsbeslut	242

10 Innehåll

Vissa begränsningar i lagens tillämpning	243
Förvaltningsprocesslag (1971:291).....	244
Lagens tillämpningsområde	244
Måls anhängiggörande	244
Måls handläggning	246
Vissa bevismedel	248
Beslut	250
Överklagande	251
Prövningstillstånd i kammarrätt	252
Särskilda regler om besvär hos Högsta förvaltningsdomstolen	252
Resning och återställande av försutten tid	254
Straff	254
Övriga bestämmelser	254
Transumt av lagen om allmänna förvaltningsdomstolar (1971:289)	257
Förvaltningsrätterna	257
Vissa bestämmelser om kammarrätt och förvaltningsrätt	259
Lag om beräkning av lagstadgad tid (1930:173)	261
Förordning (1993:1105) om bevarande av deklARATIONER m.m.	262
Lag om bevarande av 1970 års allmänna fastighetsdeklARATIONER, m.m. (1980:966)	264
Sakregister	265

Fastighetstaxeringslag (1979:1152)

20 december 1979

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2011:1248

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

*Prop. 1979/80:40, SkU 17, rskr 121.

Avd. 1. Bestämmelser om taxering av fastighet*

*Rubriken införd genom lag 3 december 1981 (nr 1119).

1 kap. Inledande bestämmelser

1 § Fastighetstaxering sker vid allmän, förenklad och särskild fastighetstaxering.

Vid fastighetstaxering skall beslut fattas om fastigheternas skatte- och avgiftspliktsförhållanden och indelning i taxeringsenheter. Vidare skall typ av taxeringsenhet och taxeringsvärde bestämmas för varje taxeringsenhet. Taxeringsvärde skall dock inte bestämmas för fastighet som enligt 3 kap. ska undantas från skatte- och avgiftsplikt.

Det som sägs om avgiftsplikt och avgiftsfrihet i denna lag avser kommunal fastighetsavgift enligt lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift. *Lag 18 december 2007 (nr 1416)*, som trätt i kraft den 1 januari 2008.

1 § tidigare ändrad genom *lag 13 december 2001 (nr 1218)*, som trätt i kraft 1 januari 2002 och tillämpas första gången vid 2003 års fastighetstaxering. Äldre bestämmelser tillämpas dock för hyreshusenheter vid 2003 års fastighetstaxering och för lantbruksenheter vid 2003 och 2004 års fastighetstaxeringar.

1 § även ändrad genom *lag 20 december 1994 (nr 1909)*, som tillika innehåller följande:

Denna lag träder i kraft 1 januari 1995 och tillämpas första gången vid fastighetstaxering 1996. Den nya lydelsen av 2 kap. 2 §, 4 kap. 5 § andra stycket, 8 kap. 3 § och 12 kap. 3 § tillämpas dock första gången vid fastighetstaxering år 1998.

1 § även ändrad genom *lag 13 december 1990 (nr 1382)*, som tillika innehåller följande:

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1992.

Bestämmelsen i 4 kap. 11 § skall dock upphöra att tillämpas redan vid 1991 års särskilda fastighetstaxering.

Den nya rubriken till 4 kap. och de nya bestämmelserna i 1 kap. 1 §, 3 kap. 4 §, 4 kap. 5 § första stycket, 16 kap. 2 §, ... samt 22 kap. 5 § skall tillämpas redan vid 1991 års särskilda fastighetstaxering.

2 § Vid fastighetstaxering skall iakttagas att taxeringarna blir överensstämmande med föreskrifterna om fastighetstaxering samt likformiga och rättvisa.

3 § Med taxeringsår menas i denna lag det kalenderår för vilket fastighetstaxering bestäms.

12 Fastighetstaxeringslag, 1 kap.

Beslut om fastighetstaxering som fattas vid allmän eller förenklad fastighetstaxering eller genom ny taxering vid särskild fastighetstaxering skall gälla från ingången av det taxeringsår då sådan taxering sker till ingången av det taxeringsår då sådant beslut fattas nästa gång.

Med löpande taxeringsperiod avses tiden från ingången av det taxeringsår då allmän eller förenklad fastighetstaxering sker av en taxeringsenhet till ingången av det taxeringsår då allmän eller förenklad fastighetstaxering av taxeringsenheten sker nästa gång. *Lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §. Ändringen innebär bl.a. att tredje stycket upphävs.

3 § även ändrad genom *lag 20 december 1994 (nr 1909)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

4 § Bestämmelserna i denna lag om fastighet skall tillämpas även i fråga om byggnad som är lös egendom.

Till sådan byggnad skall räknas egendom, som avses i 2 kap. 2 och 3 §§ jordabalken*, i den mån den tillhör byggnadens ägare.

*Se sid. 158

4 a § I denna lag betyder

1. *tredimensionell fastighet*: en fastighet som i sin helhet är avgränsad både horisontellt och vertikalt,

2. *tredimensionellt fastighetsutrymme*: ett utrymme som ingår i en annan fastighet än en tredimensionell fastighet och som är avgränsat både horisontellt och vertikalt.

Vad som sägs i denna lag om mark gäller också annat utrymme som ingår i en fastighet eller är samfällt för flera fastigheter. Paragrafen infördd genom *lag 18 december 2003 (nr 1201)*, som trätt i kraft den 1 januari 2004 och tillämpas första gången vid fastighetstaxering år 2005.

5 § Som ägare av fastighet ska i fall som avses nedan anses

a) den som innehar fastighet med fideikommissrätt eller i annat fall utan vederlag besitter fastighet på grund av testamentariskt förfarande;

b) den som innehar fastighet med åborätt, tomträtt eller vattenfallsrätt samt den som annars innehar fastighet med ständig eller ärftlig besittningsrätt;

c) innehavare av skogsområde som blivit av staten upplåtet till kanalbolag eller till kommun eller annan menighet;

d) innehavare av publikt boställe eller på lön anslagen jord;

e) juridisk person, som förvaltar samfällighet och som enligt 6 kap. 6 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229) är skattskyldig för samfällighetens inkomster; samt

f) nyttjanderättshavare till täktmark som avses i 2 kap. 4 §, om nyttjanderätten har förvärvats mot engångsvederlag.

Såsom innehavare av publikt boställe eller på lön anslagen jord ska anses den tjänsteinnehavare eller annan som författningsenligt har rätt att nyttja fastigheten eller få dess avkastning.

Ska avkastning utöver husbehovet av skog på fastighet, som avses under b eller d, författningsenligt helt eller delvis tillkomma allmän fond eller inrätt-

ning, är denna att anse såsom fastighetens innehavare, såvitt angår fastighetens värde av produktiv skogsmark med växande skog och markanläggningar som används eller behövs för skogsbruk. *Lag 3 december 2009 (nr 1407)*, som trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas, utom såvitt avser 24 kap. 1 § och 32 kap. 1 §, första gången vid 2011 års fastighetstaxering. Vid tillämpning av 2 kap. 4 § ska täkttillstånd enligt 18 § naturvårdslagen (1964:822) eller vattenlagen (1983:291) anses som täkttillstånd enligt miljöbalken.

5 § tidigare ändrad genom *lag 16 december 1999 (nr 1247)*, som trätt i kraft 1 januari 2001 och tillämpas första gången vid 2002 års fastighetstaxering.

5 § tidigare ändrad genom *lag 20 december 1994 (nr 1909)*.

5 § tidigare ändrad genom *lag 29 april 1992 (nr 349)*, som trätt i kraft 1 januari 1993.

5 § även ändrad genom *lag 21 april 1988 (nr 200)*, som trätt i kraft 1 juli 1989.

5 § även ändrad genom *lag 12 december 1985 (nr 1023)*, som trätt i kraft 13 januari 1986.

5 § tidigare ändrad genom *lag 18 december 1984 (nr 1082)*, som trätt i kraft 1 januari 1985.

6 § Fastighetstaxering skall ske på grundval av fastighets användning och beskaffenhet vid taxeringsårets ingång. *Lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

6 § även ändrad genom *lag 20 december 1994 (nr 1909)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

*Allmän och förenklad fastighetstaxering**

*Rubriken ändrad genom lag 13 december 2001 (nr 1218). Rubriken införd genom lag 20 december 1994 (nr 1909).

7 § Allmän fastighetstaxering ska ske vartannat år enligt bestämmelserna i 2–15 kap. och i följande ordning.

år 2003 och därefter vart sjätte år taxeras småhusenheter,

år 2005 och därefter vart sjätte år lantbruksenheter,

år 2007 och därefter vart sjätte år hyreshusenheter, industrienheter, elproduktionsenheter och specialenheter samt

år 2013 och därefter vart sjätte år ägarlägenhetsenheter. *Lag 26 februari 2009 (nr 105)*, som trätt i kraft den 1 maj 2009.

7 § tidigare ändrad genom *lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §. Ändringen innebär bl.a. att andra stycket upphävs.

7 § tidigare ändrad genom *lag 17 juni 1999 (nr 630)*, som trätt i kraft den 1 juni 1999 och som tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

7 § tidigare ändrad genom *lag 20 december 1994 (nr 1909)*, som trätt i kraft den 1 juni 1995 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 1996.

7 § tidigare ändrad genom *lag 22 maj 1986 (nr 258)*, som trätt i kraft 24 juni 1986 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1988.

7 § även ändrad genom *lag 7 november 1985 (nr 820)*, som trätt i kraft 3 december 1985 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1988.

14 Fastighetstaxeringslag, 1–2 kap.

Se 1982 års upplaga ang. lydelsen av 7 § enligt *lag 3 december 1981 (nr 1119)*.

7 a § Förenklad fastighetstaxering ska ske för hyreshusenheter, småhusenheter, ägarlägenhetsenheter och lantbruksenheter. Sådan taxering sker enligt bestämmelserna i 2–10 och 12–14 kap. och i följande ordning.

år 2004 och därefter vart sjätte år taxeras hyreshusenheter,

år 2006 och därefter vart sjätte år småhusenheter,

år 2008 och därefter vart sjätte år lantbruksenheter samt

år 2010 och därefter vart sjätte år ägarlägenhetsenheter. *Lag 26 februari 2009 (nr 105)*, som trätt i kraft den 1 maj 2009.

7 a § införd genom *lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

7 b § Bestämmelser om förfarandet vid allmän och förenklad fastighetstaxering finns i 17–24 kap.

Paragrafen införd genom *lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

*Särskild fastighetstaxering**

*Rubriken införd genom lag 20 december 1994 (nr 1909).

8 § Särskild fastighetstaxering skall verkställas varje år enligt bestämmelserna i 16 kap. Sådan taxering skall dock ej ske av taxeringsenhet som taxeras genom allmän eller förenklad fastighetstaxering samma år.

Bestämmelser om förfarandet vid särskild fastighetstaxering finns i 25–32 kap. *Lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 1 §.

8 § införd genom *lag 20 december 1994 (nr 1909)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

9 § [Paragrafen med tillhörande rubrik har upphört genom *lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §. Ang. tidigare lydelse av paragrafen, se tidigare upplaga.]

2 kap. Indelning av byggnader och mark

1 § Byggnader ska indelas i byggnadstyper och mark i ägoslag på sätt som anges i 2–4 §§. Indelning får inte ske på grundval av tillfällig användning.

2 § Byggnader ska indelas i de byggnadstyper som anges i det följande.

Småhus Byggnad som är inrättad till bostad åt en eller två familjer. Till sådan byggnad ska höra komplementhus såsom garage, förråd och annan mindre byggnad.

Byggnad som är inrättad till bostad åt minst tre och högst tio familjer ska tillhöra byggnadstypen småhus, om byggnaden ligger på fastighet med åkermark, betesmark, produktiv skogsmark eller skogligt impediment.

Byggnad som hör till en tredimensionell fastighet eller ett tredimensionellt fastighetsutrymme kan inte utgöra småhus.

Ägar-lägenhet	Byggnad som hör till en tredimensionell fastighet och som är inrättad till bostad åt en enda familj.
Hyreshus	Byggnad som är inrättad till bostad åt minst tre familjer eller till kontor, butik, hotell, restaurang och liknande. Byggnad med förrådsutrymme, som ligger i anslutning till hyreshus och som behövs för verksamheten, ska utgöra hyreshus. Byggnad som är inrättad till bostad och som hör till en tredimensionell fastighet ska utgöra hyreshus om den är inrättad till bostad åt fler än en enda familj. Byggnad som är inrättad till bostad och som hör till ett tredimensionellt fastighetsutrymme ska utgöra hyreshus. Till hyreshus ska dock inte räknas byggnad som är inrättad till bostad åt minst tre och högst tio familjer, om den ingår i lantbruksenhet.
Ekonomi-byggnad	Byggnad som är inrättad för jordbruk eller skogsbruk och som inte är inrättad för bostadsändamål, såsom djurstall, loge, lada, maskinhall, lagerhus, magasin och växthus. Växthus och djurstall som inte har anknytning till jordbruk eller skogsbruk.
Kraftverks-byggnad	Byggnad som är inrättad för kommersiell produktion av elektrisk starkström. Även byggnad för vattenreglering, för lagring av bränsle och annan byggnad för produktionen utgör kraftverksbyggnad.
Industri-byggnad	Byggnad som är inrättad för industriell verksamhet och som inte utgör kraftverksbyggnad.
Special-byggnad	Med specialbyggnad avses
Försvars-byggnad	Byggnad som används för försvarsändamål eller ekonomisk försvarsberedskap, om byggnaden inte är en fristående industriell anläggning. Även mässbyggnad ska utgöra försvarsbyggnad.
Kommunikationsbyggnad	Garage, hangar, lokstall, terminal, stationsbyggnad, expeditionsbyggnad, vänthall, godsmagasin, reparationsverkstad och liknande, om byggnaden används för allmänna kommunikationsändamål. Byggnad som används i Statens järnvägars, Luftfartsverkets, Trafikverkets, Teracom Aktiebolags, Sveriges Radio Aktiebolags, Sveriges Television Aktiebolags och Sveriges Utbildningsradio Aktiebolags verksamhet.

16 Fastighetstaxeringslag, 2 kap.

Distributionsbyggnad	Byggnad som ingår i överförings- eller distributionsnätet för gas, värme, elektricitet eller vatten.
Värmecentral	Byggnad för produktion och distribution av varmvatten för uppvärmning, dock inte sådan anläggning som även är inrättad för produktion av elektrisk starkström för yrkesmässig distribution.
Reningsanläggning	Vattenverk, avloppsreningsverk, anläggning för förvaring av radioaktivt avfall, sopstation och liknande samt pumpstation som hör till sådan anläggning. Som reningsanläggning avses inte anläggning där verksamheten i allt väsentligt utgör ett led i en industriell process.
Vårdbyggnad	Byggnad som används för sjukvård, missbrukarvård, omsorger om barn och ungdom, kriminalvård, åldringsvård eller omsorger om psykiskt utvecklingsstörda. Annan byggnad än som nu har nämnts ska utgöra vårdbyggnad, om den används som hem åt personer som behöver institutionell vård eller tillsyn.
Bad-, sport- och idrottsanläggning	Byggnad som används för bad, sport, idrott och liknande, om allmänheten har tillträde till anläggningen.
Skolbyggnad	Byggnad som används för undervisning eller forskning vid skola som anordnas av staten skola som anordnas med statsbidrag och skola vars undervisning står under statlig tillsyn. Byggnad som används som elevhem eller skolhem för elever vid sådana skolor.
Kulturbyggnad	Byggnad som används för kulturellt ändamål såsom teater, biograf, museum och liknande.
Ecklesiastikbyggnad	Kyrka eller annan byggnad som används för religiös verksamhet. Krematorium och annan byggnad som används för begravningsverksamhet.
Allmän byggnad	Byggnad som tillhör staten, kommun eller annan menighet och som används för allmän styrelse, förvaltning, rättsvård, ordning eller säkerhet samt fritidsgård och byggnad med likartad användning. Som allmän byggnad ska inte anses byggnad som används för statens affärsdrivande verksamhet.
Övrig byggnad	Byggnad som inte ska utgöra någon av de tidigare nämnda byggnadstyperna.

Lag 25 februari 2010 (nr 97), som trätt i kraft den 1 april och tillämpas första gången vid 2011 års fastighetstaxering.

2 § tidigare ändrad genom *lag 3 december 2009 (nr 1407)*. Angående ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 5 §.

2 § tidigare ändrad genom *lag 26 februari 2009 (nr 105)*, som trätt i kraft den 1 maj 2009.

2 § tidigare ändrad genom *lag 18 december 2003 (nr 1201)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 4 a §.

2 § även ändrad genom *lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

2 § även ändrad genom *lag 14 juni 2001 (nr 546)*, som trätt i kraft den 1 augusti 2001 och tillämpas första gången vid fastighetstaxering år 2003.

2 § även ändrad genom *lag 17 juni 1999 (nr 635)*, som trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxering år 2000.

2 § även ändrad genom *lag 4 maj 1999 (nr 300)*, som trätt i kraft den 1 januari 2000 och tillämpas första gången vid 2000 års taxering.

2 § även ändrad genom *lag 22 december 1993 nr (1679)*, som trätt i kraft 1 mars 1994.

2 § tidigare ändrad genom *lag 10 juni 1993 (nr 606)*, som trätt i kraft 1 juli 1993.

2 § tidigare ändrad genom *lag 21 december 1992 (nr 1667)* och *lag 11 juni 1992 (nr 828)*, som trätt i kraft 1 januari 1993.

2 § tidigare ändrad genom *lag 4 juni 1992 (nr 610)*, som trätt i kraft 1 juli 1992.

2 § tidigare ändrad genom *lag 29 april 1992 (nr 349)*, som trätt i kraft 1 januari 1993.

2 § tidigare ändrad genom *lag 13 december 1990 (nr 1382)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

2 § tidigare ändrad genom *lag 21 april 1988 (nr 200)*, som trätt i kraft 1 juli 1989.

2 § även ändrad genom *lag 22 maj 1986 (nr 258)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 7 §.

3 § Byggnadstypen skall bestämmas med hänsyn till det ändamål som byggnad till övervägande del är inrättad för och det sätt som byggnad till övervägande del används på.

Byggnad, som kan indelas både som småhus, hyreshus, kraftverksbyggnad, industribyggnad eller övrig byggnad och som specialbyggnad, skall indelas som specialbyggnad.

Byggnad, som kan indelas både som specialbyggnad och ekonomibyggnad, ska indelas som ekonomibyggnad. *Lag 17 juni 1999 (nr 630)*, som trätt i kraft den 1 juli 1999 och som tillämpas första gången vid fastighetstaxering år 2000.

Ang. tidigare lydelse av 3 § se tidigare upplaga.

4 § Mark ska indelas i de ägoslag som anges i det följande. Mark som är vattentäckt skall indelas endast om den är täktmark. Indelningen får inte påverkas av förekomsten av byggnad som ska rivas (saneringsbyggnad) eller av byggnad eller byggnader vars sammanlagda taxeringsvärde inte skulle uppgå till 50 000 kronor.

18 Fastighetstaxeringslag, 2 kap.

Tomtmark	Mark som upptas av småhus, ägarlägenhet, hyreshus, kraftverksbyggnad, industribyggnad, specialbyggnad eller övrig byggnad samt trädgård, parkeringsplats, upplagsplats, kommunikationsutrymme m.m., som ligger i anslutning till sådan byggnad. Mark till fastighet, som är bebyggd med småhus, hyreshus, kraftverksbyggnad, industribyggnad, specialbyggnad eller övrig byggnad, ska i sin helhet utgöra tomtmark, om fastigheten ligger i ett ägoskifte och har en total areal som inte överstiger två hektar. Detta ska dock inte gälla om fastighetens mark till någon del ska taxeras tillsammans med annan egendom enligt reglerna i 4 kap. Vad nu har sagts om tomtmark ska också gälla mark till obebyggd fastighet, som har bildats för byggnadsändamål under de senaste två åren. Har fastigheten bildats längre tillbaka i tiden ska marken utgöra tomtmark endast om det är uppenbart att den får bebyggas. I övriga fall ska obebyggd mark anses som tomtmark endast om marken enligt detaljplan utgör kvartersmark för enskilt bebyggande och det inte är uppenbart att bebyggelsen inte ska genomföras. Detsamma gäller om det finns giltigt bygglov eller tillstånd enligt ett förhandsbesked enligt plan- och bygglagen (2010:900), avseende sådan byggnad som anges i andra stycket. *)
Täktmark	Mark för vilken täktillstånd enligt 9 kap. miljöbalken, förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd eller lagen (1998:812) med särskilda bestämmelser om vattenverksamhet gäller. Med täktillstånd ska jämsställas pågående täkt. Byggnad på täktområde för täktens utnyttjande hindrar inte att marken indelas som täktmark.
Åkermark	Mark som används eller lämpligen kan användas till växtodling eller bete och som är lämplig att plöjas.
Betesmark	Mark som används eller lämpligen kan användas till bete och som inte är lämplig att plöjas.
Produktiv skogsmark	Skogsmark som enligt vedertagna bedömningsgrunder kan producera i genomsnitt minst en kubikmeter virke per hektar och år.
Skogligt impediment	Improduktiv skogsmark samt träd- och buskmark. Med improduktiv skogsmark avses skogsmark som inte är produktiv skogsmark. Med skogsmark samt träd- och buskmark avses detsamma som i 2 och 2 a §§ skogsvårdslagen (1979:429).
Övrig mark	Mark som inte ska utgöra något av de tidigare nämnda ägoslagen.

*) *Lag 1 juli 2010 (nr 907)*, som träder i kraft den 2 maj 2011. Det som sägas om bygglov och tillstånd enligt förhandsbesked i 2 kap. 4 § ska tillämpas också på lov och tillstånd enligt förhandsbesked enligt den upphävda plan- och bygglagen (1987:10).

4 § tidigare ändrad genom *lag 3 december 2009 (nr 1407)*, som trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas, utom såvitt avser 24 kap. 1 § och 32 kap. 1 §, första gången vid 2011 års fastighetstaxering. Vid tillämpning av 2 kap. 4 § ska täktstillstånd enligt 18 § naturvårdslagen (1964:822) eller vattenlagen (1983:291) anses som täktstillstånd enligt miljöbalken.

4 § tidigare ändrad genom *lag 26 februari 2009 (nr 105)*, som trätt i kraft den 1 maj 2009.

4 § tidigare ändrad genom *lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

4 § även ändrad genom *lag 17 juni 1999 (nr 630)*, Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 7 §.

4 § även ändrad genom *lag 17 juni 1998 (nr 815)*, som trätt i kraft den 1 januari 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

4 § även ändrad genom *lag 5 juni 1997 (nr 451)*, som trätt i kraft den 1 juli 1997 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering 1998.

4 § även ändrad genom *lag 20 december 1994 (nr 1909)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 1 §.

4 § tidigare ändrad genom *lag 21 december 1992 (nr 1666)*, som tillika innehåller följande:

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1993 och tillämpas första gången vid allmän fastighetstaxering 1994.

2. I stället för vad som föreskrivs i punkt 1 skall bestämmelserna i 2 kap. 4 §, 6 kap. 2 §, 7 kap. 5 och 16 §§, 12 kap. 6 och 7 §§, 18 kap. 1 §, 20 kap. 20 § och 28 kap. 9 § såvitt avser småhusenheter och lantbruksenheter tillämpas först vid nästkommande allmänna fastighetstaxering av dessa år 1996 respektive 1998.

Ang. tidigare lydelse av 4 §, se tidigare upplaga.

4 § även ändrad genom *lag 2 juni 1988 (nr 544)*, som trätt i kraft den 1 juli 1988 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1990.

4 § tidigare ändrad genom *lag 2 april 1987 (nr 146)*, som trätt i kraft 1 juli 1987.

4 § även ändrad genom *lag 16 juni 1983 (nr 664)*, som trätt i kraft 1 januari 1984. Ändringen innebär att orden ”vattenlagen (1918:523)” ändrats till ”vattenlagen (1983:291)”. Beträffande mark för vilken täktstillstånd har meddelats enligt vattenlagen (1918:523) tillämpas 2 kap. 4 § äldre lydelse. Se 1982 års upplaga ang. äldre lydelse av 4 §.

3 kap. Skatte- och avgiftsplikt*

*Rubriken ändrad genom *lag 18 december 2007 (nr 1416)*.

1 § Fastighet är skatte- eller avgiftspliktig, om inte annat anges i 2–4 §§. *Lag 18 december 2007 (nr 1416)*, som trätt i kraft den 1 januari 2008.

2 § Från skatte- och avgiftsplikt ska undantas specialbyggnad, sådan byggnad under uppförande samt tomtmark och övrig mark som hör till byggnaden. Från skatte- och avgiftsplikt ska också undantas markanläggning som hör till fastigheten.

20 Fastighetstaxeringslag, 3 kap.

Från skatte- och avgiftsplikt undantas även nationalparker *Lag 18 december 2007 (nr 1416)*, som trätt i kraft den 1 januari 2008.

3 § Från skatte- och avgiftsplikt ska undantas ekonomibyggnad, åkermark, betesmark, produktiv skogsmark, skogligt impediment och övrig mark samt markanläggning som hör till fastigheten, om denna till övervägande del används för

1. sådan vård eller omsorgsverksamhet som bedrivs i vårdbyggnad
2. undervisning eller forskning som bedrivs vid sådan skola som nämns i definitionen av skolbyggnad i 2 kap. 2 §. *Lag 3 december 2009 (nr 1407)*. Angående ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 5 §.

3 § tidigare ändrad genom *lag 18 december 2007 (nr 1416)*, som trätt i kraft den 1 januari 2008.

4 § Byggnad samt tomtmark och övrig mark som hör till byggnaden samt markanläggning som hör till fastigheten ska undantas från skatte- och avgiftsplikt om fastigheten ägs av någon av följande institutioner och om den till övervägande del används i deras verksamhet såsom sådana.

1. kyrkor samt barmhärtighetsinrättningar som avses i 7 kap. 15 § inkomstskattelagen (1999:1229) samt sådana särskilda rättssubjekt som avses i 10 § första stycket lagen (1998:1592) om införande av lagen (1998:1591) om Svenska kyrkan

2. stiftelser, ideella föreningar och registrerade trossamfund som uppfyller kraven i 7 kap. 3 § första stycket respektive i 7 kap. 7 § första stycket inkomstskattelagen

3. akademier, Nobelstiftelsen, stiftelsen Dag Hammarskjölds Minnesfond, Apotekarsocieteten stiftelse för främjande av farmacins utveckling m.m., stiftelsen Sveriges sjömanshus

4. sådana studentkårer, nationer och samarbetsorgan som avses i 7 kap. 16 § inkomstskattelagen och

5. utländska staters beskickningar.

Skatte- och avgiftsfriheten ska endast avse egendom, som enligt 4 kap. 5 § utgör annan typ av taxeringsenhet än lantbruksenhet. *Lag 17 juni 2009 (nr 767)*, som trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid 2011 års fastighetstaxering.

4 § tidigare ändrad genom *lag 18 december 2007 (nr 1416)*, som trätt i kraft den 1 januari 2008.

4 § även ändrad genom *lag 16 december 1999 (nr 1247)*, som trätt i kraft den 1 januari 2001 och tillämpas första gången vid fastighetstaxering 2002.

4 § även ändrad genom *lag 4 maj 1999, (nr 300)*, som trätt i kraft den 1 januari 2000.

4 § även ändrad genom *lag 13 december 1990* som trätt i kraft den 1 januari 1991 och som tillämpas första gången vid 1991 års särskilda fastighetstaxering.

4 § även ändrad genom *lag 12 december 1985 (nr 1023)*, som trätt i kraft 13 januari 1986. Ändringen innebär att orden ”53 § 1 mom. e) kommunalskattelagen (1928:370)” ändrats till ”7 § 5 och 6 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt”.

4 kap. Taxeringsenhet*

*Rubriken ändrad genom lag 13 december 1990 (nr 1382).

1 § Taxeringsenhet är vad som skall taxeras för sig. Fastighet skall utgöra taxeringsenhet, om inte annat föreskrivs.

2 § Har skilda delar av en fastighet olika ägare skall fastigheten uppdelas i taxeringsenheter enligt ägarförhållandena.

3 § För bildande av taxeringsenheter skall fastigheter och fastighetsdelar med samma ägare inom samma kommun föras samman. Den sammanförda egendomen skall utgöra en taxeringsenhet, om inte annat sägs i 4–9 §§.

4 § Taxeringsenhet ska omfatta antingen skatte- och avgiftspliktig eller skatte- och avgiftsfri egendom. *Lag 18 december 2007 (nr 1416)*, som trätt i kraft den 1 januari 2008.

5 § Taxeringsenhet ska omfatta byggnadstyper och ägoslag enligt en av följande kombinationer, om inte annat sägs i andra och tredje styckena, och ha en av följande beteckningar för typ av taxeringsenhet

1. småhus och tomtmark för sådan byggnad (småhusenhet)
2. ägarlägenhet och tomtmark för sådan byggnad (ägarlägenhetsenhet)
3. hyreshus och tomtmark för sådan byggnad (hyreshusenhet)
4. industribyggnad, övrig byggnad, tomtmark för sådana byggnader, vattenverk på annans grund samt sådan fiskefastighet som avses i 10 § lagen (1970:995) om införande av nya jordabalken (industrienhet)
5. täktmark samt industribyggnad och övrig byggnad på sådan mark (industrienhet)
6. specialbyggnad och tomtmark för sådan byggnad (specialenhet)
7. ekonomibyggnad, åkermark, betesmark, produktiv skogsmark och skogligt impediment (lantbruksenhet)
8. kraftverksbyggnad, tomtmark till kraftverksbyggnad och fallrätt samt taxeringsenhet vars värde till övervägande del utgörs av rätt till andels- eller ersättningskraft (elproduktionsenhet).

Småhus och tomtmark för sådan byggnad som ligger på fastighet med åkermark, betesmark, produktiv skogsmark eller skogligt impediment, ska ingå i den lantbruksenhet som omfattar marken.

Saneringsbyggnad och övrig mark kan ingå i samtliga taxeringsenheter under punkterna 1–8 i första stycket. Övrig mark ska i regel ingå i lantbruksenhet. I annat fall ska övrig mark taxeras tillsammans med den tomtmark eller täktmark som ligger närmast. Har övrig mark stor omfattning och saknar den samband med annan mark, som har samma ägare, ska den dock bilda en taxeringsenhet. Taxeringsenhet, som består av endast övrig mark, betecknas industrienhet, om den ligger till övervägande del inom tätort, och lantbruksenhet, om den ligger till övervägande del utanför sådan ort. *Lag 3 december 2009 (nr 1407)*. Angående ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 5 §.

22 Fastighetstaxeringslag, 4 kap.

5 § tidigare ändrad genom *lag 26 februari 2009 (nr 105)*, som trätt i kraft den 1 maj 2009.

5 § tidigare ändrad genom *lag 19 april 2000 (nr 244)*, vilken trätt i kraft den 1 juli 2000.

5 § tidigare ändrad genom *lag 17 juni 1999 (630)*. Ang. ikraftträdande m.m. se vid 1 kap. 7 §.

5 § tidigare ändrad genom *lag 20 december 1994 (nr 1909)*. Ang. ikraftträdande m.m. se vid 1 kap. 1 §.

5 § tidigare ändrad genom *lag 13 december 1990 (nr 1382)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

5 § även ändrad genom *lag 22 maj 1986 (nr 258)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 7 §.

5 § även ändrad genom *lag 30 april 1980 (nr 149)*, som trätt i kraft 20 maj 1980 och tillämpas första gången i fråga om allmän fastighetstaxering år 1981.

6 § I småhusenhet, ägarlägenhetsenhet, hyreshusenhet, specialenhet och industrienhet ska endast ingå egendom som ligger samlad och som utgör en ekonomisk enhet.

Växthus och djurstall som inte har anknytning till jordbruk eller skogsbruk ska bilda egen lantbruksenhet. *Lag 26 februari 2009 (nr 105)*, som trätt i kraft den 1 maj 2009.

6 § tidigare ändrad genom *lag 20 december 1994 (nr 1909)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 1 §.

6 § även ändrad genom *lag 22 maj 1986 (nr 258)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 7 §.

7 § Består täktmark av skilda markområden skall varje sådant område utgöra en taxeringsenhet. Omfattas områden av samma täktplan enligt miljöbalken eller motsvarande äldre bestämmelser skall de dock utgöra en taxeringsenhet. *Lag 7 juli 1998 (nr 815)*, som trätt i kraft den 1 januari 1999 och tillämpas första gången vid 1999 års taxering. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 1 §.

7 § även ändrad genom *lag 20 december 1994 (nr 1909)*.

8 § Taxeringsenhet ska omfatta ekonomibyggnad, åkermark, betesmark, produktiv skogsmark, skogligt impediment eller övrig mark som ingår i en brukningsenhet. *Lag 3 december 2009 (nr 1407)*. Angående ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 5 §.

9 § Fastighet, som tillhör staten och som förvaltas av skilda myndigheter, får uppdelas i taxeringsenheter efter de olika myndigheternas förvaltningsområden.

10 § Marksamfällighet eller anläggningssamfällighet ska utgöra en taxeringsenhet, om den förvaltas av juridisk person. Detta gäller dock inte om fastigheterna, som har del i samfälligheten, uteslutande eller så gott som uteslutande är småhusfastigheter eller ägarlägenhetsfastigheter. Detta gäller inte heller samfällighet, som avser enskild väg eller dike eller som har ett ringa ekonomiskt värde.

I en elproduktionsenhet får inte kraftverksbyggnad, mark eller markanläggning ingå som tillhör mer än ett av följande slag av kraftverk: vattenkraftverk, kärnkraftverk, kraftvärmeverk, kondenskraftverk, gasturbin eller vindkraftverk.

Regleringsanläggning huvudsakligen avsedd för vattenkraftsändamål ska inte utgöra en taxeringsenhet utan beaktas vid taxeringen av de vattenkraftverk som har nytta av anläggningen. *Lag 26 februari 2009 (nr 105)*, som trätt i kraft den 1 maj 2009.

10 § tidigare ändrad genom *lag 17 juni 1999 (nr 630)*, som trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

10 § även ändrad genom *Lag 13 december 1990 (nr 1382)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 1 §.

10 § även ändrad genom *lag 22 maj 1986 (nr 258)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 7 §.

11 § [Paragrafen har upphört att gälla genom *lag 13 december 1990 (nr 1382)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.]

5 kap. Bestämmande av taxeringsvärde*

*Rubriken ändrad genom *lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Rubriken tidigare ändrad genom *lag 20 december 1994 (nr 1909)*.

Grunder för taxeringen m.m.

1 § Taxeringsvärde ska bestämmas för varje skatte- och avgiftspliktig taxeringsenhet. *Lag 18 december 2007 (nr 1416)*, som trätt i kraft den 1 januari 2008.

1 § även ändrad genom *lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

1 § tidigare ändrad genom *lag 20 december 1994 (nr 1909)*. Ang. ikraftträdande se vid 1 kap., 1 §.

2 § Taxeringsvärde skall bestämmas till det belopp som motsvarar 75 procent av taxeringsenhetens marknadsvärde. *Lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

2 § tidigare ändrad genom *lag 20 december 1994 (nr 1909)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 1 §.

3 § Med marknadsvärdet för en taxeringsenhet avses det pris som den sannolikt betingar vid en försäljning på den allmänna marknaden.

Vid värderingen skall inte beaktas andra privaträttsliga förpliktelser än sådana som gäller enligt servitut och liknande eller som enligt tomträttskontrakt gäller om markens utnyttjande.

Värderingen skall grundas på de belåningsförhållanden som normalt gäller för likartade fastigheter.

Om två eller flera fastigheter i olika kommuner skulle ha utgjort en taxeringsenhet om de hade legat i samma kommun, skall deras marknadsvärde bestämmas, som om detta hade varit förhållandet.

24 Fastighetstaxeringslag, 5 kap.

4 § Marknadsvärdet skall bestämmas med hänsyn till det genomsnittliga prisläget under andra året (nivååret) före det år då allmän eller förenklad fastighetstaxering av taxeringsenheten sker.

Köpeskilling för fastighetsförsäljningar från år före nivååret som används för att bestämma marknadsvärdet skall korrigeras med hänsyn till prisutvecklingen till och med nivååret. *Lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

4 § även ändrad genom *lag 14 juni 2001 (nr 546)*. Ang. ikraftträdande, se vid 2 kap. 2 §.

4 § även ändrad genom *lag 7 november 1985 (nr 820)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 7 §.

4 § även ändrad genom *lag 3 december 1981 (nr 1119)*. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se vid 1 kap. 7 §.

5 § Marknadsvärdet skall i första hand bestämmas med ledning av fastighetsförsäljningar i orten (ortsprismetoden). Härvid skall inte beaktas sådana försäljningar om vilka man kan anta att ovidkommande omständigheter har inverkat på priset.

Då fastighetsförsäljningar inte ger den ledning som behövs kan marknadsvärdet bestämmas med ledning av en avkastningsberäkning. Ger inte heller en avkastningsberäkning den ledning som behövs kan marknadsvärdet uppskattas med utgångspunkt i det tekniska nuvärdet (produktionskostnadsberäkning). Även i dessa fall skall dock hänsyn tas till fastighetsförsäljningar i orten när det är möjligt. *Lag 14 juni 2001 (nr 546)*. Ang. ikraftträdande, se vid 2 kap. 2 §.

5 a § Om inga fastigheter har sålts inom ett värdeområde, eller för få för att värdenivån inom området med säkerhet skall kunna bestämmas, får ledning hämtas från försäljningar inom andra värdeområden, där förutsättningarna för prisbildningen kan antas vara likartade.

Paragrafen införd genom *lag 14 juni 2001 (nr 546)*, som trätt i kraft den 1 augusti 2001 och tillämpas första gången vid fastighetstaxering år 2003.

6 § Det tekniska nuvärdet skall bestämmas genom att återanskaffningskostnaden för byggnad eller markanläggning multipliceras med en nedräkningsfaktor. Denna faktor skall bestämmas så att man därigenom beaktar den värdeminskning som har uppkommit mellan det år då anläggningen kunde tas i bruk (nybyggnadsåret) och andra året före taxeringsåret. Den nedräkningsfaktor som bestäms för byggnader som kunnat tas i anspråk under det sistnämnda året skall tillämpas även för byggnader som tas i anspråk senare under den löpande taxeringsperioden.

Med återanskaffningskostnad för byggnad avses kostnaden för att under andra året före taxeringsåret uppföra en motsvarande anläggning. Kostnaden kan bestämmas antingen genom en beräkning grundad på erfarenheter om byggnadskostnadernas storlek detta år, eller genom en omräkning av den faktiska byggnadskostnaden med en omräkningsfaktor. Denna faktor skall bestämmas så att man därigenom beaktar ändringen i byggnadskostnad mellan nybyggnadsåret och andra året före taxeringsåret. *Lag 21 december 1992 (nr*

1666), som trätt i kraft den 1 januari 1993 och tillämpas första gången vid allmän fastighetstaxering år 1994.

6 § även ändrad genom *lag 30 april 1980 (nr 149)*. Ang. ikraftträdande, se vid 4 kap. 5 §.

Delvärden m.m.

7 § Vid taxeringen ska följande delvärden bestämmas.

För småhus-, ägarlägenhets-, hyreshus-, industri- och elproduktionsenhet:

1. Byggnadsvärde

Byggnadsvärde är värdet av de byggnader som hör till taxeringsenheten.

2. Markvärde

Markvärde är värdet av taxeringsenhetens tomtmark, täktmark, fallrätt och markanläggningar.

För lantbruksenhet:

1. Bostadsbyggnadsvärde

Bostadsbyggnadsvärde är värdet av de småhus som hör till taxeringsenheten.

2. Ekonomibyggnadsvärde

Ekonomibyggnadsvärde är värdet av de ekonomibyggnader som hör till taxeringsenheten.

3. Tomtmarksvärde

Tomtmarksvärde är värdet av taxeringsenhetens tomtmark.

4. Jordbruksvärde

Jordbruksvärde är värdet av taxeringsenhetens åkermark, betesmark och markanläggningar, som används eller behövs för växtodling.

5. Skogsbruksvärde

Skogsbruksvärde är värdet av taxeringsenhetens produktiva skogsmark med växande skog och markanläggningar, som används eller behövs för skogsbruk.

6. Skogsimpedimentsvärde

Skogsimpedimentsvärde är värdet av de skogliga impediment som hör till taxeringsenheten. *Lag 3 december 2009 (nr 1407)*. Angående ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 5 §.

7 § tidigare ändrad genom *lag 26 februari 2009 (nr 105)*, som trätt i kraft den 1 maj 2009.

7 § tidigare ändrad genom *lag 17 juni 1999 (nr 630)*, som trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

7 § även ändrad genom *Lag 20 december 1994 (nr 1909)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 1 §.

7 § även ändrad genom *lag 13 december 1990 (nr 1382)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

7 § även ändrad genom *lag 22 maj 1986 (nr 258)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 7 §.

8 § Varje delvärde skall bestämmas för sig med tillämpning av i 2–5 a §§ angivna grunder.

Vid bestämmande av delvärde för lantbruksenhet får dock avvikelser ske från 2 § vid storlekskorrektur enligt 7 kap. 4 a §.

26 Fastighetstaxeringslag, 5–6 kap.

Summan av delvärdena utgör taxeringsenhetens taxeringsvärde. *Lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

8 § tidigare ändrad genom *lag 14 juni 2001 (nr 546)*. Ang. ikraftträdande, se vid 2 kap. 2 §. Ändringen innebär bl.a. att tredje stycket upphävs.

8 § även ändrad genom *lag 5 juni 1997 (nr 451)*, som trätt i kraft den 1 juli 1997 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering 1998.

8 § även ändrad genom *lag 20 december 1994 (nr 1909)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 1 §.

8 § tidigare ändrad genom *lag 13 december 1990 (nr 1382)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

6 kap. Värderingsenhet

1 § Värderingsenhet är den egendom som skall värderas för sig. En värderingsenhet skall endast omfatta egendom som ingår i en enda taxeringsenhet.

2 § Varje småhus, ägarlägenhet, hyreshus, industribyggnad och övrig byggnad med värde av minst 50 000 kronor ska utgöra en värderingsenhet, om inte annat anges i 3 eller 5 §.

Komplementhus på småhusenheten ska i regel ingå i samma värderingsenhet som det mest värdefulla småhuset på taxeringsenheten.

Småhus, hyreshus, industribyggnader och övriga byggnader vilkas värde inte uppgår till 50 000 kronor, ska ingå i samma värderingsenhet som den mest värdefulla byggnaden inom samma tomt. Uppgår den mest värdefulla byggnadens värde inte till 50 000 kronor ska samtliga byggnader inom tomten utgöra en värderingsenhet. *Lag 26 februari 2009 (nr 105)*, som trätt i kraft den 1 maj 2009.

2 § tidigare ändrad genom *lag 21 december 1992 (nr 1666)*. Ang. ikraftträdandebestämmelser m.m., se vid 2 kap. 4 §. Ang. tidigare lydelse av 2 §, se tidigare upplaga.

2 § även ändrad genom *lag 30 april 1980 (nr 149)*. Ang. ikraftträdande, se vid 4 kap. 5 §.

3 § Är ett hyreshus inrättat för både bostäder och lokaler skall bostadsdelen och lokaldelen utgöra skilda värderingsenheter. Byggnader eller delar av olika byggnader som åsatts samma klassificeringsdata beträffande värdefaktorerna lägenhetstyp och ålder får sammanföras till en värderingsenhet.

Är en industribyggnad som värderats med ledning av en avkastningsberäkning inrättad för mer än en lokaltyp skall delar som hänförs till olika lokaltyper utgöra skilda värderingsenheter. Särskild värderingsenhet behöver dock inte bildas för en lokaltyp som omfattar mindre än tio procent av byggnadens totala yta och mindre än 250 kvadratmeter. Byggnader eller delar av olika byggnader som åsatts samma klassificeringsdata beträffande värdefaktorerna lokaltyp, standard och ålder får sammanföras till en värderingsenhet.

Indelning av hyreshus och industribyggnad i två eller flera värderingsenheter får även ske om det underlättar värderingen. *Lag 14 juni 2001 (nr 546)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 2 kap. 2 §.

3 § även ändrad genom *lag 21 december 1992 (nr 1666)*, som trätt i kraft den 1 januari 1993 och tillämpas första gången vid allmän fastighetstaxering år 1994.

3 § även ändrad genom *lag 30 april 1980 (nr 149)*. Ang. ikraftträdande, se vid 4 kap. 5 §.

4 § Varje modern ekonomibyggnad och annan ekonomibyggnad av större värde skall utgöra en värderingsenhet. Andra ekonomibyggnader skall i regel sammanföras till en värderingsenhet. Sådan byggnad får dock utgöra en värderingsenhet om det väsentligt underlättar värderingen.

5 § Är ett småhus eller en ekonomibyggnad inrättad för väsentligt olika ändamål får byggnaden indelas i två eller flera värderingsenheter om det underlättar värderingen. *Lag 21 december 1992 (nr 1666)*, som trätt i kraft den 1 januari 1993 och tillämpas första gången vid allmän fastighetstaxering år 1994.

6 § [Paragrafen har upphört att gälla genom *lag 21 december 1992 (nr 1666)*, som trätt i kraft den 1 januari 1993 och tillämpas första gången vid allmän fastighetstaxering år 1994.]

7 § Varje tomt skall utgöra en värderingsenhet, om inte annat anges i andrafjärde styckena.

Föreligger byggrätt till två eller flera småhus på en tomt får varje del av tomten, som omfattas av en byggrätt, utgöra en värderingsenhet.

Tomt som är bebyggd med hyreshus skall indelas i värderingsenheter med ledning av det sätt på vilket hyreshusen har indelats i värderingsenheter och med beaktande av hur markens byggrätt har tagits i anspråk eller skall tas i anspråk enligt plan.

Obebyggd tomtmark för hyreshus skall indelas i värderingsenheter så att tomtmark med byggrätt för bostäder och för lokaler utgör skilda värderingsenheter. *Lag 21 december 1992 (nr 1666)*, som trätt i kraft den 1 januari 1993 och tillämpas första gången vid allmän fastighetstaxering år 1994.

8 § [Paragrafen har upphört att gälla genom *lag 20 december 1994 (nr 1909)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 1 §.]

9 § All täktmark som avser samma slags fyndighet inom en taxeringsenhet skall utgöra en värderingsenhet.

10 § Vart och ett av ägoslagen åkermark, betesmark, produktiv skogsmark och skogligt impediment inom en taxeringsenhet ska utgöra en värderingsenhet. Är arealen åkermark inom en taxeringsenhet av större omfattning får åkermarken dock uppdelas i två eller flera värderingsenheter, om det väsentligt underlättar värderingen. *Lag 3 december 2009 (nr 1407)*. Angående ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 10 § 5 §.

10 § tidigare ändrad genom *lag 13 december 1990 (nr 1382)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

11 § Markanläggning skall ingå i samma värderingsenhet som den mark den hör till. Markanläggning skall dock utgöra en värderingsenhet om det väsentligt underlättar värderingen.

12 § Fastighets andelar i samfälligheter som skall värderas för sig skall utgöra en värderingsenhet för varje byggnadstyp och ägoslag. Uppdelning får dock ske i två eller flera värderingsenheter, om det väsentligt underlättar värderingen.

13 § Ett vattenkraftverk skall utgöra en värderingsenhet. I en sådan värderingsenhet skall de andelar i regleringsanläggningar som hör till kraftverket ingå.

Mark som hör till ett vattenkraftverk skall utgöra en värderingsenhet tillsammans med mark som tas upp av de markanläggningar som hör till kraftverket. I en sådan värderingsenhet skall därutöver fallrätt som hör till kraftverket ingå. I värderingsenheten skall också ingå andelar i de regleringsanläggningar som hör till kraftverket till den del de avser markanläggning. *Lag 17 juni 1999 (nr 630)*, som trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

13 § även ändrad genom *lag 22 maj 1986 (nr 258)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 7 §.

14 § För kärnkraftverk, kraftvärmeverk, kondenskraftverk, gasturbin och vindkraftverk (värmekraftverk) skall det för varje aggregat för produktion av elkraft bildas en värderingsenhet som avser byggnad och en värderingsenhet som avser mark.

Paragrafen införd genom *lag 17 juni 1999 (nr 630)* som trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxering år 2000.

7 kap. Allmänna värderingsregler

Värdefaktorer

1 § Värderingen skall ske med utgångspunkt i värdefaktorer. Med värdefaktorer avses egenskaper som är knutna till fastigheten och som har betydelse för marknadsvärdet.

Värdeområden

2 § Riket skall indelas i värdeområden för byggnader och ägoslag, som skall värderas med ledning av riktvärden.

Värdeförhållandena inom ett värdeområde skall i allt väsentligt vara enhetliga. Värdeområde skall därför bestämmas så att inverkan av de värdefaktorer, som särskilt beaktas vid riktvärdets bestämmande, skall kunna bedömas enligt enhetliga regler.

Riktvärden m.m.

3 § För byggnader och ägoslag som avses i 8–15 kap. ska taxeringsvärde bestämmas med utgångspunkt i riktvärden. Dessa ska för varje värderingsenhet bestämmas för kombinationer av värdefaktorer, som i någon utsträckning varierar inom värdeområdet och som har särskild betydelse för marknadsvärdet.

För övriga värdefaktorer ska riktvärdet bestämmas med utgångspunkt i förhållanden som i genomsnitt eller i huvudsak råder inom värdeområdet.

Värdefaktorer, som särskilt ska beaktas vid riktvärdets bestämmande, ska, utom såvitt avser de under punkterna 1–5 angivna värdefaktorerna, indelas i klasser.

1. Storlek för småhus, industribyggnad och övrig byggnad värderad med ledning av en avkastningsberäkning, tomtmark, åkermark, betesmark, produktiv skogsmark och skogligt impediment.

2. Hyra för hyreshus och ägarlägenhet.

3. återanskaffningskostnad för industribyggnad och övrig byggnad på industrirenhet värderad med ledning av en produktionskostnadsberäkning.

4. årligt uttag av täktmark.

5. Normalårsproduktion, utnyttjandetid, flerårsreglering och ålder för vattenkraftverk samt effekt för värmekraftverk.

De uppgifter om värdenivån m.m. (riktvärdeangivelse) som inom varje värdeområde erfordras för att bestämma riktvärdet ska redovisas på karta, i tabell eller på annat sätt.

Resultatet av klassindelningen kallas klassindelningsdata. *Lag 3 december 2009 (nr 1407)*. Angående ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 5 §.

3 § tidigare ändrad genom lag 26 februari 2009 (nr 105), som trätt i kraft den 1 maj 2009.

3 § tidigare ändrad genom lag 13 december 2001 (nr 1218). Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

3 § även ändrad genom lag 14 juni 2001 (nr 546). Ang. ikraftträdande m.m., se vid 2 kap. 2 §.

3 § även ändrad genom lag 17 juni 1999 (nr 630). Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 7 §.

3 § även ändrad genom lag 5 juni 1997 (nr 451), som trätt i kraft den 1 juli 1997 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering 1998.

3 § även ändrad genom lag 20 december 1994 (nr 1909). Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 1 §.

3 § även ändrad genom lag 21 december 1992 (nr 1666), som trätt i kraft den 1 januari 1993 och tillämpas första gången vid allmän fastighetstaxering år 1994.

3 § även ändrad genom lag 13 december 1990 (nr 1382). Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

3 § även ändrad genom lag 2 juni 1988 (nr 544). Ang. ikraftträdande m.m., se vid 2 kap. 4 §.

4 § Riktvärde skall bestämmas så att det leder till taxeringsvärde som efter justering som avses i 5 § står i överensstämmelse med bestämmelserna i 5 kap. 2–5 a §§.

Avvikelse får dock förekomma, om den föranleds av klassindelning av värdefaktorer eller anpassning till fastställda tabell- eller värdeserier. *Lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

4 § även ändrad genom lag 14 juni 2001 (nr 546). Ang. ikraftträdande m.m., se vid 2 kap. 2 §.

4 § även ändrad genom *lag 20 december 1994 (nr 1909)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

4 a § Riktvärdena för värderingsenheter som ingår i en lantbruksenhet skall bestämmas med hänsyn till de värdeförhållanden som gäller för medelstora lantbruksenheter. Lantbruksenhetens sammanlagda riktvärde skall korrigeras med hänsyn till storleksinverkan och särskilda värdeförhållanden, om det behövs på grund av prisbildningen. Detta benämns storlekskorrektur.

Det belopp med vilket korrigering sker skall fördelas och redovisas på de värderingsenheter som ingår i lantbruksenheten, i förhållande till värderingsenheternas riktvärden före korrigering. *Lag 6 maj 2004 (nr 279)*, som trätt i kraft den 1 juni 2004. Ändringen innebär att tredje stycket upphävs.

Lagen innehåller även följande angående ikraftträdande.

Den upphävda 18 kap. 1 a § gäller dock till och med 2005 års fastighetstaxering.

De nya föreskrifterna i 7 kap. 4 a §, 10 kap. 2 § och 13 kap. 3 § tillämpas första gången vid 2005 års fastighetstaxering.

De nya föreskrifterna i 18 kap. 1 och 3 a §§ tillämpas första gången vid 2006 års fastighetstaxering.

4 a § infördd genom *lag 5 juni 1997 (nr 451)*, som trätt i kraft den 1 juli 1997 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering 1998.

5 § Föreligger värdefaktorer, som inte särskilt har beaktats vid riktvärdesbestämmande och som påtagligt inverkar på marknadsvärdet, skall ett med ledning av riktvärden bestämt värde justeras. Detta benämns justering för säregna förhållanden. Justeringen görs av taxeringsenhetens sammanlagda riktvärde, beräknat enligt 4 § och utan beaktande av en storlekskorrektur enligt 4 a §.

Justeringens storlek skall motsvara 75 procent av den skillnad i marknadsvärde taxeringsenheten skulle ha med säregna förhållanden och värdet utan säregna förhållanden.

Påtaglig inverkan på marknadsvärdet skall anses föreligga när säregna förhållanden föranleder att det med ledning av riktvärden bestämda värdet höjs eller sänks med minst tre procent, dock minst 25 000 kronor. *Lag 14 juni 2001 (nr 546)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 2 kap. 2 §.

5 § även ändrad genom *lag 5 juni 1997 (nr 451)* som trätt i kraft den 1 juli 1997 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering 1998.

5 § även ändrad genom *lag 21 december 1992 (nr 1666)*. Ang. ikraftträdandebestämmelser m.m., se vid 2 kap. 4 §. Ang. tidigare lydelse av 5 §, se tidigare upplaga.

5 § även ändrad genom *lag 2 juni 1988 (nr 544)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 2 kap. 4 §.

6 § Vid värdering av byggnader och ägoslag för vilka riktvärden bestäms ska först fastställas klassindelningsdata och däremot svarande riktvärden. I fråga om produktiv skogsmark, som ligger inom skilda kommuner och som annars skulle ha ingått i samma taxeringsenhet, får de genomsnittliga förhållandena för

denna skogsmark läggas till grund vid klassindelning av värdefaktorer för taxeringsenheterna om de ligger inom samma värdeområde.

Vid riktvärdets bestämmande får interpolation mellan värden i värdetabell eller värdeserie inte ske.

Sedan taxeringsenhetens sammanlagda riktvärde har bestämts enligt 4 § ska, efter en eventuell storlekskorrektur enligt 4 a § och en eventuell justering för säregna förhållanden, det däremot svarande taxeringsvärdet fastställas. *Lag 3 december 2009 (nr 1407)*. Angående ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 5 §.

6 § tidigare ändrad genom *lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

6 § även ändrad genom *lag 5 juni 1997 (nr 451)* som trätt i kraft den 1 juli 1997 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering 1998.

6 § även ändrad genom *lag 20 december 1994 (nr 1909)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 1 §.

7 § Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer skall besluta om närmare föreskrifter om indelning i värdeområden, klassindelning av värdefaktorer, klassindelningsgrunder, tabeller för storlekskorrektur enligt 4 a §, värdeserier och värdetabeller för de byggnadstyper och ägoslag som anges i 8–15 kap. Mot sådant beslut får talan ej föras. *Lag 5 juni 1997 (nr 451)*, som trätt i kraft den 1 juli 1997 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering 1998.

Byggnadsvärde

8 § Byggnadsvärde är det mervärde som taxeringsenheten har på grund av att den är bebyggd. Värde av byggnad som är lös egendom skall bestämmas som om byggnadens ägare ägde marken.

Markvärde

9 § Markvärde, tomtmarksvärde, jordbruksvärde, skogsbruksvärde och skogsimpedimentsvärde skall bestämmas som om taxeringsenheten var obebyggd, såvida inte saneringsbyggnad finns på taxeringsenheten.

10 § Vid värdering av tomtmark skall bebyggelsemöjligheten bestämmas med utgångspunkt i den pågående markanvändningen, såvida inte annan markanvändning är tillåten enligt en detaljplan och marken därigenom får väsentligt högre värde. *Lag 2 april 1987 (nr 146)*, som trätt i kraft 1 juli 1987.

11 § Är tomtmarken obebyggd skall föreskrifter angående markens bebyggande eller användning beaktas vid värderingen.

Finns på tomtmarken byggnad som har åsatts värde skall nybyggnad anses möjlig i den utsträckning bebyggelse har skett. Vidare skall vid bedömning av tomtmarkens delbarhet hänsyn tas till om byggnadens placering på tomten omöjliggör att denna delas. *Lag 2 april 1987 (nr 146)*, som trätt i kraft 1 juli 1987.

32 Fastighetstaxeringslag, 7 kap.

*Byggnad under uppförande och saneringsbyggnad**

*Rubriken ändrad genom lag 14 juni 2001 (nr 546).

12 § Värde av byggnad under uppförande skall bestämmas till hälften av nedlagd kostnad. Kostnaden skall omräknas till det genomsnittliga kostnadsläge som gällde under andra året före taxeringsåret.

13 § [Paragrafen har upphört genom lag 14 juni 2001 (nr 546). Ang. ikraftträdande m.m., se vid 2 kap. 2 §. Ang. tidigare lydelse av paragrafen, se tidigare upplaga.]

14 § Finns saneringsbyggnad skall värdet av marken sättas ned med hänsyn till kostnaden i samband med rivning av byggnaden.

*Elproduktionsenhet**

*Rubriken ändrad genom lag 22 maj 1986 (nr 258).

15 § I fråga om elproduktionsenheter gäller bestämmelserna i 15 kap. i stället för vad som sägs i 8–11 §§. Lag 17 juni 1999 (nr 630), som trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxering år 2000.

15 § även ändrad genom lag 22 maj 1986 (nr 258). Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 7 §.

Egendom för vilken värde inte bestäms

16 § För egendom som anges under punkterna 1–6 skall inte bestämmas något värde

1. byggnad eller byggnader inom samma tomt, om byggnadsbeståndets sammanlagda taxeringsvärde ej skulle uppgå till 50 000 kronor

2. övrig mark och vattentäckt område som inte är täktmark

3. markanläggning som används för sådant ändamål som avses i 3 kap.

4. egendom som avses i 2 kap. 3 § jordabalken*

5. aggregat tillhörande kondenskraftverk som inte varit i drift under året före taxeringsåret eller som varaktigt tagits ur drift

6. outbyggd fallrätt för vilken det inte finns tillstånd till utbyggnad.

Lag 13 december 2001 (nr 1218). Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

16 § även ändrad genom lag 17 juni 1999 (nr 630). Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 7 §.

16 § även ändrad genom lag 20 december 1994 (nr 1909). Ang. ikraftträdande se vid 1 kap. 1 §.

16 § även ändrad genom lag 21 december 1992 (nr 1666). Ang. ikraftträdandebestämmelser m.m., se vid 2 kap. 4 §. Ang. tidigare lydelse av 16 §, se tidigare upplaga.

*Se sid. 158

8 kap. Riktvärde för småhus

1 § Riktvärde för småhus skall utgöra värdet av ett småhus med tillhörande garage, förråd och liknande byggnader.

2 § Vid allmän och förenklad fastighetstaxering får endast värden i en fastställd värdeserie anges som riktvärde för ett småhus som har uppförts under det sjuttonde året före det år då allmän fastighetstaxering sker, som är av normal storlek och standard, friliggande och det enda småhuset på en tomt som utgör självständig fastighet och som inte varit föremål för om- eller tillbyggnad.

Med tomt som utgör självständig fastighet jämföras tomt på vilken det finns småhus som utgör brukningscentrum för lantbruksenhet. *Lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

2 § även ändrad genom *lag 5 juni 1997 (nr 451)*. Ang. ikraftträdande m.m., se bl.a. vid 7 kap. 5 §.

2 § även ändrad genom *lag 20 december 1994 (nr 1909)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 1 §.

3 § Inom varje värdeområde skall riktvärden bestämmas för skilda förhållanden för en eller flera av följande värdefaktorer.

Storlek	Storleken bestäms med hänsyn till ytan av småhusets boutrymmen och bioutrymmen.
Ålder	Åldern ger uttryck för småhusets sannolika återstående livslängd. Denna bestäms med hänsyn till småhusets nybyggnadsår, omfattningen av tillbyggnader och sådana ombyggnader som innebär en utökning av boutrymme samt tidpunkten för dessa. Åldersklassen för småhus med en ålder motsvarande högst 20 år får inte göras större än att den motsvarar 5 år.
Standard	Standarden bestäms med hänsyn till småhusets byggnadsmaterial och utrustning. För ett nybyggt småhus skall finnas minst femton standardklasser.
Byggnadskategori	Byggnadskategorin bestäms med hänsyn till om småhuset utgör friliggande småhus, kedjehus eller radhus
Fastighetsrättsliga förhållanden	Fastighetsrättsliga förhållanden bestäms med hänsyn till om den värderingsenhet för tomtmark på vilken småhuset ligger utgör självständig fastighet eller inte. Utgör värderingsenheten inte självständig fastighet skall hänsyn även tas till möjligheten att tomtmarken kan bilda egen fastighet. Detta gäller dock inte om värderingsenheten är belägen inom ett område med byggnader av likartad karaktär som ligger i en grupp och som har uppförts samtidigt eller under en begränsad tidsperiod (grupphusområde).

34 Fastighetstaxeringslag, 8–9 kap.

Småhus som utgör brukningscentrum för lantbruksenhet skall jämföras med småhus som ligger på tomtmark som utgör självständig fastighet. Om det på en lantbruksenhet finns endast ett småhus, anses det utgöra brukningscentrum. Om det finns flera småhus på en lantbruksenhet, utgör det värdefullaste småhuset brukningscentrum, såvida inte annat visas.

Värde- Med värdeordning avses husets ordningsnummer i värde-
ordning hänseende inom tomt.

Lag 14 juni 2001 (nr 546). Ang ikraftträdande m.m., se vid 2 kap. 2 §.

3 § även ändrad genom *lag 5 juni 1997 (nr 451)*. Ang. ikraftträdande, se vid 7 kap. 5 §.

3 § även ändrad genom *lag 20 december 1994 (nr 1909)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 1 §.

3 § tidigare ändrad genom *lag 13 december 1990 (nr 1382)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

3 § även ändrad genom *lag 2 juni 1988 (nr 544)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 2 kap. 4 §.

4 § Värdefaktorn standard anges genom antalet standardpoäng för småhuset.

Till grund för standardpoängen skall ligga en poängberäkning för vart och ett av fem huvudområden avseende småhusets byggnadsmaterial och utrustning. Huvudområdena är exteriör, energihushållning, kök, sanitet och övrig interiör. För varje huvudområde anges en delsumma som i särskilda fall kan jämkas.

Paragrafen införd genom *lag 14 juni 2001 (nr 546)*. Ang. ikraftträdande, se vid 2 kap. 2 §.

9 kap. Riktvärde för hyreshus

1 § Riktvärdet för hyreshus skall utgöra värdet av en värderingsenhet avseende ett eller flera hyreshus eller del av hyreshus.

Vad som sägs i detta kapitel om hyreshus gäller även ägarlägenhet. *Lag 26 februari 2009 (nr 105)*, som trätt i kraft den 1 maj 2009.

1 § tidigare ändrad genom *lag 21 december 1992 (nr 1666)*, som trätt i kraft den 1 januari 1993 och tillämpas första gången vid allmän fastighetstaxering år 1994.

2 § Vid allmän och förenklad fastighetstaxering får endast värden i en fastställd värdeserie anges som riktvärde för en värderingsenhet avseende ett hyreshus uppfört under det sjuttonde året före det år då allmän fastighetstaxering sker och med en hyra av 100 000 kronor. *Lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

2 § även ändrad genom *lag 17 juni 1999 (nr 630)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 7 §.

2 § även ändrad genom *lag 21 december (nr 1666)*, som trätt i kraft den 1 januari 1993 och tillämpas första gången vid allmän fastighetstaxering år 1994.

2 § även ändrad genom *lag 4 juni 1987 (nr 391)*, som trätt i kraft 6 juli 1987 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1988.

2 § även ändrad genom *lag 22 maj 1986 (nr 258)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 7 §.

3 § Inom varje värdeområde ska riktvärden bestämmas för skilda förhållanden för en eller flera av följande värdefaktorer.

Lägenhets- typ	Lägenhetstyp bestäms med hänsyn till om värderingsenheten är inrättad för bostäder eller lokaler. För bostäder ska dessutom antal bostadslägenheter bestämmas. Med bostadslägenhet avses en sådan lägenhet som är avsedd att helt eller till en inte oväsentlig del användas som bostad.
Hyra	Med hyra avses bruksvärdehyra för bostäder och marknadsmässig hyra för lokaler. Hyran skall för värderingsenhet bestämmas med hänsyn till den genomsnittliga hyresnivån under det andra året före taxeringsåret.
Ålder	Åldern ger uttryck för värderingsenhetens sannolika återstående livslängd och anges genom ett värdeår och, om särskilda skäl föreligger, genom återstående nyttjandetid. Värdeåret bestäms med hänsyn till värderingsenhetens nybyggnadsår, omfattningen av till- och ombyggnader samt tidpunkten för dessa. Om en byggnad indelas i flera värderingsenheter ska samma värdeår bestämmas för dessa.

Lag 18 december 2007 (nr 1416), som trätt i kraft den 1 januari 2008.

3 § även ändrad genom *lag 21 december 1992 (nr 1666)*, som trätt i kraft 1 januari 1993 och tillämpas första gången vid allmän fastighetstaxering år 1994.

3 § även ändrad genom *lag 4 juni 1987 (nr 391)*. Ang. ikraftträdande, se vid 9 kap. 2 §.

3 § även ändrad genom *lag 22 maj 1986 (nr 258)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 7 §.

10 kap. Riktvärde för ekonomibyggnader

1 § Riktvärde för ekonomibyggnad skall utgöra värdet av en eller flera ekonomibyggnader eller del av ekonomibyggnad.

2 § Som riktvärde för en värderingsenhet avseende ett djurstall för nötkreatur som är byggt under åren 1990–1999, är av normal beskaffenhet och har en storlek av 701–800 kvadratmeter får endast anges värden i en fastställd värdeserie. *Lag 6 maj 2004 (nr 279)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 7 kap. 4 a §.

2 § även ändrad genom *lag 13 december 1990 (nr 1382)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

3 § Inom varje värdeområde skall riktvärdet bestämmas för skilda förhållanden för en eller flera av följande värdefaktorer.

Byggnads- kategori	Byggnadskategori bestäms med hänsyn till det ändamål värderingsenheten huvudsakligen är inrättad för. Beträffande växthus bestäms dock byggnadskategorin med hänsyn till växthusets konstruktion och anordning i övrigt.
Storlek	Storleken bestäms med hänsyn till värderingsenhetens yta på marken. Beträffande spannmålslager och silor bestäms dock storleken med hänsyn till lagringsvolymen.
Ålder	Åldern ger uttryck för värderingsenhetens sannolika återstående livslängd. Denna bestäms med hänsyn till värderingsenhetens nybyggnadsår, omfattningen av till- och ombyggnader samt tidpunkten för dessa.
Beskaffen- het	Beskaffenhet bestäms med hänsyn till byggnadsmaterial och utrustning samt värderingsenhetens skick.

Lag 13 december 1990 (nr 1382). Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

11 kap. Riktvärde för industribyggnad och övrig byggnad

1 § Industribyggnad skall värderas med ledning av en avkastningsberäkning. Byggnader som har endast begränsad användbarhet för annat ändamål än för vilket de utnyttjas och liknande speciella byggnader, bensinstationsbyggnader, andra byggnader med olämplig utformning för normal industriproduktion samt byggnadskonstruktioner som inte har karaktär av hus skall dock värderas med ledning av en produktionskostnadsberäkning.

Vad som sägs i detta kapitel om industribyggnad gäller även övrig byggnad. *Lag 14 juni 2001 (nr 546).* Ang. ikraftträdande m.m., se vid 2 kap. 2 §.

1 § även ändrad genom *lag 17 juni 1999 (nr 630).* Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 7 §.

1 § även ändrad genom *lag 21 december 1992 (nr 1666).*

1 § även ändrad genom *lag 22 maj 1986 (nr 258).* Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 7 §.

1 § införd genom *lag 30 april 1980 (nr 149).* Ang. ikraftträdande, se vid 4 kap. 5 §.

2 § Riktvärdet för industribyggnad skall utgöra värdet av en värderingsenhet avseende en eller flera industribyggnader eller del av industribyggnad. *Lag 21 december 1992 (nr 1666),* som trätt i kraft den 1 januari 1993 och tillämpas första gången vid allmän fastighetstaxering år 1994.

2 § införd genom *lag 30 april 1980 (nr 149).* Ang. ikraftträdande, se vid 4 kap. 5 §.

*Avkastningsberäkning**

*Rubriken ändrad genom lag 14 juni 2001 (nr 546). Rubriken flyttad genom lag 21 december 1992 (nr 1666). Rubriken införd genom lag 30 april 1980 (nr 149).

3 § Som riktvärde för en värderingsenhet avseende en industribyggnad uppförd under det sjuttonde året före det år då allmän fastighetstaxering sker och som omfattar 1 000 kvadratmeter produktionslokaler av normal standard får endast anges värden i en fastställd värdeserie. *Lag 17 juni 1999 (nr 630)*, som trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

3 § även ändrad genom *lag 21 december 1992 (nr 1666)*, som trätt i kraft den 1 januari 1993 och tillämpas första gången vid allmän fastighetstaxering år 1994.

3 § införd genom *lag 30 april 1980 (nr 149)*. Ang. ikraftträdande, se vid 4 kap. 5 §.

4 § Inom varje värdeområde skall riktvärden för värderingsenheter bestämmas för skilda förhållanden för en eller flera av följande värdefaktorer.

Lokaltyp Lokaltyp bestäms med hänsyn till om värderingsenheten är inrättad som produktionslokaler, industrikontor eller lager m.m.

Storlek Storleken bestäms med hänsyn till värderingsenhetens yta.

Ålder Åldern ger uttryck för värderingsenhetens sannolika återstående livslängd och anges genom ett värdeår och, om särskilda skäl föreligger, genom återstående nyttjandetid. Värdeåret bestäms med hänsyn till värderingsenhetens nybyggnadsår, omfattningen av till- och ombyggnader samt tidpunkten för dessa. Om en byggnad indelas i flera värderingsenheter skall samma värdeår bestämmas för dessa.

Standard Standarden för en värderingsenhet bestäms med hänsyn till lokalytans utförande och utrustning.

För värdefaktorn standard skall finnas minst tre klasser.

Lag 21 december 1992 (nr 1666), som trätt i kraft den 1 januari 1993 och tillämpas första gången vid allmän fastighetstaxering år 1994.

4 § införd genom *lag 30 april 1980 (nr 149)*. Ang. ikraftträdande, se vid 4 kap. 5 §.

5 § [Paragrafen har upphört att gälla genom *lag 21 december 1992 (nr 1666)*, som trätt i kraft den 1 januari 1993 och tillämpas första gången vid allmän fastighetstaxering år 1994.]

6 § [Paragrafen har upphört att gälla genom *lag 21 december 1992 (nr 1666)*, som trätt i kraft den 1 januari 1993 och tillämpas första gången vid allmän fastighetstaxering år 1994.]

38 Fastighetstaxeringslag, 11–12 kap.

*Produktionskostnadsberäkning**

*Rubriken ändrad genom lag 14 juni 2001 (nr 546). Rubriken införd genom lag 30 april 1980 (nr 149).

7 § Som riktvärde för en värderingsenhet avseende en industribyggnad uppförd under andra året före taxeringsåret och belägen inom den ortstyp som medför högst värde skall anges 75 procent av byggnadens tekniska nuvärde detta år. *Lag 21 december 1992 (nr 1666)*, som trätt i kraft den 1 januari 1993 och tillämpas första gången vid allmän fastighetstaxering år 1994.

7 § införd genom *lag 30 april 1980 (nr 149)*. Ang. ikraftträdande, se vid 4 kap. 5 §.

8 § Riktvärden skall bestämmas för skilda förhållanden för en eller flera av följande värdefaktorer.

Återanskaffningskostnad	Återanskaffningskostnad enligt 5 kap. 6 § andra stycket.
-------------------------	--

Ålder	Åldern bestäms enligt 4 §.
-------	----------------------------

Byggnadskategori	Med byggnadskategori avses värderingsenhetens karaktär och konstruktion.
------------------	--

För värdefaktorn byggnadskategori skall finnas minst tre klasser.

Ortstyp	Ortstypen bestäms med hänsyn till värderingsenhetens läge i förhållande till tätort.
---------	--

Lag 21 december 1992 (nr 1666), som trätt i kraft den 1 januari 1993 och tillämpas första gången vid allmän fastighetstaxering år 1994. Ang. tidigare lydelse m.m., se äldre upplaga.

12 kap. Riktvärde för tomtmark och täktmark*

*Rubriken ändrad genom lag 20 december 1994 (nr 1909).

Tomtmark

1 § Riktvärdet för tomtmark för småhus skall utgöra värdet av en värderingsenhet avseende tomtmark eller, om det finns särskilda skäl, värdet av en kvadratmeter tomtmark.

Riktvärdet för tomtmark för hyreshus, industribyggnad eller övrig byggnad skall utgöra värdet av en värderingsenhet avseende tomtmark.

Värdet av en kvadratmeter byggrätt avseende tomtmark för hyreshus och värdet av en kvadratmeter tomtmark eller byggrätt avseende tomtmark för industribyggnad eller övrig byggnad, får anges endast med värden i en fastställd värdeserie.

För värdering av tomtmark på en elproduktionsenhet gäller bestämmelserna i 15 kap. *Lag 18 december 2003 (nr 1201)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 4 a §.

1 § tidigare ändrad genom *lag 17 juni 1999 (nr 630)*, vilken trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000. Ändringen innebär att fjärde stycket införts.

1 § även ändrad genom *lag 21 december 1992 (nr 1666)*, som trätt i kraft den 1 januari 1993 och tillämpas första gången vid allmän fastighetstaxering år 1994.

2 § Riktvärdet skall bestämmas med utgångspunkt i att tomtmarken kan bebyggas omedelbart. *Lag 2 juni 1988 (nr 544)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 2 kap. 4 §.

3 § Riktvärden för tomtmark för småhus skall inom varje värdeområde bestämmas för skilda förhållanden för en eller flera av värdefaktorerna storlek, vatten och avlopp, fastighetsrättsliga förhållanden samt, om särskilda skäl föreligger, typ av bebyggelse och närhet till strand.

Med de olika värdefaktorerna förstås:

Storlek	Med storlek avses tomtmarkens areal.
Vatten och avlopp	Med vatten och avlopp avses i vilken utsträckning och på vad sätt tomtmarken har tillgång till vatten och avlopp.
Fastighetsrättsliga förhållanden	Fastighetsrättsliga förhållanden bestäms med hänsyn till om värderingsenheten för tomtmark utgör självständig fastighet eller inte. Utgör värderingsenheten inte självständig fastighet skall hänsyn även tas till möjligheten att värderingsenheten kan bilda egen fastighet. Detta gäller dock inte om värderingsenheten är belägen inom ett område med byggnader av likartad karaktär som ligger i en grupp och som har uppförts samtidigt eller under en begränsad tidsperiod (grupphusområde). Med värderingsenhet som utgör självständig fastighet skall jämföras värderingsenhet på vilken det finns småhus som utgör brukningscentrum för lantbruksenhet.
Typ av bebyggelse	Med typ av bebyggelse avses om värderingsenheten för tomtmarken är bebyggd med eller avsedd att bebyggas med friliggande småhus, kedjehus eller radhus. Värderingsenhet för tomtmark som ingår i lantbruksenhet och på vilken dess brukningscentrum är beläget skall anses vara bebyggd med friliggande småhus.
Närhet till strand	Med närhet till strand avses tomtmarkens läge i förhållande till strand. Värdefaktorn skall indelas i minst tre och högst sju klasser varav en klass skall utgöra strand, en eller flera klasser strandnära och en klass inte strand eller strandnära.

Lag 14 juni 2001 (nr 546). Ang. ikraftträdande m.m., se vid 2 kap. 2§.

3 § även ändrad genom *lag 5 juni 1997 (nr 451)*. Ang. ikraftträdande m.m., se bl.a. vid 7 kap. 5 §.

40 Fastighetstaxeringslag, 12 kap.

3 § även ändrad genom *lag 20 december 1994 (nr 1909)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 1 §.

3 § även ändrad genom *lag 13 december 1990 (nr 1382)*. Ang. ikraftträdande m.m., se 1 kap. 1 §.

3 § även ändrad genom *lag 8 juni 1989 (nr 477)*, som trätt i kraft 1 juli 1989 och tillämpas första gången vid särskild fastighetstaxering år 1989 och allmän fastighetstaxering år 1990.

4 § Riktvärden för tomtmark för hyreshus och ägarlägenheter ska inom varje värdeområde bestämmas för skilda förhållanden för följande värdefaktorer.

Storlek Med storlek avses värderingsenhetens byggrätt i kvadratmeter.

Typ av bebyggelse Med typ av bebyggelse avses det ändamål bebyggelsen på värderingsenheten är avsedd för, antingen bostäder eller lokaler.

Lag 26 februari 2009 (nr 105), som trätt i kraft den 1 maj 2009.

4 § tidigare ändrad genom *lag 21 december 1992 (nr 1666)*, som trätt i kraft den 1 januari 1993 och tillämpas första gången vid allmän fastighetstaxering år 1994.

5 § Riktvärden för tomtmark för industribyggnad eller övrig byggnad skall inom varje värdeområde bestämmas för skilda förhållanden för värdefaktorn storlek. Med storlek avses värderingsenhetens tomtmarksareal. Om särskilda skäl föreligger skall dock avses den byggrätt i kvadratmeter som värderingsenheten utnyttjas för eller är avsedd för.

För värderingsenhet som består av utrymme till industribyggnad eller övrig byggnad inom en tredimensionell fastighet eller inom ett tredimensionellt fastighetsutrymme avses med storlek alltid den byggrätt i kvadratmeter som värderingsenheten utnyttjas för eller är avsedd för. *Lag 18 december 2003 (nr 1201)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 4 a §.

5 § även ändrad genom *lag 21 december 1992 (nr 1666)*, som trätt i kraft den 1 januari 1993 och tillämpas första gången vid allmän fastighetstaxering år 1994.

5 § även ändrad genom *lag 4 juni 1987 (nr 391)*. Ordet ”växthus” har utgått. Ang. ikraftträdande, se vid 9 kap. 2 §.

6 § [Paragrafen med tillhörande rubrik har upphört genom *lag 20 december 1994 (nr 1909)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 1 §. Ang. tidigare lydelse av paragrafen, se tidigare upplaga.]

7 § [Paragrafen har upphört genom *lag 20 december 1994 (nr 1909)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 1 §. Ang. tidigare lydelse av paragrafen, se tidigare upplaga.]

Täktmark

8 § Riktvärdet för täktmark skall utgöra värdet av en värderingsenhet täktmark.

Värdet per kubikmeter brytvärd fyndighet av olika slag, såsom sten, grus, sand, lera, jord, torv eller andra jordarter skall bestämmas till marknadsmässigt arrendepreis vid omedelbar brytning. Värdet per kubikmeter får endast bestämmas till värden i en fastställd värdeserie. *Lag 21 december 1992 (nr 1666)*, som

trätt i kraft den 1 januari 1993 och tillämpas första gången vid allmän fastighetstaxering år 1994.

9 § Inom varje värdeområde skall riktvärden avseende täktmark bestämmas för skilda förhållanden för följande värdefaktorer.

Årligt uttag Med årligt uttag avses den mängd material som i genomsnitt per år under brytningstiden kan antas bli utbruten från värderingsenheten. Uttaget anges i kubikmeter fast mått.

Väntetid Med väntetid avses tiden innan brytningen på värderingsenheten kan beräknas börja. Väntetiden anges i hela antal år.

Brytnings-tid Med brytningstid avses tiden under vilken brytningen på värderingsenheten kan beräknas pågå. Brytningstiden anges i hela antal år.

Lag 21 december 1992 (nr 1666), som trätt i kraft den 1 januari 1993 och tillämpas första gången vid allmän fastighetstaxering år 1994.

13 kap. Riktvärde för åkermark och betesmark

Åkermark

1 § Riktvärde för åkermark skall utgöra värdet per värderingsenhet åkermark. *Lag 13 december 1990 (nr 1382).* Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

2 § Som värde per hektar åkermark som är tillfredsställande dränerad genom självdränering eller äldre täckdikning och är av genomsnittlig beskaffenhet får endast anges värden i en fastställd värdeserie. *Lag 5 juni 1997 (nr 451),* som trätt i kraft den 1 juli 1997 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering 1998.

2 § tidigare ändrad genom *lag 13 december 1990 (nr 1382).* Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

3 § Inom varje värdeområde skall riktvärden för åker bestämmas för skilda förhållanden för en eller flera av följande värdefaktorer.

Storlek Med storlek avses åkermarkens areal.

Beskaffenhet Med beskaffenhet avses åkermarkens produktionsförmåga och brukningsförhållanden.

För värdefaktorn beskaffenhet skall finnas tre eller fem klasser, där mittklassen svarar mot genomsnittlig beskaffenhet inom värdeområdet.

Värdeskillnaden mellan högsta och lägsta klass får för åkermark, som är tillfredsställande dränerad genom självdränering eller äldre täckdikning, uppgå till högst 40 procent av värdet av åkermark av genomsnittlig beskaffenhet. Värdeskillnaden mellan två intilliggande klasser får dock uppgå till högst 6 000 kronor per hektar.

42 Fastighetstaxeringslag, 13–14 kap.

Dränering Åkermarkens dränering bestäms av befintliga täckdikningars och huvudavlopps beskaffenhet samt av markens behov av dränering.

För värdefaktorn dränering skall finnas högst tre klasser.

Lag 6 maj 2004 (nr 279). Ang. ikraftträdande m.m., se vid 7 kap. 4 a §.

3 § även ändrad genom *lag 13 december 1990 (nr 1382)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

Betesmark

4 § Riktvärde för betesmark skall utgöra värdet per värderingsenhet betesmark och anges för varje värdeområde för åkermark. *Lag 13 december 1990 (nr 1382)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

5 § Inom varje värdeområde skall riktvärden för betesmark bestämmas för skilda förhållanden för följande värdefaktorer.

Storlek Med storlek avses betesmarkens areal.

Beskaffenhet Med beskaffenhet avses främst betesmarkens produktionsförmåga samt dess bruknings- och torrläggningsförhållanden.

För värdefaktorn beskaffenhet får finnas högst fem klasser.

Lag 13 december 1990 (nr 1382). Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

14 kap. Riktvärde för produktiv skogsmark med växande skog samt skogligt impediment*

*Rubriken ändrad genom lag 3 december 2009 (nr 1407).

*Produktiv skogsmark med växande skog**

*Rubriken ändrad genom lag 3 december 2009 (nr 1407).

1 § Riktvärde för produktiv skogsmark med växande skog ska utgöra värdet per värderingsenhet produktiv skogsmark. *Lag 3 december 2009 (nr 1407)*. Angående ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 5 §.

1 § tidigare ändrad genom *lag 13 december 1990 (nr 1382)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

2 § Som värde per hektar produktiv skogsmark med växande skog av genomsnittlig beskaffenhet inom ett eller flera värdeområden får endast anges värden i en fastställd värdeserie. *Lag 3 december 2009 (nr 1407)*. Angående ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 5 §.

2 § tidigare ändrad genom *lag 5 juni 1997 (nr 451)*, som trätt i kraft den 1 juli 1997 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering 1998.

2 § tidigare ändrad genom *lag 13 december 1990 (nr 1382)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

3 § Inom varje värdeområde ska riktvärden för produktiv skogsmark med växande skog bestämmas för skilda förhållanden för en eller flera av följande värdefaktorer, om inte annat framgår av andra stycket.

Storlek	Med storlek avses den produktiva skogsmarkens areal.
Bonitet	Med bonitet avses den produktiva skogsmarkens virkesproducerande förmåga.
Kostnad	Kostnaden bestäms med hänsyn till de väsentligaste kostnads- och kvalitetsfaktorer som påverkar värdet av virkesproduktionen. Om fler än en kostnadsklass förekommer ska anges vilken klass som svarar mot genomsnittlig kostnadsklass för värdeområdet.
Virkesförråd barrträd	Med virkesförråd barrträd avses virkesförrådet av barrträd per hektar uttryckt i skogskubikmeter. För virkesförråd upp till 200 skogskubikmeter får klasserna ej göras större än 10 skogskubikmeter.
Virkesförråd lövträd	Med virkesförråd lövträd avses virkesförrådet av lövträd per hektar uttryckt i skogskubikmeter. För virkesförråd upp till 200 skogskubikmeter får klasserna inte göras större än 10 skogskubikmeter.

För taxeringsenhet vars areal av produktiv skogsmark understiger 30 hektar ska dock riktvärdena bestämmas för skilda förhållanden för följande värdefaktorer.

Storlek	Med storlek avses den produktiva skogsmarkens areal.
Virkesförråd	Med virkesförråd avses summan av virkesförråden av barrträd och lövträd per hektar uttryckt i skogskubikmeter. För värdefaktorn virkesförråd ska det finnas högst nio klasser.

Lag 3 december 2009 (nr 1407). Angående ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 5 §.

3 § tidigare ändrad genom *lag 5 juni 1997 (nr 451)*, som trätt i kraft den 1 juli 1997 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering 1998.

3 § även ändrad genom *lag 13 december 1990 (nr 1382)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

*Skogligt impediment**

*Rubriken ändrad genom *lag 3 december 2009 (nr 1407)*.

4 § Riktvärde för skogligt impediment ska utgöra värdet per värderingsenhet skogligt impediment och anges för varje värdeområde för skog. *Lag 3 december 2009 (nr 1407)*. Angående ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 5 §.

4 § tidigare ändrad genom *lag 13 december 1990 (nr 1382)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

44 Fastighetstaxeringslag, 14–15 kap.

5 § Inom varje värdeområde ska riktvärdet för skogligt impediment bestämmas för skilda förhållanden för värdefaktorn storlek. Med storlek avses de skogliga impedimentens areal. *Lag 3 december 2009 (nr 1407)*. Angående ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 5 §.

5 § tidigare ändrad genom *lag 5 juni 1997 (nr 451)*, som trätt i kraft den 1 juli 1997 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering 1998.

5 § även ändrad genom *lag 13 december 1990 (nr 1382)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

15 kap. Riktvärde för kraftverksbyggnad och tillhörande mark*

*Rubriken ändrad genom *lag 17 juni 1999 (nr 630)*.

Allmänt

1 § Till ett vattenkraftverk hänförs kraftverksbyggnad och mark för elproduktion med vattenkraft.

Till ett värmekraftverk hänförs kraftverksbyggnad och mark för elproduktion med kärnkraft, kraftvärme, kondenskraft, gasturbin och vindkraft.

Med mark avses i detta kapitel tomtmark, övrig mark, fallrätt och markanläggning som ingår i elproduktionsenhet.

Av bestämmelsen 1 kap. 4 a § andra stycket följer att vad som sägs om mark i denna lag gäller också annat utrymme som ingår i en fastighet eller är samfällt för flera fastigheter. *Lag 18 december 2003 (nr 1201)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 4 a §.

1 § även ändrad genom *lag 17 juni 1999 (nr 630)*, vilken trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

1 § även ändrad genom *lag 22 maj 1986 (nr 258)*.

Vattenkraftverk

2 § Riktvärdet för ett vattenkraftverk skall utgöra värdet av en värderingsenhet som avser sådan egendom.

Riktvärdet för mark som hör till ett vattenkraftverk skall utgöra värdet av en värderingsenhet som avser sådan egendom.

Riktvärdet för kraftverksbyggnader som hör till ett vattenkraftverk utgörs av skillnaden mellan riktvärdena för vattenkraftverket och för mark som hör till verket.

Riktvärden skall bestämmas utan beaktande av andels- och ersättningskraft. *Lag 17 juni 1999 (nr 630)*, vilken trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

2 § även ändrad genom *lag 22 maj 1986 (nr 258)*.

3 § I en riktvärdeangivelse enligt 7 kap. 3 § skall värden per kilowattimme anges för ett normkraftverk och för mark till ett sådant verk. Med ett normkraftverk avses ett kraftverk som har tagits i drift under år 1955, som har en normalårsproduktion på 500 miljoner kilowattimmar, som har en genomsnittlig utnyttjandetid på 5 000 timmar per år och som saknar möjlighet till flerårsreglering samt levererar sin elproduktion till stamnätet i inmatningspunkt

Forsse-Hjälta. Värdena i en riktvärdeangivelse får endast bestämmas till belopp i en fastställd värdeserie. *Lag 17 juni 1999 (nr 630)*, vilken trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

3 § även ändrad genom lag 22 maj 1986 (nr 258).

4 § Riktvärdet för ett vattenkraftverk bestäms för skilda förhållanden för en eller flera av följande värdefaktorer.

Normalårsproduktion	Med normalårsproduktion avses den i genomsnitt per år tillgängliga produktionen vid kraftverket. Normalårsproduktionen anges i kilowattimmar.
---------------------	---

Utnyttjandetid	Utnyttjandetiden ger uttryck för möjligheten att anpassa elproduktionen till tidsperioder med hög efterfrågan. Utnyttjandetiden bestäms som kvoten mellan normalårsproduktionen och den installerade effekten i kilowatt.
----------------	---

Flerårsreglering	Med flerårsreglering avses möjligheten att genom reglering fördela produktionen mellan åren. Regleringsmöjligheten bestäms av regleringsmagasinens volym, tillrinningen till magasinerna och medelvattenföringen vid kraftverken.
------------------	---

Belägenhet	Belägenheten ger uttryck för kostnader för inmatning av produktionen på stamnätet.
------------	--

Ålder	Åldern ger uttryck för kraftverkets sannolika återstående livslängd. Åldern anges genom det år då kraftverket togs i drift.
-------	---

Lag 17 juni 1999 (nr 630), vilken trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

4 § även ändrad genom lag 22 maj 1986 (nr 258).

5 § Riktvärdet för mark som hör till ett vattenkraftverk bestäms för skilda förhållanden för de värdefaktorer som anges i 4 § med undantag för värdefaktorn ålder. *Lag 17 juni 1999 (nr 630)*, vilken trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

5 § även ändrad genom lag 22 maj 1986 (nr 258).

6 § För normkraftverket skall värdet per kilowattimme i en riktvärdeangivelse bestämmas med utgångspunkt i elproduktionens lönsamhet och med beaktande av priserna vid köp av likartade vattenkraftverk eller delar därav.

Värdet av marken till normkraftverket i en riktvärdeangivelse skall bestämmas med hänsyn till hur stor del av det för normkraftverket angivna värdet som med ledning främst av kostnaderna att uppföra ett nytt kraftverk kan anses belöpa på marken. *Lag 17 juni 1999 (nr 630)*, vilken trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

6 § även ändrad genom lag 22 maj 1986 (nr 258).

7 § Riktvärdet för ett vattenkraftverk beräknas som produkten av verkets normalårsproduktion i kilowattimmar och dess värde i kronor per kilowatt-

timme. Det senare värdet bestäms genom att det i riktvärdeangivelsen för normkraftverket angivna värdet per kilowattimme, om det behövs, korrigeras för den inverkan på värdet per kilowattimme som beror på att kraftverket avviker från normkraftverket beträffande normalårsproduktion, utnyttjandetid, flerårsreglering, belägenhet eller ålder.

Riktvärdet för mark beräknas som produkten av kraftverkets normalårsproduktion i kilowattimmar och markens värde per kilowattimme. Det senare värdet bestäms genom att det i riktvärdeangivelsen för mark angivna värdet per kilowattimme, om det behövs, korrigeras för den inverkan på värdet per kilowattimme som beror på att kraftverket avviker från normkraftverket beträffande normalårsproduktion, utnyttjandetid, flerårsreglering eller belägenhet. *Lag 17 juni 1999 (nr 630)*, vilken trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

7 § även ändrad genom *lag 22 maj 1986 (nr 258)*.

8 § Värdet av andelskraft, för vilken mottagaren helt eller i allt väsentligt skall betala sin andel av uttagskostnaderna, skall bestämmas till så stor del av det levererade kraftverkets mark- och byggnadsvärden som motsvarar andelen.

För det kraftverk som belastas av andelskraft skall mark- och byggnadsvärden minskas med ett belopp som är lika stort som det belopp som läggs till den mottagande taxeringsenheten.

Värdet av ersättningskraft, för vilken mottagaren helt eller i allt väsentligt skall betala uttagskostnaden, skall behandlas som andelskraft. Ersättningskraften skall anges i procent av det levererade kraftverkets taxeringsvärde. *Lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

8 § även ändrad genom *lag 17 juni 1999 (630)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 7 §.

8 § även ändrad genom *lag 22 maj 1986 (nr 258)*.

9 § Andels- och ersättningskraft, för vilka mottagaren inte eller endast till begränsad del betalar uttagskostnader, skall anges i det antal kilowattimmar som i genomsnitt tas ut per år.

För den taxeringsenhet som lämnar kraft skall värdet per kilowattimme bestämmas efter det för kraftverket gällande värdet per kilowattimme förhöjt med 40 procent.

För den mottagande taxeringsenheten skall värdet per kilowattimme bestämmas utifrån det värde andels- eller ersättningskraften har för denna taxeringsenhet.

Belastningen av andels- och ersättningskraft, för vilka mottagaren inte betalar uttagskostnader, skall i första hand dras av från det levererande kraftverkets markvärde och i andra hand från dess byggnadsvärde. Förmånen av sådan kraft skall läggas till markvärdet av den taxeringsenhet till vilken förmånen hör. *Lag 17 juni 1999 (nr 630)*, vilken trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

9 § även ändrad genom *lag 22 maj 1986 (nr 258)*.

Värmekraftverk

10 § Riktvärdet för mark till ett värmekraftverk skall utgöra värdet av en värderingsenhet som avser sådan mark.

Riktvärdet för en kraftverksbyggnad till ett värmekraftverk skall utgöra värdet av en värderingsenhet som avser sådan byggnad. *Lag 17 juni 1999 (nr 630)*, vilken trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

10 § även ändrad genom *lag 22 maj 1986 (nr 258)*.

11 § I en riktvärdeangivelse enligt 7 kap. 3 § skall värden per kilowatt installerad effekt anges för var och en av de skilda klasserna av värdefaktorn typ av värmekraftverk som avses i 12 §. *Lag 17 juni 1999 (nr 630)*, vilken trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

11 § även ändrad genom *lag 22 maj 1986 (nr 258)*.

12 § Totalvärdet i nybyggt skick för ett värmekraftverk bestäms för skilda förhållanden för följande värdefaktorer.

Effekt Med effekt avses aggregatets installerade effekt i kilowatt.

Typ av värme- Med typ av värmekraftverk avses om elproduktionen sker med
kraftverk kärnkraft, kraftvärme, kondenskraft, gasturbin eller vindkraft.

Paragrafen införd genom *lag 17 juni 1999 (nr 630)*, vilken trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

13 § För ett nybyggt värmekraftverk skall värdet per kilowatt installerad effekt i en riktvärdeangivelse bestämmas med utgångspunkt i återanskaffningskostnaden för kraftverk som hör till de olika klasserna av värdefaktorn typ av värmekraftverk och efter jämkning med hänsyn till lönsamheten för den totala elproduktionen i landet.

Paragrafen införd genom *lag 17 juni 1999 (nr 630)*, vilken trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

14 § Totalvärdet av ett nybyggt värmekraftverk bestäms som produkten av kraftverkets installerade effekt i kilowatt och ett värde per kilowatt installerad effekt.

Paragrafen införd genom *lag 17 juni 1999 (nr 630)*, vilken trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

15 § Riktvärdet för en värderingsenhet avseende mark till ett värmekraftverk skall beräknas till 1,5 procent av kraftverkets värde i nybyggt skick.

Riktvärdet för en värderingsenhet som avser kraftverksbyggnad till ett värmekraftverk beräknas genom att 73,5 procent av kraftverkets värde i nybyggt skick multipliceras med en nedskrivningsfaktor som beaktar den värdeminskning som har uppkommit mellan det år då anläggningen kunde tas i bruk (nybyggnadsåret) och andra året före det år då allmän fastighetstaxering sker.

Paragrafen införd genom *lag 17 juni 1999 (nr 630)*, vilken trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

16 kap. Särskild fastighetstaxering

1 § Vid särskild fastighetstaxering fastställs nästföregående års fastighetstaxering oförändrad om ny taxering enligt 2–5 §§ inte skall ske. *Lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

1 § även ändrad genom *lag 20 december 1994 (nr 1909)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 1 §.

1 § tidigare ändrad genom *lag 7 november 1985 (nr 820)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 7 §.

1 § införd genom *lag 3 december 1981 (nr 1119)*. Ang. ikraftträdande-bestämmelser, se vid 1 kap. 7 §.

Nytaxeringsgrunder

2 § Ny taxering av fastighet ska ske om under löpande taxeringsperiod

1. ny taxeringsenhet bör bildas eller taxeringsenhet bör ombildas

2. typ av taxeringsenhet eller taxeringsenhets skatte- eller avgiftspliktsförhållande bör ändras.

Ny taxering av fastighet ska ske om fastigheten är indelad som sådan taxeringsenhet som ska taxeras vid viss allmän eller förenklad fastighetstaxering och det vid taxeringen visar sig att den bör indelas i annan typ av taxeringsenhet.

Ny taxering av fastighet ska ske även i andra fall om det visar sig att mark bör indelas i annat ägoslag eller byggnad i annan byggnadstyp än som skett. Ny taxering ska dock inte ske enbart på den grunden att mark som indelats som åkermark, betesmark, produktiv skogsmark eller skogligt impediment bör indelas som något annat av dessa ägoslag. *Lag 3 december 2009 (nr 1407)*. Angående ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 5 §.

2 § tidigare ändrad genom *lag 18 december 2007 (nr 1416)*, som trätt i kraft den 1 januari 2008.

2 § även ändrad genom *lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

2 § tidigare ändrad genom *lag 2 juni 1988 (nr 544)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 2 kap. 4 §.

2 § även ändrad genom *lag 4 juni 1987 (nr 391)*. Ang. ikraftträdande, se vid 9 kap. 2 §.

2 § införd genom *lag 3 december 1981 (nr 1119)*. Ang. ikraftträdande-bestämmelser, se vid 1 kap. 7 §.

3 § Ny taxering av taxeringsenhet skall ske om under löpande taxeringsperiod taxeringsenhetens värde ökat eller minskat genom sådan förändring i enhetens fysiska beskaffenhet att åsatt taxeringsvärde på grund av förändringen bör ändras med minst en femtedel, dock minst 25 000 kronor. Ny taxering skall dock alltid ske om kostnader som har uppgått till minst en miljon kronor har lagts ned på taxeringsenheten eller, för värderingsenhet med småhus och, i förekommande fall, därtill hörande tomtmark, om det sammanlagda värdet av

småhuset och tomtmarken på grund av förändringen bör höjas eller sänkas med minst 100 000 kronor.

Oavsett vad som nu har sagts skall ny taxering ske om bebyggelse skett på taxeringsenhet, som förut varit obebyggd, eller bebyggelsen på en förut bebyggd taxeringsenhet rivits, brunnit ned eller förts bort.

Vid bedömning om ny taxering skall ske på grund av minskning i en taxeringsenhets värde genom skogsavverkning eller annan förändring i fråga om skogsbeståndet skall hänsyn tas även till den värdeökning som den återstående skogen undergått på grund av tillväxt under den löpande taxeringsperioden. *Lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

3 § även ändrad genom *lag 20 december 1994 (nr 1909)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 1 §.

3 § införd genom *lag 3 december 1981 (nr 1119)*. Ang. ikraftträdande-bestämmelser, se vid 1 kap. 7 §.

4 § Ny taxering av taxeringsenhet skall ske om under löpande taxeringsperiod taxeringsenhetens värde ökat eller minskat

1. genom beslut att anta, ändra eller upphäva en detaljplan eller områdesbestämmelser

2. genom annat beslut av myndighet om beslutet innebär ändring i rätten att förfoga över eller i övrigt använda enheten

3. genom att avgift till allmän va-anläggning eller allmän fjärrvärmeanläggning (anslutningsavgift) eller ersättning för gatukostnader erlagts för enheten

4. genom att driftsförhållandena ändrats för ett kondenskraftverk.

Ny taxering skall ske endast om taxeringsenhetens taxeringsvärde på grund av förändringen bör ändras med minst en femtedel, dock minst 25 000 kronor. Om förändringen medför en ökning eller minskning av taxeringsvärdet med mindre än 100 000 kronor skall ny taxering ske endast efter framställning av taxeringsenhetens ägare. *Lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

4 § även ändrad genom *lag 17 juni 1999 (630)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 7 §.

4 § även ändrad genom *lag 20 december 1994 (nr 1909)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 1 §.

4 § tidigare ändrad genom *lag 2 april 1987 (nr 146)*, som trätt i kraft 1 juli 1987.

4 § införd genom *lag 3 december 1981 (nr 1119)*. Ang. ikraftträdande-bestämmelser, se vid 1 kap. 7 §.

4 a § Ny taxering av taxeringsenhet skall ske om taxeringsenhetens värde har förändrats under löpande taxeringsperiod till följd av påverkan på den fysiska miljön. Detta gäller endast om taxeringsenhetens taxeringsvärde på grund av förändringen bör ändras med minst en femtedel, dock minst 25 000 kronor.

Paragrafen införd genom *lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

5 § Ny taxering av taxeringsenhet, vars värde har bestämts under förutsättning att den används i förvärvsverksamhet av visst slag, skall ske om verksamheten stadigvarande helt eller i allt väsentligt har lagts ned under den löpande taxeringsperioden.

Ny taxering får ske endast efter framställning av taxeringsenhetens ägare och om taxeringsvärdet till följd av värdeminskning i anledning av nedläggningen bör sänkas med minst hälften. *Lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

5 § även ändrad genom *lag 20 december 1994 (nr 1909)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 1 §.

5 § införd genom *lag 3 december 1981 (nr 1119)*. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se vid 1 kap. 7 §.

Uppskattningsgrunder m.m.

6 § Taxering som avses i detta kapitel skall ske med hänsyn till det allmänna prisläge och de uppskattningsgrunder i övrigt som tillämpats vid den närmast föregående allmänna eller förenklade fastighetstaxeringen av samma slags taxeringsenhet. *Lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

6 § även ändrad genom *lag 20 december 1994 (nr 1909)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 1 §.

6 § tidigare ändrad genom *lag 7 november 1985 (nr 820)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 7 §.

6 § införd genom *lag 3 december 1981 (nr 1119)*. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se vid 1 kap. 7 §.

7 § Vid bedömning av frågan om värdet av en taxeringsenhet vid ingången av visst taxeringsår har förändrats så mycket, att ny taxering skall ske under den löpande taxeringsperioden, skall hänsyn tas till värdeändringen sedan periodens början. Har ny taxering skett vid särskild fastighetstaxering tidigare under perioden, skall dock hänsyn därefter inte tas till värdeändring som har skett före den tidpunkt den nya taxeringen avser. Paragrafen införd genom *lag 3 december 1981 (nr 1119)*. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se vid 1 kap. 7 §.

8 § Om en taxeringsenhets värde under löpande taxeringsperiod ändrats av flera sådana anledningar som avses i 3 § skall, vid bedömningen om ny taxering skall ske, hänsyn tas till den sammanlagda förändringen. Motsvarande skall gälla då taxeringsenhets värde ändrats av flera sådana anledningar som avses i 4 §.

Om den sammanlagda ökningen eller minskningen av en taxeringsenhets värde av sådana anledningar som avses i 4 § uppgår till minst 100 000 kronor och taxeringsenhetens värde ändrats även av sådan anledning som avses i 3 § skall, vid bedömningen om ny taxering skall ske, hänsyn tas till den sammanlagda ändringen av samtliga anledningar vid prövningen om värdeförändringarna uppfyller beloppskraven i nämnda paragrafer. Detta skall gälla även om värdeförändringen enligt 4 § understiger 100 000 kronor under förutsättning

att ägaren gör framställning om detta. Paragrafen införd genom *lag 3 december 1981 (nr 1119)*. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se vid 1 kap. 7 §.

Åtgärder vid ny taxering

9 § Om ny taxering sker på grund av föreskrifterna i 2–8 §§ får taxeringen i sin helhet prövas. Indelningen i taxeringsenheter skall dock inte omprövas om ny taxering sker av annan anledning än som avses i 2 § punkt 1. Paragrafen införd genom *lag 3 december 1981 (nr 1119)*. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se vid 1 kap. 7 §.

16 A kap. Omräkning

[Kapitlet har upphört att gälla genom *lag 13 december 2001 (nr 1218)*, som trätt i kraft 1 januari 2002 och tillämpas första gången vid 2003 års fastighetstaxering. Äldre bestämmelser tillämpas dock för hyreshusenheter vid 2003 års fastighetstaxering och för lantbruksenheter vid 2003 och 2004 års fastighetstaxeringar. Ang. tidigare lydelse, se äldre upplaga.]

Avd. 2. Förfarandet m.m. vid allmän och förenklad fastighetstaxering*

*Rubriken ändrad genom *lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Rubriken införd genom *lag 3 december 1981 (nr 1119)*.

17 kap. Taxeringsorganisationen m.m.*

*Rubriken ändrad genom *lag 3 december 1981 (nr 1119)*.

1 § Skatteverket ansvarar för det allmännas beskattningsverksamhet enligt denna lag. *Lag 6 november 2003 (nr 650)*, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Ändringen innebär bl.a. att andra stycket upphävs. Ang. tidigare lydelse av 1 §, se tidigare upplaga. Angående övergångsbestämmelser m.m. innehåller lagen följande:

Om någon före ikraftträdandet har förelagts enligt äldre föreskrifter i 18 kap. 23 § första stycket, 19 kap. 8 §, 20 kap. 10 § eller 26 kap. 2 § att ge in uppgifter till skattemyndighet, skall efter ikraftträdandet uppgifterna i stället ges in till Skatteverket.

Äldre föreskrifter i 18 kap. 23 § andra stycket gäller fortfarande för uppgift som lämnats före ikraftträdandet.

Äldre föreskrifter i 18 kap. 30 § gäller fortfarande för framställning som har getts in före ikraftträdandet.

Äldre föreskrifter i 20 kap. 9 § tredje stycket gäller fortfarande om begäran om omprövning har lämnats in före ikraftträdandet.

Äldre föreskrifter i 20 kap. 12 § andra stycket och 19 § andra stycket gäller fortfarande för skattemyndighets beslut.

Äldre föreskrifter i 21 kap. 1 § första stycket gäller fortfarande för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet. Vad som där sägs om Riksskatteverket skall då i stället gälla det allmänna ombudet hos Skatteverket.

52 Fastighetstaxeringslag, 17 kap.

Äldre föreskrifter i 21 kap. 4 § andra och tredje styckena gäller fortfarande för överklagande som har kommit in före ikraftträdandet.

Äldre föreskrifter i 28 kap. 4 § tredje stycket gäller fortfarande om fastighetsägaren gjort anmälan till skattemyndighet.

Äldre föreskrifter i 21 kap. 7 § gäller fortfarande för beslut som har meddelats av skattemyndighet. Vad som där sägs om Riksskatteverket skall då i stället gälla det allmänna ombudet hos Skatteverket.

Föreskrifterna i 18 kap. 28 § första stycket gäller inte för ansökan om utdömande av vite som getts in före ikraftträdandet.

Föreskrifterna i 20 kap. 13 § andra stycket gäller även om fastighetsdeklaration kommit in till skattemyndighet.

Föreskrifterna i 20 kap. 17 § andra stycket om hinder mot eftertaxering i samma fråga gäller även om det tidigare beslutet fattats av skattemyndighet.

Föreskrifterna i 22 kap. 2 § 1 gäller även skattemyndighets avvisningsbeslut.

1 § även ändrad genom lag 27 maj 1998 (nr 239) som trätt i kraft den 1 januari 1999.

*Senaste lydelse 1993:1193.

*Beslutande myndighet**

*Rubriken ändrad genom lag 6 november 2003 (nr 650).

2 § Beslut i taxeringsärenden fattas av Skatteverket.

Att vissa taxeringsärenden avgörs i skattenämnd framgår av 20 kap. 3 §. *Lag 6 november 2003 (nr 650)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §. Ändringen innebär bl.a. att andra stycket upphävs. Ang. tidigare lydelse av 2 §, se tidigare upplaga.

2 § tidigare ändrad genom *lag 27 maj 1998 (nr 239)*, som trätt i kraft den 1 januari 1999 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 2000.

2 § tidigare ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993.

2 § tidigare ändrad genom *lag 7 november 1985 (nr 820)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 7 §.

Skattenämnden

3 § Vid varje kontor finns en skattenämnd.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får besluta att en skattenämnd ska bestå av flera avdelningar. Bestämmelserna om skattenämnd gäller även avdelning. *Lag 1 december 2011 (nr 1248)*, som trätt i kraft den 1 januari 2012. De nya bestämmelserna i 17 kap. 7 § tillämpas på kostnader i ärenden och mål som inleds efter utgången av 2011.

3 § tidigare ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

3 a § I en skattenämnd finns ordförande, vice ordförande och övriga ledamöter. Om nämnden består av flera avdelningar, ska det finnas en ordförande

för varje avdelning. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer fastställer antalet vice ordförande vid varje skattekontor. Paragrafen införd genom *lag 1 december 2011 (nr 1248)*, som trätt i kraft den 1 januari 2012.

3 b § Ordföranden och vice ordföranden i skattenämnden ska vara anställda vid Skatteverket. De förordnas av verket för högst fyra år i taget.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer fastställer det antal övriga ledamöter i skattenämnden som ska finnas vid varje skattekontor. Sådana ledamöter väljs för högst fyra år. För val av dessa ledamöter gäller bestämmelserna i 3 d–3 f §§. Paragrafen införd genom *lag 1 december 2011 (nr 1248)*, som trätt i kraft den 1 januari 2012.

3 c § Skattenämnden är beslutför när ordföranden eller vice ordföranden och tre övriga ledamöter är närvarande. Nämnden är dock beslutför med tre ledamöter, bland dem ordföranden eller vice ordföranden, om de är ense om utgången i ärendet. Fler än ordföranden eller vice ordföranden och fem övriga ledamöter får inte delta i behandlingen av ett ärende. Paragrafen införd genom *lag 1 december 2011 (nr 1248)*, som trätt i kraft den 1 januari 2012.

3 d § Val av ledamot i skattenämnd vid skattekontor förrättas av landstingsfullmäktige i det landsting där skattekontoret är beläget. Val av ledamot i skattenämnd vid skattekontor i Gotlands län förrättas av kommunfullmäktige i Gotlands kommun.

Om skattekontorets beslutande arbetsenheter är belägna inom flera landsting eller inom ett eller flera landsting och Gotlands kommun, ska ledamöter väljas av landstingsfullmäktige respektive kommunfullmäktige i proportion till folkmängden i de kommuner där skattekontorets beslutande arbetsenheter är belägna.

Valet ska vara proportionellt, om det begärs av minst så många ledamöter som motsvarar den kvot som erhålls om antalet närvarande ledamöter delas med det antal personer valet avser, ökat med 1. Om kvoten är ett brutet tal, ska den avrundas till närmast högre hela tal. I lagen (1992:339) om proportionellt valsätt finns särskilda föreskrifter om förfarandet.

Vid val av ledamöter ska eftersträvas att lekmanakåren får en allsidig sammansättning med hänsyn till ledamöternas ålder, kön och yrke. Paragrafen införd genom *lag 1 december 2011 (nr 1248)*, som trätt i kraft den 1 januari 2012.

3 e § Valbar till ledamot i skattenämnd är den som har rösträtt vid val av kommunfullmäktige och inte har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken.

Den som är anställd vid Skatteverket eller allmän förvaltningsdomstol eller nämndeman i allmän förvaltningsdomstol får inte väljas till ledamot i skattenämnd.

Den som har fyllt sextio år eller uppger giltigt hinder är inte skyldig att ta emot uppdrag som ledamot.

Skatteverket ska pröva den valdes behörighet. Paragrafen införd genom *lag 1 december 2011 (nr 1248)*, som trätt i kraft den 1 januari 2012.

3 f § Den som har fyllt sextio år har rätt att frånträda uppdrag att vara ledamot. Skatteverket får entlediga en ledamot som visar giltigt hinder. Om en ledamot inte längre är valbar, upphör uppdraget.

När ett uppdrag blir ledigt, utses en ny ledamot för den tid som återstår. Om antalet valda ledamöter ändras, får en nytillträdande ledamot utses för kortare tid än fyra år. Paragrafen införd genom *lag 1 december 2011 (nr 1248)*, som trätt i kraft den 1 januari 2012.

3 g § Landstingsfullmäktige får besluta att använda landstingets medel till att betala landstingsvalda skattenämndsledamöters arvoden, reseersättningar, traktamenten och andra ekonomiska förmåner enligt de grunder som anges i 4 kap. 14 § kommunallagen (1991:900). Kommunfullmäktige har motsvarande rätt i fråga om de kommunvalda ledamöterna. Paragrafen införd genom *lag 1 december 2011 (nr 1248)*, som trätt i kraft den 1 januari 2012.

Konsulenter m.m.

4 § Skatteverket får förordna det antal personer med sakkunskap i fråga om fastighetsvärdering (konsulenter för fastighetstaxering) som behövs för att biträda vid den allmänna och förenklade fastighetstaxeringen.

Konsumenten får inte vara ledamot av skattenämnd. *Lag 6 november 2003 (nr 650)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §.

4 § tidigare ändrad genom *lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

4 § tidigare ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994. Paragrafen betecknades tidigare som 15 §.

5 § Konsulent för fastighetstaxering skall enligt Skatteverkets bestämmande medverka vid förberedelsearbetet inför den allmänna och förenklade fastighetstaxeringen. Han skall vid taxeringen granska de deklarationer och andra handlingar som Skatteverket för sådant ändamål överlämnar till honom samt vid behov biträda Skatteverket vid utredning av taxeringsfrågor som kräver särskild sakkunskap. *Lag 6 november 2003 (nr 650)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §. Ändringen innebär att ordet "skattemyndighet" i olika böjningsformer bytts ut mot "Skatteverket" i motsvarande form.

5 § tidigare ändrad genom *lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

5 § tidigare ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994. Paragrafen betecknades tidigare som 17 §.

6 § Ersättning för konsulent eller tolk betalas av statsmedel med belopp som bestäms av regeringen eller av myndighet som regeringen bestämmer. *Lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994. Paragrafen betecknades tidigare som 23 §.

Ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning

7 § I ärenden och mål om fastighetstaxering och förseningsavgift enligt denna lag gäller bestämmelserna om ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning i 43 kap., 68 kap. 2 § och 71 kap. 4 § skatteförfarandelagen (2011:1244). Paragrafen införd genom lag 1 december 2011 (nr 1248), som trätt i kraft den 1 januari 2012. De nya bestämmelserna i 17 kap. 7 § tillämpas på kostnader i ärenden och mål som inleds efter utgången av 2011. Tidigare 17 kap. 7 § upphävd enligt nedan.

7–14 §§ [Paragraferna har upphört att gälla genom lag 18 november 1993 (nr 1193), som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.]

15 § [Paragrafen betecknas genom lag 18 november 1993 (nr 1193) som 4 §. Angående ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 6 §.]

16 § [Paragrafen har upphört att gälla genom lag 18 november 1993 (nr 1193), som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.]

17 § [Paragrafen betecknas genom lag 18 november 1993 (nr 1193) som 5 §. Angående ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 6 §.]

18 § [Paragrafen har upphört att gälla genom lag 18 november 1993 (nr 1193), som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.]

19 § [Paragrafen betecknas genom lag 18 november 1993 (nr 1193) som 1 §. Angående ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 6 §.]

20–22 §§ [Paragraferna har upphört att gälla genom lag 18 november 1993 (nr 1193), som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.]

23 § [Paragrafen betecknas genom lag 18 november 1993 (nr 1193) som 6 §. Angående ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 6 §.]

24–25 §§ [Paragraferna har upphört att gälla genom lag 18 november 1993 (nr 1193), som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.]

18 kap. Allmän och förenklad fastighetsdeklaration, m.m.*

*Rubriken ändrad genom lag 13 december 2001 (nr 1218). Rubriken även ändrad genom lag 3 december 1981 (nr 1119).

1 § Till ledning vid allmän och förenklad fastighetstaxering ska ägaren utan föreläggande lämna deklaration (allmän respektive förenklad fastighetsdeklaration) för varje fastighet. Detta gäller inte sådan ägare som senast den 15 oktober året före det år då allmän eller förenklad fastighetstaxering äger rum fått förslag till fastighetstaxering. Deklaration ska dock inte lämnas för

försvarsfastighet som tillhör staten och som enligt 3 kap. 2 § är undantagen från skatte- och avgiftsplikt eller för fastighet som vid föregående års taxering inte åsatts högre taxeringsvärde än 1 000 kronor.

Deklaration ska inte heller lämnas för fastighet för allmänna kommunikationsändamål eller för distributionsbyggnad, värmecentral eller reningsanläggning som enligt 3 kap. 2 § är undantagen från skatte- och avgiftsplikt eller för byggnad på annans mark då byggnadens värde understiger 50 000 kronor.

Finns på sådan kommunikationsfastighet som nyss har nämnts husbyggnad som används för annat än kommunikationsändamål ska dock deklaration lämnas.

Efter föreläggande är också den som inte på grund av första stycket har deklarationsskyldighet, skyldig att lämna fastighetsdeklaration. *Lag 18 december 2007 (nr 1416)*, som trätt i kraft den 1 januari 2008.

1 § även ändrad genom *lag 6 maj 2004 (nr 279)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 7 kap. 4 a §.

1 § även ändrad genom *lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdandet m.m., se vid 1 kap. 1 §.

1 § tidigare ändrad genom *lag 20 december 1994 (nr 1909)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 1 §.

1 § tidigare ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

1 § även ändrad genom *lag 21 december 1992 (nr 1666)*. Ang. ikraftträdandebestämmelser m.m., se vid 2 kap. 4 §.

1 a § [Paragrafen har upphört att gälla genom *Lag 6 maj 2004 (nr 279)*, som trätt i kraft den 1 juni 2004. Paragrafen gällde dock till och med 2005 års fastighetstaxering. Ang. tidigare lydelse, se äldre upplaga.]

2 § Skyldighet att lämna deklaration eller annan uppgift, som sägs i denna lag, skall fullgöras

1. för omyndig av förmyndare eller god man, som förordnats enligt 11 kap. 1 § föräldrabalken, beträffande vad förmyndaren eller gode mannen har under sin förvaltning

2. för sådan person, för vilken god man eller förvaltare har förordnats enligt 11 kap. 3, 4 eller 7 § föräldrabalken, av gode mannen eller förvaltaren beträffande vad han har under sin förvaltning

3. för dödsbo av dödsbodelägare eller testamentsexekutor, som har att förvalta den dödes egendom, dock att där egendomen avträtts till förvaltning av boutredningsman, denne har att fullgöra deklarations- eller uppgiftsskyldigheten

4. för dödsbo, som ej längre består, av den som vid tidpunkten för dödsboets upplösning haft att förvalta boets egendom

5. för annan deklarations- eller uppgiftsskyldig än enskild person och dödsbo av vederbörande styrelse, förvaltning, syssloman, förvaltare eller ombud samt

6. för annan än här ovan nämnd juridisk person, som inte längre består, av den som senast haft att förvalta dess angelägenheter. *Lag 1 december 1988 (nr 1283)*, som trätt i kraft 1 januari 1989.

3 § Allmän och förenklad fastighetsdeklaration och förslag till fastighets-taxering skall avfattas på blankett enligt fastställt formulär. *Lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

3 § tidigare ändrad genom lag 20 december 1994 (nr 1909). Ang. ikraft-trädande, se vid 1 kap. 1 §.

3 a § Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får föreskriva eller i enskilda fall medge att allmän och förenklad fastighetsdeklaration får lämnas i form av ett elektroniskt dokument.

Med ett elektroniskt dokument avses en upptagning som har gjorts med hjälp av automatiserad databehandling och vars innehåll och utställare kan verifieras genom ett visst tekniskt förfarande. Paragrafen införd genom *lag 6 maj 2004 (nr 279)*, som trätt i kraft den 1 juni 2004 och tillämpas första gången vid 2006 års fastighetstaxering.

4 § Allmän fastighetsdeklaration skall, om annat inte sägs i 5 §, innehålla uppgifter om namn, postadress och personnummer eller samordningsnummer, eller, för juridisk person, organisationsnummer för fastighetens ägare, kommun och församling där fastigheten ligger, fastighetens gatuadress eller på orten bruklig benämning samt fastighetens officiella beteckning.

I den allmänna fastighetsdeklarationen skall vidare lämnas uppgifter om fastighetens areal av olika ägoslag, användning och byggnader, hyror och därmed jämförlig avkastning av fastigheten samt särskilda förmåner och förpliktelser som hör till fastigheten. I deklarationen skall även i övrigt lämnas uppgifter om sådana förhållanden som behövs för att bestämma de värdefaktorer som taxeringen enligt bl.a. 8–15 kap. skall grunda sig på.

Den allmänna fastighetsdeklarationen skall också innehålla uppgifter om sådana förhållanden beträffande fastigheten som om fastigheten har olika ägare till skilda delar av marken och om fastigheten innehas med tomträtt.

Vad som sägs i första–tredje styckena skall också tillämpas vid förenklad fastighetsdeklaration.

Förslag till fastighetstaxering skall grundas på av Skatteverket kända uppgifter. Förslaget skall innehålla uppgifter som är nödvändiga för fastighets-taxeringen. Förslaget till skogsbruksvärde skall grundas på det virkesförråd, som bestämts vid närmast föregående allmänna eller förenklade fastighets-taxering eller därefter vidtagen nytaxering samt på områdesvis fastlagda volymtillväxtprocenter och kända uppgifter om avverkningar efter den senast verkställda taxeringen. *Lag 6 november 2003 (nr 650)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §. Ändringen innebär att ordet ”skattemyndigheten” bytts ut mot ”Skatteverket”.

4 § tidigare ändrad genom *lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraft-trädande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

4 § tidigare ändrad genom *lag 2 december 1999 (nr 1052)*, som trätt i kraft den 1 januari 2000.

4 § tidigare ändrad genom lag 5 juni 1997 (nr 451).

58 Fastighetstaxeringslag, 18 kap.

4 § tidigare ändrad genom *lag 20 december 1994 (nr 1909)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 1 §.

4 § även ändrad genom *lag 22 maj 1986 (nr 258)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 7 §.

5 § Allmän fastighetsdeklaration i förenklad form får där så är lämpligt lämnas för sådan skatte- och avgiftsfri fastighet som bestäms av regeringen eller myndighet som regeringen förordnar. Deklarationen ska innehålla uppgifter enligt 4 § i den omfattning som föreskrivs på nyss angivet sätt. *Lag 18 december 2007 (nr 1416)*, som trätt i kraft den 1 januari 2008.

6 § Fastighetsägare bör utöver uppgifter enligt 4 § lämna de upplysningar som är av betydelse för taxering av fastigheten.

Efter föreläggande är en fastighetsägare skyldig att till ledning vid fastighetens taxering lämna upplysningar också om andra förhållanden än dem som anges i deklarationsformuläret eller förslaget till fastighetstaxering. Upplysningarna skall lämnas skriftligen om annat inte har sagts i föreläggandet. *Lag 20 december 1994 (nr 1909)*. Ang. ikraftträdandet, se vid 1 kap. 1 §.

6 § även ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

7 § Den som är deklarationsskyldig skall efter föreläggande visa alla handlingar som behövs för kontroll av egen fastighetsdeklaration, såsom skogsbruksplan eller annan uppskattningshandling som avser skog på fastigheten, byggnadsritningar eller köpeavtal. *Lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

8 § Besiktning av fastighet får göras vid förfarande enligt 19 kap. 3 § och vid taxering, om Skatteverket kommer överens med fastighetsägaren om sådan besiktning. *Lag 6 november 2003 (nr 650)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §. Ändringen innebär att ordet "skattemyndigheten" bytts ut mot "Skatteverket".

8 § tidigare ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

9 § Allmän och förenklad fastighetsdeklaration, som skall lämnas utan föreläggande, liksom påpekanden enligt 6 med anledning av förslag till fastighetstaxering, skall lämnas senast den 1 november året före det år då den allmänna eller förenklade fastighetstaxeringen äger rum.

Fastighetsdeklarationen eller påpekandena med tillhörande handlingar skall lämnas till Skatteverket.

Skatteverket får efter samråd med kommun bestämma att det inom kommunen skall finnas särskilt insamlingsställe för deklarationer och påpekanden. *Lag 6 november 2003 (nr 650)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §. Ändringen innebär bl.a. att ordet "skattemyndighet" bytts ut mot "Skatteverket".

9 § tidigare ändrad genom *lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

9 § tidigare ändrad genom *lag 27 maj 1998 (nr 239)*, som trätt i kraft den 1 januari 1999. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 1 §.

9 § även ändrad genom *lag 20 december 1994 (nr 1909)*, som trätt i kraft den 1 januari 1995.

9 § även ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

9 § även ändrad genom *lag 10 maj 1990 (nr 379)*, som trätt i kraft den 30 juni 1990 och tillämpas från och med den 1 januari 1991.

9 § även ändrad genom *lag 16 december 1986 (nr 1300)*, som trätt i kraft 1 januari 1987. Ändringen innebär att ordet "länsstyrelse" ändrades till "länsstatmyndighet".

9 § även ändrad genom *lag 22 maj 1986 (nr 258)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 7 §. Ändringen avser tidpunkten.

9 a § Om någon visar att han på grund av särskilda omständigheter är förhindrad att lämna allmän eller förenklad fastighetsdeklaration eller påpekanden inom föreskriven tid, får han efter ansökan beviljas anstånd med att lämna deklarationen eller påpekandena. Anstånd får inte utan att det finns synnerliga skäl medges längre än till utgången av februari månad under taxeringsåret.

Den som i varaktigt bedriven näringsverksamhet biträder deklarations-skyldiga med att upprätta deklarationer kan efter ansökan få tillstånd att lämna deklarationerna enligt tidsplan till och med februari månad under taxeringsåret. Om ansökan medges skall den deklarationsskyldige anses ha fått anstånd till den dag då deklarationen senast får avlämnas enligt tidsplanen.

Ansökan enligt första och andra styckena prövas av Skatteverket. *Lag 6 november 2003 (nr 650)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §.

9 a § tidigare ändrad genom *lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

9 a § tidigare ändrad genom *lag 20 december 1994 (nr 1909)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 1 §.

9 a § införd genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994. Bestämmelserna i 18 kap. 9 a § om anstånd och i 18 kap. 42 § om förseningsavgift tillämpas dock först vid den allmänna fastighetstaxeringen 1996.

10 § Om en fastighet överläts efter det att allmän eller förenklad fastighetsdeklaration har lämnats men före taxeringsårets ingång, är såväl den förutvarande som den nye ägaren skyldiga att inom tio dagar därefter göra anmälan om överlåtelsen till Skatteverket.

Har fastigheten blivit uppdelad i samband med överlåtelsen skall överlåtelsehandlingen företes i huvudskrift eller bestyrkt avskrift. *Lag 6 november*

2003 (nr 650). Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §. Ändringen innebär att ordet ”skattemyndigheten” bytts ut mot ”Skatteverket”.

10 § tidigare ändrad genom *lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

10 § tidigare ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

10 § även ändrad genom *lag 10 maj 1990 (nr 379)*. Ang. ikraftträdande, se vid 18 kap. 9 §. Ändringen innebär att ordet ”länsskattemyndighet” i olika böjningsformer ändrats till ”skattemyndighet” i motsvarande form.

10 § även ändrad genom *lag 16 december 1986 (nr 1300)*, som trätt i kraft 1 januari 1987. Ändringen innebär att ordet ”länsstyrelsen” ändrades till ”läns-skattemyndigheten”.

11 § Den eller de kommunala nämnder som fullgör uppgifter inom plan- och byggnadsväsendet ska i behövlig omfattning, enligt närmare föreskrifter av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer, lämna Skatteverket uppgift om arten och omfattningen av den byggnadsverksamhet som avses med bygglov, rivningslov, marklov, anmälan eller tillstånd enligt förhandsbesked enligt plan- och bygglagen (2010:900).

Uppgift ska lämnas för varje fastighet för sig senast två veckor efter utgången av varje kvartal och omfatta de lov och tillstånd som lämnats samt de anmälningar som kommit in under kvartalet.

Länsstyrelsen ska, enligt föreskrifter av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer, lämna Skatteverket uppgift om sådana beslut av länsstyrelsen som är av betydelse för fastighetstaxeringen. *Lag 1 juli 2010 (nr 907)*, som träder i kraft den 2 maj 2011. Det som sägas om lov, anmälningar och tillstånd enligt förhandsbesked i 18 kap. 11 § ska tillämpas också på lov, anmälningar och tillstånd enligt förhandsbesked enligt den upphävda plan- och bygglagen (1987:10)

11 § tidigare ändrad genom *lag 6 november 2003 (nr 650)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §. Ändringen innebär att ordet ”skattemyndigheten” bytts ut mot ”Skatteverket”.

11 § tidigare ändrad genom *lag 9 juni 1994 (nr 849)*, som enligt lag 15 december 1994 (nr 1580) trätt i kraft 1 juli 1995.

11 § även ändrad genom *lag 5 december 1991 (nr 1679)*, som trätt i kraft den 1 januari 1992.

11 § även ändrad genom *lag 6 december 1990 (nr 1488)*, som trätt i kraft 1 juli 1991.

11 § även ändrad genom *lag 10 maj 1990 (nr 379)*. Ang. ikraftträdande, se vid 18 kap. 9 §. Ändringen innebär att orden ”lokal skattemyndighet” ändrats till ”skattemyndighet” och att orden ”den lokala skattemyndigheten” ändrats till ”skattemyndigheten”.

11 § även ändrad genom *lag 2 april 1987 (nr 146)*, som trätt i kraft 1 juli 1987.

12 § Brandförsäkringsanstalt är efter föreläggande skyldig att till ledning vid allmän och förenklad fastighetstaxering lämna uppgift om försäkringsvärdet på

byggnader, som är hos anstalten försäkrade mot brandskada. *Lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

12 § tidigare ändrad genom lag 18 november 1993 (nr 1193), som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

13 § [Paragrafen har upphört att gälla genom *lag 1 december 2011 (nr 1248)*, som trätt i kraft den 1 januari 2012.]

14 § En uppgiftspliktig person, som inte har lämnat in allmän eller förenklad fastighetsdeklaration eller annan uppgift inom föreskriven tid, får föreläggas att lämna sådan deklaration eller uppgift.

Om deklarationen eller uppgiften inte är upprättad i enlighet med denna lag, får den uppgiftspliktige föreläggas att avhjälpa bristen. *Lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

14 § tidigare ändrad genom lag 18 november 1993 (nr 1193), som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

15 § Allmän och förenklad fastighetsdeklaration och annan uppgift eller upplysning till ledning vid egen taxering, som skall avges på grund av föreläggande, skall lämnas inom den tid, som anges i föreläggandet. Uppgiftslämnaren är dock inte skyldig att på grund av föreläggandet lämna deklaration eller uppgift på tidigare dag än handlingen skulle ha lämnats utan föreläggande. *Lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

15 § tidigare ändrad genom lag 18 november 1993 (nr 1193), som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

16 § [Paragrafen har upphört att gälla genom *lag 1 december 2011 (nr 1248)*, som trätt i kraft den 1 januari 2012.]

17–21 §§ [Paragraferna har upphört att gälla genom *lag 18 december 1980 (nr 1087)*, som trätt i kraft 1 januari 1981.]

22 § Föreläggande får utfärdas av Skatteverket eller konsulent för fastighetstaxering. En konsulent för fastighetstaxering får dock inte förelägga någon att lämna allmän eller förenklad fastighetsdeklaration. *Lag 6 november 2003 (nr 650)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §. Ändringen innebär att orden ”en skattemyndighet” bytts ut mot ”Skatteverket”.

22 § tidigare ändrad genom lag 13 december 2001 (nr 1218). Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

22 § tidigare ändrad genom lag 18 november 1993 (nr 1193), som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

22 § även ändrad genom lag 10 maj 1990 (nr 379). Ang. ikraftträdande, se vid 18 kap. 9 §. Ändringen innebär att orden ”länsskattemyndighet, lokal skattemyndighet” ändrats till ”skattemyndighet”.

62 Fastighetstaxeringslag, 18 kap.

22 § även ändrad genom *lag 16 december 1986 (nr 1300)*, som trätt i kraft 1 januari 1987.

23 § Fastighetsdeklaration eller annan uppgift skall efter föreläggande lämnas till den som utfärdat föreläggandet, inom viss efter omständigheterna lämpad tid, minst fem dagar efter mottagandet. Föreläggandet skall innehålla uppgift om postadress för den som utfärdat föreläggandet.

Uppgift som lämnas till konsulent som biträder Skatteverket vid fastighetstaxering anses vid tillämpningen av skattebrottslagen (1979:69) lämnad till myndighet. *Lag 6 november 2003 (nr 650)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §. Ändringen innebär att ordet ”skattemyndighet” bytts ut mot ”Skatteverket”.

23 § tidigare ändrad genom *lag 6 juni 1996 (nr 668)*, som trätt i kraft den 1 juli 1996.

23 § även ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

24 § Ett föreläggande som utfärdas av Skatteverket får förenas med vite utom i fall som sägs i 7 §. *Lag 6 november 2003 (nr 650)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §. Ändringen innebär att ordet ”skattemyndighet” bytts ut mot ”Skatteverket”.

24 § tidigare ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

24 § även ändrad genom *lag 10 maj 1990 (nr 379)*. Ang. ikraftträdande, se vid 18 kap. 9 §. Ändringen innebär att orden ”länsskattemyndighet, lokal skattemyndighet” ändrats till ”skattemyndighet”.

24 § även ändrad genom *lag 16 december 1986 (nr 1300)*, som trätt i kraft 1 januari 1987.

25 § Finner man, beträffande föreläggande eller annan i denna lag avsedd handling, att det är betydelsefullt att få bevis för att handlingen kommer den deklarationsskyldige eller annan till handa, skall handlingen delges honom, om det inte är känt att han inte kan anträffas. *Lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

26 § Om ett föreläggande har förenats med vite, skall föreläggandet delges den som avses med detta. *Lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

27 § Vite får inte föreläggas staten, kommun eller tjänsteman i tjänsten. *Lag 10 maj 1990 (nr 379)*. Ang. ikraftträdande, se vid 18 kap. 9 §.

28 § Fråga om utdömande av vite prövas av den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av beslut enligt denna lag.

Vid prövning av ansökan om utdömande av vite får även vitets lämplighet bedömas. *Lag 25 juni 2009 (nr 793)*, som träder i kraft den 15 februari 2010. Ändringen innebär att ordet ”länsrätt” bytts ut mot ”förvaltningsrätt”.

28 § tidigare ändrad genom *lag 6 november 2003 (nr 650)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §.

28 § tidigare ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

28 § även ändrad genom *lag 10 maj 1990 (nr 379)*. Ang. ikraftträdande, se vid 18 kap. 9 §.

28 § tidigare ändrad genom *lag 16 december (nr 1300)*.

29 § Skatteverket får besiktiga en fastighet även i annat fall än som avses i 8 §, om uppgift som behövs för att taxera en fastighet saknas eller det finns grundad anledning anta att uppgift som fastighetsägaren lämnat är felaktig eller ofullständig. Besiktning får dock ske endast om tillförlitlig uppgift inte utan avsevärd olägenhet kan fås på annat sätt och uppgiften är av väsentlig betydelse för att åsätta en riktig taxering. I fråga om besiktning enligt denna paragraf gäller 30–40 §§. *Lag 6 november 2003 (nr 650)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §. Ändringen innebär att ordet ”skattemyndigheten” bytts ut mot ”Skatteverket”.

29 § tidigare ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

29 § införd genom *lag 23 april 1981 (nr 280)*, som tillika innehåller följande:

1. Denna lag har trätt i kraft 20 maj 1981 och tillämpas första gången i fråga om allmän fastighetstaxering år 1981.

2. Besvär enligt 23 kap. 1 § får i fråga om 1981 års allmänna fastighetstaxering föras om där avsedd underrättelse inte erhållits senast den 1 september 1981.

29 § tidigare upphävd genom *lag 18 december 1980 (nr 1087)*, som trätt i kraft 1 januari 1981.

30 § Den förvaltningsrätt inom vars domkrets fastigheten är belägen beslutar om besiktning på framställning av Skatteverket. *Lag 25 juni 2009 (nr 793)*, som träder i kraft den 15 februari 2010. Ändringen innebär att ordet ”länsrätt” bytts ut mot ”förvaltningsrätt”.

30 § tidigare ändrad genom *lag 6 november 2003 (nr 650)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §. Ändringen innebär att ordet ”skattemyndigheten” bytts ut mot ”Skatteverket”.

30 § tidigare ändrad genom *lag 4 december 1997 (nr 1090)*, som trätt i kraft den 1 januari 1998.

30 § även ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

30 § införd genom *lag 23 april 1981 (nr 280)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 29 §.

31 § I beslut om besiktning skall redovisas vad denna skall avse. Om det finnes påkallat får även tid för besiktningen bestämmas.

Beslutet skall senast vid förrättning för verkställighet mot bevis lämnas till fastighetsägaren och annan, hos vilken verkställighet sker. Kan beslutet inte överlämnas vid förrättningen skall det snarast därefter delges genom försorg av den som verkställt besiktningen. Paragrafen införd genom *lag 23 april 1981 (nr 280)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 29 §.

32 § Om Skatteverket har gjort framställning om besiktning och åtgärden inte längre behövs skall verket genast anmäla detta till förvaltningsrätten. *Lag 25 juni 2009 (nr 793)*, som träder i kraft den 15 februari 2010. Ändringen innebär att ordet "länsrätten" bytts ut mot "förvaltningsrätten".

32 § tidigare ändrad genom *lag 6 november 2003 (nr 650)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §. Ändringen innebär att ordet "skattemyndigheten" bytts ut mot "Skatteverket".

32 § tidigare ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

32 § införd genom *lag 23 april 1981 (nr 280)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 29 §.

33 § Förvaltningsrätten skall omedelbart upphäva beslut om besiktning när anmälan enligt 32 § har skett. *Lag 25 juni 2009 (nr 793)*, som träder i kraft den 15 februari 2010. Ändringen innebär att ordet "länsrätten" bytts ut mot "förvaltningsrätten".

33 § införd genom *lag 23 april 1981 (nr 280)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 29 §.

34 § Innan beslut om besiktning verkställs skall fastighetsägaren beredas tillfälle att inställa sig till förrättningen. Detsamma gäller nyttjanderättshavare som berörs av åtgärden.

Kan den som avses i första stycket inte utan nämnvärt uppskov kallas till förrättningen eller inställa sig vid denna, får verkställighet ändå ske under förutsättning att särskilt tillkallat vittne är närvarande. Är den, hos vilken besiktning av bostadsutrymme skall ske, inte närvarande, får dock förrättningen genomföras endast om det kan antas att fastighetsägaren eller annan söker förhåla besiktningen eller att den av annat skäl kommer att försenas. Paragrafen införd genom *lag 23 april 1981 (nr 280)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 29 §.

35 § Fastighetsägaren och annan hos vilken verkställighet sker har rätt att tillkalla vittne. Förrättningen får dock inte i onödan uppehållas i väntan på att vittne skall inställa sig. Paragrafen införd genom *lag 23 april 1981 (nr 280)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 29 §.

36 § Besiktning skall verkställas så att den innebär minsta möjliga olägenhet för den som berörs av besiktningen. Skada får inte förorsakas på egendom. Lås och annan stängningsanordning får dock brytas. Paragrafen införd genom *lag 23 april 1981 (nr 280)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 29 §.

37 § Verkställighet av besiktning i bostadsutrymme får inte utan medgivande av den som berörs därav påbörjas mellan kl. 19 och kl. 8. Paragrafen införd genom *lag 23 april 1981 (nr 280)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 29 §.

38 § Skatteverket eller en konsulent verkställer beslut om besiktning.

Åtgärd som avses i 36 § sista meningen skall verkställas av kronofogdemyndigheten. *Lag 6 november 2003 (nr 650)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §. Ändringen innebär att ordet "skattemyndigheten" bytts ut mot "Skatteverket".

38 § tidigare ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

38 § införd genom *lag 23 april 1981 (nr 280)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 29 §.

39 § Vid besiktning är fastighetsägaren skyldig att lämna de upplysningar som behövs för besiktningens verkställande samt att lämna tillträde till fastigheten och dess byggnader. Paragrafen införd genom *lag 23 april 1981 (nr 280)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 29 §.

40 § Angående verkställighet av beslut om besiktning skall utfärdas bevis. Vad i 31 § andra stycket föreskrivs rörande beslut om besiktning skall i tillämpliga delar gälla även bevis om verkställighet. Är den som skall erhålla bevis inte närvarande vid förrättningen, skall bevis lämnas även till någon som kan anses företräda honom, om sådan person är närvarande. Paragrafen införd genom *lag 23 april 1981 (nr 280)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 29 §.

41 § [Paragrafen har upphört att gälla genom *lag 6 juni 1996 (nr 668)*, som trätt i kraft den 1 juli 1996.]

Förseningsavgift

42 § Om en deklarationsskyldig inte har kommit enligt fa in med allmän eller förenklad fastighetsdeklaration inom föreskriven tid eller endast har lämnat en deklaration med så bristfälligt innehåll att den uppenbarligen inte är ägnad att ligga till grund för taxering, skall en särskild avgift (*förseningsavgift*) om 500 kronor påföras honom.

Om en deklarationsskyldig som utan föreläggande skall lämna allmän eller förenklad fastighetsdeklaration, inte har kommit in med deklaration senast den 1 maj under taxeringsåret eller om han dessförinnan endast har kommit in med en deklaration med så bristfälligt innehåll att den uppenbarligen inte är ägnad att ligga till grund för taxering, bestäms förseningsavgiften till 2 000 kronor.

Har den deklarationsskyldige inom föreskriven tid lämnat en deklarationshandling som inte är behörigen undertecknad tas förseningsavgift ut endast om handlingen inte undertecknas inom den tid som föreskrivs i ett föreläggande. I sådant fall beräknas avgiften enligt första stycket. *Lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

42 § införd genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994. Bestämmelserna i 18 kap. 9 a § om anstånd och i 18 kap. 42 § om förseningsavgift tillämpas dock först vid den allmänna fastighetstaxeringen 1996.

43 § Förseningsavgift skall efterges helt om underlåtenheten kan antas ha ett sådant samband med den deklarationsskyldiges ålder, sjukdom, bristande erfarenhet eller liknande förhållande att den framstår som ursäktlig. Detsamma gäller om underlåtenheten framstår som ursäktlig med hänsyn till särskilda omständigheter eller om det framstår som uppenbart oskäligt att ta ut förseningsavgiften. Paragrafen införd genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 18 kap. 42 §.

44 § Bestämmelserna om eftergift skall beaktas även om något yrkande om detta inte har framställts, i den mån det föranleds av vad som förekommit i ärendet eller målet om förseningsavgift. Paragrafen införd genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 18 kap. 42 §.

45 § Förseningsavgift får inte påföras sedan den deklarationsskyldige har avlidit. Paragrafen införd genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 18 kap. 42 §.

46 § Bestämmelserna i denna lag om omprövning och överklagande av beslut om fastighetstaxering gäller i tillämpliga delar för beslut om förseningsavgift.

I fråga om förseningsavgift enligt denna lag gäller bestämmelserna om betalning och återbetalning i 61–65 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244). *Lag 1 december 2011 (nr 1248)*, som trätt i kraft den 1 januari 2012.

46 § tidigare ändrad genom *lag 22 maj 2003 (nr 230)*, som trätt i kraft den 1 juli 2003.

46 § tidigare ändrad genom *lag 12 juni 1997 (nr 521)*, som trätt i kraft den 1 november 1997.

46 § införd genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 18 kap. 42 §.

19 kap. Förberedande åtgärder*

*Rubriken ändrad genom lag 3 december 1981 (nr 1119).

*Allmän fastighetstaxering**

*Rubriken införd genom lag 13 december 2001 (nr 1218).

1 § Senast den 1 oktober andra året före det år då allmän fastighetstaxering äger rum, skall regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer besluta föreskrifter för förberedelsearbetet.

Senast den 15 november samma år lämnar Skatteverket beträffande småhus och tomtmark, utom såvitt avser småhus och tomtmark för småhus som ingår i lantbruksenhet, förslag till sådana föreskrifter som avses i 7 kap. 7 § med undantag för föreskrifter om indelning i värdeområden.

Senast den 15 mars året före det år då allmän fastighetstaxering äger rum lämnar Skatteverket förslag till övriga föreskrifter enligt 7 kap. 7 §. Lag 6 november 2003 (nr 650). Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §. Ändringen innebär bl. a. att fjärde stycket upphävs och att orden ”Riksskatteverket” och ”skattemyndigheten” bytts ut mot ”Skatteverket”.

1 § tidigare ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

1 § även ändrad genom *lag 3 december 1992 (nr 1127)*, som trätt i kraft 17 december 1992.

1 § även ändrad genom *lag 13 december 1990 (nr 1382)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

1 § även ändrad genom *lag 10 maj 1990 (nr 379)*. Ang. ikraftträdande, se vid 18 kap. 9 §. Ändringen innebär att ordet ”länsskattemyndighet” i olika böjningsformer ändrats till ”skattemyndighet” i motsvarande form.

1 § även ändrad genom *lag 16 december 1986 (nr 1300)*, som trätt i kraft 1 januari 1987.

2 § Under förberedelsearbetet skall det vid Skatteverket finnas referensgrupper bestående av förtroendevalda ledamöter i skattenämnderna.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer fastställer det antal ledamöter som skall ingå i en referensgrupp. *Lag 6 november 2003 (nr 650)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §. Ändringen innebär bl. a. att ordet ”skattemyndighet” bytts ut mot ”Skatteverket”.

2 § tidigare ändrad genom *lag 18 november 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

2 § även ändrad genom *lag 5 december 1991 (nr 1679)*, som trätt i kraft den 1 januari 1992.

3 § Den statliga lantmäterimyndigheten och Skatteverket ska undersöka och upprätta förslag till

1. vilka riktvärdetabeller för småhus som inte ingår i lantbruksenhet, som med hänsyn till rådande prisläge bör användas inom olika delar av ett län, och
2. riktvärdeskartor för tomtmark som inte ingår i lantbruksenhet inom länet.

Den statliga lantmäterimyndigheten och Skatteverket ska vidare pröva att en tillämpning av förslag till föreskrifter enligt 1 § andra och tredje styckena leder till taxeringsvärden som svarar mot taxeringsvärdenivå enligt 5 kap. 2 § (provvärdering). Motsvarande prövning görs av förslag till riktvärdekartor för tomtmark och riktvärdetabeller för småhus enligt första stycket.

Provvärdering ska göras för varje värdeområde och omfatta det antal överlåtelse inom området (provvärderingsobjekt) som bedöms nödvändigt med hänsyn till områdets karaktär. Om antalet provvärderingsobjekt är för få eller saknas inom ett värdeområde, får provvärdering göras för en grupp av värdeområden som då tillsammans bildar ett provvärderingsområde.

68 Fastighetstaxeringslag, 19 kap.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om indelningen i provvärderingsområden. Ett sådant beslut får inte överklagas. *Lag 12 juni 2008 (nr 535)*, som trätt i kraft den 1 september 2008.

3 § tidigare ändrad genom *lag 6 november 2003 (nr 650)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §. Ändringen innebär bl. a. att ordet ”skattemyndigheten” bytts ut mot ”Skatteverket”.

3 § tidigare ändrad genom *lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

3 § tidigare ändrad genom *lag 14 juni 2001 (nr 546)*. Ang. ikraftträdande, se vid 2 kap. 2 §.

3 § även ändrad genom *lag 19 december 1995 (nr 1409)*, som trätt i kraft 1 januari 1996.

3 § även ändrad genom *lag 20 december 1994 (nr 1909)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 1 §.

3 § tidigare ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

3 § även ändrad genom *lag 13 december 1990 (nr 1382)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

4 § [Paragrafen har upphört att gälla genom *lag 7 november 1985 (nr 820)*, som trätt i kraft 3 december 1985 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1988.]

5 § Skatteverket ska, i samråd med den statliga lantmäterimyndigheten senast den 1 juni året före det år då allmän fastighetstaxering därom äger rum upprätta förslag till riktvärdekartor för tomtmark som inte ingår i lantbruksenhet och riktvärdetabeller för småhus som inte ingår i lantbruksenhet. På samma gång ska det föreslås ändringar som behövs i de förslag till föreskrifter som avses i 1 § andra–fjärde styckena.

En referensgrupp ska under arbetets gång ges möjlighet att lämna synpunkter. *Lag 12 juni 2008 (nr 535)*, som trätt i kraft den 1 september 2008.

5 § tidigare ändrad genom *lag 6 november 2003 (nr 650)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §. Ändringen innebär att ordet ”skattemyndigheten” bytts ut mot ”Skatteverket”.

5 § tidigare ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

5 § även ändrad genom *lag 13 december 1990 (nr 1382)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

5 § även ändrad genom *lag 10 maj 1990 (nr 379)*. Ang. ikraftträdande, se vid 18 kap. 9 §. Ändringen innebär att ordet ”länsskattemyndighet” i olika böjningsformer ändrats till ”skattemyndighet” i motsvarande form.

5 § tidigare ändrad genom *lag 16 december 1986 (nr 1300)*, som trätt i kraft 1 januari 1987. Ändringen innebär att ordet ”skattechefen” ändrats till ”länsskattemyndigheten”.

5 § även ändrad genom *lag 22 maj 1986 (nr 258)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 7 §. Ändringen avser tidpunkten.

6 § [Paragrafen har upphört att gälla genom *lag 3 december 2009 (nr 1407)*, som trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års fastighetstaxering.]

7 § Senast den 1 september året före det år då allmän fastighetstaxering äger rum skall regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer besluta sådana föreskrifter som avses i 7 kap. 7 § och 19 kap. 3 §. *Lag 14 juni 2001 (nr 546)*. Ang. ikraftträdande, se vid 2 kap. 2 §.

7 § tidigare ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

7 § även ändrad genom *lag 22 maj 1986 (nr 258)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 7 §. Ändringen avser tidpunkten.

8 § Den som under andra året före taxeringsåret äger en småhusenhet, som förvärvats under tredje året före taxeringsåret, är efter föreläggande av Skatteverket skyldig att lämna de uppgifter som behövs till ledning inför allmän fastighetstaxering.

Den som under andra eller tredje året före taxeringsåret äger en hyreshusenhet, industrienhet, elproduktionsenhet eller lantbruksenhet är efter föreläggande av Skatteverket skyldig att lämna de uppgifter som behövs till ledning inför allmän fastighetstaxering.

Den som under andra året före taxeringsåret är innehavare av taktenhet eller annan taxeringsenhet på vilken täktverksamhet pågår eller annars är tillåten, är efter föreläggande från Skatteverket skyldig att till ledning inför allmän fastighetstaxering lämna uppgift om de priser som under andra året före taxeringsåret uppburits för brytvärd fyndighet. *Lag 17 mars 2011 (nr 299)*, som trätt i kraft den 15 april 2011.

8 § tidigare ändrad genom *lag 6 november 2003 (nr 650)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §. Ändringen innebär att ordet ”skattemyndighet” bytts ut mot ”Skatteverket”.

8 § tidigare ändrad genom *lag 22 maj 2003 (nr 230)*, som trätt i kraft den 1 juli 2003. Ändringen innebär bl. a. att sista stycket upphävs.

8 § tidigare ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

8 § även ändrad genom *lag 13 december 1990 (nr 1382)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

8 § även ändrad genom *lag 10 maj 1990 (nr 379)*. Ang. ikraftträdande, se vid 18 kap. 9 §. Ändringen innebär att ordet ”länsskattemyndighet” i olika böjningsformer ändrats till ”skattemyndighet” i motsvarande form.

8 § även ändrad genom *lag 18 december 1989 (nr 1034)*, som trätt i kraft 1 januari 1990.

70 Fastighetstaxeringslag, 19–20 kap.

8 § tidigare ändrad genom *lag 2 juni 1988 (nr 544)*. Ang. ikraftträdande, se vid 2 kap. 4 §.

8 § även ändrad genom *lag 16 december 1986 (nr 1300)*, som trätt i kraft 1 januari 1987. Ändringen innebär att ordet ”länsstyrelse” ändrats till ”läns-skattemyndighet”.

8 § införd genom *lag 22 maj 1986 (nr 258)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 7 §.

*Förenklad fastighetstaxering**

*Rubriken införd genom lag 13 december 2001 (nr 1218).

9 § Senast den 1 december andra året före det år då förenklad fastighetstaxering äger rum, beslutar regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer föreskrifter för förberedelsearbetet. Paragrafen införd genom *lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

10 § Bestämmelserna i 2, 3 och 8 §§ tillämpas också vid förenklad fastighetstaxering. Paragrafen införd genom *lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

20 kap. Taxering m.m.*

*Rubriken ändrad genom lag 18 november 1993 (nr 1193). Rubriken även ändrad genom lag 3 december 1981 (nr 1119).

1 § Beslut om fastighetstaxering är grundläggande beslut om fastighetstaxering, omprövningsbeslut och beslut om taxeringsåtgärder efter domstols beslut. *Lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

1 § tidigare ändrad genom *lag 5 december 1991 (nr 1679)*, som trätt i kraft den 1 januari 1992.

1 § även ändrad genom *lag 10 maj 1990 (nr 379)*. Ang. ikraftträdande, se vid 18 kap. 9 §.

1 § tidigare ändrad genom *lag 16 december 1986 (nr 1300)*, som trätt i kraft 1 januari 1987.

2 § Skatteverket ska senast den 15 juni under taxeringsåret meddela grundläggande beslut om taxering av fastighet.

Har fastighetsägaren, trots att han varit skyldig att lämna fastighetsdeklaration, inte avgett någon sådan, eller kan fastighetens taxeringsvärde inte beräknas tillförlitligt på grund av brister i eller bristfälligt underlag för deklarationen, ska taxeringsvärdet uppskattas till det belopp som framstår som skäligt med hänsyn till vad som framkommit i ärendet (*skönstaxering*).

Om uppgift om antal bostadslägenheter i hyreshus enligt 9 kap. 3 § inte har lämnats, eller inte kan bestämmas tillförlitligt på grund av brister i eller bristfälligt underlag för deklarationen, ska antalet uppskattas till det antal som framstår som skäligt med hänsyn till vad som framkommit i ärendet. *Lag 18 december 2007 (nr 1416)*, som trätt i kraft den 1 januari 2008.

2 § även ändrad genom *lag 6 november 2003 (nr 650)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §. Ändringen innebär bl. a. att ordet ”skattemyndigheten” bytts ut mot ”Skatteverket”.

2 § tidigare ändrad genom *lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

2 § tidigare ändrad genom *lag 27 maj 1998 (nr 239)*, som trätt i kraft den 1 januari 1999.

2 § även ändrad genom *lag 20 december 1994 (nr 1909)*.

2 § även ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994. Ändringen innebär även att paragrafen i dess äldre lydelse har upphävts. I övrigt, se tidigare upplaga. Paragrafen betecknades tidigare som 11 §.

2 a § Grundläggande beslut om taxering av en fastighet får fattas genom automatisk databehandling i det fall skälen för beslutet enligt 20 § första stycket 1 förvaltningslagen (1986:223) får utelämnas. Paragrafen införd genom *lag 17 juni 1999 (nr 630)*, vilken trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

3 § Taxeringsärende avgörs i skattenämnd, om ärendet

1. avser omprövning av en tvistig fråga och nämnden inte tidigare prövat de omständigheter och bevis fastighetsägaren åberopar,

2. avser en skälighets- eller bedömningsfråga av väsentlig ekonomisk betydelse för fastighetsägaren eller

3. av någon annan särskild anledning bör prövas i nämnden. *Lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

3 a § Skatteverket skall se till att ärendena blir tillräckligt utredda.

Vill fastighetsägaren lämna upplysningar muntligt inför skattenämnden i ett fastighetstaxeringsärende som angår honom och som skall avgöras i nämnden, skall han få tillfälle till det om inte särskilda skäl talar emot det. *Lag 6 november 2003 (nr 650)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §. Ändringen innebär att ordet ”skattemyndigheten” bytts ut mot ”Skatteverket”.

3 a § tidigare ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994. Paragrafen betecknades tidigare som 5 §.

4 § I Skatteverkets beslut om fastighetstaxering ska redovisas

1. fastighetens indelning i taxeringsenheter,

2. typ av taxeringsenhet och taxeringsenhetens skatte- och avgiftspliktsförhållanden,

3. skatte- och avgiftspliktig enhets taxeringsvärde och däri ingående delvärde samt värde av varje värderingsenhet,

4. storleken av sådan värdefaktor som särskilt anges i 8–15 kap.,

5. storleken av riktvärde samt

72 Fastighetstaxeringslag, 20 kap.

6. storlekskorrektur enligt 7 kap. 4 a §, säreget förhållande enligt 7 kap. 5 § eller annat förhållande som har föranlett ändring av riktvärde.

Värdet av en enskild värderingsenhet anges i fulla tusental kronor. Avrundning sker så att överstigande belopp, som inte uppgår till fullt tusental kronor, faller bort. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva om de ytterligare avrundningsregler som behövs. *Lag 18 december 2007 (nr 1416)*, som trätt i kraft den 1 januari 2008.

4 § även ändrad genom *lag 6 november 2003 (nr 650)*. *Lag 6 november 2003 (nr 650)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §. Ändringen innebär att ordet "skattemyndighetens" bytts ut mot "Skatteverkets".

4 § tidigare ändrad genom *lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

4 § tidigare ändrad genom *lag 17 juni 1999 (630)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 7 §.

4 § även ändrad genom *lag 5 juni 1997 (nr 451)*, som trätt i kraft den 1 juli 1997 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering 1998.

4 § även ändrad genom *lag 20 december 1994 (nr 1909)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 1 §.

4 § även ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994. Ändringen innebär även att paragrafen i dess äldre lydelse har upphävts. I övrigt, se tidigare upplaga. Paragrafen betecknades tidigare som 12 §.

5 § I beslutet skall vidare anges taxeringsenhetens totala, enskilt innehavda landareal. För lantbruksenhet skall den anges i hektar och för övriga enheter i kvadratmeter.

Totalarealen för lantbruksenhet skall delas upp på olika ägoslag. Har åkermark delats in i flera värderingsenheter skall arealen anges för varje sådan enhet. Avrundning av arealen för ägoslag eller värderingsenhet skall ske till hela hektar. Areal som understiger 0,5 hektar skall inte redovisas särskilt.

För tomtmark som ligger på lantbruksenhet skall arealen anges i såväl hektar som kvadratmeter. *Lag 5 juni 1997 (nr 451)*, som trätt i kraft den 1 juli 1997 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering 1998.

5 § även ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994. Paragrafen betecknades tidigare som 13 §. Äldre lydelse av 5 § betecknas 3 a §. I övrigt, se äldre upplaga.

5 a § Skatteverket skall senast den 30 juni under taxeringsåret underrätta fastighetsägaren om

1. innehållet i Skatteverkets grundläggande beslut om fastighetstaxering,
2. att ägaren kan begära omprövning av beslutet,
3. vad som skall iakttas av den som vill begära omprövning av eller överklaga beslutet.

Lag 6 november 2003 (nr 650). Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §. Ändringen innebär att ordet "skattemyndigheten" bytts ut mot "Skatteverket".

5 a § tidigare ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994. Paragrafen betecknades tidigare som 14 §.

6 § Om det i en taxeringsenhet ingår flera fastigheter eller delar av fastigheter skall Skatteverket efter ansökan ange hur stor del av taxeringsvärdet och i 5 kap. 7 § nämnda delvärden som belöper på fastigheten eller fastighetsdelen. Ansökan skall göras hos Skatteverket av ägaren eller arrendatorn. *Lag 6 november 2003 (nr 650).* Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §. Ändringen innebär att ordet "skattemyndigheten" bytts ut mot "Skatteverket".

6 § tidigare ändrad genom *lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

6 § tidigare ändrad genom *lag 20 december 1994 (nr 1909)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

6 § även ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994. Paragrafen betecknades tidigare som 15 §.

7 § Skatteverket skall ompröva ett beslut om fastighetstaxering om fastighetsägaren begär det eller om det finns skäl för det. Att omprövning skall ske när fastighetsägare överklagat ett beslut om fastighetstaxering framgår av 21 kap. 5 §.

Om något grundläggande beslut om fastighetstaxering inte har fattats får taxering ske genom omprövning.

Skatteverket får avstå från att på eget initiativ ompröva ett beslut, om omprövningen skulle avse endast ett mindre belopp. *Lag 6 november 2003 (nr 650).* Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §. Ändringen innebär att ordet "skattemyndigheten" bytts ut mot "Skatteverket".

7 § tidigare ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

7 § tidigare ändrad genom *lag 10 maj 1990 (nr 379)*. Ang. ikraftträdande, se vid 18 kap. 9 §. Ändringen innebär att ordet "länsskattemyndighet" i olika böjningsformer ändrats till "skattemyndighet" i motsvarande form.

7 § tidigare ändrad genom *lag 8 juni 1989 (nr 477)*. Ang. ikraftträdande, se vid 12 kap. 3 §.

7 § även ändrad genom *lag 7 november 1985 (nr 820)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 7 §.

8 § En fråga som avgjorts av allmän förvaltningsdomstol får inte omprövas av Skatteverket enligt 7 §. *Lag 6 november 2003 (nr 650).* Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §. Ändringen innebär att ordet "skattemyndigheten" bytts ut mot "Skatteverket".

8 § tidigare ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

9 § Vill fastighetsägaren begära omprövning av ett beslut, skall han göra detta skriftligt. Begäran skall ha kommit in till Skatteverket före utgången av det femte året efter taxeringsåret.

Om fastighetsägaren gör sannolikt att han inte inom två månader före utgången av den tid som anges i första stycket fått kännedom om ett beslut om fastighetstaxering som är till hans nackdel, får han ändå begära omprövning. Begäran skall ha kommit in inom två månader från den dag han fick sådan kännedom.

Har fastighetsägaren inom den tid som anges i första eller andra stycket lämnat in skrivelsen med begäran om omprövning till en allmän förvaltningsdomstol, får ärendet ändå prövas. Skrivelsen skall då omedelbart översändas till Skatteverket med uppgift om den dag då handlingen kom in till domstolen. *Lag 6 november 2003 (nr 650)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §.

9 § tidigare ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

9 § tidigare ändrad genom *lag 10 maj 1990 (nr 379)*. Ang. ikraftträdande, se vid 18 kap. 9 §. Ändringen innebär att orden "lokal skattemyndighet" ändrats till "skattemyndighet".

10 § Om en begäran om omprövning inte är egenhändigt undertecknad av fastighetsägaren eller hans ombud, får Skatteverket utfärda föreläggande om att undertecknande skall ske med påföljd att omprövning annars inte görs. *Lag 6 november 2003 (nr 650)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §. Ändringen innebär att ordet "skattemyndigheten" bytts ut mot "Skatteverket".

10 § tidigare ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

10 § tidigare ändrad genom *lag 22 maj 1986 (nr 258)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 7 §.

11 § Trots bestämmelsen i 8 § får en fråga som har avgjorts av förvaltningsrätt eller kammarrätt genom beslut som vunnit laga kraft omprövas, om beslutet avviker från rättstillämpningen i ett avgörande av Högsta förvaltningsdomstolen som har meddelats därefter. *Lag 25 november 2010 (nr 1443)*, som trätt i kraft den 1 januari 2011.

11 § tidigare ändrad genom *lag 25 juni 2009 (nr 793)*, som träder i kraft den 15 februari 2010. Ändringen innebär att ordet "länsrätt" bytts ut mot "förvaltningsrätt".

11 § tidigare ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994. Äldre lydelse av 11 § betecknas 2 §. I övrigt, se äldre upplaga.

12 § Omprövar Skatteverket självmant ett beslut om fastighetstaxering, får omprövningsbeslut som är till fastighetsägarens fördel meddelas före utgången av det femte året efter taxeringsåret.

Ett sådant omprövningsbeslut får meddelas även efter utgången av det femte året efter taxeringsåret, om det föranleds av Skatteverkets beslut om fastighets-taxering eller allmän förvaltningsdomstols beslut i mål om fastighetstaxering avseende ett annat taxeringsår eller en annan taxeringsenhet. *Lag 6 november 2003 (nr 650)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §. Ändringen innebär att ordet "skattemyndigheten" bytts ut mot "Skatteverket".

12 § tidigare ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994. Äldre lydelse av 12 § betecknas 4 §. I övrigt se tidigare upplaga.

13 § Ett omprövningsbeslut som är till nackdel för fastighetsägaren får, utom i fall som avses i andra stycket samt 15 och 16 §§, inte meddelas efter utgången av året efter taxeringsåret.

Har fastighetsägaren inte gett in allmän eller förenklad fastighetsdeklaration i rätt tid, får ett omprövningsbeslut som är till hans nackdel meddelas efter utgången av den tid som anges i första stycket. Ett sådant omprövningsbeslut får meddelas inom ett år från den dag deklarationen kom in till Skatteverket, dock senast före utgången av det femte året efter taxeringsåret. *Lag 6 november 2003 (nr 650)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §. Ändringen innebär att ordet "skattemyndigheten" bytts ut mot "Skatteverket".

13 § tidigare ändrad genom *lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

13 § tidigare ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994. Äldre lydelse av 13 § betecknas 5 §. I övrigt se äldre upplaga.

14 § Skatteverket får meddela ett omprövningsbeslut som är till nackdel för fastighetsägaren efter utgången av den tid som anges i 13 § första stycket under de förutsättningar och på det sätt som anges i 15–20 §§ (*eftertaxering*). *Lag 6 november 2003 (nr 650)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §. Ändringen innebär att ordet "skattemyndigheten" bytts ut mot "Skatteverket".

14 § tidigare ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994. Äldre lydelse av paragrafen betecknas 5 a §. I övrigt, se tidigare upplaga.

15 § Eftertaxering får ske om fastighetsägaren

1. i fastighetsdeklaration eller på annat sätt under förfarandet lämnat oriktig uppgift till ledning för taxeringen,
2. lämnat oriktig uppgift i mål om fastighetstaxering eller
3. underlåtit att lämna fastighetsdeklaration, uppgift eller infordrad upplysning trots att han är deklarationsskyldig eller uppgiftspliktig.

Vad nu sagts gäller om den oriktiga uppgiften eller underlåtenheten medfört att ett beslut om fastighetstaxering blivit felaktigt eller inte fattats. *Lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och

tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994. Äldre lydelse av 15 § betecknas 6 §. I övrigt, se tidigare upplaga.

16 § Eftertaxering får också ske

1. vid rättelse av felräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende,
2. när en ändring i ett beslut om fastighetstaxering föranleds av beslut som avses i 12 § andra stycket. *Lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

16 § tidigare ändrad genom *lag 7 november 1985 (nr 820)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 7 §.

17 § Eftertaxering enligt 15 § samt 16 § 1 får ske endast om den avser belopp av någon betydelse.

Eftertaxering får inte ske om beslutet med hänsyn till omständigheterna skulle framstå som uppenbart oskäligt eller om Skatteverket tidigare fattat beslut om eftertaxering i samma fråga. *Lag 6 november 2003 (nr 650)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §. Ändringen innebär att ordet ”skattemyndigheten” bytts ut mot ”Skatteverket”.

17 § tidigare ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

17 § tidigare ändrad genom *lag 7 november 1985 (nr 820)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 7 §.

18 § Skatteverkets beslut om eftertaxering skall meddelas före utgången av femte året efter taxeringsåret om inte annat följer av 19 eller 20 §. *Lag 6 november 2003 (nr 650)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §. Ändringen innebär att ordet ”skattemyndighetens” bytts ut mot ”Skatteverkets”.

18 § tidigare ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

18 § tidigare ändrad genom *lag 10 maj 1990 (nr 379)*. Ang. ikraftträdande, se vid 18 kap. 9 §. Ändringen innebär att orden ”lokal skattemyndighet” ändrats till ”skattemyndighet”.

18 § även ändrad genom *lag 22 maj 1986 (nr 258)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 7 §.

18 § även ändrad genom *lag 7 november 1985 (nr 820)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 7 §.

19 § Beslut om eftertaxering enligt 16 § 2 får meddelas även efter den tid som anges i 18 § men senast sex månader efter det beslut som föranleder ändringen.

Beslut om eftertaxering på grund av oriktig uppgift i omprövningsärende eller mål om fastighetstaxering får meddelas efter den tid som anges i 18 § men senast inom ett år från utgången av den månad då Skatteverkets eller domstolens beslut i ärendet eller målet vunnit laga kraft. *Lag 6 november 2003 (nr*

650). Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §. Ändringen innebär att ordet ”skattemyndighetens” bytts ut mot ”Skatteverkets”.

19 § tidigare ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

20 § Skatteverket skall snarast efter det att en domstol meddelat beslut i ett mål om fastighetstaxering vidta de taxeringsåtgärder som föranleds av domstolens beslut. *Lag 6 november 2003 (nr 650)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §. Ändringen innebär att ordet ”skattemyndigheten” bytts ut mot ”Skatteverket”.

20 § tidigare ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

20 § även ändrad genom *lag 21 december 1992 (nr 1666)*. Ang. ikraftträdandebestämmelser m.m., se vid 2 kap. 4 §.

21–23 §§ [Paragraferna har upphört att gälla genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)* som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994. Ang. tidigare lydelse, se tidigare upplaga.]

21 kap. Överklagande av Skatteverkets beslut*

*Rubriken ändrad genom *lag 6 november 2003 (nr 650)*. Rubriken tidigare ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*. Rubriken tidigare ändrad genom *lag 3 december 1981 (nr 1119)*. Kapitlet infört genom *lag 23 april 1981 (nr 280)*.

1 § Fastighetsägaren och det allmänna ombudet hos Skatteverket får överklaga Skatteverkets beslut om fastighetstaxering hos den förvaltningsrätt inom vars domkrets den taxeringsenhet som överklagandet avser är belägen.

Fastighetsägaren får överklaga beslut att avvisa en begäran om omprövning av beslut om fastighetstaxering. *Lag 25 juni 2009 (nr 793)*, som träder i kraft den 15 februari 2010. Ändringen innebär att ordet ”länsrätt” bytts ut mot ”förvaltningsrätt”.

1 § tidigare ändrad genom *lag 6 november 2003 (nr 650)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §.

1 § tidigare ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

1 § även ändrad genom *lag 10 maj 1990 (nr 379)*.

1 § tidigare ändrad genom *lag 16 december 1986 (nr 1300)*.

1 § även ändrad genom *lag 23 april 1981 (nr 280)*.

1 § införd genom *lag 30 april 1980 (nr 149)*. Ang. ikraftträdande, se vid 4 kap. 5 §.

2 § Ett beslut om föreläggande vid vite får inte överklagas. *Lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

78 Fastighetstaxeringslag, 21 kap.

2 § även ändrad genom lag 10 maj 1990 (nr 379). Ang. ikraftträdande, se vid 18 kap. 9 §.

2 § även ändrad genom lag 16 december 1986 (nr 1300).

2 § införd genom lag 23 april 1981 (nr 280).

Fastighetsägares överklagande

3 § Fastighetsägares överklagande skall vara skriftligt och ha kommit in före utgången av det femte året efter taxeringsåret. Om beslutet om fastighetstaxering har meddelats efter den 30 juni femte året efter det taxeringsår som beslutet avser och fastighetsägaren har fått del av beslutet efter utgången av oktober samma år, får överklagandet dock komma in inom två månader från den dag då han fick del av beslutet.

Fastighetsägare får överklaga ett beslut om fastighetstaxering även om det inte gått honom emot. Lag 18 november 1993 (nr 1193), som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

3 § även ändrad genom lag 7 november 1985 (nr 820). Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 7 §.

3 § införd genom lag 23 april 1981 (nr 280). Ang. ikraftträdande m.m., se vid 18 kap. 29 §.

4 § Skatteverket skall pröva om överklagandet har kommit in i rätt tid. Har överklagandet kommit in för sent, skall verket avvisa det, om inte annat följer av andra eller tredje stycket.

Överklagandet skall inte avvisas, om förseningen beror på att Skatteverket har lämnat fastighetsägaren en felaktig underrättelse om hur man överklagar.

Överklagandet skall inte heller avvisas, om det inom överklagandetiden kommit in till en allmän förvaltningsdomstol. Överklagandet skall då omedelbart överlämnas till Skatteverket med uppgift om den dag då handlingen kom in till domstolen. Lag 6 november 2003 (nr 650). Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §. Ändringen innebär bl. a. att ordet "skattemyndigheten" bytts ut mot "Skatteverket".

4 § tidigare ändrad genom Lag 18 november 1993 (nr 1193), som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

4 § tidigare ändrad genom lag 7 november 1985 (nr 820). Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 7 §.

4 § införd genom lag 23 april 1981 (nr 280). Ang. ikraftträdande m.m., se vid 18 kap. 29 §.

5 § Skatteverket skall snarast ompröva det överklagade beslutet. Detta gäller dock inte om överklagandet skall avvisas enligt 4 § eller om en omprövning strider mot 20 kap. 8 §.

Ett överklagande förfaller, om Skatteverket ändrar beslutet så som fastighetsägaren begär.

Om verket ändrar beslutet på annat sätt än fastighetsägaren begär, skall överklagandet anses omfatta det nya beslutet. Finns det skäl för det, får

Skatteverket lämna fastighetsägaren tillfälle att återkalla överklagandet. *Lag 6 november 2003 (nr 650)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §. Ändringen innebär att ordet ”skattemyndigheten” bytts ut mot ”Skatteverket”.

5 § tidigare ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

5 § även ändrad genom *lag 10 maj 1990 (nr 379)*. Ang. ikraftträdande, se vid 18 kap. 9 §. Ändringen innebär att ordet ”länsskattemyndighet” ändrats till ”skattemyndighet”.

5 § tidigare ändrad genom *lag 16 december 1986 (nr 1300)*.

5 § även ändrad genom *lag 7 november 1985 (nr 820)*.

5 § införd genom *lag 23 april 1981 (nr 280)*.

6 § Om överklagandet inte avvisas enligt 4 § eller förfaller enligt 5 §, skall Skatteverket överlämna överklagandet, sitt omprövningsbeslut och övriga handlingar i ärendet till förvaltningsrätten. Om det finns särskilda skäl får överklagandet överlämnas till förvaltningsrätten utan föregående omprövning. *Lag 25 juni 2009 (nr 793)*, som träder i kraft den 15 februari 2010. Ändringen innebär att ordet ”länsrätten” bytts ut mot ”förvaltningsrätten”.

6 § tidigare ändrad genom *lag 6 november 2003 (nr 650)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §. Ändringen innebär att ordet ”skattemyndigheten” bytts ut mot ”Skatteverket”.

6 § tidigare ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

6 § även ändrad genom *lag 10 maj 1990 (nr 379)*. Ang. ikraftträdande, se vid 18 kap. 9 §. Ändringen innebär att ordet ”länsskattemyndighet” ändrats till ”skattemyndighet”.

6 § även ändrad genom *lag 16 december 1986 (nr 1300)*, som trätt i kraft 1 januari 1987. Ändringen innebär att ordet ”taxeringsintendenten” ändrats till ”länsskattemyndigheten”.

6 § även ändrad genom *lag 7 november 1985 (nr 820)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 7 §.

6 § införd genom *lag 23 april 1981 (nr 280)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 18 kap. 29 §.

*Allmänna ombudets överklagande**

*Rubriken ändrad genom *lag 6 november 2003 (nr 650)*.

7 § Det allmänna ombudets överklagande skall vara skriftligt och ha kommit in inom den tidsfrist som enligt 20 kap. gäller för beslut om omprövning på initiativ av Skatteverket, eller efter sådan tid, inom två månader från den dag då det överklagade beslutet meddelades.

Om ett omprövningsbeslut som avser eftertaxering överklagas och en ändring till fastighetsägarens nackdel yrkas, skall överklagandet ha kommit in inom två månader från den dag beslutet meddelats. *Lag 6 november 2003 (nr 650)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §. Ändringen innebär att ordet

80 Fastighetstaxeringslag, 21 kap.

” Riksskatteverkets” bytts ut mot ” Det allmänna ombudets” och att ordet ”skattemyndigheten” bytts ut mot ”Skatteverket”.

7 § tidigare ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

7 § införd genom *lag 23 april 1981 (nr 280)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 18 kap. 29 §.

*Förvaltningsrättens sammansättning**

*Rubriken ändrad genom lag 25 juni 2009 (nr 793). Ändringen innebär att ordet ”länsrättens” bytts ut mot ”förvaltningsrättens”. Rubriken införd genom lag 6 november 2003 (nr 650).

8 § Vid prövning av mål om fastighetstaxering består förvaltningsrätten av en lagfaren domare, en värderingsteknisk ledamot samt två nämndemän som särskilt utsetts för att delta vid behandlingen av sådana mål. Vad nu sagts gäller ej, om annat följer av 18 § lagen (1971:289) om allmänna förvaltningsdomstolar.

Om det behövs med hänsyn till målets omfattning eller någon annan särskild omständighet, får ytterligare antingen en värderingsteknisk ledamot eller en nämndeman ingå i rätten.

Inträffar sedan handläggningen påbörjats förfall för en värderingsteknisk ledamot eller för en eller två av nämndemännen, är rätten ändå domför, om minst en värderingsteknisk ledamot och minst en nämndeman fortfarande ingår i rätten. *Lag 25 juni 2009 (nr 793)*, som trätt i kraft den 15 februari 2010. Ändringen innebär att ordet ”länsrätten” bytts ut mot ”förvaltningsrätten”.

8 § tidigare ändrad genom *lag 26 maj 1983 (nr 373)*, som tillika innehåller följande:

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1983. Äldre bestämmelser gäller alltjämt när den handläggning i vilken nämndemän skall delta har påbörjats för ikraftträdandet samt vid överläggningar och omröstningar i anslutning till handläggningen.

8 § införd genom *lag 23 april 1981 (nr 280)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 18 kap. 29 §.

9 § Värderingsteknisk ledamot i förvaltningsrätt skall vara svensk medborgare och får inte vara underårig eller ha förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken. Han skall ha sakkunskap i fråga om fastighetsvärdering. Bland de värderingstekniska ledamöterna skall finnas företrädd sådan sakkunskap beträffande olika slag av fastigheter.

Bestämmelsen i 20 § andra stycket lagen (1971:289) om allmänna förvaltningsdomstolar skall också tillämpas beträffande värderingsteknisk ledamot. *Lag 25 juni 2009 (nr 793)*, som trätt i kraft den 15 februari 2010. Ändringen innebär att ordet ”länsrätt” bytts ut mot ”förvaltningsrätt”.

9 § tidigare ändrad genom *lag 1 december 1988 (nr 1283)*, som trätt i kraft 1 januari 1989.

9 § införd genom *lag 23 april 1981 (nr 280)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 18 kap. 29 §.

10 § Nämndemän som avses i 8 § utses för tiden från och med den 1 juli det år, då allmän fastighetstaxering äger rum av hyreshus-, industri-, elproduktions- och specialenheter, till och med den 30 juni det år då sådan taxering sker nästa gång. En nämndeman har dock rätt att avgå efter tre år.

Värderingsteknisk ledamot i förvaltningsrätt förordnas av regeringen för tid som sägs i första stycket. Avgår sådan person under den tid, för vilken han har blivit utsedd, får regeringen förordna annan person för den tid som återstår. *Lag 25 juni 2009 (nr 793)*, som trätt i kraft den 15 februari 2010. Ändringen innebär att ordet ”länsrätt” bytts ut mot ”förvaltningsrätt”.

10 § tidigare ändrad genom *lag 14 juni 2001 (nr 546)*. Ang. ikraftträdande, se vid 2 kap. 2 §.

10 § tidigare ändrad genom *lag 8 juni 1989 (nr 477)*. Ang. ikraftträdande, se vid 12 kap. 3 §.

10 § även ändrad genom *lag 9 juni 1988 (nr 620)*, som trätt i kraft 1 januari 1989.

10 § tidigare ändrad genom *lag 7 november 1985 (nr 820)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 7 §.

10 § även ändrad genom *lag 3 december 1981 (nr 1119)*. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se vid 1 kap. 7 §.

10 § införd genom *lag 23 april 1981 (nr 280)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 18 kap. 29 §.

22 kap. Överklagande av förvaltningsrätts och kammarrätts beslut m.m.*

*Rubriken ändrad genom *lag 25 juni 2009 (nr 793)*. Ändringen innebär att ordet ”länsrätts” bytts ut mot ”förvaltningsrätts”. Rubriken även ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*. Rubriken även ändrad genom *lag 3 december 1981 (nr 1119)*. Kapitlet infört genom *lag 23 april 1981 (nr 280)*.

1 § Förvaltningsrätts beslut i mål om fastighetstaxering får överklagas även om det inte följer av 33 § förvaltningsprocesslagen (1971:291) om förvaltningsrätten har ändrat fastighetens taxering utan att klaganden har yrkat en sådan ändring. *Lag 25 juni 2009 (nr 793)*, som trätt i kraft den 15 februari 2010. Ändringen innebär att ordet ”länsrätt” bytts ut mot ”förvaltningsrätt”.

1 § tidigare ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

1 § införd genom *lag 23 april 1981 (nr 280)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 18 kap. 29 §.

2 § Överklagande får inte ske av förvaltningsrätts beslut som avser

1. Skatteverkets beslut att avvisa en begäran om omprövning såsom för sent inkommen,

2. frågor som avses i 20 kap. 6 § eller

3. beslut om besiktning enligt 18 kap. 30 §.

Lag 25 juni 2009 (nr 793), som trätt i kraft den 15 februari 2010. Ändringen innebär att ordet ”länsrätt” bytts ut mot ”förvaltningsrätt”.

82 *Fastighetstaxeringslag, 22 kap.*

2 § tidigare ändrad genom *lag 6 november 2003 (nr 650)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §. Ändringen innebär att orden ”en skattemyndighets” bytts ut mot ”Skatteverkets”.

2 § tidigare ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

2 § införd genom *lag 23 april 1981 (nr 280)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 18 kap. 29 §.

3 § Bestämmelserna i 67 kap. 11 och 28–37 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) gäller i tillämpliga delar för mål enligt denna lag. *Lag 1 december 2011 (nr 1248)*, som trätt i kraft den 1 januari 2012.

3 § tidigare ändrad genom *lag 6 november 2003 (nr 650)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §.

3 § tidigare ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

3 § även ändrad genom *lag 10 maj 1990 (nr 379)*. Ang. ikraftträdande, se vid 18 kap. 9 §.

3 § även ändrad genom *lag 16 december 1986 (nr 1300)*, som trätt i kraft 1 januari 1987.

3 § införd genom *lag 23 april 1981 (nr 280)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 18 kap. 29 §.

4 § Vid prövning av mål om allmän eller förenklad fastighetstaxering består kammarrätt av tre lagfarna ledamöter samt två av de särskilda ledamöter som avses i 5 §. Utevaror av en av de särskilda ledamöterna hindrar dock inte att mål avgörs om tre av kammarrättens ledamöter är ense om slutet.

Utan hinder av vad som sägs i första stycket får regeringen beträffande vissa grupper av ifrågavarande mål föreskriva, att bestämmelsen om att särskilda ledamöter skall delta vid målens prövning inte skall tillämpas. *Lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

4 § införd genom *lag 23 april 1981 (nr 280)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 18 kap. 29 §.

5 § Regeringen förordnar för högst fem år i sänder för varje kammarrätt minst nio, högst tjugo i praktiska värv förfarna personer med god kännedom om fastighetsförhållanden i allmänhet att efter kallelse inträda såsom ledamöter i kammarrätten vid handläggning av mål om allmän eller förenklad fastighetstaxering. Av dessa personer ska i fråga om varje kammarrätt minst tre äga kunskap beträffande värdering av produktiv skogsmark och växande skog, minst två beträffande värdering av vattenfallsfastighet, minst två beträffande värdering av lantbruksenhet i övrigt och minst två beträffande värdering av annan taxeringsenhet än lantbruksenhet i övrigt. Avgår sådan person under den tid, för vilken han har blivit utsedd, förordnar regeringen annan person i hans ställe.

Ledamot som avses i första stycket ska vara svensk medborgare. Han får inte vara underårig eller i konkurstillstånd eller ha förvaltare enligt 11 kap. 7 §

föräldrabalken. *Lag 3 december 2009 (nr 1407)*. Angående ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 5 §.

5 § tidigare ändrad genom *lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

5 § tidigare ändrad genom *lag 13 december 1990 (nr 1382)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

5 § även ändrad genom *lag 1 december 1988 (nr 1283)*, som trätt i kraft 1 januari 1989.

5 § införd genom *lag 23 april 1981 (nr 280)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 18 kap. 29 §.

6 § Regeringen meddelar närmare föreskrifter angående inkallande av de särskilda ledamöterna till tjänstgöring i kammarrätt samt angående ordnandet av kammarrätts arbete med handläggning av mål om allmän och förenklad fastighetstaxering och därmed sammanhängande frågor.

Särskild ledamot får för tid, under vilken han varit inkallad till tjänstgöring, ersättning av statsmedel enligt bestämmelser som meddelas av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer. *Lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

6 § införd genom *lag 23 april 1981 (nr 280)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 18 kap. 29 §.

7 § [Paragrafen har upphört att gälla genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.]

23 kap. Besvär i särskild ordning

[Kapitlet har upphört att gälla genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994. I övrigt, se tidigare upplaga.]

24 kap. Övriga bestämmelser om omprövning och överklagande*

*Rubriken ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*. Kapitlet infört genom *lag 23 april 1981 (nr 280)*.

1 § Rätt att begära omprövning och att överklaga som enligt 20–22 kap. gäller för ägare av fastighet, har den som vid ingången av taxeringsåret är ägare av fastighet liksom den som därefter, dock senast före ingången av femte året efter taxeringsåret, har blivit ägare av fastigheten. Denna rätt har även en arrendator som enligt avtal, ingånget efter år 1928, gentemot ägare ska ansvara för skatt eller fastighetsavgift för fastigheten.

En ny ägare har rätt att begära omprövning eller att överklaga endast när ärende avser senaste allmänna eller förenklade fastighetstaxering eller ny taxering avseende taxeringsenheten som därefter skett genom särskild fastighetstaxering. *Lag 3 december 2009 (nr 1407)*, som trätt i kraft den 1 januari 2010. Angående ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 5 §.

1 § tidigare ändrad genom *lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

1 § tidigare ändrad genom *lag 16 december 1999 (nr 1247)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 5 §.

1 § även ändrad genom *lag 18 november 1993* som trätt i kraft 1 december 1993.

1 § införd genom *lag 23 april 1981 (nr 280)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 18 kap. 29 §.

2–7 §§ [Paragraferna har upphört att gälla genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994. Ang. tidigare lydelse, se äldre upplaga.]

Avd. 3. Förfarandet m.m. vid särskild fastighetstaxering*

*Rubriken införd genom lag 3 december 1981 (nr 1119).

25 kap. Taxeringsorganisationen m.m.*

*Kapitlet införd genom lag 3 december 1981 (nr 1119).

1–5 §§ [Paragraferna har upphört att gälla genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994. Ang. tidigare lydelse, se äldre upplaga.]

6 § Bestämmelserna i 17 kap. 1–6 §§ skall i tillämpliga delar gälla även i fråga om särskild fastighetstaxering. *Lag 20 december 1994 (nr 1909)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 1 §.

6 § även ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

6 § även ändrad genom *lag 10 maj 1990 (nr 379)*. Ang. ikraftträdande, se vid 18 kap. 9 §.

6 § tidigare ändrad genom *lag 2 juni 1988 (nr 544)*. Ang. ikraftträdande, se vid 2 kap. 4 §. Ändringen innebär att hänvisningen till 1 § upphört.

6 § även ändrad genom *lag 16 december 1986 (nr 1300)*, som trätt i kraft 1 januari 1987.

6 § införd genom *lag 3 december 1981 (nr 1119)*. Ang. ikraftträdande-bestämmelser m.m., se vid 1 kap. 7 §.

7 § [Paragrafen har upphört att gälla genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.]

26 kap. Särskild fastighetsdeklaration, m.m.*

*Kapitlet infört genom lag 3 december 1981 (nr 1119).

1 § Den som vid årets ingång var ägare till fastighet får lämna särskild fastighetsdeklaration rörande fastigheten.

Deklaration med tillhörande handlingar skall lämnas till Skatteverket senast den 15 februari under taxeringsåret. Detsamma gäller framställningar enligt 16 kap. 4 och 5 §§. *Lag 6 november 2003 (nr 650)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §. Ändringen innebär att ordet "skattemyndigheten" bytts ut mot "Skatteverket".

1 § tidigare ändrad genom *lag 10 maj 1990 (nr 379)*. Ang. ikraftträdande, se vid 18 kap. 9 §. Ändringen innebär att orden "länsskattemyndigheten eller den lokala skattemyndigheten" ändrats till "skattemyndigheten".

1 § även ändrad genom *lag 16 december 1986 (nr 1300)*, som trätt i kraft 1 januari 1987. Ändringen innebär att ordet "länsstyrelsen" ändrats till "länsskattemyndigheten".

1 § införd genom *lag 3 december 1981 (nr 1119)*. Ang. ikraftträdande-bestämmelser m.m., se vid 1 kap. 7 §.

2 § Efter föreläggande är den som vid årets ingång var ägare till en fastighet skyldig att lämna särskild fastighetsdeklaration.

Deklarationen med tillhörande handlingar skall lämnas till den som har utfärdat föreläggandet eller till Skatteverket inom den tid som anges i föreläggandet. Sluttiden får inte bestämmas till tidigare dag än tionde dagen efter mottagandet av föreläggandet. Sluttiden får inte heller bestämmas till tidigare dag än den 15 februari under taxeringsåret.

Föreläggande utfärdas om det kan antas att det vid årets ingång funnits sådant förhållande som enligt 16 kap. skall medföra ny taxering. Föreläggande får också utfärdas om framställning enligt 16 kap. 4 eller 5 § har gjorts utan att särskild fastighetsdeklaration har lämnats. Föreläggande behöver inte utfärdas, om det är uppenbart att någon deklaration inte behövs för taxeringen. *Lag 6 november 2003 (nr 650)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §. Ändringen innebär att ordet "skattemyndigheten" bytts ut mot "Skatteverket".

2 § tidigare ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

2 § även ändrad genom *lag 10 maj 1990 (nr 379)*. Ang. ikraftträdande, se vid 18 kap. 9 §. Ändringen innebär att orden "den lokala skattemyndigheten" ändrats till "skattemyndigheten".

2 § införd genom *lag 3 december 1981 (nr 1119)*. Ang. ikraftträdande-bestämmelser m.m., se vid 1 kap. 7 §.

3 § Bestämmelserna i 18 kap. 2–9, 12, 14 och 22–40 §§ ska, om inte annat är föreskrivet i detta kapitel, gälla vid särskild fastighetstaxering. I föreläggande att lämna fastighetsdeklaration ska vidare lämnas uppgift om den grund på vilken föreläggandet sker.

Föreläggande får inte förenas med vite i fall som sägs i 2 §. Förnyat föreläggande att lämna särskild fastighetsdeklaration får däremot förenas med vite. *Lag 1 december 2011 (nr 1248)*, som trätt i kraft den 1 januari 2012.

3 § även ändrad genom *lag 6 juni 1996 (nr 668)*, som trätt i kraft den 1 juli 1996.

3 § även ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

3 § införd genom *lag 3 december 1981 (nr 1119)*. Ang. ikraftträdande-bestämmelser m.m., se vid 1 kap. 7 §.

4 § Om en deklarationsskyldig som förelagts att lämna särskild fastighetsdeklaration inte har kommit in med deklarationen inom föreskriven tid eller endast har lämnat en deklaration med så bristfälligt innehåll att den uppenbarligen inte är ägnad att ligga till grund för taxering, skall en särskild avgift (*förseningsavgift*) om 500 kronor påföras honom. Har någon deklaration inte lämnats inom föreskriven tid efter förnyat föreläggande bestäms förseningsavgiften till 2 000 kronor.

Har den deklarationsskyldige inom föreskriven tid lämnat en deklarationshandling som inte är behörigen undertecknad, tas förseningsavgift ut endast om handlingen inte undertecknas inom den tid som föreskrivs i ett föreläggande. I sådant fall bestäms avgiften till 500 kronor.

Bestämmelserna i 18 kap. 43–46 §§ gäller för förseningsavgift enligt denna paragraf. Paragrafen införd genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

27 kap. Förberedande åtgärder

[Kapitlet har upphört att gälla genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994. I övrigt, se tidigare upplaga.]

28 kap. Taxering m.m.*

*Rubriken ändrad genom *lag 20 december 1994 (nr 1909)* och genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*. Kapitlet infört genom *lag 3 december 1981 (nr 1119)*.

1 § Bestämmelserna i 20 kap. 1–3 a §§ samt 6–20 §§ gäller i tillämpliga delar vid särskild fastighetstaxering. *Lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

1 § införd genom *lag 3 december 1981 (nr 1119)*. Ang. ikraftträdande-bestämmelser m.m., se vid 1 kap. 7 §.

2 § [Paragrafen har upphört att gälla genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.]

3 § Bestämmelserna i 20 kap. 4 och 5 §§ om beslut gäller vid särskild fastighetstaxering. I beslutet skall också redovisas de skäl som ligger till grund för verkställd ny taxering eller, om särskild fastighetsdeklaration har lämnats eller om framställning om ny taxering har gjorts, de skäl som ligger till grund för beslut att ny taxering inte skall ske. *Lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

3 § införd genom *lag 3 december 1981 (nr 1119)*. Ang. ikraftträdande-bestämmelser m.m., se vid 1 kap. 7 §.

4 § Skatteverket skall senast den 30 juni under taxeringsåret underrätta den som var ägare till fastighet vid ingången av året om

1. innehållet i Skatteverkets beslut om ny taxering av fastighet,
2. att ägaren kan begära omprövning av beslutet,
3. vad som skall iakttas av den som vill begära omprövning av eller överklaga Skatteverkets beslut.

Senast den 30 juni under taxeringsåret skall Skatteverket underrätta den som har lämnat särskild fastighetsdeklaration eller som har gjort framställning om ny taxering i det fall Skatteverket har beslutat att ny taxering inte skall ske. Vidare skall gälla vad som sägs i första stycket punkterna 2–3.

Underrättelse skall också sändas till den som har blivit ägare till en fastighet efter ingången av året om han hos Skatteverket har anmält att han vill ha en sådan underrättelse. *Lag 6 november 2003 (nr 650)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 17 kap. 1 §. Ändringen innebär att ordet ”skattemyndigheten” bytts ut mot ”Skatteverket”.

4 § tidigare ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

4 § även ändrad genom *lag 10 maj 1990 (nr 379)*. Ang. ikraftträdande, se vid 18 kap. 9 §. Ändringen innebär att orden ”den lokala skattemyndigheten” ändrats till ”skattemyndigheten”.

4 § införd genom *lag 3 december 1981 (nr 1119)*. Ang. ikraftträdande-bestämmelser m.m., se vid 1 kap. 7 §.

5–12 §§ [Paragraferna har upphört att gälla genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994. Ang. tidigare lydelse, se äldre upplaga.]

29 kap. Överklagande av Skatteverkets beslut*

*Rubriken ändrad genom *lag 6 november 2003 (nr 650)*. Rubriken tidigare ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*. Kapitlet infört genom *lag 3 december 1981 (nr 1119)*.

1 § Bestämmelserna i 21 kap. skall i tillämpliga delar gälla även i fråga om särskild fastighetstaxering. *Lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

1 § införd genom *lag 3 december 1981 (nr 1119)*. Ang. ikraftträdande-bestämmelser m.m., se vid 1 kap. 7 §.

2–3 §§ [Paragraferna har upphört att gälla genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994. Ang. tidigare lydelse, se äldre upplaga.]

30 kap. Överklagande av förvaltningsrätts och kammarrätts beslut*

*Rubriken ändrad genom lag 25 juni 2009 (nr 793). Ändringen innebar att ordet ”länsrättens” bytts ut mot ”förvaltningsrättens”. Rubriken även ändrad genom lag 18 november 1993 (nr 1193). Kapitlet införd genom lag 3 december 1981 (nr 1119).

1 § Bestämmelserna i 22 kap. skall i tillämpliga delar även gälla i fråga om särskild fastighetstaxering. *Lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.

1 § införd genom *lag 3 december 1981 (nr 1119)*. Ang. ikraftträdande-bestämmelser m.m., se vid 1 kap. 7 §.

31 kap. Besvär i särskild ordning

[Kapitlet har upphört att gälla genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994. I övrigt, se tidigare upplaga.]

32 kap. Övriga bestämmelser om omprövning och överklagande*

*Rubriken ändrad genom lag 18 november 1993 (nr 1193). Kapitlet införd genom lag 3 december 1981 (nr 1119).

1 § Rätt att begära omprövning och att överklaga som enligt 28–30 kap. gäller för ägare av fastighet, har den som vid ingången av taxeringsåret är ägare av fastighet liksom den som därefter, dock senast före ingången av det taxeringsår då allmän eller förenklad fastighetstaxering sker nästa gång, har blivit ägare av fastigheten. Denna rätt har även en arrendator som enligt avtal, ingånget efter år 1928, gentemot ägare ska ansvara för skatt eller fastighetsavgift för fastigheten. *Lag 3 december 2009 (nr 1407)*, som trätt i kraft den 1 januari 2010. Angående ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 5 §.

1 § tidigare ändrad genom *lag 13 december 2001 (nr 1218)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 1 §.

1 § tidigare ändrad genom *lag 16 december 1999 (nr 1247)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 5 §.

1 § även ändrad genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1999.

1 § införd genom *lag 3 december 1981 (nr 1119)*. Ang. ikraftträdande-bestämmelser m.m., se vid 1 kap. 7 §.

2 § [Paragrafen har upphört att gälla genom *lag 18 november 1993 (nr 1193)*, som trätt i kraft den 1 december 1993 och tillämpas första gången vid allmän och särskild fastighetstaxering år 1994.]

Avd. 4.

[Rubriken har utgått genom *lag 13 december 2001 (nr 1218)*, som trätt i kraft 1 januari 2002 och tillämpas första gången vid 2003 års fastighetstaxering. Äldre bestämmelser tillämpas dock för hyreshusenheter vid 2003 års fastighetstaxering och för lantbruksenheter vid 2003 och 2004 års fastighetstaxeringar. Tidigare lydelse: Förfarandet m.m. vid omräkning.]

33 kap. Taxeringsorganisationen m.m.

[Kapitlet har upphört att gälla genom *lag 13 december 2001 (nr 1218)*, som trätt i kraft 1 januari 2002 och tillämpas första gången vid 2003 års fastighetstaxering. Äldre bestämmelser tillämpas dock för hyreshusenheter vid 2003 års fastighetstaxering och för lantbruksenheter vid 2003 och 2004 års fastighetstaxeringar. Ang. tidigare lydelse, se äldre upplaga.]

34 kap. Förberedande åtgärder

[Kapitlet har upphört att gälla genom *lag 13 december 2001 (nr 1218)*, som trätt i kraft 1 januari 2002 och tillämpas första gången vid 2003 års fastighetstaxering. Äldre bestämmelser tillämpas dock för hyreshusenheter vid 2003 års fastighetstaxering och för lantbruksenheter vid 2003 och 2004 års fastighetstaxeringar. Ang. tidigare lydelse, se äldre upplaga.]

35 kap. Taxering m.m.

[Kapitlet har upphört att gälla genom *lag 13 december 2001 (nr 1218)*, som trätt i kraft 1 januari 2002 och tillämpas första gången vid 2003 års fastighetstaxering. Äldre bestämmelser tillämpas dock för hyreshusenheter vid 2003 års fastighetstaxering och för lantbruksenheter vid 2003 och 2004 års fastighetstaxeringar. Ang. tidigare lydelse, se äldre upplaga.]

36 kap. Överklagande av skattemyndighets beslut

[Kapitlet har upphört att gälla genom *lag 13 december 2001 (nr 1218)*, som trätt i kraft 1 januari 2002 och tillämpas första gången vid 2003 års fastighetstaxering. Äldre bestämmelser tillämpas dock för hyreshusenheter vid 2003 års fastighetstaxering och för lantbruksenheter vid 2003 och 2004 års fastighetstaxeringar. Ang. tidigare lydelse, se äldre upplaga.]

37 kap. Överklagande av länsrätts och kammarrätts beslut

[Kapitlet har upphört att gälla genom *lag 13 december 2001 (nr 1218)*, som trätt i kraft 1 januari 2002 och tillämpas första gången vid 2003 års fastighetstaxering. Äldre bestämmelser tillämpas dock för hyreshusenheter vid 2003 års fastighetstaxering och för lantbruksenheter vid 2003 och 2004 års fastighetstaxeringar. Ang. tidigare lydelse, se äldre upplaga.]

38 kap. Övriga bestämmelser om omprövning och överklagande

[Kapitlet har upphört att gälla genom *lag 13 december 2001 (nr 1218)*, som trätt i kraft 1 januari 2002 och tillämpas första gången vid 2003 års fastighetstaxering. Äldre bestämmelser tillämpas dock för hyreshusenheter vid 2003 års fastighetstaxering och för lantbruksenheter vid 2003 och 2004 års fastighetstaxeringar. Ang. tidigare lydelse, se äldre upplaga.]

1. Denna lag har trätt i kraft 29 december 1979 och skall tillämpas första gången i fråga om allmän fastighetstaxering år 1981. I fråga om lantbruksenhet skall vid 1981 års allmänna fastighetstaxering marknadsvärdet bestämmas med hänsyn till det genomsnittliga prisläget under tredje året före taxeringsåret.

— — —

6. Genom lagen upphävs skogsvärderingsinstruktionen (1973:1100). Bestämmelserna skall dock alltjämt tillämpas i fråga om fastighetstaxering år 1980 och tidigare.

Ang. senaste lydelse av skogsvärderingsinstruktionen (1973:1100), se skatte- och taxeringsförfattningarna 1980 års upplaga.

Lag om fastighetstaxering av småhusenheter år 2009 (2007:1412)

18 december 2007

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

*Prop.2007/08:27, bet. 2007/08:SkU10, rskr. 2007/08:90.

Fastighetstaxering av småhusenheter år 2009 ska, i stället för vad som följer av 1 kap. 7 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152), ske som förenklad fastighets-taxering.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

Lag om särskilt uppskattningsvärde på fastighet (1971:171)

Omtryckt genom lag 11 december 1980 (nr 960).

27 maj 1971

Ändringar införda: t.o.m.SFS 2007:1415

Vi GUSTAF ADOLF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen*, funnit gott förordna som följer.

*Prop. 1971:68, SkU 32, rskr 162.

1 § Särskilt uppskattningsvärde för fastighet fastställs enligt denna lag.

Sådant värde får fastställas för

1) fastighet på vilken verkställt ny-, till- eller ombyggnad efter den tidpunkt, som det för fastigheten senast fastställda taxeringsvärdet avsett, eller

2) fastighet som ändrats eller nybildats genom fastighetsbildning om särskilt taxeringsvärde ej finnes fastställt för et område fastigheten omfattar, eller

3) fastighet som undantagits från skatte- och avgiftsplikt enligt 3 kap. fastighetstaxeringslagen (1979:1152).

Särskilt uppskattningsvärde gäller intill dess nytt uppskattningsvärde eller nytt taxeringsvärde fastställts för fastigheten. *Lag 18 december 2007 (nr 1415)*, som trätt i kraft den 1 januari 2008.

1 § tidigare ändrad genom *lag 11 december 1980 (nr 960)*, som trätt i kraft 1 januari 1981.

2 § Vid fastställelse av särskilt uppskattningsvärde tillämpas de grunder som enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152) gäller för åsättande av taxeringsvärde. Uppskattningen skall ske med hänsyn till fastighetens beskaffenhet vid den tidpunkt då uppskattningen äger rum. *Lag 11 december 1980 (nr 960)*, som trätt i kraft 1 januari 1981.

3 § Behörig att påkalla åsättande av särskilt uppskattningsvärde är den som är ägare av fastigheten. Som ägare anses även den som enligt 1 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) skall anses som ägare. *Lag 20 december 1994 (nr 1913)*, som trätt i kraft 1 januari 1995.

3 § tidigare ändrad genom lag 11 december 1980 (nr 960), som trätt i kraft 1 januari 1981. Ändringen innebär bl.a. att andra och tredje styckena upphävts.

4 § Ansökan om särskilt uppskattningsvärde görs skriftligen hos Skatteverket.

I ansökningshandlingen lämnas, i huvudsaklig anslutning till vad som föreskrivs i fastighetstaxeringslagen (1979:1152) om fastighetsdeklaration, de uppgifter som behövs till ledning för uppskattningen. Skatteverket kan anmoda sökanden att komplettera uppgifterna vid äventyr att ärendet ändock prövas. *Lag 6 november 2003 (nr 683)*, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Ändringen innebär bl.a. att ordet "skattemyndigheten" bytts ut mot "Skatteverket".

4 § även ändrad genom *lag 14 maj 1998 (nr 243)*, som trätt i kraft den 1 januari 1999.

4 § även ändrad genom *lag 10 maj 1990 (nr 361)*, som trätt i kraft 1 januari 1998.

4 § även ändrad genom *lag 16 december 1986 (nr 1321)*, som trätt i kraft 1 januari 1987. Ändringen innebär att ordet "länsstyrelsen" ändrats till "länskattemyndigheten".

4 § även ändrad genom *lag 11 december 1980 (nr 960)*, som trätt i kraft 1 januari 1981.

5 § Skatteverket upprättar så snart det kan ske förslag till särskilt uppskattningsvärde och översänder förslaget till sökanden för yttrande inom viss tid vid äventyr att ärendet ändå slutligen avgörs.

Skatteverket har rätt att vid ärendets handläggning anlita biträde av sakkunnig. *Lag 6 november 2003 (nr 683)*, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Ändringen innebär att ordet "skattemyndigheten" bytts ut mot "Skatteverket".

5 § även ändrad genom *lag 20 december 1994 (nr 1913)*, som trätt i kraft 1 januari 1995.

5 § tidigare ändrad genom *lag 10 maj 1990 (nr 361)*, som trätt i kraft den 1 januari 1991. Ändringen innebär att ordet "länskattemyndigheten" ändrats till "skattemyndigheten".

5 § även ändrad genom *lag 16 december 1986 (nr 1321)*, som trätt i kraft 1 januari 1987. Ändringen innebär att ordet "länsstyrelsen" ändrats till "länskattemyndigheten".

5 § även ändrad genom *lag 11 december 1980 (nr 960)*, som trätt i kraft 1 januari 1981.

6 § Sedan tiden för yttrande enligt 5 § gått ut fattar Skatteverket beslut i ärendet.

Beslutet får inte överklagas. *Lag 6 november 2003 (nr 683)*, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Ändringen innebär att ordet "skattemyndigheten" bytts ut mot "Skatteverket".

6 § även ändrad genom *lag 10 maj 1990 (nr 361)*, som trätt i kraft den 1 januari 1991. Ändringen innebär att ordet "länskattemyndigheten" ändrats till "skattemyndigheten".

6 § även ändrad genom *lag 16 december 1986 (nr 1321)*, som trätt i kraft 1 januari 1987. Ändringen innebär att ordet "länsstyrelsen" ändrats till "länskattemyndigheten".

6 § även ändrad genom *lag 11 december 1980 (nr 960)*, som trätt i kraft 1 januari 1981.

7 § För beslut om särskilt uppskattningsvärde utgår avgift med 500 kronor om fastighetens uppskattade värde ej överstiger 200 000 kronor och i annat fall med 1 000 kronor. Då staten är sökande utgår inte avgift.

Har avgiften ej erlagts inom en månad efter det krav på avgiften delgivits sökanden, får utmätning ske för avgiften utan föregående dom. *Lag 11 december 1980 (nr 960)*, som trätt i kraft 1 januari 1981.

Lag angående vad med fastighets taxeringsvärde i vissa fall skall förstås (1933:359)

Omtryckt genom lag 11 december 1980 (nr 961).

14 juni 1933.

Vi GUSTAF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra vederligt: att Vi, med riksdagen*, funnit gott förordna som följer:

*Prop. 1933:187; 1LU 43; Rskr 219.

Är enligt vad därom finnes stadgat för fastighet gällande särskilt uppskattningsvärde, skall vad i lag eller författning föreskrives om fastighets taxeringsvärde såsom grund för beräkning av belopp, intill vilket inteckning i fastighet må godkännas såsom säkerhet vid utlåning eller såsom täckning för fonder eller inlåning, i stället gälla om det särskilda uppskattningsvärdet.

Denna lag har trätt i kraft den 1 januari 1981.

Förordning (1957:515) om fullgörande av deklarationsskyldighet för staten, landsting, kommun, m.m.*

*Rubriken ändrad genom förordning 18 november 1993 (nr 1198) och förordning 20 april 1989 (nr 250).

27 juni 1957

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2011:1438

1 § *1 mom.* Om staten, landsting, kommun eller annan liknande menighet enligt bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244) är skyldig att lämna deklaration ska skyldigheten fullgöras av den förvaltningsmyndighet eller annan, som utövar vården och inseendet över den fastighet eller som har handhaft den rörelse, som omfattas av deklarationsskyldigheten.

Om en fond som förvaltas av en statlig myndighet är skyldig att lämna deklaration, ska skyldigheten fullgöras av denna myndighet. *Förordning 1 december 2011 (nr 1438)*, som trätt i kraft den 1 januari 2012. Förordningen tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. Förordningen tillämpas även på förlängda räkenskapsår som avslutas efter utgången av 2012 och på förkortade räkenskapsår som både påbörjas och avslutas under 2012.

1 § tidigare ändrad genom *förordning 13 december 2001 (nr 1246)*, som trätt i kraft den 1 januari 2002 och tillämpas första gången vid 2002 års taxering.

1 § tidigare ändrad genom *förordning 29 november 1990 (nr 1248)*, som trätt i kraft den 1 januari 1991.

1 § har erhållit ny lydelse genom *förordning 20 april 1989 (nr 250)*, som trätt i kraft den 1 juli 1989.

2 § Den myndighet, som enligt 1 § ska fullgöra deklarationsskyldighet för staten eller för fond, som förvaltas av statlig myndighet, ska se till att det allmännas rätt tillvaratas i det beslut om skatt eller avgift som fattas på grundval av den deklaration som ska lämnas. Myndigheten får för det allmännas räkning överklaga beslutet om skatt eller avgift.

Skyldigheterna enligt första stycket innebär inte någon inskränkning i annan myndighets rätt och skyldighet enligt andra föreskrifter att bevaka det allmännas intresse. *Förordning 1 december 2011 (nr 1438)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 §.

2 § tidigare ändrad genom *förordning 25 juni 2009 (nr 874)*, som trätt i kraft den 15 februari 2010. Ändringen innebär att ordet "länsrätten" bytts ut mot "förvaltningsrätten".

2 § tidigare ändrad genom *förordning 27 november 2003 (nr 901)*, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Äldre föreskrifter i 2 § första stycket gäller fortfarande för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet. Ändringen innebär att ordet "skattemyndighets" bytts ut mot "Skatteverkets".

96 *Deklarationsskyldighet för staten, landsting, kommun m.m., förordning*

2 § tidigare ändrad genom *förordning 25 november 1999 (nr 925)*, som trätt i kraft 1 januari 2000 och tillämpas första gången vid 2001 års taxering.

2 § tidigare ändrad genom *förordning 18 november 1993 (nr 1198)*, som har trätt i kraft 1 december 1993.

2 § tidigare ändrad genom *förordning 29 november 1990 (nr 1248)*, som trätt i kraft 1 januari 1991.

2 § även ändrad genom förordning 7 juni 1979 (nr 542).

Denna förordning, tidigare kungörelse, har trätt i kraft 1 januari 1958.

Fastighetstaxeringsförordning (1993:1199)

18 november 1993

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2011:1266

Regeringen föreskriver följande.

Avd. 1. Bestämmelser om taxering av fastighet

1 kap. Bestämmelser om värderingen

Allmänna bestämmelser

1 § Beteckningar i denna förordning har samma innebörd som motsvarande beteckningar i fastighetstaxeringslagen (1979:1152).

2 § Riktvärde skall bestämmas för värderingsenhet. För olika slag av värderingsenheter skall riktvärden finnas för skilda förhållanden beträffande de i 8–15 kap. fastighetstaxeringslagen (1979:1152) föreskrivna värdefaktorerna. Riktvärdena skall bestämmas med utgångspunkt i de riktvärdeangivelser som enligt 7 kap. 3 § fastighetstaxeringslagen för varje värdeområde skall redovisas på riktvärdekartor, i tabeller och på sätt som anges i detta kapitel.

En tabell skall innehålla

1. riktvärden för en värderingsenhet (riktvärdetabell) eller
2. relativa värden för en värderingsenhet, en byggnad eller byggnadsdel, ett hektar, en kvadratmeter eller en kubikmeter (relationstabell) eller
3. endera av kapitaliseringsfaktorer, brytningsfaktorer, nedräkningsfaktorer, omräkningsfaktorer, belägenhetsfaktorer eller storleksfaktorer.

Beräkningsgången för bestämmande av riktvärde skall i fall som avses i andra stycket vid punkterna 2 och 3 som regel anges särskilt genom en formel. *Förordning 13 december 2001 (nr 1223)*, som tillika innehåller följande:

1. Denna förordning träder ikraft den 1 januari 2002 och tillämpas första gången vid 2003 års fastighetstaxering.

2. Äldre bestämmelser i 1 kap. 36 §, 1 A kap. 2, 3 och 5 §§, 2 kap. 1, 5 och 6 §§, 6 kap. 2, 6 och 7 §§, 7 kap. 3 §, 8 kap. 2 och 3 §§ samt 12–15 kap. tillämpas för hyreshusenheter vid 2003 års fastighetstaxering.

3. Äldre bestämmelser i 1 kap. 35 a § andra stycket, 35 b § första och tredje styckena och 35 d §, 1 A kap. 2, 3 och 5 §§, 2 kap. 1, 5 och 6 §§, 6 kap. 2, 6 och 7 §§, 7 kap. 3 § 8 kap. 2 och 3 §§ samt 12–15 kap. tillämpas för lantbruksenheter vid 2003 och 2004 års fastighetstaxeringar.

2 § tidigare ändrad genom *förordning 20 december 1994 (nr 1917)*, som trätt i kraft 1 januari 1995 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen 1996.

3 § Förekommer inom olika värdeområden skilda värdenivåer för samma byggnadstyp eller ägoslag skall värdenivån anges i förhållande till värdet av sådan normenhet som anges i 8 kap. 2 §, 9 kap. 2 §, 10 kap. 2 §, 11 kap. 3 och

7 §§, 13 kap. 2 § och 14 kap. 2 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) och uttryckas genom en nivåfaktor.

Har för en typ av värderingsenhet upprättats flera riktvärdetabeller eller relationstabeller med olika värden för samma kombinationer av klassindelningsdata, skall om inte annat sägs i tredje och fjärde styckena, i riktvärdeangivelsen eller på annat sätt anges vilken tabell som skall användas för att bestämma riktvärdet.

För värdeområde avseende tomtmark för småhus anges värdenivån i riktvärdeangivelsen genom värdet av en tomt med i riktvärdeangivelsen särskilt angivna genomsnittliga egenskaper (*normaltomt*). Normaltomten utgör dock alltid en tomt som är hänförlig till klassen inte strand eller strandnära. Har särskilt värdeområde bildats för tomtmark för vilken värdegrundande tomtindelning saknas skall värdenivån i riktvärdeangivelsen i stället anges genom ett värde per kvadratmeter tomtmark. Då sådan bristande tillgång till ortspriser föreligger, som avses i 5 kap. 5 a § fastighetstaxeringslagen, skall värdet av normaltomter avseende bebyggda småhusenheter bestämmas med ledning av den tomtvärdetabell som föreskrivs i 35 b §.

För tomtmark avseende hyreshus anges värdenivån i riktvärdeangivelsen genom det i 12 kap. 1 § tredje stycket fastighetstaxeringslagen föreskrivna värdet av en kvadratmeter byggrätt och för tomtmark för industribyggnad eller övrig byggnad genom det i samma bestämmelse föreskrivna värdet av en kvadratmeter tomtmark eller byggrätt. Då sådan bristande tillgång till ortspriser föreligger, som avses i 5 kap. 5 a § fastighetstaxeringslagen, skall värdet av en kvadratmeter byggrätt avseende tomtmark för hyreshus och av en kvadratmeter tomtmark eller byggrätt avseende tomtmark för industribyggnad eller övrig byggnad bestämmas med ledning av de tomtvärdetabeller som föreskrivs i 37 §. För täktmark anges värdenivån i riktvärdeangivelsen genom det enligt 12 kap. 8 § andra stycket fastighetstaxeringslagen föreskrivna värdet per kubikmeter brytvärd fyndighet. *Förordning 13 december 2001 (nr 1223)* Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 2 §.

3 § tidigare ändrad genom *förordning 17 juni 1999 (nr 631)*, som trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

3 § tidigare ändrad genom *förordning 18 maj 1995 (nr 583)*, som trätt i kraft den 10 juni 1995 och tillämpas första gången vid den allmänna fastighetstaxeringen 1996.

3 § tidigare ändrad genom *förordning 20 december 1994 (nr 1917)*, som trätt i kraft den 1 januari 1995 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen 1996.

4 § Brytningsfaktor enligt 12 kap. 9 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) och riktvärde enligt 15 kap. 5 § samma lag skall vid avkastningsberäkning bestämmas med utgångspunkt i en kalkylränta av fem procent. *Förordning 4 maj 2006 (nr 327)*, som trätt i kraft den 1 juni 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års fastighetstaxering.

4 § tidigare ändrad genom *förordning 20 december 1994 (nr 1917)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 2 §.

4 a § För storlekskorrektur för storleksinverkan och särskilda värdeförhållanden på lantbruksenhet skall två tabeller för storlekskorrektur upprättas (storlekskorrekturstabell 1 och 2).

En storlekskorrektur skall göras med utgångspunkt från en lantbruksenhets sammanlagda riktvärde. Uppgår riktvärdet för en värderingsenhet avseende småhus ingående i lantbruksenhet till 50 000 kronor, skall det medräknas vid beräkningen av det sammanlagda riktvärdet, även om värderingsenhetens värde efter storlekskorrektur och en eventuell justering för säregna förhållanden understiger 50 000 kronor.

Värderingsenhet avseende småhus och tomtmark vars riktvärde beaktats vid bestämmande av en storlekskorrektur skall registreras, även om värderingsenheten inte skall åsättas något värde. Uppgår riktvärdet för en värderingsenhet avseende småhus inte till 50 000 kronor, skall det inte beaktas vid storlekskorrekturen och inte registreras. Tabellerna för storlekskorrektur skall utformas och indelas i klasser för sammanlagt riktvärde på sätt som anges i bilaga 12. Paragrafen infördes genom *förordning 5 juni 1997 (nr 452)*, som trätt i kraft den 1 juli 1997 och tillämpas första gången vid den allmänna fastighetstaxeringen 1998.

5 § Överstiger riktvärde av värderingsenhet 5 000 000 kronor, skall det avrundas nedåt till hela 200 000-tal kronor. Överstiger sådant värde 25 000 000 kronor, skall det avrundas nedåt till hela miljoner kronor. Detta gäller även egendom för vilken särskilda värdeserier fastställts.

Föreligger för taxeringsenhet sådant påtagligt säregnet förhållande som anges i 7 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152), skall detta redovisas genom justering av riktvärdet för en eller flera värderingsenheter. *Förordning 10 oktober 2002 (nr 748)*, som trätt i kraft den 25 november 2002 och tillämpas första gången vid 2003 års fastighetstaxering. Ang. tidigare lydelse, se tidigare upplaga.

5 § tidigare ändrad genom *förordning 18 maj 1995 (nr 853)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 3 §.

Småhus

6 § För småhus ingående i småhusenhet ska upprättas en tabell för grund- och marginalvärden (SV-tabell), tabeller för åldersinverkan (SO-tabeller S) och en tabell för värdeinverkan av värdefaktorerna fastighetsrättsliga förhållanden och värdeordning (FV-tabell S).

SV-tabellen ska utvisa värden för småhus, som uppförts under det sjuttonde året före det år då allmän fastighetstaxering av småhusenheter sker, vid skilda förhållanden beträffande värdefaktorerna storlek och standard och i en värdenivå vid vilken ett småhus enligt 8 kap. 2 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152), normhus, har ett värde av 100 000 kronor.

Det ska finnas 59 skilda värdenivåer för normhuset. De erhålls genom att värdena i SV-tabellen multipliceras med nivåfaktorer för småhus (S-nivåfaktorer). Dessa skall vara 1,20, 1,30, 1,40, 1,50, 1,60, 1,70, 1,80, 1,90, 2,00, 2,10, 2,20, 2,30, 2,40, 2,50, 2,60, 2,70, 2,80, 2,90, 3,00, 3,10, 3,20, 3,30,

3,40, 3,60, 3,80, 4,00, 4,20, 4,40, 4,60, 4,80, 5,00, 5,25, 5,50, 5,75, 6,00, 6,25, 6,50, 7,0, 7,5, 8,0, 8,5, 9,0, 9,5, 10,0, 11,0, 12,0, 13,0, 14,0, 15,0, 16,0, 17,0, 18,0, 19,0, 20,0, 22,0, 24,0, 26,0, 28,0 och 30,0.

Det skall upprättas en SV-tabell. Denna ska avse S-nivåfaktorerna 1,20–30,0.

SO-tabellerna S ska genom åldersfaktorer utvisa värderelationerna mellan lika stora byggnader vid skilda förhållanden beträffande värdefaktorerna ålder och standard. För småhus som uppförts under det sjuttonde året före det år då allmän fastighetstaxering av småhusenheter sker och som har normal standard ska åldersfaktorn vara 1,00.

Det ska upprättas sex SO-tabeller S. Tabellerna ska betecknas med procenttalen 75, 80, 85, 90, 95 och 100. Dessa beräknas med utgångspunkt från värdet av ett småhus som har samma ålder och standard som normhuset. Procenttalen visar den andel härav som utgörs av värdet av ett motsvarande småhus, som uppförts under det tjugonde året före det år då normhuset uppfördes.

FV-tabell S ska utvisa nedräkningsfaktorn vid skilda förhållanden beträffande värdefaktorerna fastighetsrättsliga förhållanden och värdeordning. För det mest värdefulla småhuset på en självständig fastighet ska nedräkningsfaktorn vara 1,0.

SV-, SO- och FV-tabellerna ska utformas och värdefaktorerna storlek, ålder, standard, fastighetsrättsliga förhållanden och värdeordning klassindelas på sätt som anges i bilaga 1. *Förordning 28 april 2011 (nr 444)*, som trätt i kraft den 1 juni 2011 och tillämpas första gången i fråga om 1 kap. 7 b § vid 2014 års fastighetstaxering och i övrigt vid 2012 års fastighetstaxering.

6 § tidigare ändrad genom *förordning 16 maj 2002 (nr 288)*, som trätt i kraft den 12 juni 2002 och tillämpas första gången vid 2003 års fastighetstaxering.

6 § tidigare ändrad genom *förordning 5 juni 1997 (nr 452)*, som trätt i kraft den 1 juli 1997 och tillämpas första gången vid den allmänna fastighetstaxeringen 1998. Ang. tidigare lydelse, se tidigare upplaga.

6 § tidigare ändrad genom *förordning 18 maj 1995 (nr 583)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 3 §.

6 a § [Paragrafen har upphört att gälla genom *förordning 5 juni 1997 (nr 452)*, som trätt i kraft den 1 juli 1997 och tillämpas första gången vid den allmänna fastighetstaxeringen 1998. Ang. tidigare lydelse, se tidigare upplaga.]

7 § För småhus ingående i lantbruksenhet gäller med undantag för vad som föreskrivs i 7 a och 7 b §§ de bestämmelser som enligt 6 § var tillämpliga för småhus ingående i småhusenhet två år före det år då taxeringen av lantbruksenheten sker. *Förordning 5 juni 1997 (nr 452)*, som trätt i kraft den 1 juli 1997 och tillämpas första gången vid den allmänna fastighetstaxeringen 1998.

7 § tidigare ändrad genom *förordning 18 maj 1995 (nr 583)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 3 §.

7 a § För småhus ingående i lantbruksenhet skall upprättas och tillämpas sex tabeller för åldersinverkan, SO-tabeller L, med samma utformning och

klassindelning som SO-tabeller S utom såtillvida att indelningen i åldersklasser anpassats till det nivåår som gäller för den allmänna och förenklade fastighets-taxering av lantbruksenheter som tabellerna avser.

SO-tabeller L skall utformas och värdefaktorn ålder och standard indelas på sätt som anges i bilaga 1 a. *Förordning 6 maj 2004 (nr 281)*, som trätt i kraft den 1 juni 2004 och tillämpas första gången i fråga om 6 kap. 3 § vid 2006 års fastighetstaxering och i övrigt vid 2005 års fastighetstaxering.

7 a § införd genom *förordning 5 juni 1997 (nr 452)*, som trätt i kraft den 1 juli 1997 och tillämpas första gången vid den allmänna fastighetstaxeringen 1998.

7 b § För småhus ingående i lantbruksenhet ska upprättas och tillämpas en tabell för värdeinverkan av värdefaktorerna fastighetsrättsliga förhållanden och värdeordning, FV-tabell L. Denna ska ha samma utformning och klassindelning som FV-tabell S utom såtillvida att omräkningsfaktorn för fastighetsrättsliga förhållanden för värderingsenheter utanför grupphusområde för var och en av klasserna får delas upp på tre intervall för S-nivå-faktorer, nämligen 1,20–3,20, 3,30–5,00 och 5,25–30,00. Vad som sägs i 6 § andra och tredje styckena om värdena i SV-tabellen är med hänsyn härtill tillämpligt för småhus på lantbruksenhet när omräkningsfaktorn enligt FV-tabell L bestämts till 1,0 för normhuset.

FV-tabell L ska utformas, S-nivåfaktorn indelas i intervall och värdefaktorerna fastighetsrättsliga förhållanden och värdeordning klassindelas på sätt som framgår av bilaga 1 a. *Förordning 28 april 2011 (nr 444)*, som trätt i kraft den 1 juni 2011 och tillämpas första gången i fråga om 1 kap. 7 b § vid 2014 års fastighetstaxering och i övrigt vid 2012 års fastighetstaxering.

7 b § tidigare ändrad genom *förordning 6 maj 2004 (nr 281)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 7 a §.

7 b § införd genom *förordning 5 juni 1997 (nr 452)*, som trätt i kraft den 1 juli 1997 och tillämpas första gången vid den allmänna fastighetstaxeringen 1998.

7 c § Riktvärdet för värderingsenhet omfattande småhus bestäms och redovisas enligt följande formel.

$$R = V \times S \times \text{\AA} \times N$$

där R=riktvärdet,

V=relativa värdet enligt tillämplig SV-tabell vid värderingsenhetens storlek och standard,

S=S-nivåfaktor för värdeområdet,

\text{\AA}=åldersfaktorn enligt tillämplig SO-tabell S för småhus på småhusenhet eller enligt SO-tabell L för småhus på lantbruksenhet vid värderingsenhetens ålder och standard och

N=omräkningsfaktorn enligt FV-tabell S för småhus på småhusenhet eller enligt FV-tabell L för småhus på lantbruksenhet vid värderingsenhetens fastighetsrättsliga förhållanden och värdeordning.

Det relativa värdet enligt SV-tabellen skall efter avrundning nedåt till helt tusental kronor multipliceras med varje föreskriven faktor för sig i den ordning som formeln anger. Efter varje multiplikation avrundas produkten nedåt till helt

tusental kronor. Paragrafen införd genom *förordning 18 maj 1995 (nr 583)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 3 §.

*Hyreshus och ägarlägenhet**

*Rubriken ändrad genom *förordning 23 april 2009 (nr 318)*.

8 § För hyreshus och ägarlägenhet ska upprättas en tabell (HK-tabell) över kapitaliseringsfaktorer som utvisar värderelationerna mellan byggnader tillhörande olika åldersklasser men med samma hyra. Tabellen ska för varje åldersklass ange relativa kapitaliseringsfaktorer vid olika H-nivåfaktorer och vid skilda förhållanden beträffande värdefaktorn lägenhetstyp. För byggnader som uppförts under det sjuttonde året före det år då allmän fastighetstaxering sker och med en hyra av 100 000 kronor skall faktorn vara 1,00.

Det ska finnas 72 skilda värdenivåer för hyreshus och ägarlägenheter. De erhålls genom att de värden som beräknas med ledning av hyra och tillämplig kapitaliseringsfaktor multipliceras med H-nivåfaktorer. Dessa ska vara 0,4, 0,5, 0,6, 0,7, 0,8, 0,9, 1,0, 1,1, 1,2, 1,3, 1,4, 1,5, 1,6, 1,7, 1,8, 1,9, 2,0, 2,1, 2,2, 2,3, 2,4, 2,5, 2,6, 2,7, 2,8, 2,9, 3,0, 3,1, 3,2, 3,3, 3,4, 3,5, 3,6, 3,7, 3,8, 3,9, 4,0, 4,2, 4,4, 4,6, 4,8, 5,0, 5,25, 5,5, 5,75, 6,0, 6,25, 6,5, 6,75, 7,0, 7,25, 7,5, 7,75, 8,0, 8,25, 8,5, 8,75, 9,0, 9,25, 9,5, 9,75, 10,0, 10,5, 11,0, 11,5, 12,0, 12,5, 13,0, 13,5, 14,0, 14,5 och 15,0. H-nivåfaktorn får bestämmas olika för bostäder och lokaler inom ett värdeområde.

HK-tabellen ska utformas och värdefaktorerna ålder och lägenhetstyp klassindelas på det sätt som anges i bilaga 2. *Förordning 23 april 2009 (nr 318)*, som trätt i kraft den 1 juni 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års fastighetstaxering.

8 § tidigare ändrad genom *förordning 4 maj 2006 (nr 327)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 4 §.

8 § tidigare ändrad genom *förordning 15 maj 2003 (nr 204)*, som trätt i kraft den 10 juni 2003 och tillämpas första gången vid fastighetstaxering år 2004.

8 § tidigare ändrad genom *förordning 17 juni 1999 (nr 631)*, som trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxering år 2000.

9 § Riktvärden för värderingsenheter omfattande hyreshus och ägarlägenheter bestäms och redovisas enligt följande formel.

$$R = N \times H \times f$$

där R = riktvärdet,

N = H-nivåfaktorn för värdeområdet,

H = hyran och

f = kapitaliseringsfaktorn enligt HK-tabellen.

Förordning 23 april 2009 (nr 318), som trätt i kraft den 1 juni 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års fastighetstaxering.

Ekonomibyggnader

10 § Värdefaktorn byggnadskategori skall indelas i klasser på följande sätt och de tabeller som enligt 11 § skall tillämpas för klasserna betecknas enligt följande:

Klass	Benämning	Tabell
11	Djurstall, logar, lador, maskinhallar, gårdsverkstäder, lagerhus för potatis, trädgårdsprodukter, foder eller andra förnödenheter och liknande byggnader med värdeår före 1980.	E11G, E11M, E11T
21	Djurstall för mjölkkor, värdeår 1980–.	E21G, E21M, E21T
22	Djurstall för slakt- och ungnöt, värdeår 1980–.	E22G, E22M, E22T
23	Djurstall för grisar, värdeår 1980–.	E23G, E23M, E23T
24	Djurstall för värphöns, värdeår 1980–.	E24G, E24M, E24T
25	Djurstall för får, getter och strutsar, värdeår 1980–.	E25G, E25M, E25T
26	Djurstall för hästar, värdeår 1980–.	E26G, E26M, E26T
27	Djurstall för mink, rävar och liknande, värdeår 1980–.	E27G, E27M, E27T
28	Djurstall för slaktkycklingar och kalkoner, värdeår 1980–.	E28G, E28M, E28T
31	Loge, lada och liknande, värdeår 1980–.	E31G, E31M, E31T
32	Maskinhall, gårdsverkstad och liknande, värdeår 1980–.	E32G, E32M, E32T
33	Gårdslager för potatis, trädgårdsprodukter, foder eller andra förnödenheter och liknande, värdeår 1980–.	E33G, E33M, E33T
42	Spannmålslager	E42G, E42M, E42T
44	Ensilagesilo	E44G, E44M, E44T
51	Växthus, typ friliggande	E51G, E51M, E51T
52	Växthus, typ blockhus	E52G, E52M, E52T
53	Enklare växthus	E53G, E53M, E53T
60	Övriga ekonomibyggnader	

Förordning 6 maj 2004 (nr 281). Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 7 a §.

10 § även ändrad genom förordning 5 juni 1997 (nr 452), som trätt i kraft den 1 juli 1997 och tillämpas första gången vid den allmänna fastighetstaxeringen 1998.

11 § För ekonomibyggnader ska upprättas 51 relationstabeller (E-tabeller). För samtliga byggnadskategorier, utom byggnadskategori 60, skall tre E-tabeller finnas, en med G betecknad tabell avsedd för glesbygdsförhållanden, en med M betecknad tabell för normalförhållanden och en med T betecknad tabell avsedd för tätortsinfluerade områden. E-tabellerna ska ange det relativa värdet av en värderingsenhet vid skilda förhållanden beträffande värddefaktorerna storlek, ålder och beskaffenhet. De relativa värdena i E-tabellerna ska bestämmas i en värdenivå vid vilken en ekonomibyggnad enligt 10 kap. 2 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) har ett värde av 1 000 kronor.

Det ska finnas 44 värdenivåer för ekonomibyggnader. De erhålls genom att värdena i E-tabellerna multipliceras med E-nivåfaktorer. De skall vara 100, 150, 200, 250, 300, 350, 400, 450, 500, 550, 600, 650, 700, 750, 800, 850, 900, 950, 1 000, 1 100, 1 200, 1 300, 1 400, 1 500, 1 600, 1 700, 1 800, 1 900, 2 000, 2 100, 2 200, 2 300, 2 400, 2 500, 2 600, 2 700, 2 800, 2 900, 3 000, 3 200, 3 400, 3 600, 3 800 och 4 000.

E-tabellerna ska utformas och värdefaktorerna storlek, ålder och beskaffenhet klassindelas på sätt som framgår av bilaga 3. *Förordning 29 april 2010 (nr 337)*, som trätt i kraft den 1 juni 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års fastighetstaxering.

11 § tidigare ändrad genom *förordning 19 april 2007 (nr 181)*, som trätt i kraft den 1 juni 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års fastighetstaxering.

11 § även ändrad genom *förordning 6 maj 2004 (nr 281)*. Angående ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 7 a §.

11 § även ändrad genom *förordning 5 juni 1997 (nr 452)*, som trätt i kraft den 1 juli 1997 och tillämpas första gången vid den allmänna fastighetstaxeringen 1998.

12 § Riktvärdena för värderingsenheter omfattande en eller flera ekonomibyggnader eller del av ekonomibyggnad bestäms och redovisas enligt följande formel.

$$R = N \times F_e$$

där R = riktvärdet,

N = E-nivåfaktorn för värdeområdet och

F_e = relativa värdet enligt E-tabellen vid tillämplig storlek, ålder och beskaffenhet.

Industribyggnader och övriga byggnader

*Avkastningsberäkning**

*Rubriken ändrad genom förordning 13 december 2001 (nr 1223).

13 § För industribyggnader och övriga byggnader, värderade med ledning av en avkastningsberäkning, skall upprättas en tabell (IK-tabell) över kapitaliseringsfaktorer och högst fyra tabeller (IH-tabeller) över relativa hyror. IK-tabellen skall utvisa värderelationerna mellan byggnader tillhörande olika åldersklasser men med samma hyra. Tabellen skall för varje åldersklass ange relativa kapitaliseringsfaktorer. För byggnader som uppförts sjuttonde året före det år då allmän fastighetstaxering sker skall faktorn vara 1,00. IH-tabellerna skall utvisa relativa hyror per kvadratmeter vid skilda förhållanden beträffande värdefaktorerna lokaltyp, ålder och standard. För produktionslokaler med normal standard som uppförts sjuttonde året före det år då allmän fastighets-taxering sker skall den relativa hyran vara 100.

Det skall finnas 116 skilda värdenivåer för industribyggnader och övriga byggnader värderade med ledning av en avkastningsberäkning. De erhålls genom att de värden som beräknats med ledning av storlek, relativ hyra per kvadratmeter och tillämplig kapitaliseringsfaktor multipliceras med I-nivå-faktorer. Dessa skall vara 2,0, 2,1, 2,2, 2,3, 2,4, 2,5, 2,6, 2,7, 2,8, 2,9, 3,0, 3,1, 3,2, 3,3, 3,4, 3,5, 3,6, 3,7, 3,8, 3,9, 4,0, 4,2, 4,4, 4,6, 4,8, 5,0, 5,25, 5,5, 5,75, 6,0, 6,25, 6,5, 6,75, 7,0, 7,25, 7,5, 7,75, 8,0, 8,25, 8,5, 8,75, 9,0, 9,25, 9,5, 9,75, 10,0, 10,5, 11,0, 11,5, 12,0, 12,5, 13,0, 13,5, 14,0, 14,5, 15,0, 15,5, 16,0, 16,5, 17,0, 17,5, 18,0, 18,5, 19,0, 19,5, 20,0, samt i intervallen 21,0–40,0 varje heltal och 42,0–100,0 varje jämnt heltal. I-nivåfaktorn bestäms lika för alla lokaltyper inom ett värdeområde.

IH- och IK-tabellerna skall utformas och värdefaktorerna lokaltyp, ålder och standard klassindelas på sätt som anges i bilagorna 6 och 7. *Förordning 4 maj 2006 (nr 327)*, Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 4 §.

13 § tidigare ändrad genom *förordning 13 december 2001 (nr 1223)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 2 §.

13 § tidigare ändrad genom *förordning 17 juni 1999 (nr 631)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 3 §.

14 § Riktvärden för värderingsenheter omfattande industribyggnader och övriga byggnader värderade med ledning av en avkastningsberäkning bestäms och redovisas enligt följande formel.

$$R = N \times A \times h \times f$$

där R = riktvärdet,

N = I-nivåfaktorn för värdeområdet,

A = lokalens yta,

h = relativhyran i kronor per kvadratmeter enligt för värdeområdet rekommenderad IH-tabell och

f = kapitaliseringsfaktorn enligt IK-tabellen.

Förordning 13 december 2001 (nr 1223). ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 2 §.

*Produktionskostnadsberäkning**

*Rubriken ändrad genom förordning 13 december 2001 (nr 1223).

15 § För industribyggnader och övriga byggnader som skall värderas med ledning av en produktionskostnadsberäkning, skall en tabell för bestämmande av nedräkningsfaktorn (IN-tabell) upprättas. Tabellen skall utvisa nedräkningsfaktorn för skilda förhållanden beträffande värdefaktorerna ålder, byggnadskategori och ortstyp.

Beträffande värdefaktorn byggnadskategori skall följande sju klasser finnas:

1. Oljeraffinaderier eller petrokemiska industrier
2. Massa- eller pappersbruk
3. Järn- eller stålindustrier eller metallsmältverk
4. Cement- eller kalkindustrier eller industrier för framställning av industri-mineral
5. Spannmålssilor
6. Sågverk
7. Annan verksamhet än som framgår av punkterna 1–6.

För klasserna 1–4 av värdefaktorn byggnadskategori skall finnas tre klasser av värdefaktorn ortstyp med samma indelning för de fyra byggnadskategori-klasserna. För klass 5 och klass 6 av värdefaktorn byggnadskategori skall finnas tre klasser av värdefaktorn ortstyp med särskild indelning av denna värdefaktor för var och en av byggnadskategori-klasserna 5 samt 6. För klass 7 av värdefaktorn byggnadskategori skall finnas fem klasser av värdefaktorn ortstyp. Varje kommun eller församling skall hänföras till en ortstypsklass.

För industribyggnader och övriga byggnader, värderade enligt produktionskostnadsmetoden, bestäms värdenivån genom indelningen i ortstyp.

IN-tabell skall utformas och värdefaktorerna ålder, byggnadskategori och ortstyp i övrigt klassindelas på sätt som anges i bilaga 8.

Tabell för omräkningsfaktor för industribyggnader och övriga byggnader (IO-tabell) skall utformas och värdefaktorn ålder klassindelas på det sätt anges i bilaga 10. *Förordning 4 maj 2006 (nr 327).* Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 4 §.

15 § tidigare ändrad genom *förordning 13 december 2001 (nr 1223)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 2 §.

13 § tidigare ändrad genom *förordning 17 juni 1999 (nr 631)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 3 §.

16 § Riktvärdet för värderingsenhet omfattande industribyggnader och övriga byggnader värderade med ledning av en produktionskostnadsberäkning bestäms och redovisas enligt följande formel.

$$R = 0,75 \times \text{Å} \times F$$

där R = riktvärdet,

Å = återanskaffningskostnaden enligt 5 kap. 6 § andra stycket fastighets-taxeringslagen (1979:1152) och

F = nedräkningsfaktor enligt IN-tabell.

Förordning 13 december 2001 (nr 1223). Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 2 §.

Åkermark och betesmark

17 § För åkermark och betesmark ska upprättas sju relationstabeller (J-tabeller). J-tabellerna ska utvisa relativa hektarvärden av åkermark vid skilda förhållanden beträffande värdefaktorerna beskaffenhet och dränering och av betesmark vid olika beskaffenhet. De relativa värdena i J-tabellerna ska bestämmas i en värdenivå vid vilken ett hektar åkermark enligt 13 kap. 2 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) har ett värde av 1 000 kronor.

Det ska finnas 74 skilda värdenivåer för åker- och betesmark. De erhålls genom att relativvärdena i en J-tabell multipliceras med J-nivåfaktorer. Dessa skall vara 1,0, 1,5, 2,0, 2,5, 3,0, 3,5, 4,0, 4,5, 5,0, 5,5, 6,0, 6,5, 7,0, 7,5, 8,0, 8,5, 9,0, 9,5, 10,0, 11,0, 12,0, 13,0, 14,0, 15,0, 16,0, 17,0, 18,0, 19,0, 20,0, 21,0, 22,0, 23,0, 24,0, 25,0, 26,0, 27,0, 28,0, 29,0, 30,0, 32,0, 34,0, 36,0, 38,0, 40,0, 42,0, 44,0, 46,0, 48,0, 50,0, 55,0, 60,0, 65,0, 70,0, 75,0, 80,0, 85,0, 90,0, 95,0, 100,0, 110,0, 120,0, 130,0, 140,0, 150,0, 160,0, 170,0, 180,0, 190,0, 200,0, 210,0, 220,0, 230,0, 240,0 och 250,0.

J-tabell nr 1 (tabell J1) ska användas då värdenivån bestäms av J-nivå-faktorerna 1,0–10,0, tabell J2 då värdenivån bestäms av faktorerna 11,0–30,0, tabell J3 då värdenivån bestäms av faktorerna 32,0–50,0, tabell J4 då värdenivån bestäms av faktorerna 55,0–75,0, tabell J5 då värdenivån bestäms av faktorerna 80,0–100,0, tabell J6 då värdenivån bestäms av faktorerna 110,0–150,0 och tabell J7 då värdenivån bestäms av faktorerna 160,0–250,0.

J-tabeller ska utformas och värdefaktorerna beskaffenhet och dränering klassindelas på sätt som framgår av bilaga 4. *Förordning 29 april 2010 (nr 337)*, som trätt i kraft den 1 juni 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års fastighetstaxering.

17 § tidigare ändrad genom *förordning 6 maj 2004 (nr 281)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 7 a §.

17 § även ändrad genom *förordning 5 juni 1997 (nr 452)*, som trätt i kraft den 1 juli 1997 och tillämpas första gången vid den allmänna fastighets-taxeringen 1998.

18 § Riktvärden för värderingsenheter omfattande åkermark eller betesmark bestäms och redovisas enligt följande formel.

$$R = N \times F_j \times A$$

där R = riktvärdet,

N = J-nivåfaktorn för värdeområdet,

F_j = relativa hektarvärdet enligt J-tabell vid tillämplig beskaffenhet och dränering för åkermark och tillämplig beskaffenhet för betesmark och

A = areal i hektar av värderingsenheten.

Förordning 5 juni 1997 (nr 452), som trätt i kraft den 1 juli 1997 och tillämpas första gången vid den allmänna fastighetstaxeringen 1998.

*Produktiv skogsmark**

*Rubriken ändrad genom förordning 29 april 2010 (nr 337).

19 § För skogsmark omfattande mindre än 30 hektar ska upprättas en relationstabell (skogstabell M). Skogstabell M ska ange relativa hektarvärden av skogsmark belägen i olika delar av landet och vid skilda förhållanden beträffande värdefaktorn virkesförråd. De relativa värdena i skogstabell M ska bestämmas i en värdenivå vid vilken ett hektar genomsnittlig produktiv skogsmark enligt 14 kap. 2 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) har ett värde av 1 000 kronor. Med genomsnittlig produktiv skogsmark ska avses produktiv skogsmark tillhörande bonitetsklass C och kostnadsklass 5. Den genomsnittliga produktiva skogsmarkens virkesförråd barrträd och virkesförråd lövträd i olika regioner ska antas uppgå till följande belopp.

Region	Virkesförråd skogskubikmeter per hektar	
	Barrträd	Lövträd
1 Gotlands, Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län	78	16
2 Dalarnas, Gävleborgs och Västernorrlands län	112	19
3 Stockholms, Uppsala, Södermanlands, Östergötlands, Värmlands, Örebro, Västmanlands och Västra Götalands län	134	30
4 Jönköpings, Kronobergs och Kalmar län	140	30
5 Blekinge, Skåne och Hallands län	128	67

Det ska finnas 63 skilda värdenivåer för produktiv skogsmark. De erhålls genom att relativvärdena i skogstabell M multipliceras med skogsnivåfaktorer. Dessa skall vara 1,0, 1,5, 2,0, 2,5, 3,0, 3,5, 4,0, 4,5, 5,0, 5,5, 6,0, 6,5, 7,0, 7,5, 8,0, 8,5, 9,0, 9,5, 10,0, 11,0, 12,0, 13,0, 14,0, 15,0, 16,0, 17,0, 18,0, 19,0, 20,0, 21,0, 22,0, 23,0, 24,0, 25,0, 26,0, 27,0, 28,0, 29,0, 30,0, 32,0, 34,0, 36,0, 38,0, 40,0, 42,0, 44,0, 46,0, 48,0, 50,0, 52,0, 55,0, 57,0, 60,0, 62,0, 65,0, 67,0, 70,0, 75,0, 80,0, 85,0, 90,0, 95,0 och 100,0.

Skogstabell M ska utformas och värdefaktorerna läge och virkesförråd klassindelas på sätt som framgår av bilaga 5 a. *Förordning 29 april 2010 (nr 337)*, som trätt i kraft den 1 juni 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års fastighetstaxering.

19 § tidigare ändrad genom *förordning 19 april 2007 (nr 181)*. Ang ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 11 §.

19 § även ändrad genom *förfordning 6 maj 2004 (nr 281)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 7 a §.

19 § även ändrad genom *förfordning 7 november 1997 (nr 928)*, som trätt i kraft den 1 januari 1998.

19 § även ändrad genom *förfordning 5 juni 1997 (nr 452)*, som trätt i kraft den 1 juli 1997 och tillämpas första gången vid den allmänna fastighetstaxeringen 1998.

19 § även ändrad genom *förfordning 28 november 1996 (nr 1273)*, som trätt i kraft den 1 januari 1997.

20 § Riktvärde för en värderingsenhet produktiv skogsmark omfattande mindre än 30 hektar bestäms och redovisas enligt följande formel.

$$R = N \times F_m \times A$$

där R = riktvärdet,

N = skogsnivåfaktorn för värdeområdet,

F_m = relativa hektarvärdet enligt skogstabell M vid tillämplig virkesförrådklass och värdeområdets belägenhet och

A = areal i hektar av värderingsenheten.

Förfordning 29 april 2010 (nr 337), som trätt i kraft den 1 juni 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års fastighetstaxering.

20 § tidigare ändrad genom *förfordning 5 juni 1997 (nr 452)*, som trätt i kraft den 1 juli 1997 och tillämpas första gången vid den allmänna fastighetstaxeringen 1998.

21 § För produktiv skogsmark omfattande minst 30 hektar ska upprättas fem tabeller över beräkningskonstanter (skogstabeller S) för var och en av de i 19 § angivna fem regionerna. Skogstabell S ska utvisa de konstanter som inom varje region erfordras för att beräkna relativa hektarvärden vid skilda förhållanden beträffande värdefaktorerna bonitet och kostnad. De tre konstanterna är värdet per hektar kalmark och värdena av barrträd och lövträd i kronor per skogskubikmeter. Konstanterna ska bestämmas med utgångspunkt i en värdenivå vid vilken ett hektar genomsnittlig produktiv skogsmark enligt 14 kap. 2 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) har ett värde av 1 000 kronor. Vad som därvid ska menas med genomsnittlig produktiv skogsmark anges i 19 §.

Det ska finnas 63 skilda värdenivåer för produktiv skogsmark. De erhålls genom att de med ledning av skogstabell S beräknade relativvärdena multipliceras med de i 19 § angivna skogsnivåfaktorerna.

Skogstabell S ska utformas och värdefaktorerna bonitet och kostnad klassindelas på sätt som framgår av bilaga 5b. *Förfordning 29 april 2010 (nr 337)*, som trätt i kraft den 1 juni 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års fastighetstaxering.

21 § tidigare ändrad genom *förfordning 19 april 2007 (nr 181)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 11 §.

21 § även ändrad genom *förfordning 6 maj 2004 (nr 281)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 7 a §.

21 § även ändrad genom *förordning 5 juni 1997 (nr 452)*, som trätt i kraft den 1 juli 1997 och tillämpas första gången vid den allmänna fastighetstaxeringen 1998.

22 § Det relativa hektarvärdet för produktiv skogsmark omfattande minst 30 hektar (F_s) beräknas enligt följande formel.

$$F_s = k_1 + (k_2 \times V_B) + (k_3 \times V_L)$$

där k_1 = värdet i kronor per hektar av kalmars,

k_2 = värdet av barrträd i kronor per skogskubikmeter,

k_3 = värdet av lövträd i kronor per skogskubikmeter,

V_B = virkesförråd barrträd i skogskubikmeter per hektar och

V_L = virkesförråd lövträd i skogskubikmeter per hektar.

Förordning 29 april 2010 (nr 337), som trätt i kraft den 1 juni 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års fastighetstaxering.

22 § tidigare ändrad genom *förordning 5 juni 1997 (nr 452)*, som trätt i kraft den 1 juli 1997 och tillämpas första gången vid den allmänna fastighetstaxeringen 1998.

23 § Riktvärdet för en värderingsenhet produktiv skogsmark omfattande minst 30 hektar bestäms och redovisas enligt följande formel.

$$R = [N \times F_m \times 29] + [N \times F_s \times (A-29)]$$

där R = riktvärdet,

N = skogsnivåfaktorn för värdeområdet,

F_m = relativa hektarvärdet enligt skogstabell M vid tillämplig virkesförrådsklass och värdeområdets belägenhet,

F_s = relativa hektarvärdet beräknat enligt skogstabell S vid tillämpligt virkesförråd barrträd och virkesförråd lövträd och

A = arealen i hektar av värderingsenheten.

Förordning 29 april 2010 (nr 337), som trätt i kraft den 1 juni 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års fastighetstaxering.

23 § tidigare ändrad genom *förordning 5 juni 1997 (nr 452)*, som trätt i kraft den 1 juli 1997 och tillämpas första gången vid den allmänna fastighetstaxeringen 1998.

*Skogligt impediment**

*Rubriken ändrad genom *förordning 29 april 2010 (nr 337)*.

24 § För skogligt impediment ska upprättas en tabell över värdet per hektar (SKI-tabell). Den första kolumnen i tabellen avser Gotlands, Dalarnas, Gävleborgs, Västernorrlands, Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län, den andra kolumnen avser Stockholms, Uppsala, Södermanlands, Östergötlands, Västra Götalands, Värmlands, Örebro och Västmanlands län och den tredje kolumnen avser övriga län. SKI-tabellen ska utvisa värdet i kronor per hektar av skogligt impediment vid de olika skogsnivåfaktorer som anges i 19 §.

SKI-tabellen ska utformas och skogsnivåfaktorerna anges på sätt som framgår av bilaga 5 c. *Förordning 29 april 2010 (nr 337)*, som trätt i kraft den 1 juni 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års fastighetstaxering.

24 § tidigare ändrad genom *förordning 6 maj 2004 (nr 281)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 7 a §.

24 § även ändrad genom *förordning 5 juni 1997 (nr 452)*, som trätt i kraft den 1 juli 1997 och tillämpas första gången vid den allmänna fastighetstaxeringen 1998.

24 § även ändrad genom *förordning 8 november 1996 (nr 1273)*, som trätt i kraft den 1 januari 1997.

25 § Riktvärdena för värderingsenheter omfattande skogligt impediment bestäms och redovisas enligt följande formel.

$$R = A \times H$$

där R = riktvärdet,

A = arealen i hektar av värderingsenheten och

H = värdet per hektar enligt SKI-tabell vid tillämplig skogsnivåfaktor.

Förordning 29 april 2010 (nr 337), som trätt i kraft den 1 juni 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års fastighetstaxering.

25 § tidigare ändrad genom *förordning 5 juni 1997 (nr 452)*, som trätt i kraft den 1 juli 1997 och tillämpas första gången vid den allmänna fastighetstaxeringen 1998.

Vattenkraftverk

25 a § Vid bestämmande av riktvärdeangivelsen skall värdet i kr/kWh för normkraftverket vid en avkastningsberäkning enligt 15 kap. 6 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) bestämmas med ledning av genomsnittliga el-priser och de kostnader under nivååret och de fem närmast föregående åren som är nödvändiga för en uthållig produktion. Till grund för avkastningsberäkningen skall de elpriser ligga som under angivna tidsperiod noterats vid Nord Pool Spot AS för produkten Elspot, prisområde Sverige.

Vid beräkningen av genomsnittligt elpris skall beaktas hur produktionen vid vattenkraftverken varierar under året. Genomsnittspriset per kWh skall korrigeras så att det utgör det pris som kan förväntas för normkraftverket. Elpriser och kostnader skall räknas om till nivåårets penningvärde.

Vid bestämmande av värdet per kWh i riktvärdeangivelsen skall inte inverkan på kraftverkets värde av elcertifikat beaktas. Paragrafen införd genom *förordning 4 maj 2006 (nr 327)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 4 §.

26 § Riktvärdet för en värderingsenhet avseende ett vattenkraftverk bestäms och redovisas enligt följande formel.

$$R_t = (N_t \times f_u \times f_r \times f_{st} \times f_a + k_b) \times W_n \times 0,75$$

där R_t = riktvärdet för kraftverket (mark och byggnad),

N_t = i riktvärdeangivelsen angivet värde i kr/kWh för mark och byggnader som tillhör normkraftverket,

f_u = faktor för utnyttjandetid,
 f_r = faktor för flerårsreglering,
 f_{st} = faktor för storleksinverkan avseende värdet i kr/kWh för mark och byggnader som tillhör normkraftverket,
 $f_{\bar{a}}$ = faktor för ålder,
 k_b = korrektion för belägenhet och
 W_n = normalårsproduktion.
Uttrycket ($N_m \times f_u \times f_r \times f_{st} \times f_{\bar{a}} + k_b$) skall avrundas till kr/kWh med två decimaler.
Förordning 17 juni 1999 (nr 631), som trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

Vattenfallsenheter och andra enheter med andels- eller ersättningskraft

27 § Riktvärdet för en värderingsenhet avseende mark till ett vattenkraftverk bestäms och redovisas enligt följande formel.

$$R_m = (N_m \times f_u \times f_r + 0,6 \times k_b) \times f_{sm} \times W_n \times 0,75$$

där R_m = riktvärdet för marken,
 N_m = i riktvärdeangivelsen angivet värde i kr/kWh av mark som tillhör normkraftverket,
 f_u = faktor för utnyttjandetid,
 f_r = faktor för flerårsreglering,
 f_{sm} = faktor för storleksinverkan avseende värdet av mark som tillhör normkraftverket,
 k_b = korrektion för belägenhet,
 W_n = normalårsproduktion.

Uttrycket ($N_m \times f_u \times f_r + 0,6 \times k_b$) $\times f_{sm}$ skall anges i kr/kWh med två decimaler.
Förordning 17 juni 1999 (nr 631), som trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

27 § tidigare ändrad genom *förordning 20 december 1994 (nr 1917)*, som trätt i kraft den 1 januari 1995 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 1996.

28 § Med normalårsproduktion (W_n) avses den vid kraftverket tillgängliga produktionen i genomsnitt per år under nivååret och de nitton åren närmast före detta. Om de utbyggnadsförhållanden som gäller vid taxeringsårets ingång tillkommit efter det tjugoförsta året före taxeringsåret, skall genomsnittet endast beräknas för de år som de nya förhållandena gäller.

För kraftverk med en produktion av minst 50 miljoner kWh per år gäller följande. Före beräkningen av genomsnittet skall varje års produktion divideras med medelvattenföringen under året vid kraftverket, uttryckt i kubikmeter per sekund och multipliceras med medelvattenföringen under åren 1950–2000, uttryckt i kubikmeter per sekund. Motsvarande beräkningsmetod får även, efter begäran av fastighetsägaren, tillämpas för övriga kraftverk.

Normalårsproduktion som överstiger 1 000 000 kWh får bestämmas endast till följande antal kWh om normalårsproduktionen överstiger:

1 000 000 kWh men inte 10 000 000 kWh: hela 10 000 kWh,

10 000 000 kWh men inte 100 000 000 kWh: hela 100 000 kWh,
100 000 000 kWh men inte 1 000 000 000 kWh: hela 1 000 000 kWh och
1 000 000 000 kWh och däröver: hela 10 000 000 kWh.

Förordning 4 maj 2006 (nr 327). Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 4 §.

28 § tidigare ändrad genom *förordning 17 juni 1999 (nr 631)*, som trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

29 § I riktvärdeangivelsen angivna belopp för normkraftverkets värde dels av byggnader och mark, dels av mark skall bestämmas i kronor per kWh med två decimaler. *Förordning 4 maj 2006 (nr 327)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 4 §.

29 § tidigare ändrad genom *förordning 17 juni 1999 (nr 631)*, som trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

30 § För vattenkraftverk avses med installerad effekt den maximala bruttoeffekt som vid obegränsad vattentillgång kan utvinnas i kraftverket vid kontinuerlig drift under 16 timmar utan att skadlig överbelastning uppstår. Den installerade effekten anges i kW.

Om den maximala bruttoeffekten inte helt kan tas ut under månaderna november – mars till följd av att fallhöjden är begränsad på grund av att den ingår i ett årsregleringsmagasin, skall den maximala bruttoeffekten reduceras vid bestämmandet av den installerade effekten.

Installerad effekt som inte överstiger 1 000 kW avrundas till hela kW. Installerad effekt som överstiger 1 000 kW får bestämmas endast till följande antal kW:

Om effekten överstiger 1 000 kW men inte 10 000 kW: hela 10 kW,
10 000 kW men inte 100 000 kW: hela 100 kW,
100 000 kW men inte 1 000 000 kW: hela 1 000 kW och
1 000 000 kW och däröver: hela 10 000 kW.

Förordning 4 maj 2006 (nr 327). Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 4 §.

30 § tidigare ändrad genom *förordning 17 juni 1999 (nr 631)*, som trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

31 § Utnyttjandetiden (U) enligt 15 kap. 4 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) skall beaktas genom en utnyttjandefaktor (fu). Faktorn skall vara 1,000 vid en utnyttjandetid av 5 000 timmar.

Utnyttjandefaktorn skall, om inte annat sägs i 31 a–31 c §§, bestämmas enligt följande formel för utnyttjandetider mellan 2 000 och 7 000 timmar.

$$fu = 8,333 \times 10^{-17} \times U^4 - 2,796 \times 10^{-12} \times U^3 + 2,941 \times 10^{-8} \times U^2 - 1,427 \times 10^{-4} \times U + 1,276$$

För kraftverk med lägre utnyttjandetid än 2 000 timmar skall faktorn bestämmas till 1,088 och för en utnyttjandetid högre än 7 000 timmar skall faktorn bestämmas till 0,960.

Utnyttjandetiden skall anges i hela timmar och utnyttjandefaktorn med tre decimaler. *Förordning 4 maj 2006 (nr 327)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 4 §.

31 § tidigare ändrad genom *förordning 17 juni 1999 (nr 631)*, som trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

31 a § För de kraftverk vars installerade effekt uppgår till minst 250 000 kW och som har en utnyttjandetid som understiger 3 000 timmar (överutbyggt kraftverk) skall utnyttjandefaktorn bestämmas till 1,020. Paragrafen införd genom *förordning 4 maj 2006 (nr 327)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 4 §.

31 b § Om kraftverkets produktion under tiden från och med vecka 45 till och med vecka 12 inte överstiger 38 procent av verkets totala produktion, skall korrigering av utnyttjandefaktorn göras enligt en tabell (U-tabell), tabell 1 i bilaga 9 a. Paragrafen införd genom *förordning 4 maj 2006 (nr 327)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 4 §.

31 c § Om det för ett kraftverk inte är möjligt att kl. 6.00–22.00 samtliga dagar i veckan ta ut det genomsnittliga vattenflödet genom turbinerna per dygn från och med vecka 45 till och med vecka 12, skall utnyttjandefaktorn korrigeras.

Korrigeringen skall göras enligt en tabell (U-tabell), tabell 2 i bilaga 9 a. Tabellen anger med vilket belopp som faktorn skall reduceras vid varierande utnyttjandetid och regleringsmöjlighet. Med reglering avses hur stor andel i tjugofjärdedelar av det genomsnittliga flödet genom turbinerna per dygn vintertid som kan tas ut kl. 6.00–22.00 alla dagar i veckan.

Har utnyttjandefaktorn bestämts enligt 31 a §, skall utnyttjandetiden anses vara 4 000 timmar vid tillämpning av tabell 2 i bilaga 9 a. Paragrafen införd genom *förordning 4 maj 2006 (nr 327)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 4 §.

32 § Faktorn för flerårsreglering (f_r) skall bestämmas till 1,0 för samtliga vattenkraftverk. *Förordning 4 maj 2006 (nr 327)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 4 §.

32 § tidigare ändrad genom *förordning 17 juni 1999 (nr 631)*, som trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

32 a § Faktorn för storleksinverkan avseende värdet i kr/kWh för mark och byggnader (f_{st}) skall bestämmas med ledning av kraftverkets normalårsproduktion (W_n), enligt följande formel.

$$f_{st} = 0,2057 + 0,1278 \ln (W_n / 1\,000\,000)$$

Faktorn skall anges med tre decimaler. För kraftverk med en normalårsproduktion av 10 000 000 kWh eller lägre skall faktorn bestämmas till 0,5. *Förordning 4 maj 2006 (nr 327)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 4 §.

32 a § införd genom *förordning 17 juni 1999 (nr 631)*, som trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

32 b § Faktorn för ålder ($f_{\text{å}}$) skall bestämmas till 1,0 för samtliga vattenkraftverk. *Förordning 4 maj 2006 (nr 327)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 4 §.

32 b § införd genom *förordning 17 juni 1999 (nr 631)*, som trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

32 c § Belägenhetsfaktorn skall beakta skillnader i kostnader för inmatning på stamnätet, vilka utgörs av kostnaderna för överföring till stamnätet och avgifterna vid inmatningen på stamnätet. Landet skall indelas i tio belägenhetsklasser och korrektionen för belägenhet (k_b) skall bestämmas till följande belopp.

Klass	Område	Korrektionsbelopp i kr/kWh
1	Lule älv och norr därom	−0,14
2	Skellefte älv uppströms Bastusels kraftverk	−0,73
3	Skellefte älv med undantag av sträckan uppströms Bastusels kraftverk samt området norr därom till Lule älv	−0,09
4	Gide älv och norr därom till Skellefte älv	−0,04
5	Ångermanälven med biflöden och norr därom till Gide älv	0,00
6	Indalsälven och norr därom till Ångermanälven	+0,09
7	Ljungan och norr därom till Indalsälven	+0,09
8	Ljusnan och norr därom till Ljungan	+0,14
9	Dalälven och norr därom till Ljusnan	+0,27
10	Söder om Dalälven	+0,36

Förordning 4 maj 2006 (nr 327). Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 4 §.

32 c § införd genom *förordning 17 juni 1999 (nr 631)*, som trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

32 d § Faktorn för storleksinverkan avseende värdet i kronor per kWh för mark (fsm) skall bestämmas med ledning av kraftverkets normalårsproduktion (W_n) enligt följande formel.

$$fsm = 0,2556 \ln (W_n / 1\,000\,000) - 0,5886$$

Faktorn skall anges med tre decimaler. För kraftverk med en normalårsproduktion av 10 000 000 kWh eller lägre skall faktorn bestämmas till 0. *Förordning 4 maj 2006 (nr 327). Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 4 §.*

32 d § införd genom *förordning 17 juni 1999 (nr 631)*, som trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

33 § Om ett kraftverk, som saknar strömfallsfastighet, är belägen i flera kommuner och därför enligt 4 kap. 3 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) skall uppdelas i flera taxeringsenheter, skall taxeringsvärdet först bestämmas som om egendomen varit en enda taxeringsenhet. Därefter fördelas de sålunda bestämda värdena mellan de taxeringsenheter, vari egendomen uppdelats, enligt vad som anges i andra och tredje styckena.

Markvärdet fördelas mellan taxeringsenheterna efter den fallhöjd, som tillhör i taxeringsenheten ingående fastigheter eller som sådana fastigheter har rätt till genom servitut eller liknande. Om flera strömfall med olika vattenföring sammanförts till ett kraftverk, sker fördelningen med ledning av fallhöjd och normalårsvattenföring.

Byggnadsvärdet fördelas mellan taxeringsenheterna med ledning av byggnadernas belägenhet. *Förordning 13 december 2001 (nr 1223)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 2 §.

33 § tidigare ändrad genom *förordning 20 december 1994 (nr 1917)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 2 §.

33 a § Betalar den mottagande fastigheten minst hälften av uttagskostnaden, skall andels- och ersättningskraftens värde beräknas på sätt föreskrivs i 15 kap. 8 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) (andelsmetoden). Vid andelsmetoden skall andelens storlek motsvara leveransskyldighetens värde i procent av de sammanlagda riktvärdena för det levererande kraftverkets byggnader och mark.

Betalar den mottagande fastigheten mindre än hälften av uttagskostnaden, skall andels- och ersättningskraftens värde beräknas på sätt föreskrivs i 15 kap. 9 § fastighetstaxeringslagen (energimetoden). Vid energimetoden skall det antal kilowattimmar som leveransskyldigheten motsvarar värderas som frikraft för vilken några uttagskostnader inte betalas. Paragrafen införd genom *förordning 17 juni 1999 (nr 631)*, som trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

33 b § Om andelsmetoden skall användas enligt 33 a § och mottagande fastighet inte betalar en väsentlig del av den uttagskostnad som svarar mot andelen, skall andelens värde ökas med 10 procent.

Om energimetoden skall användas enligt 33 a § och mottagande fastighet betalar mer än en begränsad del av den uttagskostnad som svarar mot rätten till andels- eller ersättningskraft, skall kraftleveransens storlek i kWh minskas med 10 procent. Paragrafen införd genom *förordning 17 juni 1999 (nr 631)*, som trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

33 c § Vid tillämpning av andelsmetoden beräknas de avdrag som leveransskyldigheten medför på levererande kraftverks riktvärden för byggnader och mark enligt följande formel.

$$Ab = axRb \text{ och } Am = axRm$$

där Ab = det avdrag som leveransskyldigheten medför på riktvärdet för byggnaderna,

Am = det avdrag som leveransskyldigheten medför på riktvärdet för marken,

a = andelstalet i procent efter eventuell jämkning enligt 33 b § första stycket,

Rb = det levererande kraftverkets riktvärde avseende byggnaderna och

Rm = det levererande kraftverkets riktvärde avseende mark. Paragrafen införd genom *förordning 17 juni 1999 (nr 631)*, som trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

33 d § Vid tillämpning av energimetoden beräknas det avdrag som leveransskyldigheten medför på levererande kraftverks riktvärde för mark enligt följande formel.

$$A_m = W_1 \times V \times 1,4 \times 0,75$$

där A_m = det avdrag som leveransskyldigheten medför på riktvärdet för marken,

W_1 = leveransskyldigheten uttryckt i kWh/år efter eventuell jämkning enligt 33 b § andra stycket och

V = det levererande kraftverkets värde i kr/kWh för byggnader och mark. Paragrafen infördd genom *förfordning 17 juni 1999 (nr 631)*, som trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

33 e § Vid tillämpning av andelsmetoden skall tilläggen till den mottagande fastighetens riktvärden för byggnader och mark överensstämma med de avdrag som gjorts på den levererande fastighetens riktvärden.

Vid tillämpning av energimetoden skall tillägget till den mottagande fastighetens riktvärde för mark svara mot 75 procent av den marknadsvärdehöjning som kraftleveransen medför. Tillägget skall, om det inte kan visas att detta skall vara högre eller lägre, beräknas enligt följande formel.

$$T_m = (0,931 \times N_t + k_b) \times W_1 \times 1,4 \times 0,75$$

där T_m = det tillägg som kraftleveransen medför på riktvärdet för marken,

W_1 = leveransskyldigheten uttryckt i kWh/år,

N_t = värde av normkraftverkets byggnader och mark i kr/kWh och

k_b = korrektion för belägenhet hänförlig till det levererande kraftverket. Paragrafen infördd genom *förfordning 17 juni 1999 (nr 631)*, som trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

*Allmänt om värmekraftverk utom kärnkraftverk**

*Rubriken ändrad genom förfordning 4 maj 2006 (nr 327).

34 § Vid bestämmande av riktvärdeangivelse för värmekraftverk skall värdet av kraftverket anges i kr/kW installerad effekt. Värdet skall avse mark och byggnader för en nybyggd anläggning. Det skall anges i hela hundratal kronor.

Vid bestämmande av riktvärdeangivelsen skall en jämkning göras med hänsyn till lönsamhet enligt 15 kap. 13 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152). Jämkningsen skall ske med utgångspunkt i ortspriser för värmekraftverk eller delar därav och i avkastningsberäkningar med ledning av genomsnittliga elpriser och nödvändiga kostnader under nivååret och de fem föregående åren.

Till grund för avkastningsberäkningen för jämkningen skall de elpriser ligga som noterats vid Nord Pool Spot AS för produkten Elspot, prisområde Sverige, och de genomsnittliga löpande kostnaderna för samma tidsperiod. Förnyelsekostnaderna under perioden beaktas särskilt. Vid beräkning av genomsnittligt elpris för den nivågrundande tidsperioden skall beaktas vilka priser som erhållits vid leveransen för den under året producerade kraften. Elpriser och kostnader skall vid avkastningsberäkningen räknas om till nivåårets penningvärde.

Det skall för den i 15 kap. 12 § fastighetstaxeringslagen angivna värdefaktorn typ av värmekraftverk finnas tre klasser förutom kärnkraftverk. Var och en av kraftverkstyperna kraftvärmeverk och vindkraftverk skall utgöra en klass. Kondenskraftverk och gasturbiner skall tillsammans utgöra en klass. Med ett värmekraftverks ålder avses det år då kraftverket kunde tas i bruk. Den installerade effekten avrundas enligt reglerna i 30 § tredje stycket. *Förordning 4 maj 2006 (nr 327)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 4 §.

34 § tidigare ändrad genom *förordning 17 juni 1999 (nr 631)*, som trätt i kraft den 1 juli 1999 och som tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

34 § tidigare ändrad genom *förordning 20 december 1994 (nr 1917)*, som trätt i kraft den 1 januari 1995 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 1996.

*Allmänt om samtliga värmekraftverk**

*Rubriken införd genom förordning 4 maj 2006 (nr 327).

34 a § Riktvärdet (R_b) för en värderingsenhet avseende de byggnader som tillhör ett värmekraftverk bestäms och redovisas enligt följande formel.

$$R_b = 0,735 \times P_i \times N \times f_a$$

där R_b = riktvärdet för en värderingsenhet avseende byggnader,

P_i = installerad effekt i kW,

N = i riktvärdeangivelsen angivet värde i kr/kW för byggnader och mark tillhörande ett nybyggt värmekraftverk och

f_a = nedskrivningsfaktor för byggnadernas värdeminskning.

Förordning 4 maj 2006 (nr 327). Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 4 §.

34 a § införd genom *förordning 17 juni 1999 (nr 631)*, som trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen 2000.

34 b § Riktvärdet (R_m) för en värderingsenhet avseende den mark som tillhör ett värmekraftverk bestäms och redovisas enligt följande formel.

$$R_m = 0,015 \times P_i \times N$$

där R_m = riktvärdet för en värderingsenhet avseende mark,

P_i = installerad effekt i kW och

N = i riktvärdeangivelsen angivet värde i kr/kW för byggnader och mark tillhörande ett nybyggt värmekraftverk.

Förordning 4 maj 2006 (nr 327). Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 4 §.

34 b § införd genom förordning 17 juni 1999 (nr 631), som trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen 2000.

*Kraftvärmeverk**

*Rubriken införd genom förordning 4 maj 2006 (nr 327).

34 c § Med installerad effekt avses den eleffekt som utgör aggregatets märkeffekt vid elproduktion.

Riktvärdeangivelsen avser de värmekraftverk som indelats i klassen kraftvärmeverk. Vid bestämmande av riktvärdeangivelsen har värdefaktorerna

installerad effekt, genomsnittlig årsproduktion, typ av bränsle, typ av reningsanordningar för avgaser samt belägenhet beaktats. Inverkan på värdet av elcertifikat skall inte beaktas. *Förordning 4 maj 2006 (nr 327)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 4 §.

34 c § införd genom *förordning 17 juni 1999 (nr 631)*, som trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen 2000.

34 d § Vid bestämmande av riktvärdeangivelsen skall jämkning enligt 34 § ske med utgångspunkt i en avkastningsberäkning för ett nybyggt kraftverk. Paragrafen införd genom *förordning 4 maj 2006 (nr 327)*, som trätt i kraft den 1 juni 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års fastighetstaxering.

34 e § För kraftvärmeverk skall en tabell för bestämmande av nedskrivningsfaktorn upprättas (Nö-tabell). Nedskrivningsfaktorn beaktar den värdeminskning som har uppkommit efter året då kraftverket kunde tas i bruk. Tabellen skall utvisa nedskrivningsfaktorns storlek vid olika ålder och återstående nyttjandetid.

Värdefaktorn ålder skall klassindelas och tabellen utformas på det sätt anges i bilaga 9 b. Paragrafen införd genom *förordning 4 maj 2006 (nr 327)*, som trätt i kraft den 1 juni 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års fastighetstaxering.

*Vindkraftverk**

*Rubriken införd genom *förordning 4 maj 2006 (nr 327)*.

34 f § Med installerad effekt avses aggregatets märkeffekt.

Riktvärdeangivelsen skall bestämmas med ledning av genomsnittlig återanskaffningskostnad under nivååret avseende vindkraftverk med olika effekt.

Riktvärdeangivelsen avser de värmekraftverk som indelats i klassen vindkraftverk. Vid bestämmande av riktvärdeangivelsen har förutsatts en fullasttid mellan 1 800 och 2 200 timmar. Med fullasttid avses kvoten mellan den genomsnittliga årsproduktionen och den installerade effekten. Vid bestämmande av riktvärdeangivelsen har värdefaktorerna installerad effekt och belägenhet beaktats. Även inverkan på värdet av elcertifikat har beaktats. Paragrafen införd genom *förordning 4 maj 2006 (nr 327)*, som trätt i kraft den 1 juni 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års fastighetstaxering.

34 g § Vid bestämmande av riktvärdeangivelsen skall jämkning enligt 34 § ske med utgångspunkt i en avkastningsberäkning för ett kraftverk med en installerad effekt av 600 kW och en årlig produktion av 1 200 000 kWh. Paragrafen införd genom *förordning 4 maj 2006 (nr 327)*, som trätt i kraft den 1 juni 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års fastighetstaxering.

34 h § För vindkraftverk skall en tabell för bestämmande av nedskrivningsfaktorn upprättas (Nvi-tabell). Nedskrivningsfaktorn beaktar den värdeminskning som har uppkommit efter året då kraftverket kunde tas i bruk. Tabellen skall utvisa nedskrivningsfaktorns storlek vid olika ålder och återstående nyttjandetid.

Värdefaktorn ålder skall klassindelas och tabellen utformas på det sätt anges i bilaga 9 c. Paragrafen infördd genom *förordning 4 maj 2006 (nr 327)*, som trätt i kraft den 1 juni 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års fastighetstaxering.

Kondenskraftverk och gasturbiner

*Rubriken infördd genom förordning 4 maj 2006 (nr 327).

34 i § Med installerad effekt avses aggregatets märkeffekt.

Riktvärdeangivelsen avser värmekraftverk som indelats i klassen för kondenskraftverk och gasturbiner.

För kondenskraftverk och gasturbiner skall en tabell för bestämmande av nedskrivningsfaktorn upprättas (Nö-tabell). Nedskrivningsfaktorn beaktar den värdeminskning som har uppkommit efter året då kraftverket kunde tas i bruk. Tabellen skall utvisa nedskrivningsfaktorns storlek vid olika ålder och återstående nyttjandetid.

Värdefaktorn ålder skall klassindelas och tabellen utformas på det sätt anges i bilaga 9 b. Paragrafen infördd genom *förordning 4 maj 2006 (nr 327)*, som trätt i kraft den 1 juni 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års fastighetstaxering.

Kärnkraftverk

*Rubriken infördd genom förordning 4 maj 2006 (nr 327).

34 j § För kärnkraftverk avses med installerad effekt kraftverkets bruttoeffekt. Den installerade effekten skall bestämmas till den effekt som enligt gällande tillstånd får tas ut.

Den installerade effekten avrundas enligt reglerna i 30 § tredje stycket. Paragrafen infördd genom *förordning 4 maj 2006 (nr 327)*, som trätt i kraft den 1 juni 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års fastighetstaxering.

34 k § De i riktvärdeangivelsen för kärnkraftverk angivna beloppen avser de totala värdena av nybyggda kraftverk i kr/kW installerad effekt och skall bestämmas i jämna hundratal kronor. Paragrafen infördd genom *förordning 4 maj 2006 (nr 327)*, som trätt i kraft den 1 juni 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års fastighetstaxering.

35 § För kärnkraftverk skall en tabell för bestämmande av nedskrivningsfaktorn (KN-tabell) upprättas. Tabellen skall utvisa nedskrivningsfaktorns storlek vid skilda förhållanden för värdefaktorn ålder. Med kärnkraftverks ålder avses det år då kraftverket togs i bruk. Värdefaktorn skall klassindelas och KN-tabellen utformas på det sätt anges i bilaga 9.

Tabell för omräkningsfaktor för kärnkraftverk (IO-tabell) skall utformas och värdefaktorn ålder klassindelas på det sätt anges i bilaga 10. *Förordning 4 maj 2006 (nr 327)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 4 §.

35 § tidigare ändrad genom *förordning 17 juni 1999 (nr 631)*, som trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen 2000.

*Tomtmark för småhus**

*Rubriken införd genom förordning 18 maj 1995 (nr 583).

35 a § Riktvärdet för tomtmark avseende småhus ska, om inte annat föreskrivs i 35 d och 35 e §§, bestämmas med utgångspunkt i det värde och de övriga uppgifter för en normaltomt som anges i riktvärdeangivelsen.

Riktvärdeangivelsen får endast avse följande till taxeringsvärdenivå anpassade värden för normaltomten:

1. Om värdet inte överstiger 500 000 kronor: 5, 10, 15, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90, 100, 120, 140, 160, 180, 200, 225, 250, 275, 300, 350, 400, 450 och 500 tusen kronor.

2. Om värdet överstiger 500 000 kronor: värde i hela 50 000-tal kronor.

3. Om värdet överstiger 1 000 000 kronor: värde i hela 100 000-tal kronor.

4. Om värdet överstiger 2 000 000 kronor: värde i hela 200 000-tal kronor.

Det ska för de i 12 kap. 3 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) angivna värdefaktorerna vatten och avlopp, fastighetsrättsliga förhållanden, typ av bebyggelse och närhet till strand finnas följande antal klasser:

Vatten och avlopp Sex klasser (VA-klasser)

Fastighetsrättsliga förhållanden Två klasser för värderingsenheter belägna i grupphusområde och tre klasser för övriga värderingsenheter (FR-klasser)

Typ av bebyggelse Tre klasser (bebyggelseklasser)

Närhet till strand Fyra klasser (belägenhetsklasser)

För tomtmark avseende småhus ska en tabell över belägenhetefaktorer (FB-tabell) upprättas. Den ska för var och en av belägenhetsklasserna 2 och 3 (strandnära), underklasserna till klass 3 och belägenhetsklassen 4 (inte strand eller strandnära) utvisa en belägenhetsfaktor inom intervallet 1,0–9,9. Belägenhetsfaktorn för normaltomten ska vara 1,0. I bilaga 13 anges hur FB-tabellen ska utformas och hur värdefaktorn närhet till strand ska klassindelas. I riktvärdeangivelsen ska belägenhetsfaktor anges för belägenhetsklassen 1 (strand) och för belägenhetsklassen 2 (strandnära). *Förordning 28 april 2011 (nr 444)*, som trätt i kraft den 1 juni 2011 och tillämpas första gången i fråga om 1 kap. 7 b § vid 2014 års fastighetstaxering och i övrigt vid 2012 års fastighetstaxering.

35 a § tidigare ändrad genom *förordning 17 april 2008 (nr 188)*, som trätt i kraft den 1 juni 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års fastighetstaxering.

35 a § tidigare ändrad genom *förordning 16 maj 2002 (nr 288)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 6 §.

35 a § tidigare förändrad genom *förordning 13 december 2001 (nr 1223)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 2 §.

35 a § införd genom *förordning 18 maj 1995 (nr 583)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 3 §.

35 b § Till grund för att bestämma riktvärdeangivelsen för en normaltomt ska, då bristande ortsprismaterial enligt 5 kap. 5 a § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) föreligger, en tabell över taxeringsvärden för normtomter avseende dels friliggande småhus, dels radhus upprättas (*tomtvärdetabellen*). Tabellen ska utvisa normtomtens taxeringsvärde vid skilda taxeringsvärdenivåer för en taxeringsenhet som omfattar ett normhus och en normtomt. Vidare ska i anslutning till tabellen anges hur taxeringsvärden för normtomter avseende kedjehus ska bestämmas.

Med normtomt förstås en tomt som har tillgång till kommunalt vatten året om och kommunalt wc-avlopp, har normal trädgårdsanläggning och är hänförlig till belägenhetsklass 4 (inte strand eller strandnära). Normtomten för ett friliggande småhus omfattar 1 000 kvadratmeter, för kedjehus 500 kvadratmeter och för ett radhus 300 kvadratmeter.

Tomtvärdetabellen ska utformas och taxeringsvärdenivåerna för småhusenhet och lantbruksenhet med normhus och normtomt klassindelas på sätt som framgår av bilaga 1 a. *Förordning 17 april 2008 (nr 188)*, som trätt i kraft den 1 juni 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års fastighetstaxering.

35 b § tidigare ändrad genom *förordning 6 maj 2004 (nr 281)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 7 a §.

35 b § även ändrad genom *förordning 13 december 2001 (nr 1223)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 2 §.

35 b § införd genom *förordning 18 maj 1995 (nr 583)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 3 §.

35 c § Riktvärdena för värderingsenheter omfattande tomtmark för småhus, som i fråga om storlek och klassindelningsdata för övriga värdefaktorer avviker från normaltomten, bestäms och redovisas, om inte annat föreskrivs i 35 d §, enligt följande formel.

$$RV = \{[R_N + M \times (A_v - A_N)] \times B + V \times (K_N - K_v)\} \times F$$

där RV = riktvärdet för värderingsenheten,

RN = värdet för normaltomten,

M = korrektionsbelopp för avvikande storlek i kronor per kvadratmeter,

AV = värderingsenhetens storlek, dock lägst 0,5 x AN och högst 2 x AN,

AN = normaltomtens storlek,

B = belägenhetsfaktorn för den belägenhetsklass, som värderingsenheten tillhör,

V = korrektionsbelopp i kronor för en avvikande VA-klass,

KN = normaltomtens VA-klass,

KV = värderingsenhetens VA-klass och

F = nedräkningsfaktorn för den klass av fastighetsrättsliga förhållanden som värderingsenheten tillhör.

Korrektionsbeloppet M skall anges i hela femtal kronor per kvadratmeter. Korrektionsbeloppet V skall anges i hela 2 000-tal kronor. Beräkningen skall ske i den ordning som formeln anger. Efter varje multiplikation avrundas produkten nedåt till helt tusental kronor. Paragrafen införd genom *förordning 18 maj 1995 (nr 583)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 3 §.

35 d § Värdet för tomtmark avseende småhus skall i riktvärdeangivelsen för värdeområde avseende tomtmark som saknar värdegrundande tomtindelning anges som värdet i kronor per kvadratmeter.

Riktvärdeangivelsen får endast avse följande i taxeringsvärdenivå anpassade värden per kvadratmeter tomtmark.

1. Om värdet inte överstiger 12 kronor per kvadratmeter tomtmark eller byggrätt 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10 och 12 kronor.

2. Om värdet i kronor per kvadratmeter tomtmark eller byggrätt överstiger 12 men inte 40 kronor: värdet i hela 5-tal kronor,
40 men inte 100 kronor: värde i hela 10-tal kronor,
100 men inte 200 kronor: värde i hela 20-tal kronor,
200 men inte 300 kronor: värde i hela 25-tal kronor,
300 men inte 1 000 kronor: värde i hela 50-tal kronor,
1 000 men inte 2 000 kronor: värde i hela 100-tal kronor och
2 000 kronor: värde i hela 200-tal kronor.

Förordning 13 december 2001 (nr 1223). Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 2 §.

35 d § införd genom *förordning 18 maj 1995 (nr 583)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 3 §.

35 e § Riktvärden för värderingsenheter omfattande tomtmark, för vilka riktvärdeangivelse enligt 35 d § skall tillämpas, bestäms och redovisas enligt följande formel.

$$R = V \times S$$

där R = riktvärdet,

V = tillämpligt värde i kronor per kvadratmeter och

S = värderingsenhetens tomtmarkareal i kvadratmeter.

Efter föreskriven multiplikation avrundas produkten nedåt till helt tusental kronor. Paragrafen införd genom *förordning 18 maj 1995 (nr 583)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 3 §.

*Tomtmark för hyreshus, ägarlägenhet, industribyggnad och övrig byggnad**

*Rubriken ändrad genom *förordning 23 april 2009 (nr 318)*.

36 § Riktvärdet för tomtmark avseende hyreshus och ägarlägenhet ska bestämmas såsom det i riktvärdeangivelsen angivna värdet per kvadratmeter byggrätt multiplicerat med värderingsenhetens byggrätt i kvadratmeter.

Riktvärdet för tomtmark avseende industribyggnad och övrig byggnad ska bestämmas såsom det i riktvärdeangivelsen angivna värdet per kvadratmeter tomtmark eller byggrätt, multiplicerat med värderingsenhetens tomtareal i kvadratmeter respektive byggrätt i kvadratmeter bruttoyta.

Riktvärdeangivelsen får endast avse följande i taxeringsvärdenivå anpassade värden per kvadratmeter byggrätt eller per kvadratmeter tomtmark:

1. Om värdet inte överstiger 12 kronor per kvadratmeter tomtmark eller byggrätt: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 10 och 12 kronor

2. Om värdet i kronor per kvadratmeter tomtmark eller byggrätt överstiger
12 men inte 40 kronor: värde i hela 5-tal kronor,
40 men inte 100 kronor: värde i hela 10-tal kronor,
100 men inte 200 kronor: värde i hela 20-tal kronor,
200 men inte 300 kronor: värde i hela 25-tal kronor,
300 men inte 1 000 kronor: värde i hela 50-tal kronor,
1 000 men inte 2 000 kronor: värde i hela 100-tal kronor,
2 000 kronor: värde i hela 200-tal kronor.

Förordning 23 april 2009 (nr 318), som trätt i kraft den 1 juni 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års fastighetstaxering.

36 § tidigare ändrad genom *förordning 13 december 2001 (nr 1223)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 2 §.

36 § tidigare ändrad genom *förordning 20 december 1994 (nr 1917)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 2 §.

37 § Till grund för att bestämma riktvärdeangivelserna för tomtmark till hyreshus, ägarlägenhet, industribyggnad och övrig byggnad då sådan bristande tillgång till ortspriser som avses i 5 kap. 5 a § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) föreligger, ska tomtvärdetabeller upprättas.

Tomtvärdetabellen för tomtmark till hyreshus och ägarlägenhet ska utvisa markvärde i kronor per kvadratmeter byggrätt för bostäder och lokaler vid olika marknadsvärdenivåer för bebyggda hyreshusenheter och ägarlägenheter som uppförts sjuttonde året före det år då allmän fastighetstaxering sker.

Tomtvärdetabellen för tomtmark till industribyggnad och övrig byggnad ska utvisa markvärde i kronor per kvadratmeter tomtmark vid olika marknadsvärdenivåer för produktionslokaler av normal standard som uppförts sjuttonde året före det år då allmän fastighetstaxering sker.

Tomtvärdetablerna ska utformas på det sätt framgår av bilagorna 2 a och 7 a. *Förordning 23 april 2009 (nr 318)*, som trätt i kraft den 1 juni 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års fastighetstaxering.

37 § tidigare ändrad genom *förordning 4 maj 2006 (nr 327)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 4 §.

37 § tidigare ändrad genom *förordning 15 maj 2003 (nr 1223)*, som trätt i kraft den 10 juni 2003 och tillämpas första gången vid fastighetstaxering år 2004.

37 § tidigare ändrad genom *förordning 13 december 2001 (nr 1223)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 2 §.

37 § tidigare ändrad genom *förordning 17 juni 1999 (nr 631)*, Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 3 §.

37 § tidigare ändrad genom *förordning 20 december 1994 (nr 1917)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 2 §.

Täktmark

38 § Värdet per kubikmeter fast mått brytvärd fyndighet som avses i 12 kap. 8 § andra stycket fastighetstaxeringslagen (1979:1152) får, om det inte överstiger 5 kronor, bestämmas endast till värde i hela 50-tal ören.

Om värdet per kubikmeter överstiger 5 kronor men inte 15 kronor, skall det bestämmas till något av följande i helt antal kronor angivna värden: 6, 7, 8, 9, 10, 12 och 15.

Om värdet per kubikmeter överstiger 15 kronor men inte 40 kronor, skall det bestämmas till värde i hela 5-tal kronor.

Överstiger värdet 40 kronor per kubikmeter, skall det bestämmas till värde i hela 10-tal kronor.

39 § Riktvärden för värderingsenheter omfattande täktmark bestäms och redovisas enligt följande formel.

$$R = 0,75 \times U \times B \times v \times f$$

där R = riktvärdet,

U = årligt uttag i genomsnitt under brytningstiden i kubikmeter,

B = brytningstid i år,

v = värde i kronor per kubikmeter enligt riktvärdeangivelsen och

f = brytningsfaktorn.

1 A kap. Övriga bestämmelser om taxeringen*

*Kapitlet och rubriken införd genom förordning 5 juni 1997 (nr 452).

Ortspriser m.m.

1 § Sådana överlåtelse som avses i 2 § 9 förordningen (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet och som kvarstår efter gallring enligt 2 och 3 §§ tas upp på förteckningar över representativa överlåtelse. Sådana överlåtelse som gallrats enligt 3 § ska tas upp på förteckningar över bortgallrade överlåtelse.

Beträffande fastighetsregleringar gäller första stycket endast om mer än fyra hektar överförs från en fastighet till en annan. *Förordning 29 april 2010 (nr 337)*, som trätt i kraft den 1 juni 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års fastighetstaxering.

1 § tidigare ändrad genom *förordning 6 maj 2004 (nr 281)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 7 a §.

1 § även ändrad genom *förordning 27 november 2003 (nr 963)*, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Ändringen innebär att ordet ”skatteförvaltningens” bytts ut mot ”Skatteverkets”.

1 § tidigare ändrad genom *förordning 28 juni 2001 (nr 599)*, som trätt i kraft den 1 oktober 2001. Ang. tidigare lydelse, se tidigare upplaga.

1 § införd genom förordning 5 juni 1997 (nr 452). Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 6 §.

2 § Med ledning av registrerade uppgifter om överlåtelse skall vid en förberedande gallring (förgallring) följande överlåtelse av småhusenheter, hyresenheter, lantbruksenheter och industrienheter gallras bort.

Småhusenheter: Alla överlåtelse av småhusenheter som inte uppfyller samtliga förutsättningar under 1–6.

1. Överlåtelsedatum är den 1 juli 1995 eller senare.

2. Överlåtelsen avser vanligt köp, normalfall (fångeskod 11 enligt Lantmäteriverkets föreskrifter LMVFS 2006:1 om hur fastighetsregistrets inskrivningsdel ska föras) eller fullbordat förköp enligt förköpslagen (1967:868), normalfall (fångeskod 31).

3. Överlåtelsen avser inte sådana småhusenheter som vid fastighetstaxeringen klassificerats som av ej fastställd typ, okänd småhusenhet eller småhusenhet med tomtmark och byggnad med byggnadsvärde under 50 000 kronor.

4. Överlåtelsen avser egendom som i sin helhet utgör småhusenhet.

5. I överlåtelsen ingående egendom är åsatt taxeringsvärde.

6. Taxeringsvärdet är minst 50 000 kronor för bebyggd enhet och minst 25 000 kronor för obebyggd enhet.

Hyreshusenheter: Alla överlåtelser av hyreshusenheter som inte uppfyller samtliga förutsättningar under 7–9, om hyreshusenheten åsatts taxeringsvärde.

7. Överlåtelsedatum är den 1 juli 1995 eller senare.

8. Överlåtelsen avser vanligt köp, normalfall (fångeskod 11), fullbordat förköp enligt förköpslagen, normalfall (fångeskod 31) eller exekutiv försäljning (på auktion eller under hand) eller konkursauktion (fångeskod 70).

9. Åsatt taxeringsvärde för den överlåtna egendomen – som till minst 80 procent avser hyreshusenhet – är minst 50 000 kronor för bebyggd enhet och minst 25 000 kronor för obebyggd enhet.

Lantbruksenheter: Alla överlåtelser av lantbruksenheter som sägs i 1 § som inte uppfyller samtliga förutsättningar under 10–12, om lantbruksenheten åsatts taxeringsvärde.

10. Överlåtelsedatum är den 1 juli 1993 eller senare.

11. Överlåtelsen avser vanligt köp, normalfall (fångeskod 11) eller fullbordat förköp enligt förköpslagen, normalfall (fångeskod 31).

12. Åsatt taxeringsvärde för den överlåtna egendomen – som till minst 80 procent avser lantbruksenhet – är minst 50 000 kronor för bebyggd enhet och minst 25 000 kronor för obebyggd enhet.

Industrienheter: Alla överlåtelser av industrienheter som inte uppfyller samtliga förutsättningar under 13–15, om industrienheten åsatts taxeringsvärde.

13. Överlåtelsedatum är den 1 januari 1995 eller senare.

14. Överlåtelsen avser vanligt köp, normalfall (fångeskod 11), fullbordat förköp enligt förköpslagen, normalfall (fångeskod 31) eller exekutiv försäljning (på auktion eller under hand) eller konkursauktion (fångeskod 70).

15. Åsatt taxeringsvärde för den överlåtna egendomen – som till minst 80 procent avser industrienhet – är minst 50 000 kronor för bebyggd enhet och minst 25 000 kronor för obebyggd enhet. *Förordning 29 april 2010 (nr 337)*, som trätt i kraft den 1 juni 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års fastighetstaxering.

2 § tidigare ändrad genom *förordning 13 december 2001 (nr 1223)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 2 §. Ändringen innebär bl.a. att punkten 7 upphävs.

2 § tidigare ändrad genom förordning 17 juni 1999 (nr 631). Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 3 §.

2 § införd genom förordning 5 juni 1997 (nr 452). Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 6 §.

3 § Överlåtelse som kvarstår efter förgallringen enligt 2 § skall granskas av Skatteverket. De överlåtelse som sägs vid punkterna 1–7, såsom överlåtelse förstås enligt 4 §, skall därvid gallras bort. För de överlåtelse som därefter kvarstår skall köpeskillingen jämkas om den till en del avser lös egendom eller om en förvärvad fastighet tillhör en annan taxeringsenhetstyp än den som förvärvet huvudsakligen avser. Vidare skall felaktiga taxeringsvärden rättas och taxeringsvärden bestämmas för egendom som saknar sådant värde.

1. Transportköp.
2. Tvångsförvärv.
3. Överlåtelse där egendomen inte kan antas vara utbjuden på den allmänna marknaden.
4. Överlåtelse som inte till huvudsaklig del avser fast egendom tillhörande en och samma taxeringsenhetstyp.
5. Överlåtelse som är särskilt svåra att analysera.
6. Överlåtelse som avser egendom med ringa värde eller mindre andel av fastighet.
7. Överlåtelse med extremt förhållande mellan köpeskillning eller likvid och taxeringsvärde.

Förordning 27 november 2003 (nr 963). Ang. ikraftträdande, se vid 1 A kap. 1 §. Ändringen innebär att ordet ”skattemyndigheterna” bytts ut mot ”Skatteverket”.

3 § tidigare ändrad genom *förordning 13 december 2001 (nr 1223)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 2 §.

3 § införd genom förordning 5 juni 1997 (nr 452). Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 6 §.

4 § Med transportköp avses överlåtelse som sägs i 7 § lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter.

Med tvångsförvärv avses expropriation eller annan inlösen enligt lag samt fastighetsreglering avseende lantbruksenhet utan att överenskommelse träffats beträffande likviden.

Med överlåtelse där egendomen inte kan antas vara utbjuden på allmänna marknaden avses bland annat släktköp mellan personer som avses i 3 § första stycket 5 förköpslagen (1967:868), överlåtelse mellan bolag ingående i samma koncern och överlåtelse av andel av fastighet, om köparen redan före förvärvet äger andel i fastigheten.

Med överlåtelse som inte till huvudsaklig del avser fast egendom tillhörande samma taxeringsenhetstyp förstås överlåtelse för vilka köpeskillingen till mer än tjugo procent avser lös egendom eller fastighet tillhörande annan taxeringsenhetstyp än den för köpet huvudsakliga.

Med köp som är särskilt svåra att analysera avses dels överlåtelser, där egendomens beskaffenhet vid överlåtelserna inte kan fastställas med tillräcklig säkerhet, dels överlåtelser där priset sannolikt påverkats av användningsmöjligheter eller överlåtelsevillkor som avviker från de för fastighetstypen normala.

Med överlåtelser av egendom med ringa värde avses köp av bebyggd fastighet för mindre än 50 000 kronor, köp av obebyggd småhus- eller hyreshusenhet för mindre än 25 000 kronor och köp av obebyggd lantbruksenhet för mindre än 15 000 kronor samt fastighetsreglering om likvidvärdet inte uppgår till 5 000 kronor. Med mindre andel av fastighet avses sådana fall där inte samtidigt minst hälften av fastigheten går i försäljning. *Förordning 29 april 2010 (nr 337)*, som trätt i kraft den 1 juni 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års fastighetstaxering.

4 § tidigare ändrad genom *förordning 19 april 2007 (nr 181)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 11 §.

4 § även ändrad genom *förordning 13 december 2001 (nr 1223)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 2 §. Ändringen innebär att sjunde stycket upphävs.

4 § införd genom *förordning 5 juni 1997 (nr 452)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 6 §.

5 § Förteckningar över representativa överlåtelser och förteckningar över bortgallrade överlåtelser enligt 3 § ska upprättas för varje kommun. I förteckningarna ska följande uppgifter tas in:

1. Fastighetsbeteckning.
2. Överlåtelседatum.
3. Taxeringsvärde och delvärden.
4. Klassindelningsdata enligt Skatteverkets föreskrifter.
5. Taxeringsvärde dividerat med köpeskillning.

I förteckningar över bortgallrade överlåtelser enligt 3 § anges enbart uppgifter under 1 och 2.

I förteckningarna ska anmärkas om köpeskillningen jämkats eller taxeringsvärdet bestämts vid granskningen. *Förordning 29 april 2010 (nr 337)*, som trätt i kraft den 1 juni 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års fastighetstaxering.

5 § tidigare ändrad genom *förordning 27 november 2003 (nr 963)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 A kap. 1 §. Ändringen innebär att ordet "Riksskatteverkets" bytts ut mot "Skatteverkets".

5 § tidigare ändrad genom *förordning 13 december 2001 (nr 1223)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 2 §.

5 § införd genom *förordning 5 juni 1997 (nr 452)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 6 §.

Avd. 2. Förfarandet m.m. vid allmän och förenklad fastighetstaxering*

*Rubriken ändrad genom förordning 13 december 2001 (nr 1223).

2 kap. Allmän och förenklad fastighetsdeklaration*

*Rubriken ändrad genom förordning 13 december 2001 (nr 1223).

1 § Skatteverket skall på lämpligt sätt informera om en förestående allmän eller förenklad fastighetstaxering. *Förordning 27 november 2003 (nr 963)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 A kap. 1 §. Ändringen innebär att ordet ”skattemyndigheten” bytts ut mot ”Skatteverket”.

1 § tidigare ändrad genom förordning 13 december 2001 (nr 1223). Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 2 §.

2 § Bestämmelserna i 19 kap. 6 § skatteförfarandeförordningen (2011:1261) gäller i tillämpliga delar i fråga om taxeringskontroll enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152).

Handlingar som har tillhandahållits av en myndighet enligt första stycket och som avses i 19 kap. 6 § tredje stycket skatteförfarandeförordningen får granskas endast av tjänsteman som Skatteverket bestämmer. *Förordning 1 december 2011 (nr 1266)*, som trätt i kraft den 1 januari 2012.

2 § tidigare ändrad genom *förordning 27 november 2003 (nr 963)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 A kap. 1 §. Ändringen innebär att ordet ”skattemyndigheten” bytts ut mot ”Skatteverket”.

3 § Deklarationsblanketter och blanketter för övriga uppgifter, till vilka formulär fastställts, skall kostnadsfritt tillhandahållas hos Skatteverket. Verket får sörja för att blanketter också tillhandahålls av andra statliga eller kommunala organ eller på annat lämpligt sätt. *Förordning 27 november 2003 (nr 963)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 A kap. 1 §. Ändringen innebär bl.a. att ordet ”skattemyndigheten” bytts ut mot ”Skatteverket”.

4 § Bestämmelserna i 20 kap. 5 § skatteförfarandeförordningen (2011:1261) gäller i tillämpliga delar i fråga om uppgifter i fastighetsdeklarationer och andra handlingar, som enligt bestämmelserna i fastighetstaxeringslagen (1979:1152) har lämnats till ledning för fastighetstaxering eller upprättats eller för granskning omhändertagits av en myndighet vid taxeringskontroll.

Bestämmelserna i 20 kap. 2 § första och tredje styckena skatteförfarandeförordningen tillämpas på handlingar som avses i första stycket.

Handlingar som avses i första stycket ska förvaras på sådant sätt att obehöriga inte kan komma åt dem och om möjligt hållas skilda från andra handlingar. *Förordning 1 december 2011 (nr 1266)*, som trätt i kraft den 1 januari 2012.

5 § Fastighetsdeklarationer och andra handlingar som enligt bestämmelserna i fastighetstaxeringslagen (1979:1152) har lämnats till ledning för allmän eller förenklad fastighetstaxering eller upprättats eller för granskning omhändertagits

av Skatteverket vid taxeringskontroll skall förstöras sedan tolv år förflutit efter taxeringsårets utgång, om inte regeringen för visst års taxering beslutat att handlingarna skall bevaras för framtiden. Detsamma skall gälla angående beslut om fastighetstaxering. *Förordning 6 maj 2004 (nr 281)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 7 a §.

5 § även ändrad genom *förordning 27 november 2003 (nr 963)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 A kap. 1 §. Ändringen innebär att orden ”en myndighet” bytts ut mot ”Skatteverket”.

5 § tidigare ändrad genom *förordning 13 december 2001 (nr 1223)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 2 §.

6 § Den som har att ta emot allmän eller förenklad fastighetsdeklaration, påpekanden och därtill hörande handlingar skall ofördröjligen sända vad som har mottagits till Skatteverket. *Förordning 27 november 2003 (nr 963)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 A kap. 1 §. Ändringen innebär att ordet ”skattemyndigheten” bytts ut mot ”Skatteverket”.

6 § tidigare ändrad genom *förordning 13 december 2001 (nr 1223)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 2 §.

6 § tidigare ändrad genom *förordning 20 december 1994 (nr 1917)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 2 §.

3 kap. Förberedande åtgärder

1 § Skatteverket ska framställa förteckningar över vissa försäljningar av fastigheter (lagfartsuppgifter). Lagfartsuppgifter över försäljningar av obebyggd mark ska fortlöpande överlämnas till Lantmäteriet. Lagfartsuppgifter över andra försäljningar ska fortlöpande överlämnas till de tjänstemän som Lantmäteriet har utsett att biträda Skatteverket enligt 19 kap. 3 och 5 §§ fastighetstaxeringslagen (1979:1152). *Förordning 26 juni 2008 (nr 701)*, som trätt i kraft den 1 september 2008.

1 § tidigare ändrad genom *förordning 27 november 2003 (nr 963)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 A kap. 1 §.

1 § tidigare ändrad genom *förordning 14 december 1995 (nr 1455)*, som trätt i kraft 1 januari 1996.

2 § Länsstyrelsen skall lämna Skatteverket uppgift om sådana beslut av länsstyrelsen som är av betydelse för fastighetstaxeringen.

Skatteverket föreskriver efter samråd med Statens jordbruksverk hur uppgifterna skall lämnas. *Förordning 27 november 2003 (nr 963)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 A kap. 1 §.

3 § Lantmäteriet ska lämna biträde vid undersökning som ska företas enligt 19 kap. 3 och 5 §§ fastighetstaxeringslagen (1979:1152). Skatteverket får meddela föreskrifter om på vilket sätt biträde ska lämnas. *Förordning 26 juni 2008 (nr 701)*, som trätt i kraft den 1 september 2008.

3 § tidigare ändrad genom förordning 27 november 2003 (nr 963). Ang. ikraftträdande, se vid 1 A kap. 1 §. Ändringen innebär att ordet ”Riksskatteverket” bytts ut mot ”Skatteverket”.

4 § [Paragrafen har upphört att gälla genom *förordning 27 november 2003 (nr 963)*, som trätt i kraft den 1 januari 2004.]

5 § Skatteverket skall senast den 15 maj året före taxeringsåret fastställa preliminära allmänna råd avseende grunderna för taxeringen och värdesättningen. *Förordning 27 november 2003 (nr 963)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 A kap. Ändringen innebär bl.a. att andra stycket upphävs.

6 § Skatteverket skall senast den 1 september året före taxeringsåret fastställa allmänna råd avseende riktvärden samt grunderna för taxeringen och värdesättningen.

Skatteverket skall vidare senast samma dag fastställa de ytterligare allmänna råd avseende fastighetstaxeringen som behövs. *Förordning 27 november 2003 (nr 963)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 A kap.

7 § [Paragrafen har upphört att gälla genom *förordning 27 november 2003 (nr 963)*, som trätt i kraft den 1 januari 2004.]

4 kap. Taxering m.m.

1 § Skatteverket skall svara för att underrättelse som avses i 20 kap. 5 a § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) sänds till dels den som vid taxeringsårets ingång har varit ägare av den fastighet beslutet avser, dels den som därefter har blivit registrerad som ägare av fastigheten. *Förordning 27 november 2003 (nr 963)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 A kap. Ändringen innebär att ordet ”skattemyndigheten” bytts ut mot ”Skatteverket”.

2 § Underrättelse till fastighetens ägare ska innehålla upplysning om Skatteverkets skyldighet att ompröva inkomstbeskattningen enligt 66 kap. 19 § skatteförfarandelagen (2011:1244) samt om verkets skyldighet att ompröva senare års fastighetstaxeringar. *Förordning 1 december 2011 (nr 1266)*, som trätt i kraft den 1 januari 2012.

2 § tidigare ändrad genom *förordning 27 november 2003 (nr 963)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 A kap. Ändringen innebär bl.a. att ordet ”skattemyndighetens” bytts ut mot ”Skatteverkets”.

3 § Beslut enligt 18 kap. fastighetstaxeringslagen (1979:1152) om föreläggande och om förseningsavgift samt beslut enligt 20 kap. samma lag får sättas upp i form av ett elektroniskt dokument.

Med ett elektroniskt dokument avses en upptagning som har gjorts med hjälp av automatiserad behandling och vars innehåll och utställare kan verifieras genom ett visst tekniskt förfarande. Paragrafen infördd genom *förordning 13 december 2001 (nr 1223)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 2 §.

5 kap. Förvaltningsdomstolarnas verksamhet

1 § Förvaltningsdomstol ska sända kopior av beslut varigenom fastighetstaxering har tillkommit eller ändrats till, förutom klaganden, den som äger fastigheten och till Skatteverket.

Vid sändande av avskrifter av beslut ska underrättelse lämnas angående omprövning av inkomstbeskattning samt senare års fastighetstaxeringar. *Förordning 1 december 2011 (nr 1266)*, som trätt i kraft den 1 januari 2012.

1 § tidigare ändrad genom *förordning 27 november 2003 (nr 963)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 A kap.

1 § tidigare ändrad genom *förordning den 10 december 1998 (nr 1730)*, som trätt i kraft den 1 januari 1999.

2 § Allmän förvaltningsdomstol skall enligt de föreskrifter som Skatteverket meddelar lämna uppgifter till verket om sina beslut i mål enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152). *Förordning 27 november 2003 (nr 963)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 A kap. Ändringen innebär att ordet ”Riksskatteverket” bytts ut mot ”Skatteverket”.

6 kap. Särskilda föreskrifter

1 § Skatteverket skall meddela de ytterligare verkställighetsföreskrifter som behövs till bestämmelserna i fastighetstaxeringslagen (1979:1152).

Regeringen bemyndigar med stöd av 19 kap. 2 § fastighetstaxeringslagen Skatteverket att besluta om det antal ledamöter som skall ingå i en referensgrupp. *Förordning 27 november 2003 (nr 963)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 A kap.

1 § tidigare ändrad genom *förordning 13 december 2001 (nr 1223)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 2 §.

2 § Skatteverket skall fastställa formulär till blankett och annan handling som behövs för den allmänna och förenklade fastighetstaxeringen. *Förordning 27 november 2003 (nr 963)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 A kap. Ändringen innebär att ordet ”Riksskatteverket” bytts ut mot ”Skatteverket”.

2 § tidigare ändrad genom *förordning 13 december 2001 (nr 1223)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 2 §.

3 § Skatteverket får föreskriva eller i enskilda fall medge att allmän och förenklad fastighetsdeklaration får lämnas i form av ett elektroniskt dokument. Paragrafen införd genom *förordning 6 maj 2004 (nr 281)*, som trätt i kraft den 1 juni 2004. Paragrafen tillämpas första gången vid 2006 års fastighetstaxering.

[Tidigare 3 § har upphört att gälla genom *förordning 6 juni 1996 (nr 604)*, som trätt i kraft den 1 juli 1996. Äldre bestämmelser tillämpas dock fortfarande i fråga om gärningar som begåtts före ikraftträdandet. Ang. tidigare lydelse, se tidigare upplaga.]

4 § Den som vill begära omprövning av eller överklaga Skatteverkets beslut eller överklaga förvaltningsrätts beslut har rätt att kostnadsfritt få utdrag ur protokoll eller annan expedition som bör utfärdas till följd av Skatteverkets

eller förvaltningsrättens beslut. *Förordning 25 juni 2009 (nr 881)*, som träder i kraft den 15 februari 2010. Ändringen innebär att ordet "länsrätts" bytts ut mot "förvaltningsrätts".

4 § tidigare ändrad genom *förordning 27 november 2003 (nr 963)*, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Paragrafen gäller fortfarande i sin äldre lydelse vid begäran om omprövning eller överklagande av skattemyndighets beslut.

5 § Avgift tas ut för att Skatteverket efter särskild begäran lämnar ut bevis om taxering avseende taxeringsenhet. För avgiftens storlek m.m. gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 20–24 §§ avgiftsförordningen (1992:191), varvid avgift tas ut enligt avgiftsklass A för varje år och taxeringsenhet som avses med handlingen. *Förordning 27 november 2003 (nr 963)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 A kap. Ändringen innebär att ordet "skattemyndigheten" bytts ut mot "Skatteverket".

6 § Skatteverket skall till Statistiska centralbyrån senast den 31 oktober under taxeringsåret sända de uppgifter som behövs för sammanställning av utfallet av den allmänna och förenklade fastighetstaxeringen. *Förordning 27 november 2003 (nr 963)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 A kap. Ändringen innebär att ordet "skattemyndigheten" bytts ut mot "Skatteverket".

6 § tidigare ändrad genom *förordning 13 december 2001 (nr 1223)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 2 §.

7 § Statistiska centralbyrån skall upprätta preliminära sammanställningar av utfallet av den allmänna och förenklade fastighetstaxeringen och överlämna sammanställningarna till chefen för Finansdepartementet, till Skatteverket och till Ekonomistyrningsverket senast den 30 december under taxeringsåret.

Statistiska centralbyrån skall upprätta och publicera redogörelser över utfallet av den allmänna och förenklade fastighetstaxeringen. *Förordning 27 november 2003 (nr 963)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 A kap. Ändringen innebär att ordet "Riksskatteverket" bytts ut mot "Skatteverket".

7 § tidigare ändrad genom *förordning 13 december 2001 (nr 1223)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 2 §.

7 § tidigare ändrad genom *förordning 4 juni 1998 (nr 437)*, som trätt i kraft den 1 juli 1998.

8 § [Paragrafen har upphört att gälla genom *förordning 28 juni 2001 (nr 599)*, som trätt i kraft den 1 oktober 2001. Ang. tidigare lydelse, se tidigare upplaga.]

Avd. 3. Förfarandet m.m. vid särskild fastighetstaxering

7 kap. Särskild fastighetsdeklaration

1 § Skatteverket skall på lämpligt sätt informera om en förestående särskild fastighetstaxering. *Förordning 27 november 2003 (nr 963)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 A kap. Ändringen innebär att ordet ”skattemyndigheten” bytts ut mot ”Skatteverket”.

2 § Bestämmelserna i 2 kap. 2–4 §§ skall även tillämpas vid särskild fastighetstaxering.

3 § Fastighetsdeklarationer och andra handlingar som enligt bestämmelserna i fastighetstaxeringslagen (1979:1152) har lämnats till ledning för särskild fastighetstaxering eller upprättats eller för granskning omhändertagits av Skatteverket vid taxeringskontroll skall förstöras samtidigt med motsvarande handlingar från den allmänna eller förenklade fastighetstaxering som närmast föregått den särskilda fastighetstaxeringen, om inte regeringen förordnat att handlingarna skall bevaras för framtiden. Detsamma skall gälla angående beslut om fastighetstaxering. *Förordning 27 november 2003 (nr 963)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 A kap. Ändringen innebär att orden ”en myndighet” bytts ut mot ”Skatteverket”.

3 § tidigare ändrad genom *förordning 13 december 2001 (nr 1223)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 2 §.

8 kap. Förberedande åtgärder

1 § Lantmäteriet ska lämna nödvändigt biträde under förberedelsearbetet med särskild fastighetstaxering. Skatteverket får, efter samråd med Lantmäteriet, meddela föreskrifter om i vilken utsträckning biträde ska lämnas. *Förordning 26 juni 2008 (nr 701)*, som trätt i kraft den 1 september 2008.

1 § tidigare ändrad genom *förordning 27 november 2003 (nr 963)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 A kap. Ändringen innebär att ordet ”Riksskatteverket” bytts ut mot ”Skatteverket”.

2 § Skatteverket skall senast den 10 januari under taxeringsåret fastställa de ytterligare allmänna råd avseende riktvärden som behövs för årets taxering förutom de allmänna råd som har beslutats för den närmast föregående allmänna eller förenklade fastighetstaxeringen eller för därefter följande särskilda fastighetstaxeringar.

Detsamma skall gälla i fråga om allmänna råd avseende grunderna för taxeringen och värdesättningen. *Förordning 27 november 2003 (nr 963)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 A kap.

2 § tidigare ändrad genom *förordning 13 december 2001 (nr 1223)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 2 §.

3 § [Paragrafen har upphört att gälla genom *förordning 27 november 2003 (nr 963)*, som trätt i kraft den 1 januari 2004.]

4 § Bestämmelserna i 2 kap. 6 § skall gälla även vid särskild fastighetstaxering.

9 kap. Taxering m.m.

1 § [Paragrafen har upphört att gälla genom *förordning 27 november 2003 (nr 963)*, som trätt i kraft den 1 januari 2004.]

2 § Bestämmelserna i 4 kap. 2 § skall gälla även vid särskild fastighetstaxering.

3 § Beslut enligt 26 kap. fastighetstaxeringslagen (1979:1152) om föreläggande och om förseningsavgift samt beslut enligt 28 kap. samma lag får sättas upp i form av ett elektroniskt dokument. Vad som avses med ett elektroniskt dokument framgår av 4 kap. 3 §. Paragrafen införd genom *förordning 13 december 2001 (nr 1223)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 2 §.

10 kap. Förvaltningsdomstolarnas verksamhet

1 § Bestämmelserna i 5 kap. skall gälla även vid särskild fastighetstaxering.

11 kap. Särskilda föreskrifter

1 § Bestämmelserna i 6 kap. 1–5 §§ skall gälla även vid särskild fastighetstaxering. *Förordning 6 maj 2004 (nr 281)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 kap. 7 a §.

1 § även ändrad genom *förordning 28 juni 2001 (nr 599)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 A kap. 1 §.

2 § [Paragrafen har upphört att gälla genom *förordning 6 juni 1996 (nr 604)*, som trätt i kraft den 1 juli 1996. Äldre bestämmelser tillämpas dock fortfarande i fråga om gärningar som begåtts före ikraftträdandet. Ang. tidigare lydelse, se tidigare upplaga.]

3 § Skatteverket skall till statistiska centralbyrån senast den 31 oktober under taxeringsåret sända de uppgifter som behövs för preliminär sammanställning av utfallet av den särskilda fastighetstaxeringen. *Förordning 27 november 2003 (nr 963)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 A kap. Ändringen innebär att ordet ”skattemyndigheten” bytts ut mot ”Skatteverket”.

4 § Statistiska centralbyrån skall upprätta preliminära sammanställningar över utfallet av den särskilda fastighetstaxeringen och överlämna sammanställningarna till chefen för Finansdepartementet, till Skatteverket och till Ekonomistyrningsverket senast den 31 december under taxeringsåret.

Statistiska centralbyrån skall upprätta och publicera redogörelser över utfallet av den särskilda fastighetstaxeringen. *Förordning 27 november 2003 (nr 963)*. Ang. ikraftträdande, se vid 1 A kap. Ändringen innebär att ordet ”Riksskatteverket” bytts ut mot ”Skatteverket”.

4 § tidigare ändrad genom *förordning den 4 juni (nr 437)*, som trätt i kraft den 1 juli 1998.

Avd. 4.

[Rubriken har utgått genom *förordning 13 december 2001 (nr 1223)*, som trätt i kraft den 1 januari 2002 och tillämpas första gången vid 2003 års fastighetstaxering. Ang. tillämpning av äldre bestämmelser, se vid 1 kap. 2 §. Tidigare lydelse: Förfarandet m.m. vid omräkning.]

12 kap. Förberedande åtgärder

[Kapitlet har upphört att gälla genom *förordning 13 december 2001 (nr 1223)*, som trätt i kraft den 1 januari 2002 och tillämpas första gången vid 2003 års fastighetstaxering. Ang. tillämpning av äldre bestämmelser för hyreshusenheter och lantbruksenheter, se vid 1 kap. 2 §.]

13 kap. Taxering

[Kapitlet har upphört att gälla genom *förordning 13 december 2001 (nr 1223)*, som trätt i kraft den 1 januari 2002 och tillämpas första gången vid 2003 års fastighetstaxering. Ang. tillämpning av äldre bestämmelser för hyreshusenheter och lantbruksenheter, se vid 1 kap. 2 §.]

14 kap. Förvaltningsdomstolarnas verksamhet

[Kapitlet har upphört att gälla genom *förordning 13 december 2001 (nr 1223)*, som trätt i kraft den 1 januari 2002 och tillämpas första gången vid 2003 års fastighetstaxering. Ang. tillämpning av äldre bestämmelser för hyreshusenheter och lantbruksenheter, se vid 1 kap. 2 §.]

15 kap. Särskilda föreskrifter

[Kapitlet har upphört att gälla genom *förordning 13 december 2001 (nr 1223)*, som trätt i kraft den 1 januari 2002 och tillämpas första gången vid 2003 års fastighetstaxering. Ang. tillämpning av äldre bestämmelser för hyreshusenheter och lantbruksenheter, se vid 1 kap. 2 §.]

TABELL FÖR GRUND- OCH MARGINALVÄRDEN**SV-tabell**

S-NIVÅFAKTOR 1,20–30,00					
Standard- poäng	Värdeyta kvm				
	(10)–75	76–130	131–170	171–250	251–(350)
0–2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					
18					
19					
20					
21					
22					
23					
24					
25					
26					
27					
28					
29					
30					
31					
32					
33					
34–35					
36–37					
38–40					
41–44					
45–49					
50–54					
55–59					

TABELLER FÖR ÅLDERSINVERKAN

SO-tabell S

[illegible]

[illegible]

140 Fastighetstaxeringsförordning, bilagor

[illegible]

Fastighetstaxeringsförordning, bilagor 141

[illegible]

142 Fastighetstaxeringsförordning, bilagor

[illegible]

Fastighetstaxeringsförordning, bilagor 143

[illegible]

FV-tabell S

Värdeordning	Fastighetsrättsliga förhållanden				
	Värderingsenhet belägen i grupphusområde		Övriga värderingsenheter		
	Klass 1	Klass 2	Klass 1	Klass 2	Klass 3
Klass 1					
Klass 2					

Förordning 28 april 2011 (nr 444). Angående ikraftträdande, se vid 1 kap. 6 §.

Bilagan tidigare ändrad genom förordning 17 april 2008 (nr 188), som trätt i kraft den 1 juni 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års fastighetstaxering.

Bilagan tidigare ändrad genom förordning 4 maj 2005 (nr 251), som trätt i kraft den 14 juni 2005 och tillämpas första gången vid 2006 års fastighetstaxering.

Bilagan tidigare ändrad genom förordning 16 maj 2002 (nr 288), som trätt i kraft den 12 juni 2002 och tillämpas första gången vid 2003 års fastighetstaxering.

Bilagan tidigare ändrad genom förordning 18 maj 1995 (nr 583). Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 3 §. Ang. äldre lydelse av bilagan, se äldre upplaga av författningssamlingen.

TABELLER FÖR ÅLDERSINVERKAN

SO-tabell L

[illegible]

146 Fastighetstaxeringsförordning, bilagor

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

150 Fastighetstaxeringsförordning, bilagor

[illegible]

FV-tabell L

Värde- ordning	Fastighetsrättsliga förhållanden						
	Värderingsenhet belägen i grupphusområde		Övriga värderingsenheter				
	Klass 1	Klass 2	Klass 1			Klass 2	Klass 3
			S-nivåfaktor 1,20–3,20	S-nivåfaktor 3,30–5,00	S-nivåfaktor 5,25–30,00		
Klass 1							
Klass 2							

Tomtvärdetabell

Friliggande småhusbebyggelse			Radhusbebyggelse		
Taxeringsvärde för en taxeringsenhet som omfattar ett normhus och en normtomt (tkr)	Riktvärde för normtomten (tkr)	Riktvärde för normhuset uttryckt genom S-nivåfaktor	Taxeringsvärde för en taxeringsenhet som omfattar ett normhus och en normtomt (tkr)	Riktvärde för normtomten (tkr)	Riktvärde för normhuset uttryckt genom S-nivåfaktor

Förordning 28 april 2011 (nr 444). Angående ikraftträdande, se vid 1 kap. 6 §.

Bilagan tidigare ändrad genom förordning 29 april 2010 (nr 337), som trätt i kraft den 1 juni 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års fastighetstaxering.

Bilagan tidigare ändrad genom förordning 19 april 2007 (nr 181), som trätt i kraft den 1 juni 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års fastighetstaxering.

Bilagan tidigare ändrad genom förordning 6 maj 2004 (nr 281), som trätt i kraft den 1 juni 2004 och tillämpas första gången vid 2005 års fastighetstaxering.

Bilagan tidigare ändrad genom förordning 16 maj 2002 (nr 288), som trätt i kraft den 12 juni 2002 och tillämpas första gången vid 2003 års fastighetstaxering.

Bilagan tidigare ändrad genom förordning 5 juni 1997 (nr 452), som trätt i kraft den 1 juli 1997 och tillämpas första gången vid den allmänna fastighetstaxeringen 1998.

Bilagan införd genom förordning 18 maj 1995 (nr 583). Ang. ikraftträdande, se vid 1 kap. 3 §.

RELATIVA KAPITALISERINGSFAKTORER FÖR BOSTÄDER

H-nivå-faktor	Värdeårsklass																		2006–
	1929	1930–49	1950–59	1960–69	1970–74	1975–77	1978–81	1982–84	1985–87	1988–90	1991–93	1994–95	1996–97	1998–99	2000–01	2002–03	2004–05		
0,4–2,5										1,00									
2,6–3,9										1,00									
4,0–5,25										1,00									
5,5–7,0										1,00									
7,25–15,0										1,00									

RELATIVA KAPITALISERINGSFAKTORER FÖR LOKALER

H-nivå-faktor	Värdeårsklass										
	1929	1930-49	1950-59	1960-69	1970-75	1976-81	1982-87	1988-93	1994-99	2000-04	2005-
0,4-15,0								1,00			

Förordning 23 april 2009 (nr 318), som trätt i kraft den 1 juni 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års fastighetstaxering.

Bilagan tidigare ändrad genom förordning 4 maj 2006 (nr 327), som trätt i kraft den 1 juli 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års fastighetstaxering.

Bilagan tidigare ändrad genom förordning 15 maj 2003 (nr 204), som trätt i kraft den 10 juni 2003 och tillämpas första gången vid fastighetstaxering år 2004.

Bilagan införd genom förordning 17 juni 1999 (nr 631), som trätt i kraft den 1 juli 1999 och som tillämpades första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

TOMTVÄRDETABELL FÖR TOMTMARK TILL HYRESHUS OCH ÄGARLÄGENHET

Marknadsvärde av bebyggd fastighet med värdeår 1990 för bostäder, kr/kvm boarea	Marknadsvärde för tomtmark, kr/kvm bruttoarea byggrätt för bostäder	Taxeringsvärde för tomtmark, kr/kvm bruttoarea byggrätt för bostäder	Marknadsvärde av bebyggd fastighet med värdeår 1990 för lokaler, kr/kvm lokalarea	Marknadsvärde för tomtmark, kr/kvm bruttoarea byggrätt för lokaler	Taxeringsvärde för tomtmark, kr/kvm bruttoarea byggrätt för lokaler
1 000			1 000		
1 500			1 500		
2 000			2 000		
2 500			2 500		
3 000			3 000		
3 500			3 500		
4 000			4 000		
5 000			5 000		
6 000			6 000		
7 000			7 000		
8 000			8 000		
9 000			9 000		
10 000			10 000		
11 000			11 000		
12 000			12 000		
13 000			13 000		
14 000			14 000		
15 000			15 000		
16 000			16 000		
17 000			17 000		
18 000			18 000		
19 000			19 000		
20 000			20 000		
22 000			22 000		
24 000			24 000		
26 000			26 000		
28 000			28 000		
30 000			30 000		
32 000			32 000		
34 000			34 000		
36 000			36 000		
38 000			38 000		
40 000			40 000		
42 000			42 000		
44 000			44 000		
46 000			46 000		
48 000			48 000		
50 000			50 000		
			55 000		
			60 000		
			70 000		
			75 000		
			80 000		

Förordning 23 april 2009 (nr 318), som trätt i kraft den 1 juni 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års fastighetstaxering.

Bilagan tidigare ändrad genom förordning 4 maj 2006 (nr 327), som trätt i kraft den 1 juli 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års fastighetstaxering.

Bilagan tidigare ändrad genom förordning 15 maj 2003 (nr 204), som trätt i kraft den 10 juni 2003 och tillämpas första gången vid fastighetstaxering år 2004.

Bilagan tidigare ändrad genom förordning 17 juni 1999 (nr 631), som trätt i kraft den 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

[illegible]

E-tabeller E22G, E22M och E22T

Djurstall för slakt- och ungnöt, vårdeår 1980– (byggnadskategori 22)

[illegible]

E-tabeller E23G, E23M och E23T

Djurstall för grisar, värdeår 1980– (byggnadskategori 23)

[illegible]

[illegible]

E-tabeller E25G, E25M och E25T

[illegible]

E-tabeller E26G, E26M och E26T

Djurstall för hästar, värdeår 1980– (byggnadskategori 26)

Storlek kvm	Värdeår											
	1980–1989			1990–1999			2000–2009			2010–		
	Beskaffenhetsklass			Beskaffenhetsklass			Beskaffenhetsklass			Beskaffenhetsklass		
	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3
(51)–100												
101–150												
151–200												
201–250												
251–300												
301–400												
401–500												
501–600												
601–700												
Därutöver per påbörjat 100-tal												

E-tabeller E27G, E27M och E27T

Djurstall för mink, räv och liknande, värdeår 1980– (byggnadskategori 27)

Storlek kvm	Relationstal
(51)–100	
101–300	
301–500	
501–700	
Därutöver per påbörjat 200-tal	

160 Fastighetstaxeringsförordning, bilagor

E-tabeller E28G, E28M och E28T

Djurstall för slaktkycklingar och kalkoner, värdeår 1980– (byggnadskategori 28)

Storlek kvm	Värdeår											
	1980–1989			1990–1999			2000–2009			2010–		
	Beskaffenhetsklass			Beskaffenhetsklass			Beskaffenhetsklass			Beskaffenhetsklass		
	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3
(51)–300												
301–400												
401–500												
501–600												
601–700												
701–800												
801–900												
901–1 000												
1 001–1 200												
1 201–1 400												
1 401–1 600												
1 601–1 800												
1 801–2 000												
Därutöver per påbörjat 200-tal												

E-tabeller E31G, E31M och E31T

Loge, lada och liknande, värdeår 1980– (byggnadskategori 31)

Storlek Kvm	Beskaffenhetsklass		
	1	2	3
(101)–200			
201–400			
401–600			
601–800			
801–1 000			
Därutöver per påbörjat 200-tal			

E-tabeller E32G, E32M och E32T

Maskinhall, gårdsverkstad och liknande, värdeår 1980– (byggnadskategori 32)

Storlek Kvm	Beskaffenhetsklass		
	1	2	3
(101)–200			
201–400			
401–600			
601–800			
801–1 000			
Därutöver per påbörjat 200-tal			

E-tabeller E33G, E33M och E33T

Gårdslager för potatis m.m., värdeår 1980– (byggnadskategori 33)

Storlek kvm	Beskaffenhetsklass		
	1	2	3
(101)–200			
201–400			
401–600			
601–800			
801–1 000			
Därutöver per påbörjat 200-tal			

E-tabeller E42G, E42M och E42T

Spannmålslager (byggnadskategori 42)

Storlek kvm	Beskaffenhetsklass		
	1	2	3
(101)–200			
201–400			
401–600			
601–800			
801–1 000			
Därutöver per påbörjat 200-tal			

E-tabeller E44G, E44M och E44T

Ensilagesilo (byggnadskategori 44)

Storlek kvm	Beskaffenhetsklass		
	1	2	3
(101)–200			
201–400			
401–600			
601–800			
801–1 000			
Därutöver per påbörjat 200-tal			

E-tabeller E51G, E51M och E51T

[illegible]

E-tabeller E52G, E52M och E52T

[illegible]

E-tabeller E53G, E53M och E53T

Enklare växthus (byggnadskategori 53)

Storlek kvm	Värdeår																	
	–1979			1980–1989			1990–1994			1995–1999			2000–2009			2010–		
	Beskaffen- hetsklass			Beskaffen- hetsklass			Beskaffen- hetsklass			Beskaffen- hetsklass			Beskaffen- hetsklass			Beskaffen- hetsklass		
	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3
(151)–300																		
301–400																		
401–500																		
501–600																		
601–700																		
701–800																		
801–900																		
901–1000																		
Därutöver per påbörjat 100-tal																		

Förordning 29 april 2010 (nr 337), som trätt i kraft den 1 juni 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års fastighetstaxering.

Bilagan tidigare ändrad genom förordning 6 maj 2004 (nr 281), som trätt i kraft den 1 juni 2004 och tillämpas första gången vid 2005 års fastighetstaxering.

Bilagan tidigare ändrad genom förordning 5 juni 1997 (nr 452), som trätt i kraft den 1 juli 1997 och tillämpas första gången vid den allmänna fastighetstaxeringen 1998.

Bilaga 4

J-tabeller

Relativa hektarvärden

Åkermark		Värde/hektar			Betesmark		Värde/hektar	
Beskaffenhet		Dränering			Beskaffenhet			
		1	2	3				
1					1			
2					2			
3			1 000		3			
4					4			
5					5			

Skogstabell M

Relativa hektarvärdet för de första 29 hektaren av ett skogsinnehav

Värdeområdets belägenhet	Klass för totalt virkesförråd								
	1	2	3	4	5	6	7	8	9
I: Del av Z, AC och BD län*									
II: Del av Z, AC och BD län samt I län**									
III: W, X och Y län									
IV: AB, C, D, E, O, S, T och U län									
V: F, G och H län									
VI: K, M och N län									

* Område I omfattar

av Jämtlands län i Härjedalens kommun församlingarna del av 236101 Svegsbygden (f.d. 236111 Lillhärda), del av 236105 Hedebygden (f.d. 236104 Vemdalen och 236105 Hede), 236107 Tännäs-Ljusnedal, i Bergs kommun församlingarna del av 236105 Hedebygden (f.d. 232605 Storsjö), 232608 Rätan-Klövsjö (f.d. 232607 Klövsjö),

av Västerbottens län kommunerna

2418 Malå, 2421 Storuman, 2422 Sorsele, 2425 Dorotea, 2462 Vilhelmina, 2463 Åsele, 2481 Lycksele,

av Norrbottens län kommunerna

2505 Arvidsjaur, 2506 Arjeplog, 2510 Jokkmokk, 2521 Pajala, 2523 Gällivare och 2584 Kiruna.

** Område II omfattar

Gotlands län,

av Jämtlands län kommunerna

2303 Ragunda, 2305 Bräcke, 2309 Krokom, 2313 Strömsund, 2321 Åre, 2380 Östersund,

i Härjedalens kommun församlingarna del av 236101 Svegsbygden (f.d. 236101 Sveg, 236102 Linsell och 236103 Älvros), 236109 Ytterhogdal, Överhogdal och Ängersjö,

i Bergs kommun församlingarna 232601 Berg, 232602 Hackås, 232603 Oviken-Myssjö, 232606 Åsarne, del av 232608 Rätan-Klövsjö (f.d. 232608 Rätan),

av Västerbottens län kommunerna

2401 Nordmaling, 2403 Bjurholm, 2404 Vindeln, 2409 Robertsfors, 2417 Norsjö, 2460 Vännäs, 2480 Umeå, 2482 Skellefteå,

av Norrbottens län kommunerna

2513 Övertorneå, 2514 Kalix, 2518 Övertorneå, 2560 Älvsbyn, 2580 Luleå, 2581 Piteå, 2582 Boden och 2583 Haparanda.

Förordning 29 april 2010 (nr 337), som trätt i kraft den 1 juni 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års fastighetstaxering.

Bilagan tidigare ändrad genom förordning 19 april 2007 (nr 181), som trätt i kraft den 1 juni 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års fastighetstaxering.

Bilagan tidigare ändrad genom förordning 27 november 1997 (nr 928), som trätt i kraft den 1 januari 1998.

Bilagan tidigare ändrad genom förordning 5 juni 1997 (nr 452), som trätt i kraft den 1 juli 1997 och tillämpas första gången vid den allmänna fastighetstaxeringen 1998.

[illegible]

SKI-tabell

Värdet per hektar för skogligt impediment

Skogsnivåfaktor	Område 1 I, W, X, Y, Z, AC och BD län	Område 2 AB, C, D, E, O, S, T och U-län	Område 3 F, G, H, K, M och N län
1–2,5			
3–3,5			
4–5,5			
6–10			
11–15			
16–20			
21–25			
26–30			
32–40			
42–			

Förordning 29 april 2010 (nr 337), som trätt i kraft den 1 juni 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års fastighetstaxering.

Bilagan tidigare ändrad genom förordning 6 maj 2004 (nr 281), som trätt i kraft den 1 juni 2004 och tillämpas första gången vid 2005 års fastighetstaxering.

Bilagan tidigare ändrad genom förordning 5 juni 1997 (nr 452), som trätt i kraft den 1 juli 1997 och tillämpas första gången vid den allmänna fastighetstaxeringen 1998.

IH-tabeller

RELATIVA HYROR FÖR INDUSTRIBYGGNADER, KR/KVM LOKALAREA

85

Lokaltyp	Standard	Värdeår							
		–1974	1975–79	1980–84	1985–89	1990–94	1995–99	2000–04	2005–
Produktions-lokaler	Mkt enkel (1–12 p)								
	Enkel (13–19 p)								
	Normal (20–26 p)								
	Hög (27– p)								
Industri-kontor	Enkel								
	Normal								
	Hög								
Lager m.m.	Mkt enkel								
	Enkel								
	Normal								
	Hög								
	Mkt hög								

Lokaltyp	Standard	Värdeår							
		–1974	1975–79	1980–84	1985–89	1990–94	1995–99	2000–04	2005–
Produktions- lokaler	Mkt enkel (1–12 p)								
	Enkel (13–19 p)								
	Normal (20–26 p)								
	Hög (27– p)								
Industri- kontor	Enkel								
	Normal								
	Hög								
Lager m.m.	Mkt enkel								
	Enkel								
	Normal								
	Hög								
	Mkt hög								

Lokaltyp	Standard	Värdeår							
		–1974	1975–79	1980–84	1985–89	1990–94	1995–99	2000–04	2005–
Produktions- lokaler	Mkt enkel (1–12 p)								
	Enkel (13–19 p)								
	Normal (20–26 p)								
	Hög (27– p)								
Industri- kontor	Enkel								
	Normal								
	Hög								
Lager m.m.	Mkt enkel								
	Enkel								
	Normal								
	Hög								
	Mkt hög								

Förordning 4 maj 2006 (nr 327), som trätt i kraft den 1 juni 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års fastighetstaxering.

Bilagan tidigare ändrad genom förordning 9 september 1999 (nr 747), som trätt i kraft den 1 januari 2000 och tillämpades första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

RELATIVA KAPITALISERINGSFAKTORER FÖR INDUSTRIBYGGNADER VÄRDERADE MED LEDNING AV EN AVKASTNINGSBERÄKNING

I-nivå-faktor	Återstående ekonomisk livslängd < 10 år	Återstående ekonomisk livslängd □ 10 år, värdeår								
		–1959	1960–69	1970–77	1978–82	1983–87	1988–92	1993–97	1998–02	2003–
–13,5							1,00			
14,0–							1,00			

Förordning 4 maj 2006 (nr 327), som trätt i kraft den 1 juni 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års fastighetstaxering.

Bilagan tidigare ändrad genom förordning 17 juni 1999 (nr 631), som trätt i kraft den 1 juli 1999 och som tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

TOMTVÄRDETABELL FÖR TOMTMARK TILL INDUSTRIBYGGNADER

Marknadsvärde för produktionslokaler av normal standard med värdeår 1990 vid normal exploateringsgrad, kr/kvm lokalarea	Taxeringsvärde för tomtmark, kr/kvm tomtareal
1 000	
1 500	
2 000	
2 500	
3 000	
3 500	
4 000	
5 000	
6 000	
7 000	
8 000	
9 000	
10 000	
11 000	
12 000	
13 000	
14 000	
15 000	
16 000	
17 000	
18 000	
19 000	
20 000	

Förordning 4 maj 2006 (nr 327), som trätt i kraft den 1 juni 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års fastighetstaxering.

Bilagan infördd genom förordning 17 juni 1999 (nr 631), som trätt i kraft den 1 juli 1999 och som tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

IN-tabeller

NEDRÄKNINGSFAKTORER FÖR INDUSTRIBYGGNADER VÄRDERADE
MED LEDNING AV EN PRODUKTIONSKOSTNADSBERÄKNING, BYGG-
NADSKATEGORI 1–6

Återstående ekonomisk livslängd	Värdeår	Ortstyp 1	Ortstyp 2	Ortstyp 3
< 5 år	1929–2012			
≥ 5 år	1929–1980 1981 1982 1983 1984 1985 1986 1987 1988 1989 1990 1991 1992 1993 1994 1995 1996 1997 1998 1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005–2012			

NEDRÄKNINGSFAKTORER FÖR INDUSTRIBYGGNADER VÄRDERADE
MED LEDNING AV EN PRODUKTIONSKOSTNADSBERÄKNING, BYGG-
NADSKATEGORI 7

Återstående ekonomisk livslängd	Värdeår	Ortstyp 1	Ortstyp 2	Ortstyp 3	Ortstyp 4	Ortstyp 5
< 5 år	1929–2012					
≥ 5 år	1929–1980 1981 1982 1983 1984 1985 1986 1987 1988 1989 1990 1991 1992 1993 1994 1995 1996 1997 1998 1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005–2012					

Förordning 23 november 2006 (nr 1218), som trätt i kraft den 1 januari 2007.

Bilagan tidigare ändrad genom förordning 4 maj 2006 (nr 327), som trätt i kraft den 1 juni 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års fastighetstaxering.

Bilagan tidigare ändrad genom förordning 17 juni 1999 (nr 631), som trätt i kraft den 1 juli 1999 och som tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

NEDSKRIVNINGSAFAKTORER FÖR KÄRNKRAFTVERK

Värdeår	Nedskrivningsfaktor	Värdeår	Nedskrivningsfaktor
2005–2012		1981	
2004		1980	
2003		1979	
2002		1977	
2001		1976	
2000		1975	
1999		1974	
1998		1973	
1997		1972	
1996		1971	
1995		1970	
1994		1969	
1993		1968	
1992		1967	
1991		1966	
1990		1965	
1989		1964	
1988		1963	
1987		1962	
1986		1961	
1985		1960	
1984		1959	
1983		–1958	
1982			

Förfordning 4 maj 2006 (nr 327), som trätt i kraft den 1 juni 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års fastighetstaxering.

Bilagan ändrad genom förfordning 17 juni 1999 (nr 631), som trätt i kraft den 1 juli 1999 och som tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

U-tabeller

TABELLER FÖR KORRIGERING AV UTNYTTJANDEFAKTORN

Tabell 1. Korrigering med hänsyn till låg produktion vintertid

Procent av årsproduktionen fr.o.m. vecka 45 t.o.m. vecka 12	Korrektion
34–38	0,020
29–33	0,030
–28	0,040

Tabellen utvisar med vilket tal som utnyttjandefaktorn skall korrigeras nedåt med hänsyn till hur stor del av produktionen som infaller vintertid. Vid avläsning i tabellen bestäms procenttalet i hela procent av årsproduktionen.

Tabell 2. Korrigering med hänsyn till möjlig dygnsreglering

Regleringsmöjlighet	Utnyttjandetid i timmar					
	–2 000	3 000	4 000	5 000	6 000	7 000–
16/24 ¹⁾	0,046	0,031	0,023	0,018	0,015	0,013
20/24 ²⁾	0,023	0,016	0,012	0,009	0,008	0,006
24/24 ³⁾	0	0	0	0	0	0

Tabellen utvisar med vilket tal som utnyttjandefaktorn skall korrigeras nedåt vid varierande utnyttjandetid och regleringsmöjlighet vintertid. Regleringsmöjligheten anges genom den andel av det genomsnittliga flödet genom turbinerna per dygn vintertid som kan tas ut kl. 6.00–22.00 samtliga dagar i veckan.

¹⁾ 16/24 anger att dygnsreglering helt saknas och flödet således är jämnt fördelat under dygnet måndag till söndag.

²⁾ 20/24 anger att dygnsreglering finns och medger att 5/6 av det genomsnittliga flödet genom turbinerna per dygn vintertid kan tas ut kl. 6.00–22.00 samtliga dagar i veckan.

³⁾ 24/24 anger att dygnsregleringen medger att hela flödet genom turbinerna per dygn vintertid kan tas ut kl. 6.00–22.00 samtliga dagar i veckan.

Vid avläsning i tabellen bestäms utnyttjandetiden i hela 100-tal timmar och dygnsregleringens omfattning i hela tjugofärdedelar. Jämkningen anges med tre decimaler efter interpolering.

Bilagan infördd genom förordning 4 maj 2006 (nr 327), som trätt i kraft den 1 juni 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års fastighetstaxering.

Nö-tabell

**NEDSKRIVNINGSAKTORER FÖR KRAFTVÄRMEVERK, KONDENS-
KRAFTVERK OCH GASTURBINER**

Idrifttagningsår	Nedskrivningsfaktor	Idrifttagningsår	Nedskrivningsfaktor
2005–2012	1,00	1985	
2004		1984	
2003		1983	
2002		1982	
2001		1981	
2000		1980	
1999		Före 1980	
1998			
1997			
1996			
1995			
1994			
1993			
1992			
1991			
1990			
1989			
1988			
1987			
1986			

Bilagan införd genom förordning 4 maj 2006 (nr 327), som trätt i kraft den 1 juni 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års fastighetstaxering.

NEDSKRIVNINGSAKTÖRER FÖR VINDKRAFTVERK

Idrifttagningsår	Nedskrivningsfaktor
2005–2012	1,00
2004	
2003	
2002	
2001	
2000	
1999	
1998	
1997	
1996	
1995	
1994	
1993	
1992	
1991	
1990	
Före 1990	

Bilagan införd genom förordning 4 maj 2006 (nr 327), som trätt i kraft den 1 juni 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års fastighetstaxering.

OMRÄKNINGSFAKTORER FÖR INDUSTRIBYGGNADER, ÖVRIGA
BYGGNADER OCH KÄRNKRAFTVERK (FÖR OMRÄKNING AV
FAKTISKA BYGGKOSTNADER TILL 2005 ÅRS KOSTNADSNIVÅ)

Byggnadsår	Omräkningsfaktor	Byggnadsår	Omräkningsfaktor
–1929		1985	
1930–39		1986	
1940–44		1987	
1945–49		1988	
1950–54		1989	
1955–57		1990	
1958–60		1991	
1961–62		1992	
1963–64		1993	
1965		1994	
1966		1995	
1967		1996	
1968		1997	
1969		1998	
1970		1999	
1971		2000	
1972		2001	
1973		2002	
1974		2003	
1975		2004	
1976		2005	1,00
1977		2006	
1978		2007	
1979		2008	
1980		2009	
1981		2010	
1982		2011	
1983		2012	
1984			

Förordning 4 maj 2006 (nr 327), som trätt i kraft den 1 juni 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års fastighetstaxering.

Bilagan tidigare ändrad genom förordning 17 juni 1999 (nr 631), som trätt i kraft den 1 juli 1999 och som tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2000.

VO-tabell

Omräkningsfaktor för värmekraftverk (för omräkning av faktiska byggkostnader till 1992 års kostnadsnivå)

Byggnadsår	Omräkningsfaktor	Byggnadsår	Omräkningsfaktor
Före 1910		1967	
1910–14		1968	
1915–19		1969	
1920–24		1970	
1925–29		1971	
1930–34		1972	
1935–39		1973	
1940–44		1974	
1945–49		1975	
1950–51		1976	
1952–53		1977	
1954–55		1978	
1956–57		1979	
1958–59		1980	
1960		1981	
1961		1982	
1962		1983	
1963		1984	
1964		1985	
1965		1986	
1966		1987	
		1988	
		1990	
		1991	
		1992	
		1993	
		1994	
		1995	
		1996	
		1997	
		1998	
		1999	

Tabeller för storlekskorrektion

Storlekskorrektionstabell 1

Län: AB, C, D, E, F, G, H, I, K, M, N, O, T och U		
Sammanlagt riktvärde i tkr	Korrektion för det belopp som utgör nedre gränsen i riktvärdeintervallet, tkr	Korrektion för belopp över nedre gränsen i riktvärdeintervallet i procent
1–99		
100–199		
200–299		
300–399		
400–499		
500–599		
600–699		
700–799		
800–899		
900–999		
1 000–1 199		
1 200–1 399		
1 400–1 599		
1 600–1 799		
1 800–1 999		
2 000–2 499		
2 500–2 999		
3 000–3 499		
3 500–3 999		
4 000–4 499		
4 500–4 999		
5 000–5 999		
6 000–6 999		
7 000–7 999		
8 000–8 999		
9 000–9 999		
10 000–		

Storlekskorrektionsstabell 2

Sammanlagt riktvärde i tkr	Län: S, W, X, Y, Z, AC och BD	
	Korrektion för det belopp som utgör nedre gränsen i rikt- värdeintervallet, tkr	Korrektion för belopp över nedre gränsen i rikt- värdeintervallet i procent
1–99		
100–199		
200–299		
300–399		
400–499		
500–599		
600–699		
700–799		
800–899		
900–999		
1 000–1 199		
1 200–1 399		
1 400–1 599		
1 600–1 799		
1 800–1 999		
2 000–2 499		
2 500–2 999		
3 000–3 499		
3 500–3 999		
4 000–4 499		
4 500–4 999		
5 000–5 999		
6 000–6 999		
7 000–7 999		
8 000–8 999		
8 000–8 999		
9 000–9 999		
10 000–		

Förordning 6 maj 2004 (nr 281), som trätt i kraft den 1 juni 2004 och tillämpas första gången vid 2005 års fastighetstaxering.

Bilagan införd genom förordning 5 juni 1997 (nr 452), som trätt i kraft den 1 juli 1997 och tillämpas första gången vid den allmänna fastighetstaxeringen 1998.

TABELL ÖVER BELÄGENHETSFAKTORER

Belägenhetsfaktor för belägenhetsklasserna 2–4			
Klass 2 (strandnära)	Klass 3 (strandnära)		Klass 4 (inte strand eller strandnära)
	Riktvärde för normaltomten (kr) >750 000	Riktvärde för normaltomten (kr) ≥750 000	

Förordning 28 april 2011 (nr 444). Angående ikraftträdande, se vid 1 kap. 6 §.

Bilagan tidigare ändrad genom förordning 17 april 2008 (nr 188), som trätt i kraft den 1 juni 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års fastighetstaxering.

Bilagan införd genom förordning 13 december 2001 (nr 1223), som trätt i kraft den 1 januari 2002 och tillämpas första gången vid 2003 års fastighetstaxering.

Denna förordning har trätt i kraft den 1 december 1993, då fastighetstaxeringsförordningen (1979:1193) upphörde att gälla. Den upphävda förordningen gäller dock i fråga om ärenden och mål som avser 1993 och tidigare års allmänna och särskilda fastighetstaxeringar. **Ang. tidigare lydelse av förordningen, se äldre upplaga av författningssamlingen.**

Transumt av inkomstskattelagen (1999:1229)

16 december 1999

2 kap. Definitioner och förklaringar

Fastighet

6 § Byggnad räknas som fastighet även om den är lös egendom. Detsamma gäller tillbehör till byggnad av det slag som avses i 2 kap. 2 och 3 §§ jordabalken, om de tillhör byggnadens ägare.

Vad som sägs om mark gäller också annat utrymme som ingår i en fastighet eller är samfällt för flera fastigheter.

Vad som sägs om fastighet gäller också tomträtt. *Lag 18 december 2003 (nr 1202)*, som trätt i kraft den 1 januari 2004 och tillämpas första gången vid 2005 års taxering.

Fastighetsägare

7 § Den som innehar, förvaltar eller nyttjar en fastighet på det sätt som anges i 1 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) räknas som fastighetsägare.

AVD. II SKATTSKYLDIGHET

7 kap. Vissa stiftelser, ideella föreningar, registrerade trossamfund och andra juridiska personer

Innehåll

- 1 §** I detta kapital finns bestämmelser om undantag från skattskyldighet för
- staten, kommuner och pensionsstiftelser i 2 §,
 - stiftelser i 3–6 §§,
 - ideella föreningar i 7–13 §§,
 - registrerade trossamfund i 14 §,
 - vissa andra juridiska personer i 15–20 §§, och
 - ägare av vissa fastigheter i 21 §.

I fråga om begränsat skattskyldiga gäller bestämmelserna de inkomster som de är skattskyldiga för enligt 3 eller 6 kap.

Helt undantagna juridiska personer

- 2 §** Helt undantagna från skattskyldighet är
1. staten,
 2. landsting, kommuner och kommunalförbund,

3. pensionsstiftelser enligt lagen (1967:531) om trygghande av pensionsutfästelse m.m., och

4. samordningsförbund enligt 4 § lagen (2003:1210) om finansiell samordning av rehabiliteringsinsatser.

I lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel finns bestämmelser om avkastningsskatt för pensionsstiftelser. *Lag 28 oktober 2004 (nr 790)*, som trätt i kraft den 1 januari 2005. Bestämmelserna i 7 kap. 2 och 16 §§ tillämpas första gången vid 2006 års taxering.

2 § tidigare ändrad genom lag 18 december 2003 (nr 1214), som trätt i kraft den 1 januari 2004 och tillämpas första gången vid 2005 års taxering.

Stiftelser

Skattskyldighet

3 § En stiftelse är skattskyldig bara för inkomst av sådan näringsverksamhet som avses i 13 kap. 1 §, om stiftelsen uppfyller

- ändamålskravet i 4 §,
- verksamhetskravet i 5 §, och
- fullföljdskravet i 6 §.

En stiftelse som uppfyller kraven i första stycket är dock inte skattskyldig för kapitalvinster och kapitalförluster.

Särskilda bestämmelser om pensionsstiftelser finns i 2 § och om vissa andra stiftelser i 15–18 §§.

Ändamålskravet

4 § Stiftelsen ska ha till huvudsakligt ändamål att

1. främja vård och uppfostran av barn,
2. lämna bidrag för undervisning eller utbildning,
3. bedriva hjälpverksamhet bland behövande,
4. främja vetenskaplig forskning,
5. främja nordiskt samarbete, eller
6. stärka Sveriges försvar under samverkan med militär eller annan myndighet.

Ändamålen får inte vara begränsade till vissa familjer eller bestämda personer.

Verksamhetskravet

5 § Stiftelsen ska i den verksamhet som bedrivs uteslutande eller så gott som uteslutande tillgodose sådant ändamål som anges i 4 §.

Fullföljdskravet

6 § Stiftelsen ska, sett över en period av flera år, bedriva en verksamhet som skäligen motsvarar avkastningen av stiftelsens tillgångar.

Ideella föreningar

Skattskyldighet

7 § En ideell förening är skattskyldig bara för inkomst av sådan näringsverksamhet som avses i 13 kap. 1 §, om föreningen uppfyller

- ändamålskravet i 8 §,
- verksamhetskravet i 9 §,
- fullföljdskravet i 10–12 §§, och
- öppenhetskravet i 13 §.

En förening som uppfyller kraven i första stycket är dock inte skattskyldig för

1. kapitalvinster och kapitalförluster,
2. sådan inkomst som kommer från en självständig näringsverksamhet eller en särskild förvaltningsenhet som avser fastighet, om inkomsten till huvudsaklig del kommer från
 - verksamhet som är ett direkt led i främjandet av sådana ändamål som avses i 8 § eller som har annan naturlig anknytning till sådana ändamål, eller
 - verksamhet som av hävd utnyttjats som finansieringskälla för ideellt arbete, eller
3. inkomst från innehav av en fastighet som tillhör föreningen och som används i föreningens verksamhet på sådant sätt som anges i 3 kap. 4 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152).

Särskilda bestämmelser om vissa ideella föreningar finns i 15–17 §§.

Ändamålskravet

8 § Föreningen ska ha till huvudsakligt syfte att främja sådana ändamål som anges i 4 § eller andra allmännyttiga ändamål, såsom religiösa, välgörande, sociala, politiska, idrottsliga, konstnärliga eller liknande kulturella ändamål.

Ändamålen får inte vara begränsade till vissa familjers, föreningens medlemmars eller andra bestämda personers ekonomiska intressen.

Verksamhetskravet

9 § Föreningen ska i den verksamhet som bedrivs uteslutande eller så gott som uteslutande tillgodose sådana ändamål som anges i 8 §.

Fullföljdskravet

10 § Föreningen ska, sett över en period av flera år, bedriva en verksamhet som skäligen motsvarar avkastningen av föreningens tillgångar.

11 § Skatteverket får medge undantag från fullföljdskravet i 10 § för en förening som avser att förvärva en fastighet eller annan anläggning som är avsedd för den ideella verksamheten. Detsamma gäller om en förening avser att genomföra omfattande byggnads-, reparations- eller anläggningsarbeten på en fastighet som används av föreningen.

Beslutet får avse högst fem beskattningsår i följd. Det får förenas med villkor att föreningen ska ställa säkerhet eller liknande för den inkomstskatt

som föreningen kan bli skyldig att betala på grund av omprövning av beslutet om slutlig skatt för de år som beslutet avser, om det upphör att gälla enligt 12 §.

Skatteverkets beslut får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. *Lag 1 december 2011 (nr 1256)*, som trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012.

11 § tidigare ändrad genom *lag 10 april 2008 (nr 134)*, som trätt i kraft den 1 maj 2008.

11 § tidigare ändrad genom *lag 6 november 2003 (nr 669)*, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Äldre föreskrifter i 11 § första stycket gäller fortfarande för skattemyndighets beslut. Äldre föreskrifter i 11 § tredje stycket gäller fortfarande för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet. Vad som där sägs om Riksskatteverket skall då i stället gälla Skatteverket.

12 § Om föreningen inte inom föreskriven tid har genomfört den avsedda investeringen eller inte har iakttagit något annat villkor i beslutet, är föreningen skattskyldig som om undantaget inte hade medgetts.

Öppenhetskravet

13 § Föreningen får inte vägra någon inträde som medlem, om det inte finns särskilda skäl för det med hänsyn till arten eller omfattningen av föreningens verksamhet eller föreningens syfte eller annat.

Registrerade trossamfund

14 § Bestämmelserna om ideella föreningar i 7–13 §§ tillämpas också i fråga om registrerade trossamfund.

Vissa andra juridiska personer

15 § Följande juridiska personer är skattskyldiga bara för inkomst av sådan näringsverksamhet som avses i 13 kap. 1 §:

- sådana domkyrkor, lokalkyrkor eller dylikt som hör till Svenska Kyrkan, i deras egenskap av ägare till vissa tillgångar som är avsedda för Svenska Kyrkans verksamhet,
- sjukvårdsinrättningar som inte bedrivs i vinstsyfte,
- barmhärtighetsinrättningar, och
- hushållningssällskap med stadgar som har fastställts av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämt.

En juridisk person som uppfyller kraven i första stycket är dock inte skattskyldig för kapitalvinster och kapitalförluster.

16 § Följande juridiska personer är skattskyldiga bara för inkomst på grund av innehav av fastigheter:

- akademier,
- allmänna undervisningsverk,
- studentkårer vid statliga universitet och högskolor som avses i 4 kap. 8 § högskolelagen (1992:1434) och nationer vid Uppsala universitet eller Lunds

universitet som avses i 4 kap. 15 § högskolelagen samt samarbetsorgan för sådana sammanslutningar med ändamål att sköta de uppgifter som sammanslutningarna enligt högskolelagen eller föreskrift som meddelats med stöd av högskolelagen ansvarar för,

- regionala utvecklingsbolag som med stöd av 1 § lagen (1994:77) om beslutanderätt för regionala utvecklingsbolag fått rätt att pröva frågor om stöd till näringsidkare samt moderbolag till sådana utvecklingsbolag,

- arbetslöshetskassor,

- personalstiftelser som avses i lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. och vars ändamål uteslutande är att lämna understöd vid arbetslöshet, sjukdom eller olycksfall,

- stiftelser som bildats enligt avtal mellan organisationer av arbetsgivare och arbetstagare med ändamål att lämna avgångsersättning till friställda arbetstagare eller främja åtgärder till förmån för arbetstagare som blivit uppsagda eller löper risk att bli uppsagda till följd av driftinskränkning, företagsnedläggning eller rationalisering av företags verksamhet eller med ändamål att lämna permitteringslönersättning, och

- bolag eller annan juridisk person som uteslutande har till uppgift att lämna permitteringslönersättning. *Lag 17 juni 2009 (nr 768)*, som trätt i kraft den 1 juli 2010.

1. Äldre bestämmelser gäller för inkomster som hänför sig till tid före ikraftträdandet.

2. Vid tillämpning av 7 kap. 21 § gäller att bedömningen av skattskyldigheten ska göras med utgångspunkt i 3 kap. 4 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) i dess lydelse efter den 30 juni 2010 i fråga om inkomster som hänför sig till tid efter den 30 juni 2010.

16 § tidigare ändrad genom lag 28 oktober 2004 (nr 790), som trätt i kraft den 1 januari 2005. Bestämmelserna i 7 kap. 2 och 16 §§ tillämpas första gången vid 2006 års taxering.

17 § Följande juridiska personer är också skattskyldiga bara för inkomst på grund av innehav av fastigheter:

- Aktiebolaget Svenska Spel och dess helägda dotterbolag som bara bedriver spelverksamhet,

- Aktiebolaget Trav och Galopp,

- Alva och Gunnar Myrdals stiftelse,

- Apotekarsocietets stiftelse för främjande av farmacins utveckling m.m.,

- Bokbranschens Finansieringsinstitut Aktiebolag,

- Dag Hammarskjölds minnesfond,

- Fonden för industriellt samarbete med u-länder,

- Fonden för svenskt-norskt industriellt samarbete,

- Handelsprocedurrådet,

- Industri- och nyföretagarfonden,

- Jernkontoret, så länge kontorets vinstmedel används till allmänt nyttiga ändamål och utdelning inte lämnas till delägarna,

- Konung Carl XVI Gustafs 50-årsfond för vetenskap, teknik och miljö,

- Nobelstiftelsen,
- Norrlandsfonden,
- Olof Palmes minnesfond för internationell förståelse och gemensam säkerhet,
- Right Livelihood Award Stiftelsen,
- SSR – Sveriges Standardiseringsråd, så länge dess vinstmedel används till allmänt nyttiga ändamål och utdelning inte lämnas till medlemmarna,
- Stiftelsen Anna Linds Minnesfond,
- Stiftelsen Industricentra,
- Stiftelsen industriellt utvecklingscentrum i övre Norrland,
- Stiftelsen Landstingens fond för teknikupphandling och produktutveckling,
- Stiftelsen Produktionstekniskt centrum i Borås för tekoindustrin – PROTEKO,
- Stiftelsen Samverkan universitet/högskola och näringsliv i Stockholm och de sex motsvarande stiftelserna med säte i Luleå, Umeå, Uppsala, Linköping, Göteborg och Lund,
- Stiftelsen Svenska Filminstitutet,
- Stiftelsen Sveriges Nationaldag,
- Stiftelsen Sveriges teknisk-vetenskapliga attachéverksamhet,
- Stiftelsen UV-huset,
- Stiftelsen ÖV-huset,
- Svenska bibelsällskapets bibelfond,
- Svenska Kyrkans stiftelse för riksskyrklig verksamhet,
- Svenska skeppshypotekskassan,
- Svenska UNICEF-kommittén,
- Sveriges exportråd, och,
- TCO:s internationella stipendiefond till statsminister Olof Palmes minne.

Lag 18 november 2005 (nr 798), som trätt i kraft den 1 december 2005 och tillämpas första gången vid 2005 års taxering.

17 § tidigare ändrad genom *lag 25 november 2004 (nr 1040)*, som trätt i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas första gången vid 2004 års taxering.

17 § tidigare ändrad genom *lag 13 december 2001 (nr 1176)*, vilken trätt i kraft den 1 januari 2002 och tillämpas första gången vid 2002 års taxering.

17 § även ändrad genom *lag 14 december 2000 (nr 1341)*, som trätt i kraft den 1 januari 2001.

18 § Bestämmelserna om begränsning i skattskyldigheten i 15–17 §§ tillämpas för stiftelser bara om fullföljdskravet i 6 § är uppfyllt. Om det finns särskilda krav när det gäller verksamheten eller liknande, tillämpas bestämmelserna om begränsning i skattskyldigheten bara om stiftelserna i sin verksamhet uteslutande eller så gott som uteslutande uppfyller dessa krav. När det anges att stiftelserna uteslutande ska bedriva viss verksamhet gäller dock det.

19 § [Paragrafen har upphört att gälla genom *lag 27 januari 2011 (nr 68)*, som trätt i kraft den 1 april 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering.

För understödsföreningar som efter den 1 april 2011 fortsätter att driva sin verksamhet enligt lagen (1972:262) om understödsföreningar med stöd av 7 § lagen (2010:2044) om införande av försäkringsrörelselagen (2010:2043) gäller fortfarande den upphävda 7 kap. 19 §. Ang. Tidigare lydelse, se äldre upplaga.]

20 § Producentorganisationer är undantagna från skattskyldighet för inkomst som avser marknadsreglering enligt lagen (1994:1709) om EG:s förordningar om den gemensamma fiskeripolitiken.

Ägare av vissa fastigheter

21 § Ägare av en sådan fastighet som avses i 3 kap. 2 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) är inte skattskyldig för inkomst från sådan användning av fastigheten som gör att byggnaden enligt 2 kap. 2 § fastighetstaxeringslagen ska anses som annan specialbyggnad än kommunikationsbyggnad, distributionsbyggnad eller reningsanläggning.

Ägare av en sådan fastighet som avses i 3 kap. 3 § fastighetstaxeringslagen är inte skattskyldig för inkomst från sådan användning av fastigheten som avses i den paragrafen.

Annan ägare av en sådan fastighet som avses i 3 kap. 4 § fastighetstaxeringslagen än en sådan ideell förening eller ett sådant registrerat trossamfund som uppfyller kraven i 7 § första stycket är inte skattskyldig för inkomst av fastigheten i den utsträckning den används för ändamål som avses i den paragrafen.

Lag om statlig fastighetsskatt (1984:1052)

18 december 1984

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2011:1320

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande

*Prop. 1984/85:18, SkU 17 och 24, rsk. 90.

1 § Till fastighetsskatt skattepliktiga fastigheter är, i den utsträckning som framgår av 3 §, sådana som vid fastighetstaxeringen betecknas som småhusenhet, ägarlägenhetsenhet, hyreshusenhet, industrienhet, elproduktionsenhet eller lantbruksenhet om det på lantbruksenheten finns vad som vid fastighetstaxeringen betecknas som småhus eller tomtmark för småhus. Från skatteplikt undantas fastighet som året före det kalenderår då beslutet om slutlig skatt ska fattas inte varit skattepliktig enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152). *Lag 1 december 2011 (nr 1320)*, som trätt i kraft den 1 januari 2012. Den nya lydelsen av 1 § tillämpas vid beslut om slutlig skatt för beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. Den nya lydelsen tillämpas även vid beslut om slutlig skatt för förlängda räkenskapsår som avslutas efter utgången av 2012 och för förkortade räkenskapsår som både påbörjas och avslutas under 2012.

1 § tidigare ändrad genom *lag 26 februari 2009 (nr 106)*, som trätt i kraft den 1 maj 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering.

1 § tidigare ändrad genom *lag 18 december 2007 (nr 1417)*, som trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Äldre bestämmelser tillämpas i fråga om fastighetsskatt som avser tid före ikraftträdandet.

1 § tidigare ändrad genom *lag 1999:1254*, som trätt i kraft den 1 januari och tillämpas första gången vid 2002 års taxering.

2 § Skattskyldig till fastighetsskatt är den som vid ingången av kalenderåret är ägare till fastigheten eller enligt 1 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) ska anses som ägare.

Fastighetsskatt beräknas för kalenderår på grundval av det taxeringsvärde som gäller under kalenderåret. *Lag 18 december 2007 (nr 1417)*. Angående ikraftträdande m.m., se vid 1 §.

2 § tidigare ändrad genom *lag 12 december 1996 (nr 1402)*, som trätt i kraft den 1 januari 1997 och tillämpas första gången vid 1998 års taxering.

2 a § [Paragrafen har upphört att gälla genom *lag 18 december 2007 (nr 1417)*, som trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Äldre bestämmelser tillämpas i fråga om fastighetsskatt som avser tid före ikraftträdandet.]

Tidigare lydelse:

Om en småhusenhet, en hyreshusenhet som avses i 3 § första stycket b eller ett småhus med tillhörande tomtmark på en lantbruksenhet vid en allmän eller en förenklad fastighetstaxering fått ett högre värde än det närmast föregående

värdet, skall fastighetsskatten beräknas på ett underlag där höjningen fördelas lika mellan de år som återstår av den löpande taxeringsperioden.

Vad som sägs i första stycket gäller också om en enhet eller en del av en enhet som avses där vid en särskild fastighetstaxering fått ett högre värde än det närmast föregående värdet.

Om en särskild fastighetstaxering lett till att en enhet eller en del av enhet som avses i första stycket i stället fått ett lägre värde, skall fastighetsskatten för vart och ett av åren fram till nästa allmänna eller förenklade fastighetstaxering beräknas på det nya värdet, om inte det värde som enligt första stycket skall ligga till grund för fastighetsskatten under beskattningsåret är lägre.

Bestämmelserna i denna paragraf skall inte tillämpas när ett taxeringsvärde har fastställts i samband med att en ny taxeringsenhet har bildats eller en taxeringsenhets typ har ändrats. Paragrafen infördd genom *lag 18 december 2003 (nr 1203)*, som trätt i kraft den 31 december 2003 och tillämpas första gången vid 2004 års taxering såvitt avser småhusenheter, vid 2005 års taxering såvitt avser hyreshusenheter och vid 2006 års taxering såvitt avser lantbruksenheter.

3 § Fastighetsskatten utgör

a) 1,0 procent av:

taxeringsvärdet avseende småhusenhet till den del det avser värderingsenhet för småhus som är under uppförande, värderingsenhet för tillhörande tomtmark och värderingsenhet för tomtmark som är obebyggd,

bostadsbyggnadsvärdet avseende värderingsenhet för småhus som är under uppförande på lantbruksenhet, tomtmarksvärdet avseende värderingsenhet för tillhörande tomtmark och tomtmarksvärdet avseende tomtmark avsedd för småhus på lantbruksenhet som är obebyggd,

taxeringsvärdet avseende ägarlägenhetsenhet till den del det avser värderingsenhet för ägarlägenhet som är under uppförande, värderingsenhet för tillhörande tomtmark, värderingsenhet för tomtmark som är obebyggd eller som hör till ägarlägenhet som inte ingår i samma taxeringsenhet,

b) 0,4 procent av:

taxeringsvärdet avseende hyreshusenhet till den del det avser värderingsenhet för bostäder som är under uppförande, värderingsenhet för tillhörande tomtmark, värderingsenhet för tomtmark avsedd för bostäder som är obebyggd eller som hör till bostäder som inte ingår i samma taxeringsenhet samt annan värderingsenhet för tomtmark som är obebyggd,

c) 1,0 procent av:

taxeringsvärdet avseende hyreshusenhet till den del det avser värderingsenhet för lokaler, värderingsenhet för lokaler under uppförande och värderingsenhet avseende tomtmark som hör till dessa lokaler,

d) 0,5 procent av:

taxeringsvärdet avseende industrienhet och elproduktionsenhet med undantag för sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vattenkraftverk eller av taxeringsenhet med vindkraftverk,

e) 2,8 procent av:

taxeringsvärdet avseende sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vattenkraftverk,*)

f) 0,2 procent av:

taxeringsvärdet avseende sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vindkraftverk.

Om det på en värderingsenhet för tomtmark finns ett eller flera småhus som är uppförda och ett eller flera småhus som är under uppförande, ska tomtmarken anses höra till det eller de småhus som är uppförda.

För fastighet som avses i 2 kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229) ska fastighetens andel av taxeringsvärdet på annan samfällighet än sådan som avses i 6 kap. 6 § första stycket nämnda lag räknas in i underlaget för fastighetsskatten om samfälligheten utgör en särskild taxeringsenhet.

Om fastighetsskatt och fastighetsavgift ska beräknas för skilda delar av fastigheten ska underlaget för beräkningen av fastighetsskatten utgöras av den del av värdet som belöper på respektive fastighetsdel.

Att skillnaden mellan den fastighetsskatt som i första stycket d föreskrivs för elproduktionsenhet och den fastighetsskatt som enligt första stycket f föreskrivs för sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vindkraftverk kan utgöra stöd av mindre betydelse framgår av kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse.*) *Lag 23 juni 2010 (nr 773)*, som trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering.

3 § tidigare ändrad genom *lag 3 december 2009 (nr 1408)*, som trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering.

3 § tidigare ändrad genom *lag 26 februari 2009 (nr 106)*, som trätt i kraft den 1 maj 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering.

3 § tidigare ändrad genom *lag 18 december 2007 (nr 1417)*. Angående ikraftträdande m.m., se vid 1 §.

3 § tidigare ändrad genom *lag 12 januari 2006 (nr 3)*, som trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre regler för den del av beskattningsåret som infaller före ikraftträdandet.

3 § tidigare ändrad genom *lag 21 juni 2006 (nr 1008)*, som trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre regler för den del av beskattningsåret som infaller före ikraftträdandet.

3 § tidigare ändrad genom *lag 18 december (nr 1203)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 2 a §.

3 § tidigare ändrad genom *lag 13 december 2001 (nr 1219)*, som trätt i kraft den 1 januari 2002 och tillämpas första gången vid 2006 års taxering. Till den del fastighetsskatt skall beräknas på grundval av taxeringsvärde som bestämts vid fastighetstaxering år 2004 eller tidigare tillämpas inte den nya lydelsen.

3 § tidigare ändrad genom *lag 22 november 2001 (nr 835)*, som trätt i kraft den 31 december 2001 och tillämpas första gången vid 2002 års taxering. För

den del av beskattningsåret som infaller före utgången av år 2000 tillämpas de procenttal som gällde vid 2001 års taxering.

3 § även ändrad genom *lag 23 november 2000 (nr 950)*. Ang. ikraftträdande m.m., samma lydelse som ovanstående ändring.

3 § även ändrad genom *lag 16 december 1999 (nr 1254)*, som trätt i kraft den 1 januari 2000 och tillämpas första gången vid 2002 års taxering.

3 § tidigare ändrad genom *lag 3 december 1998 (nr 1478)*, som trätt i kraft 1 januari 1999.

3 a § [Paragrafen har upphört att gälla genom *lag 18 december 2007 (nr 1417)*, som trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Äldre bestämmelser tillämpas i fråga om fastighetsskatt som avser tid före ikraftträdandet.]

Tidigare lydelse:

Vid beräkning av fastighetsskatt enligt 3 § skall följande iakttas.

Har kostnader för om- eller tillbyggnad nedlagts på den del av en hyreshusenhet som avser värderingsenhet för bostäder skall, om den skattskyldige begär det och inte annat följer av tredje stycket, ett reduceringsbelopp bestämmas. Reduceringsbeloppet är lika med det närmast efter om- eller tillbyggnaden bestämda taxeringsvärdet, som utgör underlag för fastighetsskatt enligt 3 § första stycket b, minskat med det värde som skulle ha bestämts som motsvarande taxeringsvärde om om- eller tillbyggnaden inte hade gjorts.

Ett reduceringsbelopp skall bestämmas endast när om- eller tillbyggnadskostnaderna överstiger 100 000 kronor och det taxeringsvärde som utgör underlag för fastighetsskatten enligt 3 § första stycket b har höjts med minst 20 procent i förhållande till det senast före om- eller tillbyggnaden bestämda taxeringsvärdet. Reduceringsbelopp skall inte bestämmas när om- eller tillbyggnadskostnaderna föranleder att 3 § andra stycket skall tillämpas.

Om ett reduceringsbelopp har bestämts för en värderingsenhet som därefter ändras och innebär ändringen att hela eller viss del av reduceringsbeloppet bör hänföras till annan värderingsenhet än den för vilken reduceringsbeloppet ursprungligen bestämts skall reduceringsbeloppet proportioneras i förhållande till om- eller tillbyggnadskostnadernas fördelning på de nya värderingsenheterna.

När ett reduceringsbelopp har bestämts skall skatt enligt 3 § första stycket b beräknas på taxeringsvärdet som där avses minskat med reduceringsbeloppet under de första fem kalenderåren som det höjda taxeringsvärdet ligger till grund för fastighetsskatten och minskat med halva reduceringsbeloppet de därpå följande fem kalenderåren. Om det leder till lägre fastighetsskatt, skall dock skatten beräknas på det underlag som avses i 2 a §.

Har omständighet inträffat som gör att 3 § andra stycket är tillämpligt skall vid beräkningen av fastighetsskatten hänsyn inte tas till reduceringsbelopp som bestämts före det att 3 § andra stycket blev tillämpligt. Lag 18 december 2003 (nr 1203). Ang. ikraftträdande m.m., se vid 2 a §.

3 a § tidigare ändrad genom *lag 20 december 1994 (nr 1910)*, som trätt i kraft 1 januari 1995.

4 § Bestämmelserna i denna lag om fastighet som är småhusenhet, ägarlägenhetsenhet, hyreshusenhet, industrienhet, elproduktionsenhet eller lantbruksenhet gäller också beträffande del av fastighet, flera fastigheter eller delar av fastigheter som utgör sådan enhet. Lag 26 februari 2009 (nr 106), som trätt i kraft den 1 maj 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering.

4 § tidigare ändrad genom lag 1999:632 som trätt i kraft 1 juli 1999 och tillämpas första gången vid 2001 års taxering.

4 § tidigare ändrad genom lag 15 juni 1995 (nr 918), som trätt i kraft 1 juli och tillämpas första gången vid 1997 års taxering.

5 § Har upphävts genom *lag 10 maj 1990 (nr 394)*, som trätt i kraft 30 juni 1990.

6 § Bestämmelser om förfarandet vid uttag av fastighetsskatt finns i skatteförfarandelagen (2011:1244). *Lag 1 december 2011 (nr 1320)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 §.

6 § tidigare ändrad genom *lag 19 december 1991 (nr 1914)*, som trätt i kraft 1 januari 1992.

6 § tidigare ändrad genom lag 10 maj 1990 (nr 394), som trätt i kraft 30 juni 1990.

7 § [Paragrafen har upphört att gälla genom *lag 1 december 2011 (nr 1320)*, som trätt i kraft den 1 januari 2012.]

8 § Fastighetsskatt tillfaller staten. Paragrafen har erhållit nytt nummer genom *lag 18 december 1984 (nr 1078)*.

9 § Termer och uttryck i denna lag som används även i fastighetstaxeringslagen (1979:1152) eller inkomstskattelagen (1999:1229) har samma betydelse och tillämpningsområden som i dessa lagar. *Lag 1999 (nr 1254)* som trätt i kraft den 1 januari 2000 och tillämpas första gången vid 2002 års taxering.

Lag om fastighetsskatt i vissa fall vid 2007–2009 års taxeringar (2006:1340)

[Lagen har upphört att gälla vid utgången av 2007 genom lag 18 december 2007 (nr 1422). Den upphävda lagen ska dock fortfarande tillämpas i fråga om fastighetsskatt som avser tid före den 1 januari 2008.)

Tidigare lydelse:

Frysning av underlag för fastighetsskatt

1 § Vid beräkning av underlag för fastighetsskatt vid 2008 och 2009 års taxeringar enligt lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt gäller följande.

För sådan fastighet eller del av fastighet som avses i 3 § första stycket a lagen om statlig fastighetsskatt skall, i stället för det taxeringsvärde som avses i nämnda punkt, underlaget för skatten vara detsamma som gäller vid 2007 års taxering.

För sådan fastighet eller del av fastighet som avses i 3 § första stycket b lagen om statlig fastighetsskatt skall, i stället för det taxeringsvärde som avses i nämnda punkt, underlaget för skatten vara detsamma som gäller vid 2007 års taxering eller det taxeringsvärde som fastställts vid 2007 års allmänna fastighetstaxering, om detta värde är lägre.

Har taxeringsvärdet för fastighet eller del av fastighet som avses i andra eller tredje stycket ändrats för taxeringsåret vid särskild fastighetstaxering enligt 16 kap. fastighetstaxeringslagen (1979:1152), skall det nya taxeringsvärdet utgöra underlag för fastighetsskatten.

Begränsning av fastighetsskatt på markvärde

2 § För sådan fastighet eller del av fastighet som avses i 3 § första stycket a lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt skall vid 2007–2009 års taxeringar den del av fastighetsskatten som belöper på varje värderingsenhet avseende tomtmark för småhus uppgå till högst två kronor per kvadratmeter eller 5 000 kronor, om det är lägre.

Vid tillämpning enligt första stycket skall på varje värderingsenhet tomtmark anses belöpa så stor del av fastighetsskatten som värderingsenhetens värde vid fastighetstaxeringen utgör av hela taxeringsvärdet för fastigheten eller del av fastigheten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.

Begränsningen i 2 § tillämpas inte för fastighetsskatt som belöper på tid före den 1 januari 2006.

Lag om fastighetsskatt avseende vissa elproduktionsenheter vid 2007–2011 års taxeringar (2006:2)

12 januari 2006

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

*Prop. 2005/06:1, bet. 2005/06:FiU1, rskr. 2005/06:34.

1 § Vid beräkning av fastighetsskatt vid 2007–2011 års taxeringar avseende sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vattenkraftverkska, i stället för vad som anges i 3 § första stycket i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt, fastighetsskatten för varje kalenderår utgörs av 2,2 % av taxeringsvärdet. *Lag 18 december 2007 (nr 1421)*, som trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Äldre bestämmelser tillämpas i fråga om fastighetsskatt som avser tid före ikraftträdandet.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering.

2. Har beskattningsåret påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre regler för den del av beskattningsåret som infaller före ikraftträdandet.

Lag om kommunal fastighetsavgift (2007:1398)

18 december 2007

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2011:1422

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

*Prop. 2007/08:27, bet. 2007/08:SkU10, rskr 2007708:90.

Avgiftsplikt

1 § Fastighetsavgift ska, i den utsträckning som framgår av 3 och 3 a §§, betalas för sådana fastigheter som vid fastighetstaxeringen betecknas som småhusenhet, ägarlägenhetsenhet, hyreshusenhet eller lantbruksenhet om det på lantbruksenheten finns vad som vid fastighetstaxeringen betecknas som småhus eller tomtmark för småhus. Avgift ska inte betalas för fastighet som året före det kalenderår då beslutet om slutlig skatt ska fattas inte varit avgiftspliktig enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152). *Lag 1 december 2011 (nr 1422)*, som trätt i kraft den 1 januari 2012. Lagen tillämpas vid beslut om slutlig skatt för beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. Lagen tillämpas även vid beslut om slutlig skatt för förlängda räkenskapsår som avslutas efter utgången av 2012 och för förkortade räkenskapsår som både påbörjas och avslutas under 2012.

1 § tidigare ändrad genom *lag 3 december 2009 (nr 1410)*, som trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering.

1 § tidigare ändrad genom lag 26 februari 2009 (nr 108), som trätt i kraft den 1 maj 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering.

Avgiftsskyldighet

2 § Fastighetsavgift ska betalas för kalenderåret av den som vid ingången av kalenderåret är ägare till fastigheten eller enligt 1 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) ska anses som ägare.

Avgiftens storlek

3 § Fastighetsavgiften per kalenderår är för år 2008

a) för sådan del av småhusenhet som avser småhus som är uppfört samt värderingsenhet för tillhörande tomtmark inom samma taxeringsenhet 6 000 kronor per sådant småhus, dock högst 0,75 procent av byggnadsvärdet och markvärdet,

b) för småhus på lantbruksenhet som är uppfört samt värderingsenhet för tillhörande tomtmark inom samma taxeringsenhet 6 000 kronor per sådant småhus, dock högst 0,75 procent av bostadsbyggnadsvärdet och tomtmarksvärdet,

c) för sådan del av hyreshusenhet som avser värderingsenhet för bostäder som är uppförda samt värderingsenhet för tillhörande tomtmark inom samma taxeringsenhet 1 200 kronor per bostadslägenhet, dock högst 0,4 procent av taxeringsvärdet för dessa värderingsenheter,

d) för värderingsenhet för ägarlägenhet som är uppförd samt värderingsenhet för tillhörande tomtmark inom samma taxeringsenhet 6 000 kronor per

sådan värderingsenhet för ägarlägenhet, dock högst 0,75 procent av taxeringsvärdet för dessa värderingsenheter.

För år 2009 och senare kalenderår uppgår fastighetsavgiften per småhus, fastighetsavgiften per bostadslägenhet och fastighetsavgiften per värderingsenhet för ägarlägenhet till fastighetsavgiften för år 2008 ökad eller minskad med ett belopp motsvarande inkomstbasbeloppets förändring mellan år 2008 och det aktuella kalenderåret uttryckt i procent med två decimaler. Avgiften uttrycks i hela krontal så att öretal faller bort.

Med inkomstbasbelopp avses inkomstbasbeloppet enligt 58 kap. 26 och 27 §§ socialförsäkringsbalken. *Lag 18 november 2010 (nr 1298)*, som trätt i kraft den 1 januari 2011.

3 § tidigare ändrad genom *lag 3 december 2009 (nr 1410)*, som trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering.

3 § tidigare ändrad genom *lag 26 februari 2009 (nr 108)*, som trätt i kraft den 1 maj 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering

3 a § Fastighetsavgiften per kalenderår är för småhus som är uppfört och till vilket det hör tomtmark som inte ingår i samma taxeringsenhet hälften av avgiften per småhus enligt 3 §, dock högst 0,75 procent av taxeringsvärdet för byggnaden.

Fastighetsavgiften per kalenderår är för värderingsenhet för tomtmark som hör till småhus som är uppfört och som inte ingår i samma taxeringsenhet hälften av avgiften per småhus enligt 3 §, dock högst 0,75 procent av taxeringsvärdet för tomtmarken. Paragrafen infördd genom *lag 3 december 2009 (nr 1410)*, som trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering.

4 § Med bostadslägenhet avses i 3 § första stycket c en sådan lägenhet som är avsedd att helt eller till en inte oväsentlig del användas som bostad.

5 § Om det på en värderingsenhet för tomtmark finns ett eller flera småhus som är uppförda och ett eller flera småhus som är under uppförande, ska vid tillämpningen av 3 § tomtmarken anses höra till det eller de småhus som är uppförda. *Lag 3 december 2009 (nr 1410)*, som trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering.

6 § Om det beräknade värdeåret för en sådan byggnad på en fastighet som innehåller bostäder är året före det fastighetstaxeringsår som föregått det kalenderår då beslutet om slutlig skatt ska fattas, tas ingen fastighetsavgift ut för byggnaden och tillhörande tomtmark för det fastighetstaxeringsåret och de fyra följande kalenderåren och halv fastighetsavgift för de därpå följande fem kalenderåren. Detsamma gäller färdigställd eller ombyggd sådan byggnad, för vilken värdeår inte har bestämts vid ny fastighetstaxering, men som skulle ha åsatts ett värdeår motsvarande året före det fastighetstaxeringsår som föregått det kalenderår då beslutet om slutlig skatt ska fattas, om ny fastighetstaxering då hade företagits.

Om det på en värderingsenhet för tomtmark finns flera värderingsenheter för småhus som är uppförda ska tomtmarken anses höra till det eller de småhus

som fastighetsavgiften inte har minskats för eller, om avgiften har minskats för samtliga småhus, det eller de småhus som har lägst grad av minskning. *Lag 1 december 2011 (nr 1422)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 §.

7 § För fastighet som avses i 2 kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229) ska fastighetens andel av taxeringsvärdet på annan samfällighet än sådan som avses i 6 kap. 6 § första stycket nämnda lag räknas in i underlaget för fastighetsavgiften om samfälligheten utgör en särskild taxeringsenhet.

Om fastighetsavgift och fastighetsskatt ska beräknas för skilda delar av fastigheten, ska taxeringsvärdet när det används som underlag för beräkningen av fastighetsavgiften utgöras av den del av värdet som hör till respektive fastighetsdel.

8 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområden som i fastighetstaxeringslagen (1979:1152) och inkomstskattelagen (1999:1229).

9 § Bestämmelser om förfarandet vid uttag av fastighetsavgift finns i skatteförfarandelagen (2011:1244). *Lag 1 december 2011 (nr 1422)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 §.

10 § [Paragrafen har upphört att gälla genom *lag 1 december 2011 (nr 1422)*, som trätt i kraft den 1 januari 2012.]

11 § I fråga om fastighetsavgift enligt denna lag gäller vad som föreskrivs om skatt i skattebrottslagen (1971:69). *Lag 1 december 2011 (nr 1422)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 1 §.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.

2. Vid tillämpning av 6 § första stycket ska den som för kalenderåret 2007 är berättigad till hel eller halv minskning av fastighetsskatt enligt 3 § andra stycket lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt i dess lydelse före den 1 januari 2008, och som skulle ha varit berättigad till fortsatt minskning för kalenderåret 2008, vara berättigad till hel eller halv minskning av den kommunala fastighetsavgiften enligt vad som skulle ha gällt i fråga om minskning av fastighetsskatt enligt sistnämnda paragraf.

3. Den som är skyldig att betala fastighetsavgift för en sådan fastighet eller del av fastighet som avses i 3 § första stycket c ska senast den 30 juni 2008 lämna uppgift till Skatteverket om antalet bostadslägenheter per värderingsenhet på denna fastighet eller del av fastighet. 20 kap. 2 § tredje stycket fastighetstaxeringslagen (1979:1152) tillämpas på motsvarande sätt i fråga om detta uppgiftslämnande.

Transumt av jordabalken (1970:994)

Omtryckt genom lag 17 december 1971 (nr 1209)
17 december 1970

Första avdelningen

Rättsförhållanden rörande fast egendom

1 kap. Fastighet och dess gränser

1 § Fast egendom är jord. Denna är indelad i fastigheter. En fastighet avgränsas antingen horisontellt eller både horisontellt och vertikalt. Om fastighetsbildning finns särskilda bestämmelser.

Sämjedelning är utan verkan. *Lag 23 oktober 2003 (nr 626)*, som trätt i kraft den 1 januari 2004.

1 a § I denna balk betyder

1. *tredimensionell fastighet*: en fastighet som i sin helhet är avgränsad både horisontellt och vertikalt,

2. *tredimensionellt fastighetsutrymme*: ett utrymme som ingår i en annan fastighet än en tredimensionell fastighet och som är avgränsat både horisontellt och vertikalt,

3. *ägarlägenhetsfastighet*: en tredimensionell fastighet som inte är avsedd att rymma annat än en enda bostadslägenhet.

Vad som sägs i denna balk om mark gäller också annat utrymme som ingår i en fastighet eller är samfällt för flera fastigheter. *Lag 5 mars 2009 (nr 180)*, som trätt i kraft den 1 maj 2009.

1 a § införd genom *lag 23 oktober 2003 (nr 626)*, som trätt i kraft den 1 januari 2004.

2 § Om allmänt vattenområde och fastighets gräns mot sådant område finns särskilda bestämmelser.

3 § Gräns som blivit lagligen bestämd har den sträckning som utmärkts på marken i laga ordning. Kan utmärkningen ej längre fastställas med säkerhet, har gränsen den sträckning som med ledning av förrättningskarta jämte handlingar, innehav och andra omständigheter kan antagas ha varit åsyftad. Om gränsens sträckning ej utmärkts på marken i laga ordning, har gränsen den sträckning som framgår av karta och handlingar.

4 § Har gräns ej blivit lagligen bestämd, gäller de rå och rör eller andra märken som av ålder ansetts utmärka gränsen.

Om gränsen tillkommit genom expropriation eller liknande tvångsförvärv, har gränsen den sträckning som med ledning av fångeshandling, innehav och andra omständigheter kan antagas ha varit åsyftad.

5 § Om gräns i vattenområde ej kan bestämmas med ledning av 3 eller 4 §, har gränsen sådan sträckning att till varje fastighet föres den del av vattenområdet som är närmast fastighetens strand. För mindre holme eller skär föres dock ej någon del av vattenområdet till fastigheten. Har stranden förskjutits, är dess tidigare läge, om det kan fastställas, avgörande för gränsens sträckning.

Sträckning av gräns i vattenområde bestämmes efter normalt medelvattenstånd. I Vänern, Vättern och Hjälmaren samt i Storsjön i Jämtland fastställs dock sträckningen efter ett vattenstånd av

i Vänern 3,60 meter över nedre slusströskeln vid Sjötorp,

i Vättern 2,97 meter över västra slusströskeln vid Motala,

i Hjälmaren 2,77 meter över södra slusströskeln vid Notholmen och

i Storsjön 292,45 meter över nollplanet i det höjdsystem som ligger till grund för sjöns reglering.

6 § Har fastighet blivit skild från angränsande vattenområde genom att stranden förskjutits, har fastighetens ägare rätt att nyttja området mellan fastigheten och vattnet under förutsättning att området är av ringa omfattning och att dess ägare icke lider skada eller olägenhet av betydelse. Fastighetens ägare har därvid samma rätt som enligt 2 kap. 7 § lagen (1998:812) med särskilda bestämmelser om vattenverksamhet tillkommer strandägare. *Lag 11 juli 1998 (nr 861)*, som trätt i kraft den 1 januari 1999.

2 kap. Tillbehör till fastighet

1 § Till en fastighet hör

byggnader, ledningar, stängsel och andra anläggningar som har anbragts inom fastigheten för stadigvarande bruk,

på rot stående träd och andra växter,

naturlig gödsel.

Till en fastighet hör även en sådan byggnad eller annan anläggning som är uppförd utanför fastigheten, om den är avsedd för stadigvarande bruk vid utövandet av ett servitut till förmån för fastigheten och inte hör till den fastighet där den finns. Detsamma gäller i fråga om en ledning eller annan anordning för vilken ledningsrätt har beviljats, om det vid en förrättning enligt ledningsrättslagen (1973:1144) har förordnats att rätten skall höra till fastigheten. *Lag 2 februari 2006 (nr 42)*, som trätt i kraft den 1 april 2006.

1 § tidigare ändrad genom *lag 23 oktober 2003 (nr 626)*, som trätt i kraft den 1 januari 2004.

1 § tidigare ändrad genom *lag 14 december 1973 (nr 1145)*, som trätt i kraft 1 juli 1974.

2 § Till byggnad hör fast inredning och annat varmed byggnaden blivit försedd, om det är ägnat till stadigvarande bruk för byggnaden eller del av denna, såsom fast avbalkning, hiss, ledstång, ledning för vatten, värme, ljus eller annat med kranar, kontakter och annan sådan utrustning, värmepanna, element till värmeledning, kamin, kakelugn, innanfönster, markis, brandredskap, civilförsvarsmateriel och nyckel.

I enlighet med vad som sägs i första stycket hör därjämte i regel till byggnad, såvitt angår

1. bostad: badkar och annan sanitetsanläggning, spis, värmeskåp och kylskåp samt maskin för tvätt eller mangling,
2. butikslokal: hylla, disk och skyltfönsteranordning,
3. samlingslokal: estrad och sittplatsanordning,
4. ekonomibyggnad till jordbruk: anordning för utfodring av djur och anläggning för maskinmjölkning,
5. fabrikslokal: kylsystem och fläktmaskineri.

Reservdel och dubblett till föremål som avses i första eller andra stycket hör ej till byggnaden.

Om olika delar av en byggnad hör till skilda fastigheter, hör ett sådant föremål som avses i första eller andra stycket till den del av byggnaden där det finns. *Lag 23 oktober 2003 (nr 626)*, som trätt i kraft den 1 januari 2004.

3 § Till fastighet som helt eller delvis är inrättad för industriell verksamhet hör, utöver vad som följer av 1 och 2 §§, maskiner och annan utrustning som tillförts fastigheten för att användas i verksamheten huvudsakligen på denna. Sådan egendom hör dock inte till fastigheten, om ägaren har avgett förklaring härom och förklaringen är inskriven i fastighetsregistrets inskrivningsdel enligt 24 kap. Fordon, kontorsutrustning och handverktyg hör inte i något fall till fastigheten. *Lag 19 april 2000 (nr 226)*, som trätt i kraft den 1 juli 2000.

3 § tidigare ändrad genom *lag 14 juni 1984 (nr 651)*, som trätt i kraft 1 januari 1986.

4 § Föremål som nyttjanderättshavare eller annan än fastighetsägaren tillfört fastigheten hör inte till denna, om inte föremålet och fastigheten kommit i samme ägares hand. Detsamma gäller i fråga om föremål som enligt 3 § kan hör till fastigheten och tillförts denna av fastighetsägaren utan att han eller hon ägde föremålet. Har fastighetsägaren tillfört fastigheten föremål som enligt 3 § kan hör till fastigheten och som han eller hon förvärvat under villkor att överlåtaren har rätt att återta föremålet om förvärvaren åsidosätter vad som åligger honom eller henne enligt överlåtelseavtalet, hör föremålet inte till fastigheten så länge villkoret gäller.

Ett föremål som omfattas av företagshypotek och som tillförts fastigheten av annan än fastighetsägaren hör till fastigheten, sedan föremålet och fastigheten kommit i samma ägares hand

1. om föremålet upphört att omfattas av företagshypoteket, eller
2. i det fall näringsidkaren förvärvat fastigheten, om sex månader har förflutit från det att han eller hon sökte lagfart på sitt fång.

Har inteckningsborgenären före utgången av den tid som anges i andra stycket 2 väckt talan om betalning och anmält detta till den inskrivningsmyndighet som avses i 19 kap. 3 §, hör föremålet inte till fastigheten, om inte två månader förflutit från det att talan avgjordes genom dom eller beslut som vunnit laga kraft.

I lagen (1992:1461) om verkan av vissa förbehåll vid överlåtelse av fastighet som tillhör staten, m.m. finns särskilda bestämmelser om att föremål som tillhör staten upphör att höra till fastigheten. *Lag 20 november 2008 (nr 989)*, som trätt i kraft den 1 januari 2009. I fråga om en företagsinteckning enligt den upphävda lagen (2003:528) om företagsinteckning tillämpas äldre bestämmelser.

4 § tidigare ändrad genom *lag 10 april 2008 (nr 153)*, som trätt i kraft den 1 juni 2008.

4 § tidigare ändrad genom *lag 17 juli 2003 (nr 530)*, som trätt i kraft den 1 januari 2004. I fråga om företagshypotek på grund av en inteckning som har beviljats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser fram till den 1 januari 2005.

4 § tidigare ändrad genom *lag 17 december 1992 (nr 1460)*, som trätt i kraft 1 januari 1993.

4 § även ändrad genom *lag 14 juni 1984 (nr 651)*, som trätt i kraft 1 januari 1986.

5 § Förvärvar fastighetsägaren föremål under villkor att överlåtaren har rätt att återtaga föremålet, om förvärvaren åsidosätter vad som åligger honom enligt överlåtelseavtalet, eller att äganderätten till föremålet skall förbli hos överlåtaren till dess betalning erlagts eller annan förutsättning uppfyllts, får villkoret ej göras gällande sedan fastighetsägaren tillfört fastigheten föremålet så att det enligt 1 eller 2 § hör till fastigheten.

I fråga om möjligheten att göra avtalet gällande äger första stycket motsvarande tillämpning för det fall att avtalet betecknats som hyresavtal eller betalningen erlagts som vederlag för föremålets bruk och nyttjande, om det är åsyftat att den som fått föremålet utgivet till sig skall bli ägare av detta.

6 § Byggnad, stängsel och annan anläggning på område, som besväras av inskriven tomträtt, samt anläggning för gruvdrift hör ej till fastigheten även om de tillhör fastighetens ägare.

7 § En överlåtelse av ett föremål som hör till en fastighet gäller inte mot tredje man, förrän

1. föremålet skiljs från fastigheten på ett sådant sätt att det inte längre kan anses höra till denna, eller

2. ett beslut enligt fastighetsbildningslagen (1970:988), ledningsrättslagen (1973:1144) eller anläggningslagen (1973:1149) om att föremålet inte längre skall höra till fastigheten har införts i fastighetsregistrets allmänna del.

Om verkan av vissa överlåtelser från staten, av exekutiv försäljning av föremål som hör till en fastighet och av ianspråktagande av sådana föremål genom expropriation finns särskilda bestämmelser. *Lag 29 november 2001 (nr 889)*, som trätt i kraft den 1 januari 2002.

7 § tidigare ändrad genom *lag 17 december 1992 (nr 1460)*, som trätt i kraft 1 januari 1993.

7 § även ändrad genom *lag 19 december 1972 (nr 720)*, som trätt i kraft 1 januari 1973.

Transumt av miljöbalken (1998:808)

6 juni 1998

9 kap. Miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd

Tillstånds- och anmälningsskyldighet för miljöfarlig verksamhet

6 § Regeringen får meddela föreskrifter om att det ska vara förbjudet att utan tillstånd eller innan anmälan har gjorts

1. anlägga eller driva vissa slag av fabriker, andra inrättningar eller annan miljöfarlig verksamhet,

2. släppa ut avloppsvatten i mark, vattenområde eller grundvatten,

3. släppa ut eller lägga upp fast avfall eller andra fasta ämnen, om detta kan leda till att mark, vattenområde eller grundvatten kan förorenas, eller

4. bedriva sådan miljöfarlig verksamhet som avses i 1–3, om den ändras med avseende på tillverkningsprocess, reningsförfarande eller på något annat sätt.

Även om tillståndsskyldighet inte följer av föreskrifter som har meddelats med stöd av första stycket, får tillsynsmyndigheten i enskilda fall förelägga en verksamhetsutövare att ansöka om tillstånd, om verksamheten medför risk för betydande föroreningar eller andra betydande olägenheter för människors hälsa eller miljön. Regeringen får meddela föreskrifter om skyldighet för tillsynsmyndigheten att meddela sådana förelägganden.

Den som bedriver eller avser att bedriva miljöfarlig verksamhet får ansöka om tillstånd till verksamheten enligt denna balk även om det inte krävs tillstånd.

En anmälningsskyldig verksamhet får påbörjas tidigast sex veckor efter det att anmälan har gjorts, om inte tillsynsmyndigheten bestämmer något annat. *Lag 4 juni 2009 (nr 652)*, som trätt i kraft den 1 augusti 2009.

6 § tidigare ändrad genom *lag 22 juni 2005 (nr 571)*, som trätt i kraft den 1 augusti 2005.

6 § tidigare ändrad genom *lag 27 mars 2002 (nr 175)*, som trätt i kraft den 1 juli 2002.

6 a § Tillstånd till täkt får ges endast om det för uppfyllandet av de villkor som ska gälla för tillståndet ställs säkerhet enligt 16 kap. 3 §. Staten, kommuner, landsting och kommunalförbund behöver dock inte ställa säkerhet. *Lag 4 juni 2009 (nr 649)*, som tillika innehåller följande.

1. Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2009.

2. Äldre bestämmelser gäller för täkter av naturgrus eller torv som den 1 augusti 2009 omfattas av ett tillstånd eller en anmälan enligt 9 kap. eller föreskrifter som har meddelats med stöd av 9 kap.

3. Om en täkt den 1 augusti 2009 har ett tidsbegränsat tillstånd, får ett nytt tillstånd till täkt på samma plats ges enligt äldre bestämmelser längst till utgången av 2011.

6 a § tidigare ändrad genom *lag 20 juni 2007 (nr 660)*, som trätt i kraft den 1 augusti 2007.

6 a § tidigare ändrad genom *lag 22 juni 2005 (nr 571)*, som trätt i kraft den 1 augusti 2005.

6 b § Om en täkt av naturgrus kräver tillstånd eller anmälan enligt detta kapitel eller föreskrifter som har meddelats med stöd av kapitlet, får takten inte komma till stånd om

1. det med hänsyn till det avsedda användningsområdet är tekniskt möjligt och ekonomiskt rimligt att använda ett annat material,

2. naturgrusförekomsten är betydelsefull för nuvarande eller framtida dricks-vattenförsörjning och takten kan medföra en försämrade vattenförsörjning, eller

3. naturgrusförekomsten utgör en värdefull natur- eller kulturmiljö. Paragrafen införd genom *lag 4 juni 2009 (nr 649)*. Ang. ikraftträdande m. m., se vid 9 kap. 6 a §.

6 c § Om en täkt av torv kräver tillstånd eller anmälan enligt detta kapitel eller föreskrifter som har meddelats med stöd av kapitlet, får takten inte komma till stånd i en våtmark som utgör en värdefull natur- eller kulturmiljö. Paragrafen införd genom *lag 4 juni 2009 (nr 649)*. Ang. ikraftträdande m. m., se vid 9 kap. 6 a §.

6 d § Vid prövning av en ansökan om tillstånd till täkt av matjord ska behovet av bruksbar jordbruksmark beaktas. Paragrafen införd genom *lag 4 juni 2009 (nr 649)*. Ang. ikraftträdande m. m., se vid 9 kap. 6 a §.

24 kap. Tillståndets giltighet, omprövning m.m.

3 § Tillståndsmyndigheten får helt eller delvis återkalla tillstånd, dispens eller godkännande som meddelats enligt balken, eller enligt föreskrifter med stöd av balken, och förbjuda fortsatt verksamhet

1. om den som har sökt tillståndet, dispensen eller godkännandet har vilselett tillståndsmyndigheten genom att lämna oriktiga uppgifter eller underlåta att lämna uppgifter av betydelse för tillståndet, dispensen, godkännandet eller villkoren,

2. när tillståndet, dispensen, godkännandet eller villkor som gäller för verksamheten eller åtgärden inte har följts och avvikelserna inte är av ringa betydelse,

3. om det till följd av verksamheten eller åtgärden har uppkommit någon olägenhet av väsentlig betydelse som inte förutsågs när verksamheten eller åtgärden tilläts,

4. om det till följd av verksamheten eller åtgärden har uppkommit sådana förhållanden som enligt 2 kap. 9 § innebär att verksamheten inte får bedrivas,

5. om verksamheten slutligt har upphört,

6. om ett nytt tillstånd ersätter ett tidigare tillstånd,

7. om det behövs för att uppfylla Sveriges förpliktelser till följd av EU-medlemskapet,

8. om underhållet av en vattenanläggning allvarligt har försummats, eller

9. om tillstånd att inverka på vattenförhållandena inte har utnyttjats under en längre tid och det kan antas att tillståndet inte heller kommer att utnyttjas.

Mark- och miljödomstolen får om tillståndet avser verksamhet vid en vattenanläggning eller i fall som avses i första stycket 8 eller 9 återkalla rätten att bibehålla en vattenanläggning.

Tillstånd till täkt får upphävas helt eller delvis när tio år förflutit från det att tillståndet vann laga kraft. *Lag 1 juli 2010 (nr 923)*, som trätt i kraft den 2 maj 2011. Ändringen innebär att ordet "Miljödomstolen" bytts ut mot "Mark- och miljödomstolen".

3 § tidigare ändrad genom *lag 22 juni 2005 (nr 571)*, som trätt i kraft den 1 augusti 2005.

26 kap. Tillsyn

21 a § Regeringen får meddela föreskrifter om att den som har tillstånd till täkt enligt denna balk eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av balken skall lämna uppgift till länsstyrelsen om vem som är exploatör av tärkten.

När uppgift saknas om vem som är exploatör av en tärkt för vilken tillstånd getts, skall vid tillämpningen av denna paragraf eller föreskrifter som meddelats med stöd av paragrafen tillståndshavaren anses som exploatör av tärkten. Paragrafen införd genom *lag 22 juni 2005 (nr 571)*, som trätt i kraft den 1 augusti 2005.

Transumt av rättegångsbalken (1942:740)

18 juli 1942

16 kap. Om omröstning

1 § Yppas vid överläggning till dom eller beslut skiljaktiga meningar, skall omröstning ske.

Vid omröstning skall den yngste i rätten först yttra sig och sedan var efter annan, såsom de hava säte i rätten. Har målet beretts av viss ledamot, säge han först sin mening.

Envar angive de skäl, varå han grundar sin mening. *Lag 29 maj 1969 (nr 244).*

2 § Över fråga, som hör till rättegången, skall röstas särskilt.

Äro i saken flera käromål, skall beträffande varje käromål särskild omröstning ske. Över fordran, som åberopats till kvittning, skall ock röstas särskilt. Är beträffande samma käromål fråga om flera omständigheter, som var för sig äro av omedelbar betydelse för utgången, skola de, såvitt sakens beskaffenhet påkallar det, uppställas till särskild omröstning. Om rättegångskostnad skall röstas särskilt.

Har någon vid tidigare omröstning varit emot det slut, vari de flesta stannat, vare han skyldig att deltaga i senare omröstning.

3 § Vid omröstning skall den mening gälla, som omfattats av mer än hälften av rättens ledamöter. Om någon mening har erhållit hälften av rösterna och ordförandens röst är bland dem, skall den meningen gälla. *Lag 3 juni 1993 (nr 514)*, som trätt i kraft 1 juli 1993.

2 § även ändrad genom *lag 18 juni 1987 (nr 747)*, som trätt kraft 1 januari 1988.

3 § även ändrad genom *lag 27 maj 1971 (nr 218)*.

4 § Yppas vid omröstning flera än två meningar, utan att någon enligt 3 § skall gälla, och är fråga om penningar eller annat, som utgör viss myckenhet, skola rösterna för den större myckenheten sammanläggas med rösterna för närmast mindre och, om det erfordras, sammanläggningen fortsättas efter samma grund, till dess någon mening skall gälla; i annat fall gälle den mening, för vilken rösterna äro flera än för annan, eller, om för flera meningar rösterna äro lika många, den som biträts av den främste bland dem som röstat för någon av dessa meningar. *Lag 29 maj 1969 (nr 244).*

5 § Är det stridigt, huru omröstning skall ske eller vilken mening skall gälla, skall röstas därom.

6 § Är i tvistemål fråga även om ansvar, utdömande av vite eller någons hållande i häkte, gäller om omröstning i frågan vad som föreskrivs i 29 kap. *Lag 25 juni 1981 (nr 828)*, som trätt i kraft 1 januari 1982.

Transumt av förordning om fastighetsregister (2000:308)

11 maj 2000

Taxeringsuppgiftsdelen

Innehåll i taxeringsuppgiftsdelen

64 § I taxeringsuppgiftsdelen skall redovisas uppgifter från beskattningsdatabasen enligt lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet såvitt avser

1. taxeringsvärden och övriga uppgifter som enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152) skall redovisas i beslut om fastighetstaxering, samt

2. fastighetsägare eller tomträttshavare och ägare till hus på ofri grund med uppgift om person- eller organisationsnummer, namn och postadress.

Uppgifter enligt första stycket skall avse förhållandena året närmast före det år då uppgiften hålls tillgänglig i fastighetsregistret.

Taxeringsuppgiftsdelen får även innehålla uppgift enligt första stycket 1 som avser förhållandena för annat år än det år som avses i andra stycket. En sådan uppgift skall redovisas skild från uppgift enligt andra stycket och innehålla en anmärkning om det kalenderår som den avser. *Förordning 27 november 2003 (nr 1014)*, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Ändringen innebär att ordet "skatteförvaltningens" bytts ut mot "Skatteverkets".

64 § tidigare ändrad genom *förordning den 28 juni 2001 (nr 606)*, som trätt i kraft den 1 oktober 2001.

Behörighet att föra in uppgifter i taxeringsuppgiftsdelen

65 § Lantmäteriverket får föra in och ta bort uppgifter i taxeringsuppgiftsdelen.

Tilläggsinformation

Tilläggsinformation till allmänna delen

66 § Som tilläggsinformation till uppgifter om planer m.m. i allmänna delen får en kommun eller en länsstyrelse redovisa

1. uppgifter som för myndigheten underlättar identifiering av planer m.m. vilka skall redovisas enligt 27 §,

2. ytterligare uppgifter om planer, bestämmelser, beslut eller utredningar än som anges i 28 §, samt

3. förslag till sådana planer m.m. som enligt 27 § skall redovisas av myndigheten i allmänna delen.

Riksantikvarieämbetet får redovisa uppgifter om fasta fornlämningar.

Tilläggsinformation till inskrivningsdelen

67 § Om fastighetsregistret innehåller en uppgift om person- eller organisationsnummer för den som har sökt lagfart eller inskrivning av upplåtelse eller förvärv av tomträtt, ska Lantmäteriet som tilläggsinformation till uppgifter i inskrivningsdelen redovisa uppgift om sökandes postadress. Om sökanden är en fysisk person, ska inskrivningsdelen dessutom innehålla uppgift om sökandens civilstånd samt, i förekommande fall, makes personnummer, namn och postadress eller tidpunkten för äktenskaps upplösning samt vårdnadshavares personnummer, namn och postadress.

Om det behövs för handläggningen av ett inskrivningsärende, får inskrivningsdelen innehålla uppgift om tidigare makes personnummer, namn och postadress. *Förordning 20 januari 2011 (nr 60)*, som trätt i kraft den 1 mars 2011.

67 § tidigare ändrad genom *förordning 26 juni 2008 (nr 687)*, som trätt i kraft den 1 september 2008.

67 § tidigare ändrad genom *förordning 9 mars 2006 (nr 156)*. Ändringen trädde i kraft den 15 april 2006.

67 a § Lantmäteriet ska som tilläggsinformation till uppgifter i inskrivningsdelen redovisa om den som har beviljats lagfart eller inskrivning av upplåtelse eller förvärv av tomträtt enligt underrättelse från länsstyrelsen är ett kommunalt bostadsföretag. *Förordning 26 juni 2008 (nr 687)*, som trätt i kraft den 1 september 2008.

67 a § införd genom *förordning 26 september 2002 (nr 731)*, som trätt i kraft den 1 november 2002.

68 § Lantmäteriet ska som tilläggsinformation till uppgifter i inskrivningsdelen redovisa om det pantbrev som svarar mot en inteckning är ett skriftligt pantbrev. *Förordning 26 juni 2008 (nr 687)*, som trätt i kraft den 1 september 2008.

68 a § Lantmäteriet får som tilläggsinformation till uppgifter i inskrivningsdelen redovisa ärenden som har registrerats enligt 5 § första stycket inskrivningsförrordningen (2000:309) och som inte har registrerats i inskrivningsdelen enligt 42 § tredje stycket eller på annat sätt har avgjorts slutligt. Sådan tilläggsinformation får innehålla uppgift om ärendenummer, inskrivningsdag då ärendet kom in och ärendets art. Paragrafen införd genom *förordning 20 januari 2011 (nr 60)*, som trätt i kraft den 1 mars 2011.

Tilläggsinformation till adressdelen

69 § Som tilläggsinformation till uppgifter i adressdelen får en kommun redovisa uppgifter om

1. verksamhet eller annan användning som är knuten till adressen,
2. alternativa lägesbestämningar, samt
3. alternativa benämningar som är hänförliga till adressen.

Tilläggsinformation till byggnadsdelen

70 § Som tilläggsinformation till uppgifter i byggnadsdelen får

1. en kommun redovisa uppgifter som underlättar identifiering av en byggnad, uppgifter om arrendeavtal och tomträttsavtal samt uppgifter om planerade, påbörjade eller avslutade byggåtgärder som är nödvändiga för fullgörande av underrättelseskyldighet till andra myndigheter,
2. Myndigheten för samhällsskydd och beredskap redovisa uppgifter om att skyddsrum finns i en byggnad, samt
3. Riksantikvarieämbetet redovisa uppgifter som underlättar identifiering av en byggnad och uppgifter som avser kulturhistoriska inventeringar.

Förordning 20 november 2008 (nr 1025), som trätt i kraft den 1 januari 2009.

70 § tidigare ändrad genom *förordning 1 juni 2006 (nr 641)*, som trätt i kraft den 1 september 2006.

Gemensamma bestämmelser

Behandling av inkomna uppgifter, m.m.

71 § Sedan en uppgift enligt fastighetsbildningskungörelsen (1971:762) eller inskrivningsförordningen (2000:309) har anmälts till Lantmäteriet för registrering i allmänna delen eller inskrivningsdelen, ansvarar Lantmäteriet för att registreringen verkställs. En uppgift från inskrivningsmyndigheten ska behandlas före en uppgift från en lantmäterimyndighet som har lämnats till Lantmäteriet samma dag. *Förordning 26 juni 2008 (nr 687)*, som trätt i kraft den 1 september 2008.

71 § tidigare ändrad genom *förordning 10 april 2008 (nr 180)*, som trätt i kraft den 1 juni 2008.

72 § Sedan en underrättelse som avses i 74 § har kommit in, ska Lantmäteriet snarast möjligt i fastighetsregistret föra in de uppgifter som avses i 64 § första stycket och 67 §. Införingen av uppgifter från beskattningsdatabasen ska med beaktande av 64 § andra stycket ske senast i samband med årsskifte. Om det med stöd av 64 § tredje stycket redovisas ytterligare uppgifter i registret, får Lantmäteriet föra in dessa vid den tidpunkt som bestäms av Lantmäteriet efter samråd med Skatteverket. *Förordning 26 juni 2008 (nr 687)*, som trätt i kraft den 1 september 2008.

72 § tidigare ändrad genom *förordning 10 april 2008 (nr 180)*, som trätt i kraft den 1 juni 2008. Ändringen innebär bl.a. att andra stycket upphävs,

72 § tidigare ändrad genom *förordning 27 november 2003 (nr 1014)* som trätt i kraft den 1 januari 2004. Ändringen innebär att ordet "Riksskatteverket" bytts ut mot "Skatteverket".

72 § tidigare ändrad genom *förordning 28 juni 2001 (nr 606)*, som trätt i kraft den 1 oktober 2001.

Utfärdande av bevis m.m.

73 § Om en lantmäterimyndighet eller inskrivningsmyndigheten har angett att bevis ska utfärdas eller uppgift tillställas en viss myndighet, ett visst register eller någon annan, ska Lantmäteriet framställa och expediera beviset eller framställa och översända uppgiften. *Förordning 10 april 2008 (nr 180)*, som trätt i kraft den 1 juni 2008.

Underrättelse, m.m.

74 § Skatteverket ska på upptagning för automatiserad behandling underrätta Lantmäteriet om de uppgifter från beskattningsdatabasen enligt lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet som behövs för att fastighetsregistret ska kunna tillföras uppgifter enligt 64 § första stycket.

Skatteverket ska underrätta Lantmäteriet om de uppgifter från folkbokföringsdatabasen enligt lagen (2001:182) om behandling av personuppgifter i Skatteverkets folkbokföringsverksamhet och från beskattningsdatabasen som behövs för att fastighetsregistret ska kunna tillföras uppgifter enligt 53 och 67 §§.

Underrättelser enligt första och andra styckena ska lämnas vid den tidpunkt som bestäms av Skatteverket efter samråd med Lantmäteriet. *Förordning 20 januari 2011 (nr 60)*, som trätt i kraft den 1 mars 2011.

74 § tidigare ändrad genom *förordning 26 juni 2008 (nr 687)*, som trätt i kraft den 1 september 2008.

74 § tidigare ändrad genom *förordning 27 november 2003 (nr 1014)*, som trätt i kraft den 1 januari 2004.

74 § tidigare ändrad genom *förordning 28 juni 2001 (nr 606)*, som trätt i kraft den 1 oktober 2001.

75 § Lantmäterimyndigheten ska underrätta inskrivningsmyndigheten och Skatteverket om ändring i allmänna delen som rör indelningen i fastigheter eller som medför ny beteckning för en fastighet.

Innebär en fastighetsreglering att nyttjanderätt, servitut eller rätt till elektrisk kraft som har inskrivits i fastighetsregistrets inskrivningsdel förändras eller upphör att gälla i en viss fastighet, ska lantmäterimyndigheten genast underrätta inskrivningsmyndigheten om detta, när uppgift om fastighetsbildningsbeslutet har införts i fastighetsregistrets allmänna del.

Uppgifter enligt första och andra styckena skall framställas av Lantmäteriet och av Lantmäteriet överlämnas till berörd myndighet. *Förordning 26 juni 2008 (nr 687)*, som trätt i kraft den 1 september 2008.

75 § tidigare ändrad genom *förordning 27 november 2003 (nr 1014)*, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Ändringen innebär att ordet ”skattemyndigheten” bytts ut mot ”Skatteverket”.

76 § Underrättelser till inskrivningsmyndigheten enligt 75 § skall lämnas samma dag som registrering sker i allmänna delen.

Underrättelser enligt 75 § första stycket skall innehålla

1. uppgift om fastighetsbeteckning samt, om fastigheten har nybildats eller avregistrerats, uppgift om detta,
2. uppgift om ny fastighets ursprung,
3. uppgift om fastighets areal,
4. uppgift om vidtagen åtgärd och datum för registrering,
5. annan än lagfaren ägares person- eller organisationsnummer, om sådant finns, samt namn och adress,
6. uppgift om beslut som har meddelats med stöd av 10 kap. 8 a § och 9 § andra stycket fastighetsbildningslagen (1970:988), och
7. uppgift som lantmäterimyndigheten enligt särskilda bestämmelser skall lämna till inskrivningsmyndigheten.

Förordning 27 maj 2004 (nr 397), som trätt i kraft den 1 juli 2004.

77 § Underrättelser till Skatteverket enligt 75 § första stycket ska lämnas på upptagning för automatiserad behandling senast 14 dagar efter dagen för registrering. Underrättelserna ska innehålla

1. uppgift om vidtagen åtgärd och datum för registrering,
2. uppgift om den kommun och församling inom Svenska kyrkan som fastigheten är belägen i,
3. fastighetens registerbeteckning och uppgift om att fastigheten är ny, befintlig, omregistrerad eller avregistrerad,
4. fastighetens tidigare registerbeteckning, om fastigheten är omregistrerad,
5. uppgift om befintlig fastighets arealändring,
6. uppgift om fastighets areal,
7. uppgift om typ av taxeringsenhet,
8. annan än lagfaren ägares person- eller organisationsnummer, om sådant finns, samt namn och adress,
9. uppgift om förordnande enligt 10 kap. 9 § andra stycket fastighetsbildningslagen (1970:988), samt
10. uppgift som lantmäterimyndigheten enligt särskilda bestämmelser ska lämna till Skatteverket.

Uppgifter om samfällighet eller gemensamhetsanläggning lämnas till Skatteverket i den utsträckning Lantmäteriet efter samråd med Skatteverket föreskriver. *Förordning 26 juni 2008 (nr 687)*, som trätt i kraft den 1 september 2008.

77 § tidigare ändrad genom *förordning 27 november 2003 (nr 1014)*, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Ändringen innebär att orden ”skattemyndigheten” och ”Riksskatteverket” bytts ut mot ”Skatteverket”.

78 § Lantmäteriet ska underrätta Skatteverket och, när det gäller en fastighet som är taxerad som lantbruksenhet, länsstyrelsen om beslut med anledning av ansökan om lagfart eller inskrivning av tomträtt utom i fall då ärendet har uppskjutits. Underrättelsen ska lämnas inom en månad från inskrivningsdagen.

Uppgifter enligt första stycket behöver inte lämnas till en länsstyrelse som har anmält till Lantmäteriet att länsstyrelsen inte har behov av sådana uppgifter. *Förordning 26 juni 2008 (nr 687)*, som trätt i kraft den 1 september 2008.

78 § tidigare ändrad genom *förordning 10 april 2008 (nr 180)*, som trätt i kraft den 1 juni 2008. Ändringen innebär bl.a. att tredje stycket upphävs,

78 § tidigare ändrad genom *förordning 27 november 2003 (nr 1014)*, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Ändringen innebär att ordet ”skattemyndigheten” bytts ut mot ”Skatteverket”.

78 § tidigare ändrad genom *förordning 23 januari 2003 (nr 25)*, som trätt i kraft den 1 mars 2003.

Felaktiga uppgifter

79 § Om någon som i tjänsten tar befattning med en uppgift som Lantmäteriet har lämnat enligt denna förordning har anledning att anta att uppgiften är felaktig, ska han eller hon genast anmäla detta till Lantmäteriet. Om Lantmäteriet inte är behörigt att pröva frågan om rättelse, ska Lantmäteriet överlämna anmälan till den myndighet som har sådan behörighet.

Om Lantmäteriet eller en annan lantmäterimyndighet finner att en uppgift i fastighetsregistret är behäftad med fel som inte kan rättas omedelbart och som äventyrar registrets tillförlitlighet eller på annat sätt föranleder osäkerhet om rättsläget, ska en anmärkning om förhållandet snarast föras in i registret. En sådan anmärkning ska tas bort ur fastighetsregistret så snart frågan om rättelse har avgjorts. *Förordning 26 juni 2008 (nr 687)*, som trätt i kraft den 1 september 2008.

79 § tidigare ändrad genom *förordning 10 april 2008 (nr 180)*, som trätt i kraft den 1 juni 2008.

Borttagande av uppgifter

80 § Om en registerenhet eller redovisningsenhet har angetts som avregistrerad, får uppgifter om enheten tas bort i enlighet med de närmare föreskrifter som Lantmäteriverket meddelar.

Rättelse

81 § Frågor om rättelse enligt 28 § personuppgiftslagen (1998:204) av uppgifter i adressdelen, byggnadsdelen och taxeringsuppgiftsdelen prövas av den myndighet som har fört in den aktuella uppgiften.

Avgifter

82 § Lantmäteriverket meddelar närmare föreskrifter om avgifter.

Föreskrifter

83 § Lantmäteriet får meddela föreskrifter om verkställigheten av 7 a § lagen (2000:224) om fastighetsregister samt ytterligare föreskrifter om verkställigheten av denna förordning.

Om det finns särskilda skäl, får Lantmäteriet i det enskilda fallet ge dispens från bestämmelser i förordningen. Lantmäteriet får dock inte ge dispens från

bestämmelser som gäller inskrivningsdelen. *Förordning 26 juni 2008 (nr 687)*, som trätt i kraft den 1 september 2008.

83 § tidigare ändrad genom *förordning 10 april 2008 (nr 180)*, som trätt i kraft den 1 juni 2008.

83 § tidigare ändrad genom *förordning 9 mars 2006 (nr 156)*. Ändringen trädde i kraft den 1 september 2006.

Lag om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet (2001:181)*

19 april 2001

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2011:1406

*Rubriken ändrad genom lag 6 november 2003 (nr 670). Ändringen innebär att ordet ”skatteförvaltningens” bytts ut mot ”Skatteverkets”.

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

*Prop. 2000/01:33, bet. 2000/01:SkU20, rskr. 2000/01:176.

1 kap. Allmänna bestämmelser

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag tillämpas vid behandling av personuppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet och i verkets handläggning enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter, om behandlingen är helt eller delvis automatiserad eller om uppgifterna ingår i eller är avsedda att ingå i en strukturerad samling av personuppgifter som är tillgängliga för sökning eller sammanställning enligt särskilda kriterier.

Bestämmelserna i 4–6 och 8 §§ samt 2 kap. gäller även vid behandling av uppgifter om juridiska personer och avlidna. *Lag 31 maj 2007 (nr 329)*, som trätt i kraft den 1 januari 2008.

1 § tidigare ändrad genom *lag 6 november 2003 (nr 670)*, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Ändringen innebär att ordet ”skatteförvaltningens” har bytts ut mot ”Skatteverkets”.

Definitioner*

*Rubriken införd genom lag 13 december 2001 (nr 1182).

1 a § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229). Paragrafen införd genom *lag 13 december 2001 (nr 1182)*, som trätt i kraft den 1 januari 2002.

Förhållandet till personuppgiftslagen

2 § Om inte annat anges i 3 § eller 3 kap. gäller denna lag i stället för personuppgiftslagen (1998:204).

En registrerad har inte rätt att motsätta sig sådan behandling som är tillåten enligt denna lag.

3 § När personuppgifter behandlas enligt denna lag eller enligt andra föreskrifter i det ämne som regleras i lagen gäller personuppgiftslagens (1998:204) bestämmelser om

1. definitioner i 3 §,
2. förhållandet till offentlighetsprincipen m.m. i 8 §,

3. grundläggande krav på behandling i 9 § med undantag för vad som sägs i första stycket i och tredje stycket,
4. säkerheten vid behandling i 30–32 §§,
5. överföring av personuppgifter till tredje land i 33–35 §§,
6. personuppgiftsombud, m.m. i 36 § andra stycket och 38–41 §§,
7. upplysningar till allmänheten om vissa behandlingar i 42 §,
8. tillsynsmyndighetens befogenheter i 43 och 47 §§, och
9. straff i 49 §.

Vid behandling av personuppgifter som inte sker i databaser gäller även 22 § personuppgiftslagen.

Ändamål

4 § Uppgifter får behandlas för tillhandahållande av information som behövs hos Skatteverket för

1. fastställande av underlag för samt bestämmande, redovisning, betalning och återbetalning av skatter och avgifter,
2. bestämmande av pensionsgrundande inkomst,
3. fastighetstaxering,
4. revision och annan analys- eller kontrollverksamhet,
5. tillsyn samt lämplighets- och tillståndsprövning och annan liknande provning,
6. handläggning
 - a) enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter och
 - b) av andra frågor om ansvar för någon annans skatter och avgifter,
7. fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande,
8. verksamheten med bouppteckningar och dödsboanmälningar enligt ärvdabalken, och
9. tillsyn, kontroll, uppföljning och planering av verksamheten.

Uppgifter som får behandlas enligt första stycket får även behandlas för tillhandahållande av information som behövs i Skatteverkets brottsbekämpande verksamhet enligt lagen (1997:1024) om Skatteverkets medverkan i brottsutredningar. Lag 31 maj 2007 (nr 329), som trätt i kraft den 1 januari 2008.

4 § tidigare ändrad genom lag 8 juni 2006 (583), som trätt i kraft den 1 juli 2006.

4 § tidigare ändrad genom lag 6 november 2003 (nr 670), som trätt i kraft den 1 januari 2004. Ändringen innebär att orden ”inom skatteförvaltningen” har bytts ut mot ”hos Skatteverket”.

4 § tidigare ändrad genom lag 31 maj 2001 (327).

5 § Uppgifter får behandlas för tillhandahållande av information som behövs i författningsreglerad verksamhet hos någon annan än Skatteverket för

1. fastställande av underlag för samt redovisning, bestämmande, betalning och återbetalning av skatter eller avgifter,

2. utsökning, indrivning och skuldsanering,
3. att utgöra underlag för beräkning, beslut och kontroll i fråga om förmån, bidrag och andra stöd,
4. pensionsberäkning,
5. tillsyn och kontroll samt lämplighets- och tillståndsprövning och annan liknande prövning, och
6. aktualisering och komplettering av uppgifter om fastigheter i andra myndigheters register.

Lag 19 maj 2011 (nr 531), som trätt i kraft den 1 juli 2011.

5 § tidigare ändrad genom *lag 20 november 2008 (nr 970)*, som trätt i kraft den 1 januari 2009.

5 § tidigare ändrad genom *lag 6 november 2003 (nr 670)*, som trätt i kraft den 1 januari 2004.

Personuppgiftsansvar

6 § Skatteverket är personuppgiftsansvarigt för den behandling av personuppgifter som verket skall utföra. Lag 6 november 2003 (nr 670), som trätt i kraft den 1 januari 2004. Den nya föreskriften i 6 § gäller även för behandling av personuppgifter som Riksskatteverket eller skattemyndighet utfört.

Behandling av känsliga personuppgifter m.m.

7 § Känsliga personuppgifter som anges i 13 § personuppgiftslagen (1998:204) och uppgifter om lagöverträdelser m.m. som anges i 21 § samma lag får behandlas endast om uppgifterna har lämnats i ett ärende eller är nödvändiga för handläggningen av det.

Uppgifter som avses i första stycket får i annat fall behandlas endast om det särskilt anges i 2 kap.

Gallring

8 § Uppgifter som behandlas automatiserat i ett ärende skall gallras senast ett år efter det att ärendet har avslutats om inte regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer har meddelat föreskrifter om att uppgifter skall gallras vid en annan tidpunkt eller att uppgifter skall bevaras.

För uppgifter som behandlas med stöd av 2 kap. gäller särskilda bestämmelser.

2 kap. Beskattningsdatabasen

1 § I beskattningsverksamheten skall det finnas en samling uppgifter som med hjälp av automatiserad behandling används gemensamt i verksamheten för de i 1 kap. 4 och 5 §§ angivna ändamålen (beskattningsdatabas).

Innehåll

2 § I databasen får uppgifter behandlas om personer som omfattas av verksamhet enligt 1 kap. 4 § 1–8. Uppgifter om andra personer får behandlas om det behövs för handläggningen av ett ärende. *Lag 31 maj 2001 (nr 327)*.

3 § För de ändamål som anges i 1 kap. 4 § får följande uppgifter behandlas i databasen:

1. en fysisk persons identitet, medborgarskap, bosättning och familjeförhållanden,
2. en juridisk persons identitet, säte, ägarförhållanden samt firmatecknare och andra företrädare,
3. registrering för skatter och avgifter,
4. underlag för fastställande av skatter och avgifter,
5. bestämmande av skatter och avgifter,
6. underlag för fastighetstaxering,
7. revision och annan kontroll av skatter och avgifter,
8. avgiftsskyldighet till ett registrerat trossamfund och medlemskap i fackförening,
9. yrkanden och grunder i ett ärende,
10. beslut, betalning, redovisning och övriga åtgärder i ett ärende, och
11. uppgifter som behövs i verksamheten med bouppteckningar och dödsboanmälningar enligt ärvdabalken.

I databasen får även andra uppgifter behandlas som behövs för fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som får behandlas i databasen enligt första stycket. *Lag 31 maj 2007 (nr 329)*, som trätt i kraft den 1 januari 2008.

3 § tidigare ändrad genom *lag 31 maj 2001 (nr 327)*.

4 § En handling som har kommit in i ett ärende får behandlas i databasen och får innehålla uppgifter som avses i 1 kap. 7 §. En handling som upprättats i ett ärende får behandlas i databasen och får innehålla sådana uppgifter om de är nödvändiga för ärendets handläggning.

Enskilds rätt att ta del av uppgifter

5 § Från databasen får nedan angivna uppgifter lämnas ut till en enskild, om det inte av särskild anledning kan antas att den enskilde som uppgiften avser eller någon närstående lider men om uppgiften röjs.

Uppgifter får lämnas ut om

1. namn och personnummer,
2. organisationsnummer, namn, firma och juridisk form samt i fråga om handelsbolag och andra juridiska personer sådana uppgifter om huvudkontor och säte som avses i 67 kap. 8 § skatteförfarandelagen (2011:1244),
3. registrering enligt skatteförfarandelagen samt särskilt registrerings- eller redovisningsnummer,

4. på vilket sätt den preliminära skatten ska betalas för en fysisk person,
5. registrering av skyldighet att göra skatteavdrag eller betala arbetsgivaravgifter,
6. slag av näringsverksamhet,
7. beslut om likvidation eller konkurs, och

8. huruvida en fysisk eller juridisk person är godkänd som skattebefriad förbrukare enligt lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi och i sådana fall från vilken tidpunkt. *Lag 1 december 2011 (nr 1406)*, som trätt i kraft den 1 januari 2012. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

5 § tidigare ändrad genom *lag 12 maj 2005 (nr 265)*, som trätt i kraft den 1 juni 2005.

5 § tidigare ändrad genom *lag 6 november 2003 (nr 670)*, som trätt i kraft den 1 januari 2004.

5 § tidigare ändrad genom *lag 30 maj 2002 (nr 431)*, som trätt i kraft den 1 januari 2003.

6 § Uppgifter i databasen får lämnas ut till en enskild på medium för automatiserad behandling endast om regeringen har meddelat föreskrifter om det.

Direktåtkomst

7 § Skatteverkets direktåtkomst till uppgifterna i beskattningsdatabasen får i verksamhet som avses i lagen (1997:1024) om Skatteverkets medverkan i brottsutredningar endast omfatta de uppgifter som avses i 3 § 1–5, 7, 10 och 11.

Regeringen meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter direktåtkomst enligt första stycket får omfatta. *Lag 31 maj 2007 (nr 329)*, som trätt i kraft den 1 januari 2008.

7 § införd genom *lag 8 juni 2006 (nr 583)*, som trätt i kraft den 1 juli 2006.

[Tidigare 2 kap. 7 § upphävd genom *lag 6 november 2003 (nr 670)*.]

8 § Kronofogdemyndigheten får ha direktåtkomst till uppgifter som avses i 3 § 1–5, 8, 10 och 11. Direktåtkomst till uppgifter som avses i 3 § 4, 5, 8, 10 och 11 får endast avse den som

1. har ansökt om skuldsanering,
2. är registrerad som gäldenär hos Kronofogdemyndigheten,
3. är make eller likställd med make till den som har ansökt om skuldsanering, eller

4. är make eller likställd med make till gäldenär hos Kronofogdemyndigheten,

Tullverket får ha direktåtkomst till uppgifter som avses i 3 § 1x5, 10 och 11. Åtkomsten får endast avse den som är eller kan antas vara gäldenär enligt tullagstiftningen, skyldig att betala skatt för vara vid import eller föremål för Tullverkets kontrollverksamhet enligt lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter.

Regeringen meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter direktåtkomst enligt första och andra styckena får omfatta. *Lag 19 maj 2011 (nr 531)*, som trätt i kraft den 1 juli 2011.

8 § tidigare ändrad genom *lag 6 december 2007 (nr 1281)*.

8 § tidigare ändrad genom *lag 7 juni 2007 (nr 466)*, som trätt i kraft den 1 juli 2007.

8 § tidigare ändrad genom *lag 31 maj 2007 (nr 329)*, som trätt i kraft den 1 januari 2008.

8 § tidigare ändrad genom *lag 8 juni 2006 (nr 1182)*, som trätt i kraft den 1 januari 2002.

8 a § En socialnämnd får ha direktåtkomst till uppgifter som avses i 3 § första stycket 1, 4 och 5. Åtkomsten får endast förekomma om uppgifterna behövs i ärende om ekonomiskt bistånd enligt 4 kap. socialtjänstlagen (2001:453) eller i ärende om återkrav m.m. av sådant bistånd enligt 9 kap. samma lag. En socialnämnd får ha direktåtkomst först sedan Skatteverket har försäkrat sig om att handläggare hos socialnämnden bara kan ta del av uppgifter om personer som är aktuella i ärenden hos nämnden. Paragrafen införd genom *lag 20 november 2008 (nr 970)*, som trätt i kraft den 1 januari 2009.

9 § En registrerad får ha direktåtkomst till sådana uppgifter om sig själv i databasen som får lämnas ut till den registrerade, om regeringen har meddelat föreskrifter om det.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om vilka uppgifter som får omfattas av direktåtkomst enligt första stycket. *Lag 8 december 2005 (nr 1116)*, som trätt i kraft den 1 april 2006.

Sökbegrepp

10 § Vid sökning efter handlingar som avses i 4 § får endast uppgift om namn, person- eller samordningsnummer, beteckning för fastighet samt uppgifter som avses i 5 kap. 2 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) användas som sökbegrepp.

I verksamheten med bouppteckningar och dödsboanmälningar enligt ärvdebalken får vid sökning i skattedatabasen endast uppgifter som avses i 5 kap. 2 § offentlighets- och sekretesslagen användas som sökbegrepp. Vid sökning efter handlingar som avses i 4 § får dessutom uppgift om namn och person- eller samordningsnummer användas som sökbegrepp.

Som sökbegrepp får dock inte uppgift som avses i 1 kap. 7 § användas. *Lag 20 maj 2009 (nr 491)*, som trätt i kraft den 30 juni 2009.

10 § tidigare ändrad genom *lag 16 december 2004 (nr 1347)*, som trätt i kraft den 1 januari 2005. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om uppgifter och handlingar som avser ärenden om arvsskatt, gåvoskatt och gåvoanmälan.

10 § även ändrad genom *lag 31 maj 2001 (327)*.

Gallring

11 § Uppgifter och handlingar i databasen skall, om inget annat anges i 12 §, gallras senast sju år efter utgången av det kalenderår då den beskattningperiod som uppgifterna eller handlingarna kan hänföras till gick ut.

12 § Uppgifter och handlingar som avser

1. revision ska gallras tio år efter utgången av det kalenderår då revisionen avslutades, och

2. fastighetstaxering ska gallras tolv år efter utgången av det taxeringsår som uppgifterna eller handlingarna kan hänföras till.

Uppgifter och handlingar om godkända upplagshavare, registrerade varumottagare, tillfälligt registrerade varumottagare, registrerade avsändare eller godkända skatteupplag enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt samt lagen (1994:1776) om skatt på energi ska gallras sju år efter utgången av det kalenderår då aktören avregistrerades. *Lag 10 december 2009 (nr 1508)*, som trätt i kraft den 1 januari 2010. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

12 § tidigare ändrad genom *lag 16 december 2004 (nr 1347)*, som trätt i kraft den 1 januari 2005. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om uppgifter och handlingar som avser ärenden om arvsskatt, gåvoskatt och gåvoanmälan.

13 § Vad som sägs i 11 och 12 §§ hindrar inte att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om att uppgifter eller handlingar skall bevaras under längre tid än som anges i 11 och 12 §§.

Avgifter

14 § Skatteverket får ta ut avgifter för att lämna ut uppgifter ur databasen enligt de närmare föreskrifter som meddelas av regeringen.

Rätten att ta ut avgifter enligt första stycket får inte innebära inskränkning i rätten att ta del av och mot fastställd avgift få kopia eller utskrift av en allmän handling enligt tryckfrihetsförordningen. *Lag 6 november 2003 (nr 670)*, som trätt i kraft den 1 januari 2004.

3 kap. Enskildas rättigheter

Information till den registrerade

1 § Vid tillämpningen av denna lag gäller bestämmelserna om information till den registrerade i 23 och 25–27 §§ personuppgiftslagen (1998:204), med den begränsning som anges i 2 §.

2 § Information som skall lämnas enligt 26 § personuppgiftslagen (1998:204) behöver inte omfatta uppgift i en handling som avses i 2 kap. 4 §, om den enskilde har tagit del av handlingens innehåll. Om den enskilde begär det skall dock informationen även omfatta uppgift i en sådan handling.

Om informationen inte innehåller handling som avses i första stycket, skall det av informationen framgå att handlingen behandlas i databasen.

Rättelse och skadestånd

3 § Bestämmelserna i personuppgiftslagen (1998:204) om rättelse och skadestånd gäller vid behandling av personuppgifter enligt denna lag eller anslutande författningar.

Överklagande

4 § Skatteverkets beslut om rättelse och om information som skall lämnas enligt 26 § personuppgiftslagen (1998:204) får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Andra beslut enligt denna lag får inte överklagas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. *Lag 6 november 2003 (nr 670)*, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Ändringen innebär att orden "En myndighets" har bytts ut mot "Skatteverkets". Äldre föreskrifter i 4 § första stycket gäller fortfarande för överklagande av skattemyndighets beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

1. Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2001, då skatteregisterlagen (1980:343) skall upphöra att gälla. Den äldre lagens bestämmelser om gallring och innehåll i ett register gäller dock fortfarande i fråga om uppgifter och handlingar som har tillförts registret före den 1 oktober 2001.

2. Bestämmelser i lagen om grundläggande krav på behandling av personuppgifter samt behandling av känsliga personuppgifter och uppgifter om lagöverträdelser m.m., skall inte börja tillämpas förrän den 1 oktober 2007 i fråga om sådan manuell behandling av personuppgifter som påbörjats före den 24 oktober 1998 eller manuell behandling som utförs för ett visst bestämt ändamål om manuell behandling för ändamålet påbörjats före den 24 oktober 1998.

3. Har en begäran om registerutdrag enligt 10 § datalagen (1973:289) kommit in innan denna lag träder i kraft men har utdraget inte expedierats före ikraftträdandet, skall framställningen anses som en ansökan om information enligt denna lag.

4. Bestämmelsen om skadestånd skall tillämpas endast om den omständighet som yrkandet hänför sig till har inträffat efter det att lagen har trätt i kraft beträffande den aktuella behandlingen.

Förordning om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet (2001:588)*

28 juni 2001

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2011:1551

*Rubriken ändrad genom förordning 27 november 2003 (nr 1023). Ändringen innebär att ordet ”skatteförvaltningens” bytts ut mot ”Skatteverkets”. Regeringen föreskriver följande.

Definitioner

1 § Termer och uttryck i denna förordning har samma betydelse och tillämpningsområde som i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet. *Förordning 27 november 2003 (nr 1023)*, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Ändringen innebär att ordet ”skatteförvaltningens” har bytts ut mot ”Skatteverkets”.

Uppgifter som får behandlas i beskattningsdatabasen

2 § Beträffande personer som avses i 2 kap. 2 § lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet får i beskattningsdatabasen behandlas uppgifter

1. som behövs vid Skatteverkets handläggning av ärenden som sker med stöd av

- kupongskattelagen (1970:624),
 - fastighetstaxeringslagen (1979:1152),
 - lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,
 - lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift,
 - skatteförfarandelagen (2011:1244),
 - mervärdesskattelagen (1994:200),
 - lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter,
 - inkomstskattelagen (1999:1229),
 - lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter,
- eller

- annan författning med bestämmelser om skatter och socialavgifter,
2. om planerad, beslutad, pågående eller avslutad revision och annan kontroll av skatter och avgifter,
3. om att fordran mot en person registrerats hos Kronofogdemyndigheten och om indrivningsresultat,
4. om beslut om näringsförbud,
5. om antal anställda och anställdas personnummer,

6. om postgiro- och bankgironummer, om fullmakt lämnats för bank- eller postgiro att ta emot skatteåterbetalning på ett konto samt uppgifter om fullmakten och kontot,

7. om bouppteckning eller dödsboanmälan, dödsbodelägare, tillgångar och skulder samt övriga uppgifter som behövs i verksamheten med bouppteckningar och dödsboanmälan enligt ärvdabalken,

8. för förberedelsearbete vid fastighetstaxering,

9. om lagfarna köp av hela eller delar av fastigheter samt om fastighetsregleringar vid vilka mer än två hektar åkermark, betesmark och skogsmark överförs från en fastighet till en annan och där frivillig överenskommelse om likviden föreligger,

10. om tillsyn enligt alkohollagen (2010:1622),

11. som behövs för handläggning av ärende enligt lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden eller annars för informationsutbyte och annan handräckning enligt internationella åtaganden,

12. från aktiebolagsregistret,

13. från vägtrafikregistret,

14. från Statens folkhälsoinstitut om tillstånd enligt alkohollagen och om omsättning enligt restaurangrapport,

15. från Arbetsförmedlingen om beslut om arbetsmarknadspolitiska åtgärder samt om utbetalt belopp och datum för utbetalningen,

16. från Tullverket om debiterad mervärdesskatt vid import, exportvärden, antal import- och exporttillfällen samt de tidsperioder som uppgifterna avser samt uppgifter från verket som behövs för tillämpningen av 3 kap. 30 § andra stycket mervärdesskattelagen,

17. från Försäkringskassan om försäkring mot kostnader för sjuklön när det gäller arbetsgivaren och den försäkrade, om sjukpenningsgrundande inkomst av annat förvärvsarbete och om utsänd person,

18. om avgiftsskyldighet till sådant trossamfund som har eller har beviljats uppbördshjälp enligt 16 § lagen (1998:1593) om trossamfund samt om församlingstillhörighet inom Svenska kyrkan,

19. om att prissättningsbesked har lämnats enligt lagen (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner, och

20. om flyttningar av varor eller bränsle som avses i lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt respektive lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Skatteverket får meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter som får behandlas i beskattningsdatabasen. *Förordning 1 december 2011 (nr 1458).*

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2012.

2. För handläggning av ärenden som sker eller har skett med stöd av taxeringslagen (1990:324), skattebetalningslagen (1997:483), lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter samt lagen (2007:592) om kassa-register m.m. gäller 2 § i sin tidigare lydelse.

3. För 2013 och tidigare års taxeringar gäller 8 § andra stycket 2, 18 § och 20 § i sin äldre lydelse.

4. I fråga om uppgifter enligt skattebetalningslagen (1997:483) gäller 8 § andra stycket i sin äldre lydelse.

5. För självdeklarationer och andra handlingar som lämnats, upprättats eller omhändertagits enligt taxeringslagen (1990:324) eller lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter gäller 19 § i sin äldre lydelse.

2 § tidigare ändrad genom *förordning 2 december 2010 (nr 1640)*, som trätt i kraft den 1 januari 2011.

2 § tidigare ändrad genom *förordning 11 mars 2010 (nr 174)*, som trätt i kraft den 1 april 2010.

2 § tidigare ändrad genom *förordning 26 november 2009 (nr 1296)*, som trätt i kraft den 1 januari 2010.

2 § tidigare ändrad genom *förordning 18 december 2007 (nr 1427)*, som trätt i kraft den 1 januari 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om statlig förmögenhetsskatt som avser 2007 och tidigare års taxeringar.

2 § tidigare ändrad genom *förordning 28 december 2007 (nr 1426)*.

2 § tidigare ändrad genom *förordning 1 november 2007 (nr 799)*.

2 § tidigare ändrad genom *förordning 15 november 2007 (nr 925)*.

2 § tidigare ändrad genom *förordning 14 juni 2007 (nr 598)*, som trätt i kraft den 1 januari 2008.

2 § tidigare ändrad genom *förordning 8 juni 2006 (nr 789)*, som trätt i kraft den 1 juli 2006.

2 § tidigare ändrad genom *förordning 16 december 2004 (nr 1354)*, som trätt i kraft den 1 januari 2005. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om uppgifter om arvsskatt och gåvoskatt.

2 § tidigare ändrad genom *förordning 27 november 2003 (nr 1023)*, som trätt i kraft den 1 januari 2004.

2 § tidigare ändrad genom *förordning 7 november 2002 (nr 819)*, som trätt i kraft den 1 januari 2003. 2 § i sin äldre lydelse gäller dock fortfarande i fråga om behandling av uppgifter som avser redovisningsperioder och skattepliktiga händelser för vilka lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter är tillämplig.

2 § tidigare ändrad genom *förordning 13 december 2001 (nr 1250)*, som trätt i kraft den 1 januari 2002. De nya bestämmelserna i 2 §, 8 § andra stycket och 19 § tillämpas första gången vid 2002 års taxering. De äldre bestämmelserna i 2 § och 8 § andra stycket tillämpas dock fortfarande beträffande kontrolluppgifter som skall lämnas enligt den upphävda lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter.

3 § I beskattningsdatabasen skall även behandlas de uppgifter som anges i rådets förordning (EG) nr 2073/2004 av den 16 november 2004 om administrativt samarbete i fråga om punktskatter. *Förordning 19 maj 2005 (nr 394)*, som trätt i kraft den 1 juli 2005.

Utlämnade av uppgifter till myndigheter

4 § På begäran av Kronofogdemyndigheten ska sådana uppgifter lämnas ut som avses i 2 kap. 3 § 1–3 lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet. På begäran av Kronofogdemyndigheten ska vidare sådana uppgifter lämnas ut som avses i 2 kap. 3 § 4, 5, 8, 10 och 11 samma lag om en person som

1. har ansökt om skuldsanering,
2. är registrerad som gäldenär hos Kronofogdemyndigheten,
3. är make eller likställs med make till den som har ansökt om skuldsanering, eller
4. är make eller likställd med make till gäldenär hos Kronofogdemyndigheten.

Kronofogdemyndigheten har rätt att ta del av sådana uppgifter om enskilda som avses i 2 kap. 3 § 1–5, 8, 10 och 11 lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet vid direktåtkomst till beskattningsdatabasen enligt 2 kap. 8 § samma lag. *Förordning 19 maj 2011 (nr 533)*, som trätt i kraft den 1 juli 2011.

4 § tidigare ändrad genom *förordning 8 juni 2006 (nr 789)*, som trätt i kraft den 1 juli 2006.

4 § tidigare ändrad genom *förordning 27 november 2003 (nr 1023)*, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Ändringen innebär att ordet ”skatteförvaltningens” har bytts ut mot ”Skatteverkets”.

5 § På begäran av Tullverket skall lämnas ut uppgifter som avses i 2 kap. 3 § 1–5, 9 och 10 lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet om en person som

1. är eller kan antas vara gäldenär enligt tullagstiftningen,
2. är eller kan antas vara skyldig att betala skatt för vara vid import,
3. är eller kan antas vara skattskyldig enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi,
4. avses i 3 §, eller
5. annars är föremål för Tullverkets kontrollverksamhet.

Förordning 27 november 2003 (nr 1023), som trätt i kraft den 1 januari 2004. Ändringen innebär att ordet ”skatteförvaltningens” har bytts ut mot ”Skatteverkets”.

5 a § På begäran av en enhet inom Skatteverket som medverkar vid brottsutredningar skall lämnas ut uppgifter som avses i 2 kap. 3 § 1–5, 7, 8, 10 och 11 lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet. *Förordning 6 december 2007 (nr 1299)*, som trätt i kraft den 1 januari 2008.

5 a § införd genom *förordning 8 juni 2006 (nr 590)*, som trätt i kraft den 1 juli 2006.

6 § På begäran av Centrala studiestödsnämnden ska lämnas ut uppgifter ur beskattningsdatabasen i den utsträckning det behövs för

1. kontroll av ansökningar om uppskov med betalning av studiemedelsavgifter i fråga om studiestöd och om avskrivning av studieskuld,
2. kontroll av ansökningar om studiestöd, om nedsättning av årsbelopp och om avskrivning av studielån samt fastställande av årsbelopp, eller
3. kontroll av ansökningar om lån till hemutrustning för flyktingar och vissa andra utlänningar samt ärenden om återbetalning av sådana lån.

De uppgifter som skall lämnas ut till Centrala studiestödsnämnden med stöd av första stycket är uppgifter om

1. överskott och underskott i inkomstlagen tjänst, näringsverksamhet och kapital, och
2. registrering i sjömansregistret.

Förordning 18 december 2007 (nr 1425), som trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången i fråga om uppgifter som avser 2008 års taxering. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om uppgifter som avser 2007 och tidigare års taxeringar.

6 § tidigare ändrad genom *förordning 14 december 2006 (nr 1454)*, som trätt i kraft den 1 januari 2007. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för rekryteringsbidrag som lämnats enligt den upphävda lagen (2002:624) om rekryteringsbidrag till vuxenstuderande.

6 § tidigare ändrad genom *förordning 21 november 2002 (nr 899)*, som trätt i kraft den 1 januari 2003.

7 § Till Försäkringskassan ska lämnas ut uppgifter ur beskattningsdatabasen i den utsträckning det behövs för

1. beräkning eller kontroll av sjukpenninggrundande inkomst,
2. fördelning av ålderspensionsavgifter,
3. fastställande av underhållsstöd och betalningsskyldighet för sådant stöd enligt socialförsäkringsbalken,
4. beräkning och kontroll av bostadsbidrag enligt socialförsäkringsbalken,
5. beräkning av betalningsskyldighet enligt 8 § andra stycket lagen (2004:1237) om särskild sjukförsäkringsavgift eller
6. beräkning och kontroll av bostadstillägg enligt socialförsäkringsbalken.

De uppgifter som ska lämnas till Försäkringskassan med stöd av första stycket är uppgifter

1. enligt 19 kap. 11, 13 och 14 §§ socialförsäkringsbalken, med undantag av 13 § tredje stycket,
2. om inkomst som anges i 97 kap. 2, 4, 5, 11 och 13 §§ socialförsäkringsbalken, med undantag av 5 § tredje stycket och 13 § första stycket 1–3,
3. om fastighet, ägarandel, fastighetsbeteckning, adress och bostadsyta,
4. om avgiftsunderlag enligt 2 kap. 24 § socialavgiftslagen (2000:980) som beräknats för arbetsgivare under ett kalenderår,
5. om avdrag för avsättning till periodiseringsfond och expansionsfond enligt 30 och 34 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) samt om återföring av sådana avdrag,
6. om schablonintäkt enligt 47 kap. 11 b § inkomstskattelagen.

7. om samtliga intäkt- och kostnadsposter i inkomstlagen tjänst och kapital, och

8. om överskott eller underskott i inkomstlaget näringsverksamhet.

Förordning 15 december 2011 (nr 1521), som trätt i kraft den 15 januari 2012.

7 § tidigare ändrad genom *förordning 2 december 2010 (nr 1715)*, som trätt i kraft den 1 januari 2011.

7 § tidigare ändrad genom *förordning 19 november 2009 (nr 1190)*, som trätt i kraft den 1 januari 2010.

7 § tidigare ändrad genom *förordning 20 november 2008 (nr 978)*, som trätt i kraft den 1 januari 2009.

7 § tidigare ändrad genom *förordning 18 december 2007 (nr 1425)*. Angående ikraftträdande m.m., se vid 6 §.

7 § även ändrad genom *förordning 16 december 2004 (nr 1354)*, som trätt i kraft den 1 januari 2005.

7 § även ändrad genom *förordning 19 juni 2002 (nr 640)*, som trätt i kraft den 15 juli 2002.

7 a § Till Statens tjänstepensionsverk ska vissa uppgifter lämnas ut från beskattningsdatabasen i den utsträckning det behövs för beräkning och kontroll av

1. pensionsersättning och särskild pensionsersättning enligt statligt kollektivavtal om trygghetsfrågor,

2. pension enligt statligt kollektivavtal om särskild pension för yrkesofficerare, eller

3. inkomstgaranti eller motsvarande förmåner för den som har varit statsråd och för vissa arbetstagare som har innehaft statlig chefsanställning.

De uppgifter som ska lämnas ut till Statens tjänstepensionsverk med stöd av första stycket är uppgifter om inkomster som är pensionsgrundande enligt 59 kap. Socialförsäkringsbalken. *Förordning 2 december 2010 (nr 1715)*, som trätt i kraft den 1 januari 2011.

7 a § tidigare ändrad genom *förordning 3 juni 2010 (nr 556)*, som trätt i kraft den 1 juli 2010.

7 a § införd genom *förordning 20 november 2008 (nr 978)*, som trätt i kraft den 1 januari 2009.

7 b § På begäran av Inspektionen för socialförsäkringen ska lämnas ut uppgifter som inspektionen behöver för sin systemtillsyn och effektivitetsgranskning enligt 2 § första stycket 3 och 3 § förordningen (2009:602) med instruktion för Inspektionen för socialförsäkringen. Paragrafen införd genom *förordning 28 maj 2009 (nr 605)*, som trätt i kraft den 1 juli 2009.

7 c § Till Pensionsmyndigheten ska uppgifter lämnas ut från beskattningsdatabasen i den utsträckning det behövs för

1. pensionsberäkning,

2. beräkning av inkomstindex, eller

3. beräkning och kontroll av bostadstillägg och äldreomsorgsstöd.

De uppgifter som ska lämnas till Pensionsmyndigheten med stöd av första stycket är uppgifter

1. om pensionsgrundande inkomst med delbelopp,
2. om pensionsgrundande inkomst, utan den begränsning som anges i 59 kap. 4 § andra stycket socialförsäkringsbalken, efter avdrag för allmän pensionsavgift,
3. om tjänstepension som har redovisats i kontrolluppgifter och som avser personer som är födda 1937 eller tidigare för vilka lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta har tillämpats,
4. om samtliga intäcks- och kostnadsposter i inkomstlagen tjänst och kapital, och
5. om överskott eller underskott i inkomstlaget näringsverksamhet.

Förordning 15 december 2011 (nr 1521), som trätt i kraft den 15 januari 2012.

7 c § tidigare ändrad genom *förordning 2 december 2010 (nr 1715)*, som trätt i kraft den 1 januari 2011.

7 c § införd genom *förordning 19 november 2009 (nr 1190)*, som trätt i kraft den 1 januari 2010.

8 § På begäran av Statistiska centralbyrån ska lämnas ut uppgifter ur beskattningsdatabasen i den utsträckning det behövs för

1. framställning av officiell statistik enligt lagen (2001:99) om den officiella statistiken,
2. beräkning av bidrag och avgifter enligt lagen (2004:773) om kommunal-ekonomisk utjämning,
3. förande av centrala företagsregistret, eller
4. förande av registret över kontrolluppgifter.

De uppgifter som ska lämnas till Statistiska centralbyrån med stöd av första stycket är uppgifter

1. som avses i 18 § första stycket,
2. om skatteavdrag, socialavgifter och särskild löneskatt, mervärdesskatt och preliminär skatt samt sådana uppgifter om näringsverksamhet som avses i 31 kap. 7 och 10 §§ och 33 kap. 6 § skatteförfarandelagen (2011:1244) samt 6 kap. 9, 11 och 12 §§ skatteförfarandeförordningen (2011:1261),
3. om kommunalt skatteunderlag,
4. som avses i 2 kap. 3 § 1 och 2 lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet samt uppgift om registrering och betalningar enligt skatteförfarandelagen, uppgifter om beslut om konkurs eller likvidation, uppgifter om antal lämnade kontrolluppgifter och uppgift om överskott och underskott i inkomstlagen näringsverksamhet och kapital,
5. från andra kontrolluppgifter än sådana som avses i 18 §,
6. om fastighetsägare och annan innehavare av fast egendom, om ägd andel, fastighetsbeteckning, taxeringsvärde, omräknat delvärde, beskattningsnatur, typ av fång, tidpunkt för fångnet och betald ersättning,
7. om bouppteckningar och dödsboanmälningar, och
8. för enkla bolag, bolagsmännens och bolagens personnummer eller organisationsnummer.

Förordning 1 december 2011 (nr 1458). Ang. ikraftträdande m.m., se vid 2 §.

8 § tidigare ändrad genom *förordning 17 juni 2010 (nr 744)*, som trätt i kraft den 1 september 2010.

8 § tidigare ändrad genom *förordning 6 december 2004 (nr 1355)*, som trätt i kraft den 1 januari 2005. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om bidrag och avgifter för 2004 och tidigare år samt i fråga om uppgifter om arvsskatt och gåvoskatt.

8 § även ändrad genom *förordning 25 november 2004 (nr 1041)*.

8 § även ändrad genom *förordning 27 november 2003 (nr 1023)*, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Ändringen innebär att ordet ”skatteförvaltningens” har bytts ut mot ”Skatteverkets”.

8 § tidigare ändrad genom *förordning 7 november 2002 (nr 819)*, som trätt i kraft den 1 januari 2003. Ändringen innebär bl.a. att punkten 8 i andra stycket upphävs.

8 § tidigare ändrad genom *förordning 13 december 2001 (nr 1250)*. Angående ikraftträdande m.m., se vid 2 §.

8 a § Av 11 kap. 11 b § socialtjänstlagen (2001:453) och 6 § förordningen (2008:975) om uppgiftsskyldighet i vissa fall enligt socialtjänstlagen (2001:453) framgår att vissa uppgifter ska lämnas till socialnämnden.

Av 13 kap. 24 a § lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter och 9 kap. 20 a § lagen (1996:304) om arvode m.m. till Sveriges företrädare i Europaparlamentet framgår att vissa uppgifter ska lämnas till Statens tjänstepensionsverk. *Förordning 3 juni 2010 (nr 556)*, som trätt i kraft den 1 juli 2010.

8 a § införd genom *förordning 20 november 2008 (nr 978)*, som trätt i kraft den 1 januari 2009.

Utlämnande av uppgifter till enskilda på medium för automatiserad behandling.

9 § Utlämnande av uppgifter enligt 11–15 §§ får göras på medium för automatiserad behandling, om det inte finns hinder mot det enligt någon författning.

10 § Uppgifter om en arbetstagares eller uppdragstagares namn och personnummer, slag av preliminär skatt som personen skall betala samt uppgifter till ledning för beräkning av skatteavdrag för betalning av preliminär skatt, får lämnas ut till arbetsgivare eller uppdragsgivare.

11 § Uppgifter i beskattningsdatabasen får lämnas ut till den som har tillstånd enligt 3 § första stycket kreditupplysningslagen (1973:1173) att bedriva kreditupplysningsverksamhet eller bedriver kreditupplysningsverksamhet som är undantagen från tillståndsplikt enligt andra eller fjärde stycket nämnda paragraf. Uppgifter som grundar sig på brott får inte lämnas ut. *Förordning 25 oktober 2001 (nr 786)*, som trätt i kraft den 1 december 2001.

12 § Uppgifter som utgör underlag för beräkning av avgift till registrerat trossamfund får lämnas ut till trossamfundet.

13 § Uppgifter om den enskilde själv får lämnas ut till denne.

Uppgifter om köpare, säljare, köpeskilling, taxeringsuppgifter, överlåtelsedatum och identifikationsuppgifter beträffande fastighetsöverlåtelse som legat till grund för fastställande av riktvärden i värdeområde där den enskildes fastighet är belägen får lämnas ut till denne.

14 § /Upphör att gälla 2012-12-31/ Av rådets förordning (EG) nr 1798/2003 av den 7 oktober 2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt och om upphävande av förordning (EEG) nr 218/92 framgår att uppgifter om mervärdesskatt får lämnas ut till behörig myndighet i annat land inom EU. *Förordning 27 november 2003 (nr 1023)*, som trätt i kraft den 1 januari 2004.

14 § /Träder i kraft 2013-01-01/ Av rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri framgår att uppgifter om mervärdesskatt får lämnas ut till behörig myndighet i annat land inom EU. *Förordning 15 december 2011 (nr 1551)*, som träder i kraft den 1 januari 2013.

15 § Av rådets förordning (EG) nr 2073/2004 av den 16 november 2004 om administrativt samarbete i fråga om punktskatter framgår att vissa uppgifter på punktskatteområdet får lämnas ut till behörig myndighet i annat land inom EU. *Förordning 19 maj 2005 (nr 394)*, som trätt i kraft den 1 juli 2005.

Direktåtkomst för enskilda

16 § En registrerad får ha sådan direktåtkomst till uppgifter om sig själv som avses i 2 kap. 9 § lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

Skatteverket meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som får omfattas av en registrerads direktåtkomst. *Förordning 30 mars 2006 (nr 210)*, som trätt i kraft den 1 maj 2006.

16 § tidigare ändrad genom förordning 27 november 2003 (nr 1023), som trätt i kraft den 1 januari 2004.

17 § /Upphör att gälla 2012-12-31/ Av rådets förordning (EG) nr 1798/2003 av den 7 oktober 2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt och om upphävande av förordning (EEG) nr 218/92 framgår att behörig myndighet i annat land inom EU får ha direktåtkomst till uppgifter om mervärdesskatt. *Förordning 27 november 2003 (nr 1023)*, som trätt i kraft den 1 januari 2004.

17 § /Träder i kraft 2013-01-01/ Av förordning (EU) nr 902/2010 framgår att behörig myndighet i annat land inom EU får ha direktåtkomst till uppgifter om mervärdesskatt. *Förordning 15 december 2011 (nr 1551)*, som träder i kraft den 1 januari 2013.

Bevarande och gallring av uppgifter i beskattningsdatabasen

18 § Från gallring i beskattningsdatabasen ska för varje beskattningsår undantas uppgifter om

- namn, personnummer, organisationsnummer, samt särskilt registrerings- och redovisningsnummer,
- hemortskommun och församling,
- personnummer för make eller annan med vilken sambeskattnings sker,
- kontrolluppgifter avseende inkomstlagen tjänst och kapital, avgift för pensionsförsäkring, pensionssparkonto och tjänstepensionsavtal,
- intäkts- och kostnadsposter i varje inkomstslag vid i beslut om slutlig skatt i fråga om statlig och kommunal inkomstskatt,
- allmänna avdrag,
- utgående och ingående mervärdesskatt när redovisning görs i särskild självdeklaration,
- antal dagar för vilka sjöinkomst har erhållits,
- tillgångar och skulder,
- beslut om beskattning när det gäller sådan skatt eller avgift som avses i 56 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244), dock inte skälen för beslutet, och
- beslut om fastighetstaxering, dock inte skälen för beslutet.

Bouppteckningar ska undantas från gallring.

Riksarkivet får meddela föreskrifter om när, på vilket sätt och till vilken arkivmyndighet uppgifterna ska överlämnas. Riksarkivet ska höra Skatteverket innan myndigheten meddelar sådana föreskrifter. *Förordning 1 december 2011 (nr 1458)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 2 §.

18 § tidigare ändrad genom *förordning 17 juni 2010 (nr 744)*, som trätt i kraft den 1 september 2010.

18 § tidigare ändrad genom *förordning 18 december 2007 (nr 1425)*. Angående ikraftträdande m.m., se vid 6 §.

19 § Inkomstdeklarationer och andra handlingar, som lämnats till ledning för bestämmande av underlag för att ta ut skatt eller avgift eller upprättats eller omhändertagits för granskning av Skatteverket för kontroll enligt bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244) och som avser aktiebolag eller ekonomisk förening, ska gallras elva år efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret gått ut.

Skattedeklarationer som avser aktiebolag eller ekonomisk förening ska gallras elva år efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret gått ut. Detsamma gäller andra handlingar som avser aktiebolag eller ekonomisk förening och som innehåller uppgifter som avses i 19 kap. 6 § skatteförfarandeförordningen (2011:1261).

Uppgifter och handlingar som registrerats vid revision och som omfattas av gallringsskyldighet enligt 2 kap. 11 § och 12 § 1 lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet får bevaras under den längre tid som behövs för att verket ska kunna fullgöra sin verksamhet. *Förordning 1 december 2011 (nr 1458)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 2 §.

19 § tidigare ändrad genom *förordning 27 november 2003 (nr 1023)*, som trätt i kraft den 1 januari 2004.

19 § tidigare ändrad genom *förordning 7 november 2002 (nr 819)*, som trätt i kraft den 1 januari 2003.

19 § tidigare ändrad genom *förordning 13 december 2001 (nr 1250)*. Angående ikraftträdande m.m., se vid 2 §.

20 § Uppgifter som omfattas av gallringsskyldighet enligt 2 kap. 11 § och 12 § 1 lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet ska undantas från gallring om uppgifterna avser ett aktiebolag eller en ekonomisk förening vars styrelse hade sitt säte, eller om sådant saknas, vars förvaltning utövades i Göteborgs kommun eller en kommun som ligger i Östergötlands, Gotlands eller Västernorrlands län den 1 november året före det år då beslut om slutlig skatt enligt 56 kap. 2 § skatteförfarandelagen (2011:1244) fattades. *Förordning 1 december 2011 (nr 1458)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 2 §.

20 § tidigare ändrad genom *förordning 27 november 2003 (nr 1023)*, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Ändringen innebär att ordet ”skatteförvaltningens” har bytts ut mot ”Skatteverkets”.

21 § Riksarkivet får, efter samråd med Skatteverket, meddela föreskrifter om att uppgifter som skall gallras enligt 1 kap. 8 § och 2 kap. 11 och 12 §§ lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet får bevaras under längre tid.

Riksarkivet får föreskiva att handlingar eller uppgifter som undantas från gallring skall överlämnas till en arkivmyndighet. *Förordning 27 november 2003 (nr 1023)*, som trätt i kraft den 1 januari 2004.

21 a § Riksarkivet får, efter samråd med Skatteverket, meddela föreskrifter om undantag från bestämmelserna i 20 § andra stycket skatteregisterlagen (1980:343) för uppgifter och handlingar som tillförts registret före den 1 oktober 2001. Paragrafen införd genom *förordning 17 juni 2010 (nr 744)*, som trätt i kraft den 1 september 2010.

Avgifter

22 § Skatteverket fastställer avgifter för utlämnande av uppgifter ur beskattningsdatabasen. Avgift skall inte tas ut när uppgifter lämnas ut till annan myndighet och utlämnandet följer av en skyldighet i lag eller förordning. *Förordning 27 november 2003 (nr 1023)*, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Ändringen innebär att ordet ”Riksskatteverket” har bytts ut mot ”Skatteverket”.

Övrigt

23 § För gallring av representativa överlåtelse och förteckning av uppgifter som avses i 2 § 9 och som sker till ledning för bestämningen av värdenivåer vid allmän fastighetstaxering och vid omräkning finns bestämmelser i 1A kap. 1–5 §§ fastighetstaxeringsförordningen (1993:1199).

Behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet, förordning 235

24 § Skatteverket får meddela närmare föreskrifter om verkställighet av bestämmelserna i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet och denna förordning. *Förordning 27 november 2003 (nr 1023)*, som trätt i kraft den 1 januari 2004.

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2001, då skatteregisterförordningen (1980:556) skall upphöra att gälla.

Förvaltningslag (1986:223)

7 maj 1986

Omtryckt genom lag 22 maj 2002 (nr 2003:246).

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2009:798

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

*Prop. 1985/86:80, KU 21, rskr. 202.

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag gäller förvaltningsmyndigheternas handläggning av ärenden och domstolarnas handläggning av förvaltningsärenden. Bestämmelserna i 4–6 §§ gäller också annan förvaltningsverksamhet hos dessa myndigheter. I 22 a § finns bestämmelser om överklagande och om krav på prövningstillstånd i kammarrätt. *Lag 4 juni 1998 (nr 386)*, som trätt i kraft den 1 oktober 1998.

2 § I 31–33 §§ föreskrivs begränsningar i lagens tillämpning i vissa myndigheters verksamhet.

3 § Om en annan lag eller en förordning innehåller någon bestämmelse som avviker från denna lag, gäller den bestämmelsen.

Bestämmelserna om överklagande i denna lag tillämpas dock alltid om det behövs för att tillgodose rätten till domstolsprövning av civila rättigheter eller skyldigheter enligt artikel 6.1 i den europeiska konventionen den 4 november 1950 om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. *Lag 4 maj 2006 (nr 306)*, som trätt i kraft den 1 juli 2006. I fråga om överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet gäller äldre bestämmelser.

Myndigheternas serviceskyldighet

4 § Varje myndighet skall lämna upplysningar, vägledning, råd och annan sådan hjälp till enskilda i frågor som rör myndighetens verksamhetsområde. Hjälpens skall lämnas i den utsträckning som är lämplig med hänsyn till frågans art, den enskildes behov av hjälp och myndighetens verksamhet.

Frågor från enskilda skall besvaras så snart som möjligt.

Om någon enskild av misstag vänder sig till fel myndighet, bör myndigheten hjälpa honom till rätta.

5 § Myndigheterna skall ta emot besök och telefonsamtal från enskilda. Om särskilda tider för detta är bestämda, skall allmänheten underrättas om dem på lämpligt sätt.

Myndigheterna skall också se till att det är möjligt för enskilda att kontakta dem med hjälp av telefax och elektronisk post och att svar kan lämnas på samma sätt.

En myndighet skall ha öppet under minst två timmar varje helgfri måndag–fredag för att kunna ta emot och registrera allmänna handlingar och för att

kunna ta emot framställningar om att få ta del av allmänna handlingar som förvaras hos myndigheten. Detta gäller dock inte om en sådan dag samtidigt är midsommarafton, julafton eller nyårsafton. *Lag 22 maj 2002 (nr 2003:246)*, som trätt i kraft den 1 juli 2003.

5 § tidigare ändrad genom *lag 20 maj 1999 (nr 286)*, som trätt i kraft den 1 juli 1999.

Samverkan mellan myndigheter

6 § Varje myndighet skall lämna andra myndigheter hjälp inom ramen för den egna verksamheten.

Allmänna krav på handläggningen av ärenden

7 § Varje ärende där någon enskild är part skall handläggas så enkelt, snabbt och billigt som möjligt utan att säkerheten eftersätts. Vid handläggningen skall myndigheten beakta möjligheten att själv inhämta upplysningar och yttranden från andra myndigheter, om sådana behövs. Myndigheten skall sträva efter att uttrycka sig lättbegripligt. Även på andra sätt skall myndigheten underlätta för den enskilde att ha med den att göra.

Tolk

8 § När en myndighet har att göra med någon som inte behärskar svenska eller som är allvarligt hörsel- eller talskadad, bör myndigheten vid behov anlita tolk.

Ombud och biträde

9 § Den som för talan i ett ärende får anlita ombud eller biträde. Den som har ombud skall dock medverka personligen, om myndigheten begär det.

Visar ett ombud eller biträde oskicklighet eller oförstånd eller är han olämplig på något annat sätt, får myndigheten avvisa honom som ombud eller biträde i ärendet.

En myndighets beslut att avvisa ett ombud eller biträde får överklagas särskilt och då i samma ordning som det beslut varigenom myndigheten avgör ärendet.

Inkommande handlingar

10 § En handling anses komma in till en myndighet den dag då handlingen, eller en avi om en betald postförsändelse som innehåller handlingen, anländer till myndigheten eller kommer en behörig tjänsteman till handa. Underrättas en myndighet särskilt om att ett telegram till myndigheten finns hos ett företag som driver televerksamhet, anses telegrammet komma in redan när under rättelsen når en behörig tjänsteman.

Kan det antas att handlingen eller en avi om denna en viss dag har lämnats i myndighetens lokal eller avskilts för myndigheten på en postanstalt, anses den ha kommit in den dagen, om den kommer en behörig tjänsteman till handa närmast följande arbetsdag.

Ett telegram eller annat meddelande som inte är underskrivet skall bekräftas av avsändaren genom en egenhändigt undertecknad handling, om myndigheten begär det. *Lag 10 juni 1993 (nr 611)*, som trätt i kraft 1 juli 1993.

Jäv

11 § Den som skall handlägga ett ärende är jävig

1. om saken angår honom själv eller hans make, förälder, barn eller syskon eller någon annan närstående eller om ärendets utgång kan väntas medföra synnerlig nytta eller skada för honom själv eller någon närstående,

2. om han eller någon närstående är ställföreträdare för den som saken angår eller för någon som kan vänta synnerlig nytta eller skada av ärendets utgång,

3. om ärendet har väckts hos myndigheten genom överklagande eller underställning av en annan myndighets beslut eller på grund av tillsyn över en annan myndighet och han tidigare hos den andra myndigheten har deltagit i den slutliga handläggningen av ett ärende som rör saken,

4. om han har fört talan som ombud eller mot ersättning biträtt någon i saken, eller

5. om det i övrigt finns någon särskild omständighet som är ägnad att rubba förtroendet till hans opartiskhet i ärendet.

Från jäv bortses när frågan om opartiskhet uppenbarligen saknar betydelse.

12 § Den som är jävig får inte handlägga ärendet. Han får dock vidta åtgärder som inte någon annan kan vidta utan olägligt uppskov.

Den som känner till en omständighet som kan antas utgöra jäv mot honom, skall självant ge det till känna.

Har det uppkommit en fråga om jäv mot någon och har någon annan inte trätt i hans ställe, skall myndigheten snarast besluta i jävsfrågan. Den som jävet gäller får delta i prövningen av jävsfrågan endast om myndigheten inte är beslutför utan honom och någon annan inte kan tillkallas utan olägligt uppskov.

Ett beslut i en jävsfråga får överklagas endast i samband med överklagande av det beslut varigenom myndigheten avgör ärendet.

Remiss

13 § Innan en myndighet inhämtar yttrande genom remiss skall den noga pröva behovet av åtgärden. Behöver yttrande inhämtas från flera, skall det göras samtidigt, om inte särskilda skäl föranleder något annat.

Om det inte är obehövt, skall det anges i remissen i vilka avseenden och inom vilken tid yttrande önskas.

Muntlig handläggning

14 § Vill en sökande, klagande eller annan part lämna uppgifter muntligt i ett ärende som avser myndighetsutövning mot någon enskild, skall han få tillfälle till det, om det kan ske med hänsyn till arbetets behöriga gång.

I andra fall bestämmer myndigheten om handläggningen skall vara muntlig. Myndigheten skall särskilt beakta att muntlig handläggning kan underlätta för enskilda att ha med den att göra.

Anteckning av uppgifter

15 § Uppgifter som en myndighet får på annat sätt än genom en handling och som kan ha betydelse för utgången i ärendet skall antecknas av myndigheten, om ärendet avser myndighetsutövning mot någon enskild.

Parters rätt att få del av uppgifter

16 § En sökande, klagande eller annan part har rätt att ta del av det som har tillförts ärendet, om detta avser myndighetsutövning mot någon enskild. Rätten att ta del av uppgifter gäller med de begränsningar som följer av 10 kap. 3 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). *Lag 20 maj 2009 (nr 434)*, som trätt i kraft den 30 juni 2009.

17 § Ett ärende får inte avgöras utan att den som är sökande, klagande eller annan part har underrättats om en uppgift som har tillförts ärendet genom någon annan än honom eller henne själv och han eller hon har fått tillfälle att yttra sig över den, om ärendet avser myndighetsutövning mot någon enskild. Myndigheten får dock avgöra ärendet utan att så har skett

1. om avgörandet inte går parten emot, om uppgiften saknar betydelse eller om åtgärderna av någon annan anledning är uppenbart obehövliga,
2. om ärendet rör tjänstetillsättning, antagning för frivillig utbildning, betygssättning, tilldelning av forskningsbidrag eller något jämförbart och det inte är fråga om prövning i högre instans efter överklagande,
3. om det kan befaras att det annars skulle bli avsevärt svårare att genomföra beslutet i ärendet, eller
4. om avgörandet inte kan uppskjutas.

Myndigheten bestämmer om underrättelsen ska ske muntligt, genom vanligt brev, genom delgivning eller på något annat sätt.

Underrättelseskyldigheten gäller med de begränsningar som följer av 10 kap. 3 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). *Lag 20 maj 2009 (nr 434)*, som trätt i kraft den 30 juni 2009.

Omröstning

18 § Skall beslut fattas av flera gemensamt och kan de inte enas, lägger ordföranden fram de olika förslag till beslut som har väckts. Varje förslag läggs fram så att det kan besvaras med antingen ja eller nej. Sedan de som deltar i avgörandet har fått ta ställning till förslagen, anger ordföranden vad som enligt hans uppfattning har beslutats. Detta blir beslutet, om inte omröstning begärs.

Om omröstning begärs, skall den ske öppet. Är förslagen fler än två, skall det först avgöras vilket förslag som skall ställas mot vad som enligt ord-

förandens uppfattning hade beslutats. Utgången bestäms genom enkel majoritet. Vid lika röstetal har ordföranden utslagsröst.

I ärenden som avser myndighetsutövning mot någon enskild är varje ledamot som deltar i den slutliga handläggningen skyldig att delta även i avgörandet. Ingen är dock skyldig att rösta för mer än ett förslag.

Ordföranden är alltid skyldig att rösta när det behövs för att ärendet skall kunna avgöras.

Avvikande mening

19 § När beslut fattas av flera gemensamt kan den som deltar i avgörandet reservera sig mot detta genom att låta anteckna avvikande mening. Den som inte gör det skall anses ha biträtt beslutet.

Föredraganden och andra tjänstemän som är med om den slutliga handläggningen utan att delta i avgörandet har rätt att få avvikande mening antecknad.

Avvikande mening skall anmälas innan beslutet expedieras eller ges till känna på något annat sätt. Om beslutet inte skall ges till känna, skall anmälan göras senast när det får sin slutliga form genom protokollsjustering eller på liknande sätt.

Motivering av beslut

20 § Ett beslut varigenom en myndighet avgör ett ärende skall innehålla de skäl som har bestämt utgången, om ärendet avser myndighetsutövning mot någon enskild. Skälen får dock utelämnas helt eller delvis

1. om beslutet inte går någon part emot eller om det av någon annan anledning är uppenbart obehövligt att upplysa om skälen,

2. om beslutet rör tjänstetillsättning, antagning för frivillig utbildning, betygssättning, tilldelning av forskningsbidrag eller något jämförbart,

3. om det är nödvändigt med hänsyn till rikets säkerhet, skyddet för enskildas personliga eller ekonomiska förhållanden eller något jämförbart förhållande,

4. om ärendet är så brådskande att det inte finns tid att utforma skälen, eller

5. om ärendet gäller meddelande av föreskrifter som avses i 8 kap. regeringsformen och det inte är fråga om prövning i högre instans efter överklagande.

Har skälen utelämnats, bör myndigheten på begäran av den som är part om möjligt upplysa honom om dem i efterhand.

Underrättelse om beslut

21 § En sökande, klagande eller annan part skall underrättas om innehållet i det beslut varigenom myndigheten avgör ärendet, om detta avser myndighetsutövning mot någon enskild. Parten behöver dock inte underrättas, om det är uppenbart obehövligt.

Om beslutet går parten emot och kan överklagas, skall han underrättas om hur han kan överklaga det. Han skall då också underrättas om sådana avvikande meningar som avses i 19 § eller som har antecknats enligt särskilda bestämmelser.

Myndigheten bestämmer om underrättelsen skall ske muntligt, genom vanligt brev, genom delgivning eller på något annat sätt. Underrättelsen skall dock alltid ske skriftligt, om parten begär det.

Denna paragraf tillämpas också när någon annan som får överklaga beslutet begär att få ta del av det.

Vem som får överklaga

22 § Ett beslut får överklagas av den som beslutet angår, om det har gått honom emot och beslutet kan överklagas.

Överklagande

22 a § Beslut överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte beslut i anställningsärenden och beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5.

Om överklagande har skett med stöd av första stycket krävs prövningstillstånd vid överklagande till kammarrätten. *Lag 4 maj 2006 (nr 306)*, som trätt i kraft den 1 juli 2006. Ändringen innebär bl.a. att tredje stycket upphävs. I fråga om överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet gäller äldre bestämmelser.

22 a § infördd genom *lag 4 juni 1998 (nr 386)*, som trätt i kraft den 1 oktober 1998.

Hur beslut överklagas

23 § Ett beslut överklagas skriftligt. I skrivelsen skall klaganden ange vilket beslut som överklagas och den ändring i beslutet som han begär.

Skrivelsen ges in till den myndighet som har meddelat beslutet. Den skall ha kommit in dit inom tre veckor från den dag då klaganden fick del av beslutet.

Om klaganden är en part som företräder det allmänna och beslutet överklagas till en förvaltningsrätt eller kammarrätt, skall överklagandet dock ha kommit in inom tre veckor från den dag då beslutet meddelades.

Tiden för överklagande av sådana beslut som gäller föreskrifter som avses i 8 kap. regeringsformen och som inte delges räknas från den dag då beslutet gavs till känna. Har beslutet getts till känna vid mer än ett tillfälle, räknas tiden från dagen för det sista föreskrivna tillkännagivandet. *Lag 25 juni 2009 (nr 798)*, som träder i kraft den 15 februari 2010. Ändringen innebär att ordet "länsrätt" bytts ut mot "förvaltningsrätt".

23 § tidigare ändrad genom *lag 4 juni 1998 (nr 386)*, som trätt i kraft den 1 oktober 1998. Den nya lydelsen av 23 § gäller inte i fråga om beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

24 § Den myndighet som har meddelat det överklagade beslutet prövar om skrivelsen med överklagandet har kommit in i rätt tid. Har skrivelsen kommit in för sent, skall myndigheten avvisa den, om inte annat följer av andra eller tredje stycket.

Skrivelsen skall inte avvisas, om förseningen beror på att myndigheten har lämnat klaganden en felaktig underrättelse om hur man överklagar.

Skrivelsen skall inte heller avvisas, om den inom överklagandetiden har kommit in till den myndighet som skall pröva överklagandet. I ett sådant fall skall denna myndighet vidarebefordra skrivelsen till den myndighet som har meddelat beslutet och samtidigt lämna uppgift om vilken dag skrivelsen kom in till den högre instansen.

25 § Om skrivelsen inte avvisas enligt 24 §, skall den myndighet som har meddelat beslutet överlämna skrivelsen och övriga handlingar i ärendet till den myndighet som skall pröva överklagandet.

Rättelse av skrivfel och liknande

26 § Ett beslut som innehåller en uppenbar oriktighet till följd av myndighetens eller någon annans skrivfel, räknepel eller liknande förbiseende, får rättas av den myndighet som har meddelat beslutet. Innan rättelse sker skall myndigheten ge den som är part tillfälle att yttra sig, om ärendet avser myndighetsutövning mot någon enskild och åtgärden inte är obehövlig. *Lag 31 maj 1990 (nr 456)*, som trätt i kraft 1 juli 1990.

Omprövning av beslut

27 § Finner en myndighet att ett beslut, som den har meddelat som första instans, är uppenbart oriktigt på grund av nya omständigheter eller av någon annan anledning, skall myndigheten ändra beslutet, om det kan ske snabbt och enkelt och utan att det blir till nackdel för någon enskild part. Skyldigheten gäller även om beslutet överklagas, såvida inte klaganden begär att beslutet tills vidare inte skall gälla (inhibition).

Skyldigheten gäller inte, om myndigheten har överlämnat handlingarna i ärendet till en högre instans eller om det i annat fall finns särskilda skäl mot att myndigheten ändrar beslutet.

28 § Ett överklagande av en myndighets beslut förfaller, om myndigheten själv ändrar beslutet så som klaganden begär. I så fall tillämpas inte 24 och 25 §§.

Ändrar myndigheten beslutet på annat sätt än klaganden begär, skall överklagandet anses omfatta det nya beslutet, om inte avvisning skall ske enligt 24 §.

Inhibition

29 § En myndighet som skall pröva ett överklagande får bestämma att det överklagade beslutet tills vidare inte skall gälla.

Överklagande av avvisningsbeslut

30 § Har en skrivelse med överklagande avvisats på grund av att den har kommit in för sent, får avvisningsbeslutet överklagas i samma ordning som

beslutet i huvudsaken. Har avvísingsbeslutet efter överklagande prövats av en högre instans, får den högre instansens beslut i frågan inte överklagas. *Lag 11 december 1986 (nr 1196).*

Vissa begränsningar i lagens tillämpning

31 § Bestämmelserna i 13–30 §§ gäller inte sådana ärenden hos myndigheter i kommuner och landsting där besluten kan överklagas enligt 10 kap. kommunallagen (1991:900). Bestämmelserna gäller inte heller ärenden hos samordningsförbund som avses i 4 § lagen (2003:1210) om finansiell samordning av rehabiliteringsinsatser. *Lag 19 maj 2005 (nr 330)*, som trätt i kraft den 1 juli 2005.

31 § tidigare ändrad genom *lag 18 december 2003 (nr 1213)*, som trätt i kraft den 1 januari 2004.

31 § även ändrad genom *lag 25 november 1999 (nr 940)*, som trätt i kraft 1 januari 2000.

31 § även ändrad genom *lag 29 april 1992 (nr 353)*, som trätt i kraft 1 januari 1993.

31 § även ändrad genom *lag 5 december 1991 (nr 1659)*, som trätt i kraft 1 januari 1992.

31 § även ändrad genom *lag 21 april 1988 (nr 201)*, som trätt i kraft 1 januari 1989.

32 § Bestämmelserna i 8–30 §§ gäller inte Kronofogdemyndighetens exekutiva verksamhet och inte heller polismyndigheternas, åklagarmyndigheternas, Skatteverkets, Tullverkets eller Kustbevakningens brottsbekämpande verksamhet. *Lag 8 juni 2006 (nr 703)*, som trätt i kraft den 1 juli 2006.

32 § tidigare ändrad genom *lag 4 december 1997 (nr 1027)*, som trätt i kraft den 1 januari 1998.

32 § även ändrad genom *lag 26 maj 1988 (nr 449)*, som trätt i kraft 1 juli 1988.

33 § I ärenden i första instans som avser hälso- och sjukvård gäller 14–30 §§ endast om myndighetens beslut kan överklagas på annat sätt än som anges i 31 §.

1. Denna lag har trätt i kraft den 1 januari 1987.

2. Genom lagen upphävs förvaltningslagen (1971:290).

3. I fråga om överklagande och omprövning av beslut som har meddelats före ikraftträdandet gäller äldre föreskrifter i stället för 23–25, 27, 28 och 30 §§.

4. Om det i en lag eller i en författning som har beslutats av regeringen hänvisas till en föreskrift som har ersatts genom en föreskrift i denna lag, tillämpas i stället den nya föreskriften.

Förvaltningsprocesslag* (1971:291)

4 juni 1971

Ändringar införda: t.o.m. SFS 2011:1304

*Om protokollföring m.m. vid de allmänna förvaltningsdomstolarna, se förordning 31 maj 1979 (nr 575).

Vi GUSTAF ADOLF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen*, funnit gott förordna som följer.

*Prop 1971:30, KU 36, Rskr 222.

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag gäller rättskipning i Högsta förvaltningsdomstolen, kammarrätt och förvaltningsrätt. *Lag 25 november 2010 (nr 1400)*, som trätt i kraft den 1 januari 2011. Ändringen innebär att ordet ”Regeringsrätten” har bytts ut mot ”Högsta förvaltningsdomstolen”.

1 § tidigare ändrad genom *lag 25 juni 2009 (nr 783)*, som trätt i kraft den 15 februari 2010. Ändringen innebär att ordet ”länsrätt” bytts ut mot ”förvaltningsrätt”.

1 § tidigare ändrad genom lag 12 januari 1995 (nr 22), som trätt i kraft 1 juli 1995.

1 § även ändrad genom lag 2 maj 1991 (nr 211), som genom förordning 23 maj 1991 (nr 363) trätt i kraft 1 juli 1991.

1 § även ändrad genom lag 16 januari 1986 (nr 1322), som trätt i kraft 1 juli 1988.

2 § Har i lag eller i författning som beslutats av regeringen meddelats bestämmelse som avviker från denna lag, gäller den bestämmelsen. Genom lag 8 maj 1980 (nr 275) har ordet ”Konungen” bytts ut mot ”regeringen”.

Måls anhängiggörande

3 § En ansökan, ett överklagande, en anmälan, en underställning och varje annan åtgärd som inleder ett förfarande hos allmän förvaltningsdomstol, ska vara skriftlig.

En ansökan eller ett överklagande från en enskild ska vara egenhändigt undertecknad av honom eller henne eller hans eller hennes ombud. Den ska innehålla uppgift om hans eller hennes

1. personnummer eller organisationsnummer,
2. postadress och adress till arbetsplats samt i förekommande fall annan adress där han eller hon kan anträffas för delgivning genom stämningsman,
3. telefonnummer till bostaden och arbetsplatsen samt mobiltelefonnummer, med undantag för nummer som avser ett hemligt telefonabonnemang som behöver uppges endast om rätten begär det,
4. e-postadress, och
5. förhållanden i övrigt av betydelse för delgivning med honom eller henne.

Förs den enskildes talan av ställföreträdare, ska motsvarande uppgifter lämnas även om denne. Har den enskilde ett ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges.

En ansökan eller ett överklagande från en enskild ska dessutom innehålla uppgifter om enskild motpart, om sådan finns, i de hänseenden som anges i andra och tredje styckena. Uppgift om motpartens eller dennes ställföreträdarens arbetsplats, telefonnummer, e-postadress och ombud behöver lämnas endast om uppgiften utan särskild utredning är tillgänglig för den enskilde. Saknar motparten känd adress, ska uppgift lämnas om den utredning som gjorts för att fastställa detta.

Uppgifter som avses i andra–fjärde styckena ska gälla förhållandena när uppgifterna lämnas till rätten. Ändras något av dessa förhållanden eller är en uppgift ofullständig eller felaktig, ska det utan dröjsmål anmälas till rätten. *Lag 16 december 2010 (nr 1940)*, som trätt i kraft den 1 april 2011. Äldre bestämmelser gäller om ett beslut om delgivning enligt 15–17 §§ delgivningslagen (1970:428) har fattats före den 1 april 2011 eller om en handling har skickats eller lämnats före denna tidpunkt.

3 § tidigare ändrad genom *lag 2 maj 1985 (nr 271)*, som har trätt i kraft 1 juli 1985.

4 § I ansökan eller ett överklagande eller en därmed jämförlig handling skall anges vad som yrkas samt de omständigheter som åberopas till stöd för yrkandet. I överklagandet anges dessutom det beslut som överklagas. Om prövningstillstånd krävs, skall även anges de omständigheter som åberopas till stöd för ett sådant tillstånd skall meddelas.

Sökande eller klagande bör vidare uppge bevis som han vill åberopa och vad han vill styrka med varje särskilt bevis. *Lag 26 maj 1985 (nr 271)*, som trätt i kraft 1 juli 1985.

5 § Är ansöknings- eller besvärshandling så ofullständig att den inte kan läggas till grund för prövning i sak, skall rätten förelägga sökanden eller klaganden att inom viss tid avhjälpa bristen vid påföljd att hans talan annars inte tas upp till prövning. Detsamma gäller om handlingen inte uppfyller föreskrifterna i 3 §, såvida inte bristen är av ringa betydelse för frågan om delgivning. *Lag 2 maj 1985 (nr 271)*, som har trätt i kraft 1 juli 1985.

6 § Mål upptages ej till prövning, om ansökan, besvär eller annan åtgärd, varigenom mål anhängiggöres, ej skett inom föreskriven tid.

6 a § Ett överklagande tillställs den myndighet som har meddelat det beslut som överklagas. Överklagandet skall ha kommit in inom tre veckor från den dag då klaganden fick del av beslutet eller, om klaganden är en part som företräder det allmänna, inom tre veckor från den dag förvaltningsrättens eller kammarrättens beslut meddelades.

Den myndighet som har meddelat beslutet prövar om överklagandet har kommit in i rätt tid. Har överklagandet kommit in för sent, skall myndigheten avvisa det, om inte annat följer av tredje stycket.

Överklagandet skall inte avvisas, om förseningen beror på att myndigheten har lämnat klaganden en felaktig underrättelse om hur man överklagar. Överklagandet skall inte heller avvisas, om det inom överklagandetiden har kommit in till den domstol som skall pröva överklagandet. I ett sådant fall skall domstolen vidarebefordra överklagandet till den myndighet som har meddelat beslutet och samtidigt lämna uppgift om vilken dag överklagandet kom in till den högre instansen.

Om överklagandet inte avvisas enligt denna paragraf, skall den myndighet som har meddelat beslutet överlämna det och övriga handlingar i ärendet till den domstol som skall pröva överklagandet. Detta gäller dock inte när överklagandet förfaller enligt 28 § förvaltningslagen (1986:223). *Lag 25 juni 2009 (nr 783)*, som trätt i kraft den 15 februari 2010. Ändringen innebär att ordet "länsrättens" bytts ut mot "förvaltningsrättens".

6 a § införd genom lag 4 juni 1998 (nr 374), som trätt i kraft den 1 oktober 1998. Bestämmelsen i förutvarande 7 § första stycket skall tillämpas i fråga om beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

7 § Finner en förvaltningsrätt eller kammarrätt i samband med att ett mål inleds att den saknar behörighet att handlägga målet men att en annan motsvarande domstol skulle vara behörig, skall handlingarna i målet lämnas över till den domstolen, om den som inlett målet inte har något att invända mot detta och det inte heller finns något annat skäl mot att handlingarna överlämnas. Handlingarna skall anses ha kommit in till den senare domstolen samma dag som de kom in till den domstol som först tog emot handlingarna. *Lag 25 juni 2009 (nr 783)*, som trätt i kraft den 15 februari 2010. Ändringen innebär att ordet "länsrätt" bytts ut mot "förvaltningsrätt".

7 § införd genom lag 4 juni 1998 (nr 374), som trätt i kraft den 1 oktober 1998. Bestämmelsen i förutvarande 7 § första stycket skall tillämpas i fråga om beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

Måls handläggning

8 § Rätten skall tillse att mål blir så utrett som dess beskaffenhet kräver.

Vid behov anvisar rätten hur utredningen bör kompletteras. Överflödiga utredning får avvisas.

9 § Förfarandet är skriftligt.

I handläggningen får ingå muntlig förhandling beträffande viss fråga, när det kan antas vara till fördel för utredningen eller främja ett snabbt avgörande av målet.

I kammarrätt och förvaltningsrätt skall muntlig förhandling hållas, om enskild som för talan i målet begär det samt förhandlingen ej är obehövlig och ej heller särskilda skäl talar mot det. *Lag 25 juni 2009 (nr 783)*, som trätt i kraft den 15 februari 2010. Ändringen innebär att ordet "länsrätt" bytts ut mot "förvaltningsrätt".

9 § tidigare ändrad genom *lag 2 maj 1991 (nr 211)*, som genom förordning 23 maj 1991 (nr 363) trätt i kraft 1 juli 1991.

9 § även ändrad genom *lag 16 december 1986 (nr 1322)*, som trätt i kraft 1 juli 1988.

9 § även ändrad genom *lag 2 juni 1983 (nr 461)*, som trätt i kraft 1 juli 1982.

10 § Ansöknings- eller besvärshandling eller annan handling, varigenom mål anhängiggörs, och det som hör till den skall tillställas motpart eller annan mot vilken åtgärd ifrågasätts. Mottagaren skall föreläggas att svara inom viss tid vid påföljd att målet ändå kan komma att avgöras.

Underrättelse enligt första stycket behövs ej,

1. om det inte finns anledning anta att talan kommer att bifallas helt eller delvis,

2. om underrättelse annars är uppenbart onödig eller

3. om det kan befaras att underrättelse skulle avsevärt försvåra genomförandet av beslut i målet. *Lag 27 maj 1987 (nr 332)*, som trätt i kraft 1 juli 1987.

11 § Den som förelagts att svara skall göra det skriftligen, om ej rätten förordnar att svaret får lämnas vid muntlig förhandling.

Den som svarar skall ange huruvida han medger eller bestrider yrkandena i målet eller, om målet anhängiggjorts genom anmälan eller underställning, huruvida han godtager eller motsätter sig åtgärd som ifrågasättes. Om han bestrider yrkande eller motsätter sig ifrågasatt åtgärd, bör han ange skälen härför och de bevis som han vill åberopa.

Svar skall innehålla uppgift om vilket mål det hänför sig till.

12 § Rätten skall ge sökande eller klagande tillfälle att ta del av svar och det som hör till svaret och att inom viss tid yttra sig skriftligen över detta, om det ej är obehövligt. Rätten får förelägga honom att yttra sig över svaret vid påföljd att målet ändå kan komma att avgöras.

13 § Om det behövs, skall rätten inhämta yttrande från förvaltningsmyndighet som tidigare beslutat i saken.

14 § Till en muntlig förhandling ska sökanden eller klaganden och den som har att svara i målet kallas. En enskild får föreläggas att inställa sig personligen vid vite eller vid påföljd av att hans eller hennes utevaro inte utgör hinder för målets vidare handläggning och avgörande. En förvaltningsmyndighet eller annan part, som enligt föreskrift i lag företrädet det allmänna, får föreläggas att inställa sig vid påföljd att partens utevaro inte utgör hinder för målets vidare handläggning och avgörande.

Sökanden eller klaganden och den som har att svara i målet får delta i en muntlig förhandling genom ljudöverföring eller ljud- och bildöverföring under samma förutsättningar som gäller enligt 5 kap. 10 § rättegångsbalken. *Lag 26 juni 2008 (nr 652)*.

14 § tidigare ändrad genom *lag 15 september 2005 (nr 695)*, som träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

14 § tidigare ändrad genom *lag 1 februari 2001 (nr 27)*, som trätt i kraft den 1 april 2001.

14 § även ändrad genom *lag 14 december 1995 (1692)*, som trätt i kraft den 1 maj 1996.

15 § Enskild part, som inställt sig till muntlig förhandling, får tillerkännas ersättning av allmänna medel för kostnad för resa och uppehälle, om rätten finner att han skäligen bör ersättas för sin inställelse. Rätten får bevilja förskott på ersättningen. Närmare bestämmelser om ersättning och förskott meddelas av regeringen. Genom *lag 8 maj 1980 (nr 275)* har ordet ”Konungen” bytts ut mot ”regeringen”.

16 § I fråga om offentlighet och ordning vid muntlig förhandling gäller 5 kap. 1–5, 9 och 12 §§ rättegångsbalken i tillämpliga delar. Utöver vad som följer av 5 kap. 1 § rättegångsbalken får rätten förordna att en förhandling ska hållas inom stängda dörrar, om det kan antagas att det vid förhandlingen kommer att läggas fram uppgift, för vilken hos domstolen gäller sekretess som avses i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). *Lag 20 maj 2009 (nr 409)*, som trätt i kraft den 30 juni 2009.

16 § tidigare ändrad genom *lag 26 juni 2008 (nr 647)*, som trätt i kraft den 1 januari 2008.

16 § tidigare ändrad genom *lag 20 mars 1980 (nr 104)*, som trätt i kraft den 1 januari 1981.

17 § Vid muntlig förhandling föres protokoll. Protokollet skall innehålla redogörelse för förhandlingens gång och för den utredning som förebringas vid förhandlingen. I protokollet skall antecknas vad som förekommer vid förhandlingen i fråga om yrkanden, medgivanden, bestridanden, invändningar och vitsordanden.

18 § Innan mål avgöres, skall part ha fått kännedom om det som tillförts målet genom annan än honom själv och haft tillfälle att yttra sig över det, om det ej föreligger sådana skäl däremot som anges i 10 § andra stycket.

19 § I fråga om underrättelseskyldighet enligt 10 § första stycket, 12 eller 18 § gäller de begränsningar som följer av 10 kap. 3 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). *Lag 20 maj 2009 (nr 409)*, som trätt i kraft den 30 juni 2009.

19 § tidigare ändrad genom *lag 20 mars 1980 (nr 104)*, som trätt i kraft 1 januari 1980.

Vissa bevismedel

20 § Skriftlig handling, som åberopas till bevis, skall tillställas rätten utan dröjsmål. I fråga om sådant bevis gäller i övrigt 38 kap. 1–5 och 7–9 §§ rättegångsbalken i tillämpliga delar. Ersättning till annan än part för tillhandahållande av skriftlig handling utgår dock alltid av allmänna medel. *Lag 20 mars 1980 (nr 104)*, som trätt i kraft 1 januari 1981.

21 § Åberopas till bevis föremål, som lämpligen kan ges in till rätten, skall föremålet utan dröjsmål överlämnas dit. I fråga om sådant bevis gäller 39 kap.

5 § rättegångsbalken i tillämpliga delar. Ersättning till annan än part för tillhandahållande av föremål utgår dock alltid av allmänna medel.

22 § Åberopar part skriftlig handling eller föremål till bevis, får rätten förelägga honom att inom viss tid tillställa rätten handlingen eller föremålet vid påföljd att målet ändå kan komma att avgöras.

23 § Rätten får besluta om syn på stället för besiktning av fastighet eller plats eller av föremål som inte lämpligen kan ges in till rätten. Vid sådan syn får yrkeshemlighet röjas endast om det finns synnerlig anledning till det.

I fråga om syn på stället gäller bestämmelserna om muntlig förhandling samt 5 kap. 11 § rättegångsbalken i tillämpliga delar. *Lag 26 juni 2008 (nr 647)*, som trätt i kraft den 1 november 2008.

24 § Rätten får inhämta yttrande över fråga, som kräver särskild sakkunskap, från myndighet, tjänsteman eller den, som eljest har att gå till handa med yttrande i ämnet, eller anlita annan sakkunnig i frågan.

I fråga om sakkunnig gäller 40 kap. 2–7 och 12 §§ rättegångsbalken i tillämpliga delar.

Ersättning för utlåtande av myndighet, tjänsteman eller den som eljest har att gå till handa med yttrande utgår endast om det är särskilt föreskrivet. Annan sakkunnig är berättigad till ersättning av allmänna medel för sitt uppdrag. Rätten får bevilja förskott på sådan ersättning.

25 § Rätten får förordna om förhör med vittne eller sakkunnig. Sådant förhör äger rum vid muntlig förhandling. Förhöret får hållas under ed. Om förhör gäller 36 kap. 1–18 och 20–23 §§ samt 40 kap. 9–11, 14, 16 och 20 §§ rättegångsbalken i tillämpliga delar.

Vittne och sakkunnig får delta i en muntlig förhandling genom ljudöverföring eller ljud- och bildöverföring under samma förutsättningar som gäller enligt 5 kap. 10 § rättegångsbalken. *Lag 26 juni 2008 (nr 652)*.

25 § tidigare ändrad genom *lag 15 september 2005 (nr 695)*, som träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

25 § tidigare ändrad genom *lag 1 februari 2001 (nr 27)*, som trätt i kraft den 1 april 2001.

25 § även ändrad genom *lag 18 juni 1987 (nr 748)*, som har trätt i kraft 1 januari 1988.

25 § även ändrad genom *lag 15 december 1975 (nr 1298)*.

26 § Vittne eller sakkunnig har rätt till ersättning av allmänna medel för kostnad för sin inställelse. Rätten får bevilja förskott på ersättning för kostnad för resa och uppehälle. Närmare bestämmelser om ersättning och förskott meddelas av regeringen.

Har vittnet eller den sakkunnige inkallats på begäran av enskild part och visar det sig att parten saknade godtagbart skäl för sin begäran, får rätten ålägga honom att återbetala ersättningen till statsverket. Genom *lag 8 maj 1980 (nr 275)* har ordet ”Konungen” bytts ut mot ”regeringen”.

27 § Finner förvaltningsrätt att förhör med vittne eller sakkunnig lämpligen bör hållas av annan förvaltningsrätt, får rätten efter samråd med denna besluta härom.

I fråga om bevisupptagning enligt första stycket gäller 35 kap. 10 och 11 §§ rättegångsbalken i tillämpliga delar. *Lag 25 juni 2009 (nr 783)*, som trätt i kraft den 15 februari 2010. Ändringen innebär att ordet ”länsrätt” bytts ut mot ”förvaltningsrätt”.

27 § tidigare ändrad genom *lag 16 december 1986 (nr 1322)*, som trätt i kraft 1 juli 1988.

27 § även ändrad genom *lag 5 april 1979 (nr 167)*.

Beslut

28 § Domstol, som har att pröva besvär, kan förordna att det överklagade beslutet, om det eljest skulle lända till efterrättelse omedelbart, tills vidare icke skall gälla och även i övrigt förordna rörande saken.

29 § Rättens avgörande får ej gå utöver vad som yrkas i målet. Om det föreligger särskilda skäl, får dock rätten även utan yrkande besluta till det bättre för enskild, när det kan ske utan men för motstående enskilt intresse.

30 § Rättens avgörande av mål skall grundas på vad handlingarna innehåller och vad i övrigt förekommit i målet.

Av beslutet skall framgå de skäl som bestämt utgången.

31 § Beslut, varigenom rätten avgör målet, skall tillställas part genom handling som fullständigt återger beslutet och skiljaktig mening, där sådan förekommit. Beslut som kan överklagas skall dessutom innehålla upplysning om vad den skall iakttaga som vill anföra besvär över beslutet.

Krävs särskilt tillstånd för prövning i högre rätt, skall beslutet innehålla uppgift om det och om de grunder på vilka ett sådant tillstånd meddelas. *Lag 26 maj 1994 (nr 436)*, som trätt i kraft 1 oktober 1994.

31 § även ändrad genom *lag 8 mars 1982 (nr 125)*, som trätt i kraft 1 april 1982.

32 § Om domstolen finner att en dom eller ett beslut innehåller någon uppenbar oriktighet till följd av domstolens eller någon annans skrivfel, räknefel eller liknande förbiseende, får domstolen besluta om rättelse.

Har domstolen av förbiseende underlåtit att fatta ett beslut som skulle ha meddelats i samband med ett avgörande, får domstolen komplettera sitt avgörande inom sex månader från det att avgörandet vann laga kraft. En komplettering senare än två veckor efter det att avgörandet meddelades får dock ske endast om en part begär det och ingen annan part motsätter sig kompletteringen.

Innan beslut om rättelse eller komplettering fattas, skall parterna även i annat fall än som avses i andra stycket andra meningen ha fått tillfälle att yttra sig, om det inte är obehövligt. Beslutet skall om möjligt antecknas på varje exemplar av den dom eller det beslut som rättas eller kompletteras. *Lag 1 februari 2001 (nr 27)*, som trätt i kraft den 1 april 2001.

32 § även ändrad genom *lag 31 maj 1990 (nr 452)*, som trätt i kraft 1 juli 1990.

Överklagande*

*Rubriken ändrad genom lag 12 januari 1995 (nr 22).

33 § Förvaltningsrätts beslut överklagas hos kammarrätt. Kammarrätts beslut överklagas hos Högsta förvaltningsdomstolen.

Beslutet får överklagas av den som det angår, om det gått honom emot.

Kammarrättens beslut att meddela prövningstillstånd får inte överklagas.

Om ett överklagande har avvisats såsom för sent inkommet och en domstol efter överklagande har prövat detta beslut eller vägrat prövningstillstånd i fråga om ett sådant överklagande, får domstolens beslut inte överklagas. *Lag 25 november 2010 (nr 1400)*, som trätt i kraft den 1 januari 2011. Ändringen innebär att ordet "Regeringsrätten" har bytts ut mot "Högsta förvaltningsdomstolen".

33 § tidigare ändrad genom *lag 25 juni 2009 (nr 783)*, som trätt i kraft den 15 februari 2010. Ändringen innebär att ordet "länsrätt" bytts ut mot "förvaltningsrätt".

33 § tidigare ändrad genom *lag 4 juni 1998 (nr 374)*, som trätt i kraft den 1 oktober 1998.

33 § fjärde stycket gäller inte om det överklagade avvisningsbeslutet har meddelats före ikraftträdandet.

33 § även ändrad genom *lag 12 januari 1995 (nr 22)*, som trätt i kraft den 1 juli 1995.

33 § även ändrad genom *lag 26 maj 1994 (nr 436)*, som trätt i kraft den 1 oktober 1994.

34 § Mot beslut, som ej innebär att målet avgöres, får talan föras endast i samband med talan mot beslut i själva målet. Talan får dock föras särskilt när rätten

1. ogillat invändning om jäv mot ledamot av rätten eller invändning om att hinder föreligger för talans prövning,

2. avvisat ombud eller biträde,

3. förordnat rörande saken i avvaktan på målets avgörande,

4. förelagt någon att medverka på annat sätt än genom inställelse inför rätten och underlåtenhet att iakttaga föreläggandet kan medföra särskild påföljd för honom,

5. utdömt vite eller annan påföljd för underlåtenhet att iakttaga föreläggande eller ådömt straff för förseelse i förfarandet eller ålagt vittne eller sakkunnig att ersätta kostnad som vållats genom försummelse eller tredska,

6. förordnat angående undersökning eller omhändertagande av person eller egendom eller om annan liknande åtgärd,

7. förordnat angående ersättning för någons medverkan i målet,

8. utlåtits i annat fall än som avses i 7 i fråga som gäller rättshjälp enligt rättshjälpslagen (1996:1619) eller i fråga om offentligt biträde enligt lagen (1996:1620) om offentligt biträde eller

9. beslutat i fråga om förlängning av tidsfrist enligt 46 kap. 14 § andra stycket skatteförfarandelagen (2011:1244).

Mot beslut, varigenom mål återförvisas till lägre instans, får talan föras endast om beslutet innefattar avgörande av fråga, som inverkar på målets

252 Förvaltningsprocesslag

utgång. *Lag 1 december 2011 (nr 1304)*, som trätt i kraft den 1 januari 2012. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för beslut i fråga om förlängning av tidsfrist enligt lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter.

34 § tidigare ändrad genom *lag 12 december 1996 (nr 1635)*, som trätt i kraft den 1 december 1997.

34 § även ändrad genom *lag 7 december 1989 (nr 1001)*, som trätt i kraft 1 januari 1990.

34 § även ändrad genom *lag 10 maj 1979 (nr 243)*, som trätt i kraft 1 januari 1980.

Prövningstillstånd i kammarrätt*

*Rubriken införd genom lag 26 maj 1994 (nr 436).

34 a § För de mål det är särskilt föreskrivet krävs prövningstillstånd för att kammarrätten skall pröva ett överklagande av ett beslut som förvaltningsrätten meddelat i målet. Detsamma gäller förvaltningsrätts beslut i en fråga som har ett direkt samband med ett sådant mål. Sådant tillstånd behövs dock inte när talan förs av Riksdagens ombudsmän eller Justitiekanslern.

Prövningstillstånd meddelas om

1. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt,

2. anledning förekommer till ändring i det slut vartill förvaltningsrätten kommit eller

3. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Meddelas inte prövningstillstånd, står förvaltningsrättens beslut fast. En upplysning om detta ska tas in i kammarrättens beslut. *Lag 25 juni 2009 (nr 783)*, som trätt i kraft den 15 februari 2010. Ändringen innebär att ordet ”länsrätt” bytts ut mot ”förvaltningsrätt”.

34 a § tidigare ändrad genom *lag 4 juni 1998 (nr 374)*, som trätt i kraft 1 oktober 1998.

34 a § tidigare ändrad genom *lag 1 december 1994 (nr 1486)*, som trätt i kraft den 1 januari 1995.

Paragrafen införd genom *lag 26 maj 1994 (nr 436)*, som trätt i kraft 1 oktober 1994.

Särskilda regler om besvär hos Högsta förvaltningsdomstolen*

*Rubriken ändrad genom lag 25 november 2010 (nr 1400). Ändringen innebär att ordet ”Regeringsrätten” bytts ut mot ”Högsta förvaltningsdomstolen”. Rubriken införd genom lag 12 januari 1995 (nr 22).

35 § Ett överklagande av kammarrättens beslut i ett mål som har väckts hos kammarrätten genom överklagande, underställning eller ansökan prövas av Högsta förvaltningsdomstolen endast om Högsta förvaltningsdomstolen har meddelat prövningstillstånd.

Meddelas inte prövningstillstånd, står kammarrättens beslut fast. En upplysning om detta ska tas in i Högsta förvaltningsdomstolens beslut.

Vad som sägs i första stycket gäller inte

1. talan som Riksdagens ombudsmän eller Justitiekanslern för i mål om disciplinansvar eller om återkallelse eller begränsning av behörighet att utöva yrke inom hälso- och sjukvården, tandvården, detaljhandeln med läkemedel eller djurens hälso- och sjukvård,

2. talan som Justitiekanslern för i mål enligt kreditupplysningslagen (1973:1173), inkassolagen (1974:182), eller lagen (1998:150) om allmän kameraövervakning. *Lag 25 november 2010 (nr 1400)*, som trätt i kraft den 1 januari 2011. Ändringen innebär att ordet "Regeringsrätten" har bytts ut mot "Högsta förvaltningsdomstolen".

35 § tidigare ändrad genom *lag 2 april 2009 (nr 305)*, som trätt i kraft den 1 januari 2010.

35 § tidigare ändrad genom *lag 4 mars 1999 (nr 98)*, som trätt i kraft den 1 april 1999. Om lagen (1987:1231) om automatisk databehandling vid taxeringsrevision, m.m. även efter denna tidpunkt skall tillämpas på viss behandling av personuppgifter, gäller dock 35 § i dess äldre lydelse för sådan behandling.

35 § även ändrad genom *lag 11 juni 1998 (nr 736)*, som trätt i kraft 24 oktober 1998.

35 § även ändrad genom *lag 2 april 1998 (nr 151)*, som trätt i kraft 1 juli 1998.

35 § även ändrad genom *lag 12 januari 1995 (nr 22)*, som trätt i kraft 1 april 1995.

35 § även ändrad genom *lag 1 december 1994 (nr 1400)*, som trätt i kraft 1 januari 1995.

36 § Prövningstillstånd meddelas,

1. om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att talan prövas av Högsta förvaltningsdomstolen eller

2. om det föreligger synnerliga skäl till sådan prövning, såsom att grund för resning föreligger eller att målets utgång i kammarrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Om prövningstillstånd meddelas i ett av två eller flera likartade mål, som samtidigt föreligger till bedömande, får prövningstillstånd meddelas även i övriga mål.

Prövningstillstånd får begränsas att gälla viss del av det beslut som den fullföljda talan avser. *Lag 25 november 2010 (nr 1400)*, som trätt i kraft den 1 januari 2011. Ändringen innebär att ordet "Regeringsrätten" har bytts ut mot "Högsta förvaltningsdomstolen".

36 § tidigar ändrad genom *lag 8 maj 1980 (nr 275)*, som trätt i kraft 1 januari 1981.

37 § I mål, vari prövningstillstånd kräves, får omständighet eller bevis, som klaganden åberopar först i Högsta förvaltningsdomstolen, beaktas endast om det föreligger särskilda skäl.

254 Förvaltningsprocesslag

Föreskrifter om hinder mot att beakta eller anföra nya omständigheter i vissa mål finns i 10 kap. 10 § kommunallagen (1991:900). *Lag 25 november 2010 (nr 1400)*, som trätt i kraft den 1 januari 2011. Ändringen innebär att ordet ”Regeringsrätten” har bytts ut mot ”Högsta förvaltningsdomstolen”.

37 § tidigare ändrad genom *lag 25 november 1999 (nr 934)*, som trätt i kraft 1 januari 2000.

37 § även ändrad genom *lag 26 maj 1994 (nr 436)*.

37 § även ändrad genom *lag 29 april 1992 (nr 343)*, som trätt i kraft 1 januari 1993.

37 a § [Denna paragraf har upphört att gälla genom *lag 12 januari 1995 (nr 22)*, som trätt i kraft 1 juli 1995.]

Resning och återställande av försutten tid*

*Rubriken införd genom *lag 12 januari 1995 (nr 22)*.

37 b § Resning får beviljas i mål eller ärende om det på grund av något särskilt förhållande finns synnerliga skäl att pröva saken på nytt. Paragrafen införd genom *lag 12 januari 1995 (nr 22)*, som trätt i kraft, såvitt gäller 35, 37 b och 37 e § samt rubriken närmast före 37 b § 1 april 1995 och i övrigt 1 juli 1995.

37 c § Om tiden för överklagande eller en därmed jämförbar åtgärd har försuttit på grund av omständigheter som utgör giltig ursäkt, får tiden återställas. Paragrafen införd genom *lag 12 januari 1995 (nr 22)*, som trätt i kraft, såvitt gäller 35, 37 b och 37 c § samt rubriken närmast före 37 b § 1 april 1995 och i övrigt 1 juli 1995.

Straff*

* Rubriken ändrad genom *lag 18 juni 1987 (nr 748)*.

38 § Den som vid muntlig förhandling stör förhandlingen eller fotograferar i rättssalen eller bryter mot föreskrift eller förbud, som har meddelats med stöd av 16 §, jämfört med 5 kap. 9 § rättegångsbalken, döms till penningböter. Till samma straff döms den som muntligen inför rätten eller i skrivelse till rätten uttalar sig otillbörligt. *Lag 18 april 1991 (nr 298)*, som trätt i kraft 1 januari 1992.

38 § även ändrad genom *lag 8 maj 1980 (nr 263)*, som trätt i kraft 1 juli 1980.

39 § Den som utan giltigt skäl röjer vad som enligt rättens förordnande ej får uppenbaras döms till böter. *Lag 20 mars 1980 (nr 104)*, som trätt i kraft 1 januari 1981.

40 § [Denna paragraf har upphört att gälla genom *lag 18 juni 1987 (nr 748)*, som har trätt i kraft 1 januari 1988.]

Övriga bestämmelser

41 § I fråga om jäv mot den som handlägger mål enligt denna lag gäller bestämmelserna i 4 kap. rättegångsbalken om jäv mot domare.

42 § Rätten skall självant upptaga fråga om ansvar för förseelse under förfarandet och om utdömande av vite som förelagts med stöd av denna lag.

43 § Sökande, klagande eller annan part har rätt att ta del av det som tillförts målet med de begränsningar som följer av 10 kap. 3 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). *Lag 20 maj 2009 (nr 409)*, som trätt i kraft den 30 juni 2009.

43 § tidigare ändrad genom *lag 20 mars 1980 (nr 104)*, som trätt i kraft 1 januari 1981.

44 § Handling anses ha kommit in till rätten den dag då handlingen eller avi om betald postförsändelse, i vilken handlingen är innesluten, anlänt till rätten eller kommit behörig tjänsteman till handa. Underrättas rätten särskilt om att telegram till rätten anlänt till telegrafanstalt, anses telegrammet ha kommit in redan när underrättelsen nått behörig tjänsteman.

Kan det antagas att handlingen eller avi om denna viss dag avlämnats i rättens kansli eller avskilts för rätten på postanstalt, anses den ha kommit in den dagen, om den kommit behörig tjänsteman till handa närmast följande arbetsdag.

Telegram eller annat meddelande som icke är underskrivet skall bekräftas av avsändaren genom egenhändigt undertecknad handling, om rätten begär det. *Lag 11 maj 1973 (nr 246)*.

45 § Är någon som kallats till muntlig förhandling hindrad att inställa sig, skall han omedelbart anmäla det till rätten.

46 § I fråga om laga förfall äger 32 kap. 6 och 8 §§ rättegångsbalken motsvarande tillämpning.

47 § Ska rätten underrätta någon om innehållet i en handling eller om något annat, får det ske genom delgivning. Delgivning ska användas, om det är särskilt föreskrivet eller om det med hänsyn till syftet med bestämmelsen om underrättelse framgår att delgivning bör ske, men bör i övrigt tillgripas bara om det är påkallat med hänsyn till omständigheterna.

Bestämmelserna i 24 § delgivningslagen (2010:1932) hindrar inte att kammarrätt delger en part handlingar genom förenklad delgivning, om parten under handläggningen i förvaltningsrätten har informerats om att sådan delgivning kan komma att användas i kammarrätten om förvaltningsrättens avgörande överklagas dit.

Första stycket gäller även för Högsta förvaltningsdomstolen om informationen har lämnats i förvaltningsrätten eller i kammarrätten. *Lag 16 december 2010 (nr 1940)*. Ang. ikraftträdande m.m., se vid 3 §.

47 § tidigare ändrad genom *lag 17 december 1990 (nr 1412)*, som trätt i kraft 1 februari 1991.

48 § Den som för talan i mål får anlita ombud eller biträde.

Visar ombud eller biträde oskicklighet eller oförstånd eller är han eljest olämplig, får rätten avvisa honom som ombud eller biträde i målet. Rätten får

också förklara honom obehörig att brukas som ombud eller biträde vid rätten antingen för viss tid eller tills vidare.

Om den som avvisas eller förklaras obehörig enligt andra stycket är advokat, skall anmälan om åtgärden göras hos advokatsamfundets styrelse. *Lag 18 juni 1987 (nr 748)*, som har trätt i kraft 1 januari 1988.

48 § även ändrad genom *lag 2 juni 1983 (nr 461)*, som trätt i kraft 1 juli 1983.

49 § Ombud skall styrka sin behörighet genom fullmakt. Fullmakt skall innehålla ombudets namn. Får ombudet sätta annan i sitt ställe, skall detta anges.

Styrker ombud ej sin behörighet, skall rätten förelägga ombudet eller huvudmannen att avhjälpa bristen. Är i sådant fall ansöknings- eller besvärshandling undertecknad av ombud, skall i föreläggandet anges att talan upptages till prövning endast om detta iakttages. Har annan åtgärd företagits av ombud som ej styrkt sin behörighet, skall i föreläggandet anges att åtgärden beaktas endast om föreläggandet iakttages.

50 § Behärskar part, vittne eller annan som skall höras inför rätten ej svenska språket eller är han allvarligt hörsel- eller talskadad, skall rätten vid behov anlita tolk. Rätten får även i annat fall vid behov anlita tolk.

Första stycket skall tillämpas även i fråga om överföring från punktskrift till vanlig skrift eller omvänt.

Som tolk får ej anlitas den vars tillförlitlighet kan anses förringad på grund av hans ställning till någon som för talan i målet eller på grund av annan därmed jämförlig omständighet. *Lag 31 maj 1990 (nr 452)*, som trätt i kraft den 1 juli 1990.

50 § även ändrad genom *lag 18 juni 1987 (nr 748)*, som trätt i kraft 1 januari 1988.

51 § Den som anlitas som tolk vid muntlig förhandling skall inför rätten avlägga ed, att han efter bästa förstånd skall fullgöra sitt uppdrag. Finnes anledning antaga att han skall erhålla ytterligare sådana uppdrag av rätten, får han avlägga ed som avser även framtida uppdrag. *Lag 15 december 1975 (nr 1298)*.

52 § Den som fullgör uppdrag som tolk annorledes än i tjänsten har rätt till skälig ersättning för arbete, tidsspillan och utlägg som uppdraget krävt.

Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer fastställer taxa som skall tillämpas vid bestämmande av ersättning till tolk vid muntlig översättning.

Kostnad för tolk betalas av allmänna medel. *Lag 17 maj 1979 (nr 290)*.

53 § Vad i denna lag sägs om enskild part gäller i tillämpliga delar även den som är ställföreträdare för parten.

Denna lag träder i kraft beträffande skatterätt och länsrätt den 1 juli 1971 samt i övrigt den 1 januari 1972.

I fråga om talan mot beslut av skatterätt eller länsrätt, som meddelats före den 1 januari 1972, gäller äldre bestämmelser om talan mot beslut av prövningsnämnd eller länsstyrelse i motsvarande fall.

I fråga om talan mot kammarrätts beslut, som meddelats före den 1 januari 1972, gäller äldre bestämmelser.

Transumt av lagen om allmänna förvaltningsdomstolar (1971:289)

Omtryckt genom lag 26 april 1979 (nr 165) och lag 17 december 1981 (nr 1323).
4 juni 1971

Förvaltningsrätterna*

*Rubriken ändrad genom lag 25 juni 2009 (nr 773). Rubriken införd genom lag 26 april 1979 (8nr 165)

18 § En förvaltningsrätt är domför med en lagfaren domare ensam

1. vid åtgärd som avser endast måls beredande,
2. vid förhör med vittne eller sakkunnig som begärts av en annan förvaltningsrätt,
3. vid beslut som avser endast rättelse av felräkning, felskrivning eller annat uppenbart förbiseende och
4. vid annat beslut som inte innefattar slutligt avgörande av mål.

Om det inte är påkallat av särskild anledning att målet prövas av fullsuttен rätt, är en förvaltningsrätt domför med en lagfaren domare ensam vid beslut som inte innefattar prövning av målet i sak.

Åtgärder som avser endast beredandet av ett mål och som inte är av sådant slag att de bör förbehållas lagfarna domare får utföras av en annan tjänsteman som har tillräcklig kunskap och erfarenhet och som är anställd vid förvaltningsrätten eller vid en tingsrätt på samma ort som förvaltningsrätten. Regeringen meddelar närmare föreskrifter om detta.

Vad som sägs i andra stycket gäller även vid avgörande i sak av

1. mål av enkel beskaffenhet,
2. mål om bevissäkring och betalningssäkring enligt skatteförfarandelagen (2011:1244), om besiktning enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152), om uppgifts eller handlings undantagande från kontroll enligt skatteförfarandelagen eller annan skatteförfattning,
3. mål om omedelbart omhändertagande enligt 6 § lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga, mål om vård i enskildhet enligt 15 b § samma lag, mål om avskildhet enligt 15 c § samma lag, mål om tillfälligt flyttningsförbud enligt 27 § samma lag, mål om omedelbart omhändertagande enligt 13 § lagen (1988:870) om vård av missbrukare i vissa fall, mål om vård i enskildhet eller avskildhet enligt 34 § samma lag, mål om vård i enskildhet enligt 14 § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård, mål om avskildhet enligt 17 § samma lag, mål om tillfällig isolering enligt 5 kap. 3 § smittskyddslagen (2004:168), mål enligt 12 § första stycket och 33 § lagen (1991:1128) om psykiatrisk tvångsvård, mål enligt 18 § första stycket 3–5 och 9 när det gäller de fall då vården inte har förenats med särskild utskrivningsprövning eller 6 lagen (1991:1129) om rättspsykiatrisk vård, mål om förvar och

uppsikt enligt utlänningslagen (2005:716), mål enligt lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m., mål enligt fängelselagen (2010:610) samt mål enligt lagen (1963:193) om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m.m.,

4. mål enligt folkbokföringsförfattningarna, mål rörande preliminär skatt eller om anstånd med att betala skatt eller avgifter enligt skatteförfattningarna,

5. mål enligt lagen (2007:1091) om offentlig upphandling, lagen (2007:1092) om upphandling inom områdena vatten, energi, transporter och posttjänster eller lagen (2011:1029) om upphandling på försvars- och säkerhetsområdet.

6. mål som avser en fråga av betydelse för inkomstbeskattningen, dock endast om värdet av vad som yrkas i målet uppenbart inte överstiger hälften av prisbasbeloppet enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken,

7. mål enligt lagen (2004:629) om trängselskatt och

8. mål enligt lagen (2008:962) om valfrihetssystem.

Lag 1 december 2011 (nr 1303), som trätt i kraft den 1 januari 2012.

Äldre bestämmelser gäller fortfarande för mål enligt lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter, lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m. samt lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet.

Äldre bestämmelser gäller fortfarande för mål om handlings undantagande från taxeringsrevision, skatterevision eller annan granskning och om befrielse från skyldighet att lämna upplysningar, visa upp handling eller lämna kontrolluppgit enligt de skatteförfattningar som avses i 18 § fjärde stycket 2 i dess äldre lydelse.

18 § tidigare ändrad genom *lag 29 september 2011 (nr 1032)*, som trätt i kraft den 1 november 2011.

18 § tidigare ändrad genom *lag 10 juni 2010 (nr 616)*, som träder i kraft den 1 april 2011.

18 § tidigare ändrad genom *lag 10 juni 2010 (nr 615)*, som trätt i kraft den 1 januari 2011.

18 § tidigare ändrad genom *lag 25 juni 2009 (nr 773)*, som trätt i kraft den 15 februari 2010. Om ett mål eller ärende ska handläggas av länsrätt enligt bestämmelser i någon upphävd lag ska målet eller ärendet efter ikraftträdandet handläggas av förvaltningsrätt.

18 § tidigare ändrad genom *lag 20 november 2008 (nr 963)*, som trätt i kraft den 1 januari 2009.

18 § tidigare ändrad genom *lag 29 maj 2008 (nr 417)*, som trätt i kraft den 1 september 2008.

18 § tidigare ändrad genom *lag 22 november 2007 (nr 1000)*, som trätt i kraft den 1 januari 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om mål som avser upphandlingar på vilka lagen (1992:1528) om offentlig upphandling är tillämplig.

18 § tidigare ändrad genom *lag 29 september 2005 (nr 719)*, som träder i kraft den 31 mars 2006.

18 § tidigare ändrad genom *lag 17 juni 2004 (nr 630)*, som trätt i kraft den 1 januari 2005.

18 § tidigare ändrad genom *lag 7 april 2004 (nr 170)*, som trätt i kraft den 1 juli 2004.

18 § tidigare ändrad genom *lag 12 juni 2003 (nr 409)*, som trätt i kraft den 1 juli 2003.

18 § tidigare ändrad genom *lag 12 juni 1997 (nr 516)*, som trätt i kraft den 1 november 1997. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om mål enligt uppbördslagen (1953:272), bevissäkringslagen (1975:1027) för skatte- och avgiftsprocessen, lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare och mervärdesskattelagen (1994:200).

Ang. tidigare lydelse, se Skatte- och taxeringsförfattningarna.

Vissa bestämmelser om kammarrätt och förvaltningsrätt*

*Rubriken ändrad genom *lag 25 juni 2009 (nr 773)*. Rubriken införd genom *lag 26 april 1979 (nr 165)*.

20 § Valbar till nämndeman i kammarrätt och förvaltningsrätt är varje svensk medborgare, som är folkbokförd i det län eller den del av länet som hör till kammarrättens eller förvaltningsrättens domkrets och som inte är underårig eller har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken.

Anställd vid domstol, Skatteverket, länsstyrelse eller under länsstyrelse lydande myndighet eller Försäkringskassan får inte vara nämndeman. Dessamma gäller lagfaren domare, åklagare, polisman och advokat eller annan som har till yrke att föra andras talan inför rätta samt ledamot av skattenämnd.

Nämndeman i förvaltningsrätt får inte samtidigt vara nämndeman i kammarrätt.

Till nämndeman bör endast den utses som med hänsyn till omdömesförmåga, självständighet, laglydnad och övriga omständigheter är lämplig för uppdraget.

Den som har fyllt sextio år eller uppger något giltigt hinder är inte skyldig att ta emot uppdrag som nämndeman. Den som har avgått som nämndeman är inte skyldig att ta emot nytt uppdrag förrän efter fyra år.

Domstolen prövar självmant den valdes behörighet. *Lag 25 juni 2009 (nr 773)*, som trätt i kraft den 15 februari 2010. Om ett mål eller ärende ska handläggas av länsrätt enligt bestämmelser i någon upphävd lag ska målet eller ärendet efter ikraftträdandet handläggas av förvaltningsrätt.

20 § tidigare ändrad *lag 22 november 2007 (nr 1000)*, som trätt i kraft den 1 januari 2008.

20 § tidigare ändrad genom *lag 8 juni 2006 (nr 851)*, som trätt i kraft den 1 juli 2006.

20 § tidigare ändrad genom *lag 28 oktober 2004 (nr 803)*, som trätt i kraft den 1 januari 2005.

20 § tidigare ändrad genom *lag 6 november 2003 (nr 684)*, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Ändringen innebär att ordet ”skattemyndighet” bytts mot ”Skatteverket”.

20 § tidigare ändrad genom *lag 4 december 1997 (nr 1088)*, som trätt i kraft den 1 januari 1998.

20 § tidigare ändrad genom *lag 12 januari 1995 (nr 21)*, som trätt i kraft, i fråga om 2 § första stycket 1 och 20 § 1 juli 1995 och i övrigt 1 april 1995.

20 § även ändrad genom *lag 15 december 1994 (nr 1623)*, som trätt i kraft 1 januari 1995. Ang. ikraftträdande, se Skatte- och taxeringsförfattningarna.

Lag om beräkning av lagstadgad tid (1930:173)

30 maj 1930

Vi GUSTAF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen*, funnit gott förordna som följer:

*Prop. 1930:216; 1 LU 26; Rskr 279.

1 § Då enligt lag eller särskild författning tid skall räknas efter vecka, månad eller år, varde den dag för slutdag ansedd, som genom sitt namn i veckan eller sitt tal i månaden motsvarar den, från vilken tidsräkningen börjas. Finnes ej motsvarande dag i slutmånaden, varde den månadens sista dag ansedd för slutdag.

2 § Infaller den tid, då enligt lag eller särskild författning en åtgärd senast ska vidtas, på en söndag, annan allmän helgdag, lördag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton, får åtgärden vidtas nästa vardag.

Första stycket gäller inte i fråga om

1. de frister för häkningsframställning och häkningsförhandling som anges i 24 kap. 12 och 13 §§, 17 § fjärde stycket och 19 § rättegångsbalken, och

2. den frist för sammanträde i ärende om kontaktförbud avseende gemensam bostad som anges i 19 § andra stycket lagen (1988:688) om kontaktförbud.

Lag 12 maj 2011 (nr 488), som trätt i kraft den 1 oktober 2011.

2 § tidigare ändrad genom *Lag 10 februari 2005 (nr 44)*, som trätt i kraft den 1 april 2005.

2 § tidigare ändrad genom *lag 17 december 1987 (nr 1212)*, som enligt lag 14 januari 1988 (nr 28) träder i kraft 12 april 1988.

Intill den 12 april 1988 hade 2 § följande lydelse:

2 § Infaller tid, då enligt lag eller särskild författning åtgärd sist skall företagas, på söndag, annan allmän helgdag, lördag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton, må åtgärden företagas nästa söckendag. *Lag 29 november 1974 (nr 756).*

Denna lag har trätt i kraft 1 juli 1930.

Förordning (1993:1105) om bevarande av deklarationer m.m.

utfärdad den 7 oktober 1993.

Regeringen föreskriver följande.

1 § Självdeklarationer och andra handlingar rörande 1939 och 1966 års taxeringar i Stockholms stad samt Stockholms, Östergötlands, Malmöhus, Göteborgs och Bohus, Västmanlands och Västernorrlands län skall undantas från gallring. Detsamma gäller handlingar rörande 1966 års taxering i Uppsala och Älvsborgs län. Särskild självdeklaration som deklarationsskyldig lämnat tillsammans med sin allmänna självdeklaration skall dock inte undantas från gallring, om båda deklarationerna förvaras hos samma myndighet.

Handlingar rörande 1971 och tidigare års taxeringar som avser aktiebolag eller ekonomisk förening skall undantas från gallring.

Handlingar rörande 1972–1990 års taxeringar skall förstöras sex år efter taxeringsårets utgång eller, i fråga om uppgifter som avser aktiebolag eller ekonomisk förening eller uppgifter som lämnats enligt 33 § taxeringslagen (1956:623), tio år efter taxeringsårets utgång. Handlingar som avser aktiebolag eller ekonomisk förening som har taxerats i Göteborgs kommun eller kommun som ligger i Östergötlands, Gotlands eller Västernorrlands län skall dock undantas från gallring.

2 § Deklarationerna och andra uppgifter rörande mervärdesskatt för åren 1969–1971 skall undantas från gallring.

Följande uppgifter som upptagits på medium för automatisk databehandling rörande mervärdesskatt för beskattningsåren 1972–1983 skall undantas från gallring, nämligen uppgifter om

1. person- eller organisationsnummer, namn, firma, adress, registrering till mervärdesskatt, särskilt registrerings- och redovisningsnummer,
2. ingående och utgående mervärdesskatt,
3. särskilt investeringsavdrag,
4. redovisningsperiodens längd,
5. beslut om mervärdesskatt.

3 § Deklarationerna och andra uppgifter rörande 1928, 1938, 1952, 1957 och 1981 års allmänna fastighetstaxeringar skall undantas från gallring. Detsamma gäller sådan fastighetstaxeringsavi som avser 1981 års allmänna fastighetstaxering och som enligt 6 kap. 4 § fastighetstaxeringsförordningen (1979:1193) skall förvaras tillsammans med deklarationen.

Ytterligare bestämmelser om bevarande av deklarationer och andra uppgifter finns i lagen (1980:966) om bevarande av 1970 års allmänna fastighetsdeklarationer, m.m.

Denna förordning träder i kraft den 1 november 1993.

Genom förordningen upphävs

1. cirkuläret (1937:977) angående bevarande av deklarationer jämte tillhörande uppgifter för 1928 års allmänna fastighetstaxering,
2. kungörelsen (1948:385) om bevarande av deklarationer jämte tillhörande uppgifter för 1938 års allmänna fastighetstaxering,
3. kungörelse (1948:386) angående bevarande för framtiden av vissa självdeklarationer m.m.,
4. kungörelsen (1962:591) om bevarande av deklarationer och andra till ledning vid 1952 års allmänna fastighetstaxering avgivna uppgifter,
5. kungörelsen (1967:704) om bevarande av deklarationer och andra till ledning vid 1957 års allmänna fastighetstaxering avgivna uppgifter,
6. kungörelsen (1972:27) om bevarande av deklarationer avgivna till ledning vid 1966 års taxering,
7. förordning (1976:950) om bevarande av deklarationer för mervärdeskatt avseende åren 1969–1971,
8. förordningen (1979:1194) om bevarande av allmänna fastighetsdeklarationer avgivna till ledning vid 1981 års allmänna fastighetstaxering, m.m.

Lag om bevarande av 1970 års allmänna fastighetsdeklarationer, m.m. (1980:966)

11 december 1980

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

*Prop. 1980/81:61, SkU17, rskr 67.

Allmänna fastighetsdeklarationer och andra uppgifter som avlämnats till ledning vid 1970 års allmänna fastighetstaxering skall bevaras för framtiden. Detsamma skall gälla sådan fastighetstaxeringsavi som skall förvaras tillsammans med deklarationen enligt 74 § tredje stycket taxeringskungörelsen (1957:513) i dess lydelse enligt kungörelsen (1968:734) om ändring i taxeringskungörelsen.

Bestämmelserna i 50 § taxeringslagen (1956:623) tillämpas i fråga om förvaring samt tillhandahållande och utlämnande av deklarationer enligt första stycket.

Denna lag har trätt i kraft 19 december 1980.

Sakregister

- Allmän byggnad, 16
- Allmän fastighetstaxering, tid för, 13
- Allmän och förenklad fastighetsdeklaration
 - avlämnande av, 58, 59, 61, 65
 - bevarande av, 130
 - blankett för, 57, 129
 - förenklad form, 58
 - påpekande, 59
 - underlåtenhet att lämna, 65
- Allmän och förenklad fastighetsdeklaration, 57
- Andelskraft, 46
- Anstånd, 59
- Avkastningsberäkning, marknadsvärde, 24
- Besiktning av fastighet, 58, 63, 64, 65
- Beskaffenhet, ekonomibyggnad, 36
- Beskaffenhet, åkermark, 41
- Beslut om taxeringsåtgärder, 70, 77
- Besvärshandling, 244, 245, 247
- Betesmark
 - riktvärde, 42
 - undantag från skatteplikt, 20
 - värderingsenhet, 27
 - värdetabell, 107
 - ägoslag, 17
- Bonitet, produktiv skogsmark, 43
- Bonitetsklass, 108
- Bostadshyra, 35
- Brytningstid, täktmark, 41
- Byggnad
 - tillbehör till, 202
 - undantag från skatteplikt, 19
 - underuppförande, 32
- Byggnadstyp, 14, 17
- Byggnadsvärde, 31
- Byggrätt, värderingsenhet, 27
- Deklarationsskyldighet, 55, 56
 - underlåter fullgöra, 65
- Delgivning, 62, 255
- Delvärden, 25
- Distributionsbyggnad, 16
- Domförhet
 - förvaltningsrätt, 80
- Ecklesiastikbyggnad, 16
- Eftertaxering, 75
- Ekonomibyggnad, 15
 - riktvärde, 35
 - undantag från skatteplikt, 20
 - värderingsenhet, 27
 - värdetabell, 103
- Elproduktionsenhet, 32, 44
- Ersättningskraft, 46
- E-tabeller, 103, 104
- Fastighet
 - besiktning av fastighet, 58, 63
 - skatteplikt, 19
 - tillbehör till, 202
 - ägare, 12
- Fastighetsdeklaration, allmän
 - allmän och förenklad, 58
 - efter föreläggande, 56, 61, 62
 - särskild, 85
- Fideikommissrätt, 12
- Förberedande åtgärder, fastighetstaxering, 66
- Föreläggande
 - att lämna fastighetsdeklaration, 56, 61, 62, 85
 - att lämna upplysningar, 58
 - utfärdas av, 61
- Förenklad fastighetstaxering, tid för, 14
- Förmyndare, 56
- Förseningsavgift, 65
- Förslag till fastighetstaxering, 55
- Förstöring av deklarationer, 130, 134
- Försvarsbyggnad, 15
- Förvaltningsrätt, 80, 81

- God man, 56
- Gruvdrift, 204
- Handling, ankomstdag, 237, 255
- HK-tabeller, 102
- Hyreshus, 15
 - riktvärde, 34
 - värderingsenhet, 26
 - värdetabell, 102
- Ideell förening, skattefrihet, 20, 186
- Idrottsanläggning, 16
- IH-tabell, 105
- IK-tabell, 105
- Industribyggnad
 - byggnadstyp, 15
 - riktvärde, 36
 - tillhör till, 203
- IN-tabell, 106
- IO-tabell, 106
- Jordbruksvärde, 31
- J-tabell, 107
- Jäv, 238, 254
- Klassindelning, 29, 30, 31
- Klassindelningsdata, 29
- Kommunikationsbyggnad, 15
- Komplementhus, värderingsenhet, 26
- Konsulent, 54
- Kostnad, skogsmark, 43
- Kubikmetervärde, 40
- Kulturbyggnad, 16
- Kyrka, skatteplikt, 20
- Lagfartsuppgift, 130
- Lagstadgad tid, 261
- Ledamot i FR, 80
- Ledamot i KR, 82
- Lokalhyra, 35
- Lös egendom, 12
- Mark
 - undantag från skatteplikt, 19, 27
 - vattentäckt, 17
 - ägoslag, 17
- Markanläggning, värderingsenhet, 28
- Marknadsvärde, 23
- Markvärde, 31
- Nationalpark, 20
- Nuvärde, tekniskt, 24
- Nytaxeringsgrunder, 48
- Ombud, 237, 255, 256
- Omprövning, beslut, 70, 73
- Omröstning, 208
- Omyndig person, 56
- Ortsprismetoden, marknadsvärde, 24
- Produktionskostnadsberäkning, 24
- Provvärdering, 67
- Prövningstillstånd, 252
- Reningsanläggning, 16
- Riktvärde, 28
 - betesmark, 42
 - ekonomibyggnad, 35
 - hyreshus, 34
 - industribyggnad, 36
 - klassindelning, 29
 - klassindelningsdata, 29
 - produktiv skogsmark, 42
 - skogligt impediment, 43
 - småhus, 33
 - säregna förhållanden, 30
 - tomtmark, 38, 121, 123
 - täktmark, 40
 - vattenkraftverk, 45
 - värmekraftverk, 47
 - åkermark, 41
 - övrig mark, 36
- Riktvärdekartor
 - förslag, 68
- Riktvärdetabell
 - förslag till, 67, 68
 - småhus, 67
- Samfällighetsandel, värderingsenhet, 28
- Saneringsbyggnad
 - värde av mark, 32
- Skattenämnd, 52
- Skatteplikt
 - fastighet, 19

- undantag från, 19
- Skogligt impediment
 - markvärde, 31
 - riktvärde, 44
 - SKI-tabell, 110
 - undantag från skatteplikt, 20
 - ägoslag, 18
- Skogsbruksvärde, 31
- Skogsmark, produktiv
 - med växande skog, riktvärde, 42
 - undantag från skatteplikt, 20
 - värderingsenhet, 27
 - värdetabeller, 108, 109
 - ägoslag, 18
- Skogstabell, 108, 109
- Skolbyggnad, 16
 - undantag från skatteplikt, 20
- Småhus, 14
 - riktvärde, 33
 - värdetabeller, 99
- Specialbyggnad, 15
 - undantag från skatteplikt, 19
- Sportanläggning, 16
- S-tabell, 100
- Stiftelse, 20
- Storlek
 - småhus, 33
- Sysselman, 56
- Säregna förhållanden, 30
- Särskild fastighetsdeklaration, 85
- Tabeller
 - betesmark, 107
 - ekonomibyggnad, 103
 - hyreshusenhet, 102
 - industribyggnad, 105, 106
 - produktiv skogsmark, 108, 109
 - skogligt impediment, 110
 - småhus, 101
 - åkermark, 107
 - övriga byggnader, 105, 106
- Taxeringseffekt, vattenkraftverk, 45
- Taxeringsenhet, 21
 - anläggningssamfällighet, 22
 - bildande av, 21, 22
 - brukningsenhet, 22
 - hyreshusenhet, 22
 - industrienhet, 22
 - marksamfällighet, 22
 - olika ägare, 21
 - omfattning av byggnadstyper och ägoslag, 21
 - samfällighet, 22
 - saneringsbyggnad, 21
 - småhusenhet, 21
 - specialenhet, 21
 - staten tillhörig fastighet, 22
 - täktmark, 21
- Taxeringsvärde, 11
- Taxeringsår, 11
- Tekniskt nuvärde, 24
- Tillbehör
 - byggnad, 202
 - fastighet, 202
 - fastighet för industriell verksamhet, 203
- Tomt, värderingsenhet, 27
- Tomtmark
 - riktvärde, 38
 - undantag från skatteplikt, 19
 - värdering av, 31
 - ägoslag, 18
- Tomtmarksvärde, 31
- Täktmark
 - riktvärde, 40
 - taxeringsenhet, 22
 - täkttillstånd, 205
 - värdefaktorer, 41
 - värderingsenhet, 27
 - ägoslag, 18
- Underrättelse om beslut, 72
- Underställning, 244
- Uppskattningsvärde, 92
- Vattenkraftverk, 44
 - byggnadsvärde, 45
 - markvärde, 46

- riktvärde, 45
- Virkesförråd, 43
- Vite
 - föreläggande, 62, 86
 - utdömande av, 62
- Vårdbyggnad, 16
 - undantag från skatteplikt, 20
- Värdefaktorer
 - definition, 28
 - produktiv skogsmark med växande skog, 43
 - småhus, 33
 - tomtmark, hyreshus, 40
 - tomtmark, småhus, 39
- Värdeområde, 28
- Värderingsenhet
 - betesmark, 27
 - ekonomibyggnad, 27
 - elproduktionsenhet, 44
 - hyreshusenhet, 26
 - komplementhus, 26
 - kärnkraftverk, 28
 - markanläggning, 28
 - produktiv skogsmark, 27
 - samfällighetsandel, 28
 - skogligt impediment, 27
 - småhus, 26
 - tomt, 27
 - täktmark, 27
 - vattenkraftverk, 44
 - värmekraftverk, 44
 - åkermark, 27
- Värderingsteknisk ledamot, 80
- Värdeserie
 - riktvärde, 38
- Värdetabell, 31, 98
- Värmecentral, 16
- Värmekraftverk, 47
- Åkermark
 - riktvärde, 41
 - undantag från skatteplikt, 20
 - värderingsenhet, 27
 - värdetabell, 107
 - ägoslag, 14
- Ålder
 - ekonomibyggnad, 36
 - hyreshus, 35
 - småhus, 33
- Återanskaffningskostnad för byggnad, 24
- Ägare, fastighet, 12
- Ägarlägenhet, 18
 - riktvärde, 34
 - värderingsenhet, 26
- Överklagande, 77
- Överlåtelse av fastighet, 59
- Övrig byggnad
 - byggnadstyp, 16
 - riktvärde, 36
- Övrig mark, 18
 - undantag från skatteplikt, 19